

Giới thiệu Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về

Lạc Thanh Mâu nằm trên nền đất ẩm ướt, cả căn phòng đều âm u. Cô thờ gấp, tay chân bị trói chặt, đôi mắt đào hoa xinh đẹp giờ đây trở nên ảm đạm, môi nứt nẻ, mặt tái nhợt. Trên mặt cô là một vết sẹo dài từ trán kéo xuống cằm. Nhìn vào khiến người không cách nào thường thức ngửi quan xinh đẹp của cô, mà chỉ chú ý vết sẹo dữ tợn đó. Chưa kể khuôn mặt trắng bệch hiện giờ của cô, cùng với bộ dáng đầu bù tóc rối, trông chẳng khác gì nữ quỷ, cực kì dọa người.

"Ừm... a..." Trong phòng lại truyền đến thanh âm thờ gấp của phụ nữ, Hường Ngọc Tuyết ăn mặc gợi cảm, váy ngắn nằm trên giường quần lầy đàn ông, sắc mặt đỏ hồng, thanh âm mềm mại đáng yêu, cô ta nhàn nhạt liếc nhìn Lạc Thanh Mâu trên mặt đất, tận sâu trong đáy mắt mang theo vài phần cười nhạo, chẳng qua trên mặt lại nhú mảy, giống như cảm thấy có lỗi nói với người đàn ông bên trên.

"Ừ... a... Dật Tuấn, chị Thanh Mâu vẫn còn ở đây, chúng ta làm vậy không được lắm..."

Nghe Hường Ngọc Tuyết nói, Diệp Dật Tuấn vốn đang cày cấy trên người Hường Ngọc Tuyết lại nhú mảy, mang vài phần chán ghét nhìn thoáng qua Lạc Thanh Mâu, cổ họng hơi động mở miệng nói:

"Cũng đúng, bị một thứ đồ bỏ đi nhìn chăm chú, vô cùng mất hứng." Diệp Dật Tuấn đứng dậy, nhìn khuôn mặt dữ tợn xấu xí của Lạc Thanh Mâu, trong mắt mang theo nồng đậm chán ghét.

"Người phụ nữ xấu xí đáng buồn nôn, chỉ cần liếc mắt thôi cũng thấy ngán ngẩm."

Đừng bỏ qua Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về - truyện ngôn tình hấp dẫn của tác giả Phi Tú.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 1: Hệ thống nghịch tập của nhân vật phản diện

Editor: Xi - Beta: Nguyệt

Trong gian phòng âm u với nền đất ẩm ướt, Lạc Thanh Mâu nằm rạp trên mặt đất không ngừng thờ hỗn hển, tay chân bị trói chặt lại, đôi mắt hoa đào đẹp đẽ độc nhất vô nhị giờ đây lại mang phần ảm đạm, bờ môi nứt nẻ, sắc mặt tái nhợt, khiến mọi người chú ý nhất chính là vết sẹo dữ tợn trên mặt cô, từ trán kéo xuống tận cằm, mạnh mẽ phá hủy ngũ quan xinh đẹp, lộ ra vẻ dữ tợn đáng sợ, kết hợp với sắc mặt trắng bệch cùng tóc rối bù, giống như một con quỷ, vô cùng dọa người.

"Ừm... a..." Trong phòng lại truyền đến thanh âm thờ gấp của phụ nữ, Hường Ngọc Tuyết ăn mặc gợi cảm, váy ngắn nằm trên giường quần lầy đàn ông, sắc mặt đỏ hồng, thanh âm mềm mại đáng yêu, cô ta nhàn nhạt liếc nhìn Lạc Thanh Mâu trên mặt đất, tận sâu trong đáy mắt mang theo vài phần cười nhạo, chẳng qua trên mặt lại nhú mảy, giống như cảm thấy có lỗi nói với người đàn ông bên trên.

"Ừ... a... Dật Tuấn, chị Thanh Mâu vẫn còn ở đây, chúng ta làm vậy không được lắm..."

Nghe Hường Ngọc Tuyết nói, Diệp Dật Tuấn vốn đang cày cấy trên người Hường Ngọc Tuyết lại nhú mảy, mang vài phần chán ghét nhìn thoáng qua Lạc Thanh Mâu, cổ họng hơi động mở miệng nói:

"Cũng đúng, bị một thứ đồ bỏ đi nhìn chăm chú, vô cùng mất hứng." Diệp Dật Tuấn đứng dậy, nhìn khuôn mặt dữ tợn xấu xí của Lạc Thanh Mâu, trong mắt mang theo nồng đậm chán ghét.

"Người phụ nữ xấu xí đáng buồn nôn, chỉ cần liếc mắt thôi cũng thấy ngán ngẩm."

Hường Ngọc Tuyết mỉm cười đứng dậy, mặc quần áo xong, dầm giày cao gót đi tới trước mặt Lạc Thanh Mâu, từ trên cao nhìn xuống Lạc Thanh Mâu dưới đất, trong đáy mắt đầy vẻ mỉa mai.

"Chị Thanh Mâu, chị nhìn dáng vẻ của chị bây giờ." Cầm chiếc gương trong tay, nhẹ nhàng đặt trước mặt cô, trong gương chiếu rõ dáng vẻ của Lạc Thanh Mâu, cô ta cười mỉa, giọng nói như chim hoàng anh, hết sức êm tai.

"Nếu như em thành dáng vẻ của chị bây giờ, em nhất định sẽ không còn mặt mũi nào mà sống trên thế giới này nữa, chị Thanh Mâu, chị có biết hiện giờ hàng vạn fans của chị đang đánh giá chị thế nào không? Nữ nhân vạn người cười, con **, tâm địa độc ác, cut ra khỏi giới giải trí, lúc bọn em tiến vào, ngoài cửa bày đầy vòng hoa, bọn họ đều chúc chị sớm chết đi, vì vậy, để em tiễn chị một đoạn đường nhé." Hường Ngọc Tuyết nhẹ giọng ni non bên tai Lạc Thanh Mâu, sau đó cầm ống tiêm trong tay, đâm vào mạch máu ở lồng ngực của cô, dung dịch kích thích chỉ mạng từng chút một bị đẩy vào trong, Lạc Thanh Mâu vốn yếu đuối, bây giờ lại bị trói chân tay, căn bản không thể giãy giụa.

"Đúng không? Cũng như vậy thôi, tôi so với cô, còn là cam bái hạ phong (*), đúng rồi, vừa nãy mới chơi trò xuân cung (**) tôi còn chưa xem hết, sao lại

dùng rồi? Còn nữa, phương diện giường chiếu của Diệp Dật Tuấn cũng thật yếu, còn chẳng thể thỏa mãn được Hường Ngọc Tuyết, chắc chắn, vài giây đã kết thúc, còn chẳng kịp sung sướng, haiz, thật sự là khổ cho Ngọc Tuyết, còn phải giả vờ là cao trào." Lạc Thanh Mâu kịch liệt ho khan, cổ nhũ mảy, cười mím nhìn Hường Ngọc Tuyết cùng Diệp Dật Tuấn, dường như người đang đối mặt với cái chết không phải là cô, cô giống như đang nhìn hai con tôm tép đang biểu diễn, đây về khinh thường.

(*) Cam bài hạ phong: chịu thua một cách tâm phục khẩu phục.

(**) Xuân cung: giường chiếu.

Hai người trước mặt, một người là nam nhân cô yêu nhất, yêu đến tận xương tủy.

Một người là người cô luôn coi là bạn thân, nâng đỡ cô ta từng bước một trong giới giải trí, sau khi giúp cô ta lên đến đỉnh cao của vinh quang, cô ta lại đạp cô xuống địa ngục, khiến cô vĩnh viễn không thể làm lại, đâm lên cô từng bước một đi lên.

"Chị Thanh Mâu, sao chị có thể nói vậy, nếu như không phải chị liên tục bức em, em sao có thể..." Hường Ngọc Tuyết nghe Lạc Thanh Mâu nói, sắc mặt hơi tái nhợt, hốc mắt phẫn hồng, lắc đầu, cô ta tựa vào lồng ngực Diệp Dật Tuấn, cắn môi mở miệng.

"Dật Tuấn, em không phải như vậy đâu... em..." Giọng nói yếu ớt.

"Chát..." Lời của Hường Ngọc Tuyết vừa rơi xuống, trên mặt Lạc Thanh Mâu nhận một cái tát.

Diệp Dật Tuấn một tay ôm Hường Ngọc Tuyết, tay kia rút khỏi gương mặt của Lạc Thanh Mâu, ánh mắt của anh ta lạnh lùng, tràn đầy chán ghét, ra tay không chút lưu tình, lực đạo của đấm ông vô cùng lớn, rất nhanh, khuôn mặt Lạc Thanh Mâu sưng đỏ, khóe miệng tràn ra máu.

"Lạc Thanh Mâu, ngay từ đầu Ngọc Tuyết thiện lương nhường bộ cô, không muốn đối địch với cô, cô lại nhìn thấy Ngọc Tuyết ngày càng thành công, sinh lòng ghen tị, tiếp tục bày mưu tính kế hãm hại cô ấy, cô có chết cũng không hết tội."

Nói xong, Diệp Tuấn Dật cúi đầu đau lòng hôn Hường Ngọc Tuyết, giọng nói ôn nhu mở miệng an ủi Hường Ngọc Tuyết.

"Sao em lại nghĩ bản thân như thế, chẳng qua em bất đắc dĩ tự bảo vệ mình mà thôi, sao lại đem mình đánh đồng với cô ta?"

Lạc Thanh Mâu té trên mặt đất, được hiệu đã bắt đầu phát tác, hô hấp của cô càng ngày càng khó khăn, cả người co giật, từng mạch máu như bị hút ra khỏi cơ thể, tim tràn ngập đau đớn như bị hàng trăm thanh đao đâm vào, tiếng đập tim cũng chậm dần đi, cái chết đang vẫy tay chào đón cô.

Cả đời này cô luôn làm theo nguyên tắc, chưa bao giờ làm loại chuyện trái với lương tâm, cuối cùng lại mang danh xưng ác độc, thân bại danh liệt, kết cục thể thảm.

Nếu có kiếp sau...

Cô muốn...

Trong lòng Lạc Thanh Mâu tràn ngập không cam tâm, cô trừng lớn mắt, trong mắt một mảnh tro tàn, chết không nhắm mắt, cuối cùng hô hấp cùng nhịp tim dừng lại.

Thời khắc cuối cùng trong nhận thức, cô mơ hồ nghe thấy một âm thanh của máy móc vang lên.

"Đỉnh... Hệ thống nghịch tập của nhân vật phản diện đã tìm đến kí chủ..."

"Đỉnh... Hệ thống nghịch tập của nhân vật phản diện đã được khóa..."

"Hệ thống nghịch tập của nhân vật phản diện loading, xin vui lòng chờ..."

...

Ngày hôm sau, tin tức đầu đề vô cùng nóng, sáng nay cổ ảnh hậu bị phát hiện tử vong trong nhà, nguyên nhân cái chết là tiêm quá liều thuốc dẫn đến tinh thần không rõ ràng, trong phòng có lò than dẫn đến tử vong.

...

Đau, đây là cảm giác đầu tiên của Lạc Thanh Mâu.

Cô mở mắt ra, trong mắt hiện lên sự hãi, rõ ràng cô đã chết, sao có thể cảm thấy đau, nghĩ vậy, Lạc Thanh Mâu nhanh chóng đứng dậy nhìn bốn phía, nhưng bốn phía là một mảng trắng xóa, giống như không có giới hạn, chỉ có không khí lạnh lẽo đập vào mặt.

Thứ duy nhất không phải màu trắng là một màn hình màu đen thật lớn, cùng với... một quả trứng gà đang lăn.

"Hoan nghênh đến với hệ thống nghịch tập của nhân vật phản diện, kí chủ ngài khỏe chứ, cho phép tôi tự giới thiệu, tôi là hệ thống của ngài, 115." Bên trong quả trứng truyền đến thanh âm máy móc lạnh lẽo giống như thanh âm mà Lạc Thanh Mâu nghe thấy trước khi chết.

Chương 2: Ảnh hậu giới giải trí

Editor: Huyền Như + Beta: Xi

"Tôi tên là Lạc Thanh Mâu." Lạc Thanh Mâu neho mắt lại, chăm chú nhìn quả trứng, mặc dù trong lòng kinh ngạc, nhưng trên mặt vẫn duy trì sự bình tĩnh, nhìn "con vật" có hình dáng như quả trứng này, mở miệng nói tên mình coi như giới thiệu, sau đó dừng lại một chút rồi tiếp tục nói.

"Mày là thứ gì, còn đây là đâu?"

"Xin chào ký chủ, xin cô kiên nhẫn một chút, chờ đợi 115 giải thích cho cô." 115 không ngờ rằng, Lạc Thanh Mâu lại bình tĩnh như vậy, sau khi nó nghe Lạc Thanh Mâu đặt câu hỏi, nhanh chóng lần đến bên cạnh màn hình chiếu lớn bên cạnh, lúc này bỗng nhiên xuất hiện một quyển sách điện tử, trên bìa sách viết: Ảnh hậu giới giải trí.

Đương nhiên Lạc Thanh Mâu cũng chú ý đến cái này, cô nhú mày, không nói gì, chờ đợi 115 giải thích.

"Xin chào ký chủ, mời cô lật xem cuốn sách điện tử này trước, tôi tin sau khi xem cái này cô sẽ hiểu." 115 mở miệng.

Lạc Thanh Mâu nghe lời 115 nói rồi đi lên trước, mở quyển sách ra, xem thử nội dung bên trong, đây là một tiểu thuyết Mary Sue (*) trên mạng, Lạc Thanh Mâu hí mắt nhìn lướt qua, sự kinh ngạc trên mặt càng ngày càng rõ nét, bàn tay chậm rãi nắm chặt thành nắm đấm, giống như không dám tin, bàn tay run rẩy mở đến kết cục của câu chuyện.

(*) Mary Sue: thường xuất hiện trong những truyện fiction hoặc fanfic, nhân vật thường là người hoàn hảo về mọi mặt, ánh hào quang ở khắp nơi và luôn gặp thành công cũng như được nhiều người yêu quý dù chẳng phải nỗ lực gì.

Nội dung cuốn tiểu thuyết cũng không có gì khác lạ, tình tiết chính của câu chuyện là viết về ánh hào quang sáng chói của nữ chủ Mary Sue, phấn đấu từng bước một từ khi còn nhỏ, cuối cùng leo lên được làm ảnh hậu, trong suốt quá trình này có rất nhiều người đàn ông ưu tú đều yêu nữ chủ, họ đến từ nhiều ngành nghề, vì nữ chủ mà tranh giành tình cảm, dốc hết tất cả lắng thẳm trợ giúp nữ chủ giải quyết mọi khó khăn, diệt trừ tất cả nhân vật phản diện ác độc, giúp nữ chủ leo lên đỉnh vinh quang.

Hai phần ba kết cục của tiểu thuyết là vai nữ phụ độc ác làm ra tất cả chuyện xấu, thân bại danh liệt, bị người đời phi nhổ, cuối cùng phải chịu cảnh chết thảm.

Còn nữ chủ trong tiểu thuyết vì nữ phụ ác độc đã chết, nên nhanh chóng, thay đổi cuộc đời mới, âm mưu cướp đoạt vị trí ảnh hậu của giới giải trí, cuối cùng cùng với mấy người đàn ông sống hạnh phúc bên nhau.

Nhìn qua thật ra cuốn tiểu thuyết cũng không có gì lạ, nhưng thật ra thì có rất nhiều chỗ lạ.

Quyển sách này miêu tả tất cả mọi chuyện chân thật giống như những chuyện đã từng xảy ra trên người cô, nữ phụ ác độc trong sách tên là Lạc Thanh Mâu, nữ chính tên là Hường Ngọc Tuyết.

"Như cô thấy, tôi tin rằng cô là người thông minh, xem xong đã hiểu." 115 quan sát sắc mặt của Lạc Thanh Mâu, chậm rãi lần đến bên cạnh Lạc Thanh Mâu, mở miệng nói tiếp.

"Không sai, cô chính là nữ phụ của quyển sách này, tác giả đã dự tính trước cô sẽ là đá lót đường của nhân vật chính, làm nổi bật cho ánh hào quang của nữ chính, cuối cùng chết không được tử tế, nhân vật phản diện bị vạn người chửi rủa."

"Mà tôi đến từ hệ thống nghịch tập của nhân vật phản diện ở thế giới tương lai vẫn đang tìm kiếm ký chủ, trùng hợp mọi số liệu của cô và tôi đều phù hợp nhất, cho nên.... Tôi chọn cô." 115 lần đến bên cạnh Lạc Thanh Mâu, dừng một chút, ngay sau đó lại mở miệng nói một lần nữa.

"Ký chủ, tôi sẽ làm cô sống lại, cô sẽ có cơ hội thay đổi vận mệnh của mình, việc cô cần làm là trở thành một nữ phụ hợp tiêu chuẩn..." Giọng nói 115 vừa dứt, Lạc Thanh Mâu còn chưa kịp đáp lại, đã có cảm giác cơ thể mình như bị một lực hút đi từ từ.

Trời đất quay cuồng trước mặt, còn chưa kịp phản ứng, bên tai đã vang lên những âm thanh chói tai.

Chương 3: Một dao bị đâm chết

Editor: Na - Beta: Nguyệt

"Van xin anh, tha cho tôi!" Âm thanh run rẩy của cô gái, giống như đang cầu xin tha thứ của ai đó.

Loại âm thanh kêu trời than đất làm cho ai cũng cảm thấy rất không thoải mái, Lạc Thanh Mâu không khỏi nhú mào, sau đó mở to mắt, lúc nhìn thấy hoàn cảnh bốn phía, trong mắt hiện lên vài phần kinh ngạc.

Đây là một không gian hẹp nhỏ, cửa khép hờ, trong không khí tràn ngập mùi hỗn hợp hôi thối cùng mùi máu tươi, mùi hương khiến cho người ta buồn nôn, trên đỉnh đầu có bóng đèn nhấp nháy, cái không gian này vừa nhỏ hẹp lại còn khép kín, bên trái chỉ có cái lỗ thông gió, có thể thoáng thấy được tình hình bên ngoài, bầu trời đen nghìn nghịt thấp thoáng những ánh sao, trừ cái đó ra, không còn có cái gì nữa, khiến người ta vừa cảm thấy hít thở không thông vừa thấy sợ hãi.

Gió lạnh từ lỗ thông gió thổi vào, Lạc Thanh Mâu không khỏi run run người, sau đó... phát hiện một chuyện càng nghiêm trọng đáng sợ hơn, cô đang nằm trên hai cổ thi thể, khuôn mặt thi thể dưới thân vô cùng dữ tợn đáng sợ, giống như trước khi chết đã nhìn thấy cái gì làm cho bọn họ sợ hãi, đôi mắt mở to cực lớn, đồng tử co rút lại, chết không nhắm mắt.

Ở một căn phòng khác là đang tiến hành một trận máu tanh chết chóc.

Người phụ nữ to mập bò trên mặt đất, trên đùi bà ta đang bị thương, bò dọc theo đường, bỗng nhiên mái tóc xơ rối bị nắm lấy, khuôn mặt bà ta đầy hoảng sợ, nhìn người trước mặt mình, không ngừng lắc đầu, cổ họng nghẹn ngào mở miệng.

"Không... Van xin ngài, chuyện năm đó là lỗi của tôi, xin ngài tha một mạng! Van xin ngài!"

Trước mặt người phụ nữ to mập này là một bóng dáng đang ngồi, người mặc đồ đen, không nhìn thấy mặt, từ bóng lưng mơ hồ có thể phân biệt được, là một người đàn ông.

Hình như là nghe người phụ nữ này nói xong, người đàn ông đang ngồi cuối cùng cũng di chuyển thân mình, hắn ta đứng lên, trong tay cầm một con dao bén nhọn, phụt một tiếng đâm vào ngực người phụ nữ to mập, máu bắn lên trên vách tường, người phụ nữ to mập hai mắt trừng lớn, còn chưa kịp phản ứng, đầu đã rơi xuống đất, không còn hơi thở.

"..." Đây là hiện trường một vụ giết người.

Lạc Thanh Mâu phản ứng cực nhanh, lập tức nhắm mắt lại, cố gắng bình ổn lại hơi thở của mình.

"Cộp... Cộp... Cộp..." Tiếng bước chân thong thả từ từ tới gần Lạc Thanh Mâu, mỗi một bước đều giống như đâm lên trái tim của người khác, từng chút một càng ngày càng gần, mãi đến khi...

Tiếng bước chân biến mất.

"Hừ..." Trong không gian nhỏ hẹp yên tĩnh như chỗ chết, cùng với tiếng hít thở nhẹ nhàng của người đàn ông còn có... tiếng thở rất nhỏ của Lạc Thanh Mâu.

"Lúc trước cô rõ ràng đã chết, chết ở trong tay tôi." Giọng nói của người đàn ông rất dễ nghe, giống như viên ngọc trong nước suối, trong trẻo êm tai, thanh thoi thông thả, lúc nói chuyện, giọng điệu của hắn cũng không có quá nhiều kinh ngạc, dường như chuyện cô ở đây chẳng phải việc ngoài ý muốn, nhìn ngực Lạc Thanh Mâu, chỗ vốn nên có vết đâm chảy máu, bây giờ lại không có...

"Soạt..." Áo trên người Lạc Thanh Mâu bị cắt một đường, một vật lạnh băng mà bén nhọn, đặt trên ngực cô, chậm rãi rạch áo cô ra từng chút một.

Mắt Lạc Thanh Mâu vẫn nhắm như cũ, hô hấp vững vàng, nhưng nhịp tim không khống chế được mà đập nhanh, giống như một giây sau sẽ nhảy khỏi lồng ngực.

"Mở mắt ra."

Trong tay hắn cầm con dao nhỏ, từ từ tới gần cổ Lạc Thanh Mâu, một chút lại một chút, cho đến khi... Dần dần cửa lên làn da, Lạc Thanh Mâu biết, nếu cô vẫn không mở mắt, người nam nhân trước mặt này, sẽ giết cô.

Lạc Thanh Mâu mở mắt, đập vào mắt là khuôn mặt rất gần trước mặt, trên mặt của đối phương có đeo chiếc mặt nạ, chỉ lộ ra một đôi mắt, đôi mắt này nhìn rất đẹp, lông mi dài cong, mắt phượng hẹp dài quyến rũ, có vẻ vô cùng sắc bén, chỉ nhẹ nhàng nhìn thoáng qua như vậy, đều khiến cho người ta căng thẳng đến đổ mồ hôi lạnh, giống như bị cái gì đó rất đáng sợ theo dõi, bản thân sẽ trở thành con mồi.

"Nói cho tôi, vì sao cô lại sống lại, còn nhớ rõ mình đã bị chết như thế nào?" Người đàn ông đến gần Lạc Thanh Mâu hơn nữa, đôi mắt gắt gao nhìn chằm chằm Lạc Thanh Mâu, giống như nhìn một vật gì đó rất thú vị, mang theo vài phần nghiền ngẫm, giống như là nhìn trúng một món đồ chơi mà bản thân yêu thích.

Lạc Thanh Mâu rũ mắt, nhìn nhìn về hướng ngực trái của mình, trên quần áo chỗ nào cũng dính đầy máu, rất hiển nhiên, lúc trước, có người một dao đâm chết cô, sau đó cô đã chết.

Nhưng hiện tại... cô lại sống.

"Anh muốn biết tôi sống lại như thế nào sao?" Lạc Thanh Mâu nhanh chóng khiến bản thân bình tĩnh lại, mở miệng nói với người đàn ông trước mặt, đòi đi lực chú ý của hắn, tay còn lại là bất động thanh sắc chậm chạp di chuyển, hướng tới con dao nhỏ bị ném ở bên cạnh muốn lấy nó.

"Cô nói cho tôi?" Mắt phượng của người đàn ông híp lại, hiển nhiên mang theo nồng đậm hứng thú, lại lần nữa xích lại gần thêm mấy phân.

"Anh sẽ biết ngay thôi." Lạc Thanh Mâu cuối cùng cũng cầm được con dao nhỏ, lạng lẽ thờ phào nhẹ nhõm, sau đó cầm chặt lấy dao nhỏ, tàn nhẫn đâm tới trước ngực người đàn ông, muốn lấy mạng của hắn.

Chỉ là...

Người đàn ông trước mặt phản ứng rất nhanh, hoặc có thể nói, hắn đã sớm dự tính được hành động này của Lạc Thanh Mâu, trực tiếp nâng tay lên, bắt lấy con dao nhỏ bén nhọn của Lạc Thanh Mâu, lòng bàn tay bị xẹt qua, hắn không thể nào không nhận ra, chỉ là trong mắt mang theo ý cười, nhìn chăm chú vào Lạc Thanh Mâu, mở miệng nói.

"Quả thật, tôi... sắp biết."

Tiếng nói của người đàn ông vừa dứt, Lạc Thanh Mâu đã cảm thấy ngực trái của mình đầy đau đớn, có cái gì đó đi vào bên trong hoàn toàn, cúi đầu chỉ thấy, chính là con dao nhỏ kia, trực tiếp đâm vào trái tim, máu tươi phụt ra, người kia hạ thủ không chút lưu tình.

"..." Trước mắt lâm vào bóng tối, Lạc Thanh Mâu nghe đầu, trực tiếp ngã xuống.

...

Không gian màu trắng quen thuộc, trước mặt cô lại là quả trứng biết bay kia, trứng gà mở miệng nói chuyện với Lạc Thanh Mâu.

"Ký chủ... Xin lỗi, bởi vì ngài chưa thể dung hợp cùng thân thể này, trước kia đưa ngài sống lại, tôi không có cách nào điều tra đến hoàn cảnh của thân thể này, cho nên..." Âm thanh của 115 có chút chột dạ, hiển nhiên cũng rất mong lung, không đoán trước được, sau khi Lạc Thanh Mâu sống lại lại gặp phải biến thái...

"Cho nên." Lạc Thanh Mâu cúi đầu nhìn thoáng qua ngực của mình, vẫn hoàn hảo không chút tổn hại, chỉ là đau đớn lúc trước vẫn còn.

"Ký chủ, nói cho ngài một tin tức tốt, ngài sẽ không chết, bởi vì... Sau khi ngài gia nhập hệ thống, trùng sinh sống lại trên thân thể một người khác, ngài sẽ trở thành một cái bug ở thế giới này, chỉ cần hệ thống cho tuổi thọ của ngài không bị hao hết, ngài sẽ không phải chết, 24 giờ sau tự động sống lại, chữa trị tất cả vết thương trên thân thể." 115 mở miệng, sau đó thận trọng nhìn thoáng qua sắc mặt Lạc Thanh Mâu, lại nói tiếp

"Tôi lại nói cho ngài một tin xấu, ban đầu hệ thống cho tuổi thọ chỉ có một năm, ngài cần phải không ngừng thu hoạch giá trị danh vọng, dùng giá trị danh vọng ở cửa hàng hệ thống đổi tuổi thọ và các loại đạo cụ, giá trị danh vọng chính là những sự hâm mộ cùng yêu thích của mọi người, tiến vào giới giải trí là lựa chọn tốt nhất của ngài, nếu tuổi thọ được cho bị hao hết, như vậy ký chủ sẽ lập tức tử vong."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Tự đâm chết chính mình

Editor: Va – Beta: Xi

"Cho nên, tôi vẫn sẽ sống lại lần nữa? Ở cái thân thể này?" Lạc Thanh Mâu nghe 115 nói, cô nhủ mắt lại, giống như đang nghĩ tới cái gì đó, đúng lúc chuẩn bị nói tiếp với 115, bỗng nhiên..... Thân thể lại lần nữa bị lực hấp dẫn quỷ dị nào đó cuốn vào, trước mắt một mảnh mờ hồ.

Theo sau đó, bên tai lại lần nữa truyền đến thanh âm, đó là tiếng hít thở thật nhẹ, cùng với..... Ánh mắt nhìn chăm chú mãnh liệt khó có thể bỏ qua.

"Chậc." Giọng nói của người đàn ông có chút phập phồng, tay hắn vẫn luôn đặt trên cổ tay Lạc Thanh Mâu, vốn dĩ mạch máu không còn đập nữa bỗng nhiên bắt đầu đập đều từng chút, người trước mặt..... cũng có tiếng hít thở trở lại, vết thương đầy máu ở ngực tự động khép lại, hoàn hảo như lúc ban đầu.

Người đàn ông cúi đầu nhìn thoáng qua đồng hồ, Lạc Thanh Mâu từ lúc tử vong đến khi mạch đập khôi phục lại bình thường, tổng cộng đã trải qua 24 giờ, khỏe mỗi của hắn dưới chiếc mặt nạ khe cong lên, đôi mắt sáng ngời rực rỡ lung linh, hắn khẽ sát vào khuôn mặt Lạc Thanh Mâu, mở miệng bên tai

Lạc Thanh Mâu.

"Tôi nói, tôi sắp biết."

Cả người Lạc Thanh Mâu như bị một cơn gió lạnh thổi qua, lòng lơ lửng đứng lên, không giả chết giống như lúc trước, Lạc Thanh Mâu trực tiếp mở mắt, vừa đúng lúc chạm mắt người đàn ông, cô biết, không thể nào che giấu người đàn ông trước mặt.

"Hiện tại anh biết bí mật của tôi rồi, thì thả tôi đi." Lạc Thanh Mâu mở miệng.

"Cô thật thú vị." Người đàn ông lại không có một chút ý muốn buông tha Lạc Thanh Mâu, hắn nhìn chăm chú vào Lạc Thanh Mâu, ánh mắt quỷ quyết, giống như muốn xé toạc Lạc Thanh Mâu ra, mắt phượng hẹp lại.

Trong mắt Lạc Thanh Mâu mang theo lạnh lẽo, cô rũ mắt xuống, nhanh chóng định hình kế hoạch trong lòng, mạnh bạo sờ soạng tìm đến dao nhỏ bị ném ở một bên, sau đó giơ lên.....

"Cô trốn không thoát khỏi lòng bàn tay tôi đâu." Người đàn ông thấy động tác của Lạc Thanh Mâu, hắn mở miệng nói, vươn tay như là chuẩn bị bắt lấy dao định đâm tới của Lạc Thanh Mâu, chỉ là..... Nhưng lúc này đây, dự đoán của hắn sai rồi.

Lạc Thanh Mâu quay ngược trở lại, đưa mũi dao hướng đến chính mình, sau đó phụt một tiếng, đâm vào bên ngực trái, máu tươi văng đầy lên mặt người đàn ông, thân thể Lạc Thanh Mâu cũng mềm nhũn, tay cầm dao buông ra, đầu cũng đổ sang một bên, đã không còn hơi thở, trái tim cùng mạch đập lại một lần nữa ngừng nhịp.

Lúc này đây trên mặt Lạc Thanh Mâu khác hoàn toàn với lúc trước..... Thêm một nụ cười kinh ngạc.

"....." Tay đang nâng lên của người đàn ông bỗng buông xuống, hắn nhìn chăm chăm Lạc Thanh Mâu trước mặt hắn trong chốc lát, sau đó đem dao găm trên ngực Lạc Thanh Mâu rút ra, lại lần nữa đoan chính ngồi ở trước thi thể Lạc Thanh Mâu, chờ đợi cô lại sống lại lần nữa, ánh mắt rất chuyên chú, tay vẫn luôn đặt ở trên cổ tay Lạc Thanh Mâu không buông.

.....

"Ồ..... Ký chủ....." 115 nhìn Lạc Thanh Mâu xuất hiện, trong thanh âm mang theo vài phần cổ quái, nếu nó không có nhìn lầm, ký chủ đã tự đâm chết mình, không sai chứ? Hơn nữa xuống tay tàn nhẫn, một chút do dự cũng không có.

Khó trách lúc trời, lời nói của 114 – ca ca hắn đã thâm thía dặn dò nó, nói cho nó.

—— Mẹ nó ký chủ có bệnh, hơn nữa là còn bệnh không nhẹ a!

Hiện tại 115 cảm thấy không chỉ có như thế, nó còn cảm thấy, tựa hồ những người khác cũng không bình thường.

"Lập tức đem cửa hàng của hệ thống mở ra, tôi muốn xem." Giọng nói Lạc Thanh Mâu dồn dập, mở miệng với 115, chắc chắn là thời gian vội vàng, bởi vì cái hệ thống này với không gian bên ngoài kia, thời gian trôi qua không giống nhau.

115 không rõ nguyên do, nhưng là vẫn mở cửa hàng hệ thống ra.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Giả chết để trốn thoát

Editor: Mary - Beta: Xi

Giao diện cửa hàng của hệ thống được 115 mở ra, đồ vật ở nơi này rất đa dạng về nhiều loại, muôn màu rực rỡ, ánh mắt Lạc Thanh Mâu nhìn lướt phía trên rất nhanh, cuối cùng trong lúc phân loại, tìm được một thứ khiến ánh mắt dừng lại.

—— Thuốc giả chết, giá: 10000 giá trị danh vọng.

Có tác dụng trong vòng mười phút, dấu hiệu là tất cả hô hấp cùng nhịp tim đều ngừng lại, nhưng mà ý thức vẫn rõ ràng, thân thể vẫn có thể tự do cử động.

Đây là, thế nhưng... hai mắt Lạc Thanh Mâu lại tỏa sáng, quay đầu nhìn 115, mở miệng nói.

"Mua cái này."

"Thế nhưng, thừa kí chủ, trước mắt không có giá trị danh vọng, không thể mua đồ." 115 mở miệng, không hiểu rõ cuối cùng kí chủ đang suy nghĩ gì.

"Giá trị danh vọng có thể đổi thành tuổi thọ, như vậy tuổi thọ của tôi cũng có thể đổi lại thành giá trị danh vọng." Lạc Thanh Mâu mở miệng, không chút nào hoảng hốt, cô đối với 115 mở miệng, lời nói nói ra, làm cho không người nào có thể phản bác.

"Ồi chào!" 115 nghe Lạc Thanh Mâu nói, ngây ngốc thốt lên một tiếng, có cảm giác không đúng lắm, nhưng mà lại giống như không có gì sai, nó đành phải mở miệng nói với Lạc Thanh Mâu.

"Kí chủ, tuổi thọ một ngày tương đương với 10000 giá trị danh vọng, xác nhận đổi sao?"

"Ừ." Lạc Thanh Mâu vô cùng gật đầu.

Nghe được lời xác nhận của Lạc Thanh Mâu, 115 vô cùng sáng khoái mua viên thuốc giả chết, trong tay Lạc Thanh Mâu liền xuất hiện viên thuốc này, nó có màu trắng giống như kẹo sữa.

"Kí chủ, bây giờ ngài có thể sử dụng luôn, đồng nghĩa nó sẽ tác dụng lên thân thể của ngài." 115 mở miệng, tuy rằng nó không rõ ràng lắm kí chủ muốn làm cái gì.

"..." Lạc Thanh Mâu không do dự đem viên thuốc nuốt vào, tựa hồ như giành giật từng giây, không lãng phí bất kỳ một giây nào, cũng đúng lúc Lạc Thanh Mâu nuốt viên thuốc vào, trong nháy mắt, cô bị truyền ra khỏi không gian hệ thống, sống lại một lần nữa.

"Ba, hai, một..." Bên tai truyền đến tiếng đếm ngược của nam nhân, anh tựa hồ vẫn luôn ngồi ngay ngắn bên cạnh thi thể của Lạc Thanh Mâu, đếm ngược đến lúc Lạc Thanh Mâu lại hồi sinh một lần nữa, chẳng qua là ngay lúc này...

Nam nhân nhú mày, đã qua hai tư tiếng, tay của anh một mực đặt ở trên cổ tay cô, lúc này vốn nên khôi phục mạch đập cùng nhịp tim nhưng tất cả đều không có, vẫn một mảnh im lặng như trước, trong phòng chỉ có thể nghe thấy hô hấp cùng tiếng nói chuyện của hắn.

Người trước mặt vẫn giống "thi thể" như trước.

Một lần nữa chờ đợi thêm mấy phút, như trước không có phản ứng.

Đại khái bởi vì kế hoạch xảy ra ngoài ý muốn, suy nghĩ của bị rối loạn, hắn buông lỏng tay Lạc Thanh Mâu ra, đứng lên, quay người.

"..." Lạc Thanh Mâu nằm trên mặt đất luôn luôn chú ý đến hướng đi của nam nhân, ngay trong nháy mắt lúc nam nhân quay người, Lạc Thanh Mâu liền đứng lên từ dưới đất, cầm lấy dao găm trên mặt đất hướng về phía bả vai nam nhân, động tác rất nhanh, ngoan độc, giống như lúc trước đã đâm một dao vào bản thân.

"Gặp lại..."

Sau khi làm xong việc này, Lạc Thanh Mâu thậm chí không nhìn phản ứng của nam nhân, lập tức xông về chỗ cửa khép hờ, kéo ra, sau đó cài lại ở bên ngoài, lao đảo rồi đi.

Trong phòng, người đàn ông rút con dao găm ra từ trên vai của mình, máu từ phía trên từng chút một nhuộm quần áo hắn, lộ ra cặp mắt xé rách về phía Lạc Thanh Mâu chạy trốn, nhìn cửa phòng đang đóng, khóe môi hắn cong lên, bỏ chiếc mặt nạ xuống.

Thanh âm vô cùng quý dị, nhưng lại hết sức động lòng người.

"Chúng ta còn có thể gặp lại."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phán Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Tiểu tổ tông Cổ Gia (1)

Editor + Beta: Xi

Sau khi Lạc Thanh Mâu chạy ra, cô cứ cầm đầu cầm cổ mà chạy, không hề có ý định dừng lại, cũng không quay đầu nhìn về sau lưng, sau khi đi ra khỏi căn phòng nhỏ đen ngòm kia, khung cảnh xung quanh rất vắng vẻ, bốn phía đều là những lùm cây hoang vu và đầy bùn đất.

Trên người cô chỉ là một chiếc váy màu trắng mỏng, trên váy đầu là vết máu, thoát nhìn vô cùng dọa người, bàn chân trần đi trên mặt đất đầy những lỗ nhỏ nhỏ, đau đến kinh người.

"Kí chủ, sao ngài không giải quyết hắn luôn đi? Có lẽ hắn không để cho ngài dễ dàng rồi đi như thế, tôi có cảm giác hắn vô cùng hứng thú với ngài." Cuối

cùng 115 cũng hiểu tại sao Lạc Thanh Mâu phải mua thuốc giả chết rồi, nhưng bây giờ Lạc Thanh Mâu quay đầu bỏ chạy, khiến nó lại có chút hồ đồ, lúc này đáng lẽ nên đâm thêm nhát dao nữa chứ?

"Cơ hội chỉ có một lần, người nghĩ với cái thân thể yếu đuối này, tôi có thể chống lại đối phương ư?" Lạc Thanh Mâu trả lời lại 115.

"..." 115 á khẩu không trả lời được, kí chủ nói vừa hay vừa có lý, vì nó có cảm giác kí chủ luôn dự liệu được tất cả mọi thứ trước một bước, từng bước một tính toán kế hoạch có lợi nhất cho mình, nếu như lúc trước kí chủ không bị thiết lập vào hệ thống, nữ nhân vật ở thế giới này còn lâu mới thoát nạn như kí chủ đây nhé!

Lạc Thanh Mâu không tiếp tục để ý đến 155, ánh mắt cô hướng về phía trước, đi thẳng về phía trước, ở đâu đó có mơ hồ truyền đến tiếng ô tô to, tuy rằng âm thanh rất nhỏ, thể nhưng vẫn có thể nghe được.

Cuối cùng.. Lạc Thanh Mâu khấp khểnh đã đi tới được đường quốc lộ, chẳng qua nơi đây rất vắng vẻ, trên đường cực kì yên tĩnh, một chiếc xe cũng không có.

"..." Giờ phút này Lạc Thanh Mâu cũng chẳng còn chút thể lực để chống đỡ nữa, đứng nguyên tại chỗ, thân người lao đảo, trước mặt hư hư ảo ảo, hiển nhiên là cái thân thể này quá đồi yếu ớt, sắp chống đỡ không nổi rồi, Lạc Thanh Mâu đành phải dùng sức cắn đầu lưỡi của mình, đau đớn làm cho cô tỉnh táo lại, lúc này đây, mơ hồ ở phía có một ánh đèn chiếu tới.

Có một chiếc xe hơi đang chạy tới.

Trên đường đi Lạc Thanh Mâu vẫn luôn giữ một miếng thủy tinh trong tay, để phòng thân nếu có xảy ra chuyện ngoài ý muốn, đồng thời nỗ lực chống cự cảm giác mê muội, đi vài bước lên phía trước, chẳng qua là... Càng đi, cảm giác choáng váng càng mãnh liệt, trước lúc chiếc xe chạy đến trước mặt cô, Lạc Thanh Mâu còn chưa kịp vẫy tay, cả người đã ngã xuống.

Xe con ngay lập tức dừng trước mặt Lạc Thanh Mâu.

...

Không biết thời gian trôi qua bao lâu, Lạc Thanh Mâu tỉnh lại lần nữa, cô cảm thấy đầu mình như muốn nổ tung lên, cả chân lẫn người đều đau khó có thể chịu được.

Lạc Thanh Mâu đứng dậy từ trên giường, ánh mắt nhìn lướt qua bốn phía, không còn là nơi quốc lộ hoang vu nữa mà là một căn phòng trang bị đầy đủ các thiết bị từ Châu Âu, căn phòng rất lớn, có đầy đủ mọi thứ, TV, máy tính đều mới tinh, bộ quần áo đầy màu của cô cũng được đổi thành bộ đồ ngủ sạch sẽ.

"Kí chủ, ngài tỉnh rồi." 115 thấy Lạc Thanh Mâu tỉnh lại, mở miệng nói trong đầu cô.

"Cái đó... Kí chủ, ngài đã hôn mê hơn 1 ngày, hiện tại cô đang ở Cổ gia ở Đế Đô, trong lúc ngài hôn mê tôi đã tra được, thân thể này là con gái của gia chủ Cổ gia, hai đời trước nhà họ Cổ đều là con trai, không có con gái, mãi đến đời thứ ba, cũng chính là thế hệ của ngài, Cổ gia cũng có một người con gái duy nhất, cũng chính là thân chủ của thân thể này..."

115 vừa dứt lời, cửa phòng bỗng được mở ra...

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phán Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Tiểu tử tông Cổ Gia (2)

Editor: Va - Beta: Nguyệt

"Loảng xoảng....." Người mở cửa chính là một cô gái thoát nhìn hơi béo, cô ấy dọn dẹp nhà cửa, lúc mở cửa ra, thấy Lạc Thanh Mâu quần băng vải đang ngồi ở giường, trên mặt hiện lên sợ hãi cùng kinh ngạc, xong nhanh chóng che dấu cảm xúc kinh ngạc trên mặt đi, đồ trong tay cũng bởi vì nhất thời ngáy ngẩn mà rơi loảng xoảng xuống đất, cô ấy thậm chí không thêm để ý cái này, lập tức xoay người đi tới hành lang, lớn tiếng mở miệng nói với phía dưới.

"Tiểu thư tỉnh rồi!"

"....." Lạc Thanh Mâu thu vào trong mắt biểu tình trên mặt của cô gái hơi béo kia cùng nội thất trong nhà, trên mặt bất động thanh sắc, duy trì bình tĩnh.

"Ặc..... Kí chủ, tôi đang định nói, bởi vì thân thể này của ngài là con gái duy nhất trong ba thế hệ của Cổ gia, cho nên..... Nhận hết tất cả yêu thương, giống như là tiểu tử tông của Cổ gia." 115 mở miệng ngay sau đó, tiếp tục nói ra những lời mình chưa nói hết.

"Ừ." Lạc Thanh Mâu nhàn nhạt ừ một tiếng, không có biểu hiện kinh ngạc gì với lời nói của 115, ánh mắt dừng ở cửa.

Nhanh chóng.....

Một tràn những tiếng bước chân dồn dập truyền tới, giống như là nghe tin cô tỉnh lại vội vàng tới thăm, ở cửa xuất hiện ba thân hình, một người nam nhân thoát nhìn ước chừng hai mươi, tướng mạo tuấn tú, lúc hần nhìn về phía Lạc Thanh Mâu, trong mắt mang theo thất vọng cùng vài phần chán ghét.

Đứng ở bên người nam nhân trẻ tuổi là một người đàn ông trung niên, thoát nhìn đại khái hơn bốn mươi tuổi, năm tháng để lại dấu vết trên mặt ông có thể nhìn ra khi ông còn trẻ bộ dáng rất anh tuấn, hiện tại cũng không kém, càng thêm thành thực trầm ổn, mang theo vài phần tang thương, lúc nhìn về phía Lạc Thanh Mâu ngồi ở trên giường, cũng mang theo thất vọng cùng đau lòng bất lực.

Hai người đàn ông một trái một phải đỡ một bà lão thoát nhìn khoảng bảy mươi tuổi, chân tay không được nhanh nhẹn, run rẩy đi tới bên giường Lạc Thanh Mâu.

"Ai ui, tâm can bảo bối của bà! Bà vừa mới cầu Bò Tát, hỏi Bò Tát, bảo bối của bà đến khi nào mới tỉnh lại, không nghĩ tới, bảo bối liền tỉnh lại." Bà lão ngồi ở bên giường, thân mật kéo tay Lạc Thanh Mâu, trong thanh âm mang theo đau lòng, trên mặt tươi cười hiền lành mà vui mừng.

"Tốt, tốt, tốt, Thanh Mâu của chúng ta a, tỉnh lại là tốt rồi, bà vừa mới nghĩ đến, nếu Thanh Mâu không tỉnh, ta nguyện ý giảm thọ để cháu được bình an!" Bà cụ nhìn Lạc Thanh Mâu không nói lời nào, thờ dài, cho rằng cô bị dọa, cho nên không dám nói lời nào.

"Mẹ ơi, mẹ nói vậy gì đó, chúng con muốn mẹ cứ như vậy, nhìn chúng con lớn lên." Người đàn ông trung niên, cũng chính là chủ nhân của Cố gia hiện giờ mở miệng, trên mặt ông mang theo không đồng tình, tận lực dùng giọng hòa nhã nói chuyện với bà lão Cố.

"Đúng vậy, bà, bà xem em gái không phải là đang bình an sao? Bây giờ bà phải đi nghỉ ngơi tốt, đêm qua chăm sóc bên cạnh em ấy một ngày, đến lúc đó chẳng may Thanh Mâu vừa mới tỉnh, bà lại ngã xuống." Người đàn ông trẻ tuổi bên cạnh, cũng chính là con trai của nhà họ Cố, Cố Quân, cũng dùng giọng hòa nhã mở miệng với bà Cố.

Lạc Thanh Mâu ở một bên yên lặng nhìn biểu tình trên mặt ba người ở đây cùng nội dung nói chuyện, suy nghĩ cái gì đó, Lạc Thanh Mâu ngẩng đầu, nhìn về phía bà lão Cố đang nắm tay mình, cười tủm tỉm mở miệng nói.

"Bà! Bà nghe cha cùng anh đi, đi nghỉ ngơi, Thanh Mâu đã không có việc gì, hiện tại chỉ là đầu rất đau, con muốn nằm nghỉ một mình." Lạc Thanh Mâu hoàn toàn là một bộ dáng cô gái nhỏ làm nũng với bà nội.

"Được, Thanh Mâu của chúng ta cũng biết quan tâm bà nội, bà nội đi nghỉ ngơi, con phải nghỉ ngơi cho tốt." Bà Cố nghe Lạc Thanh Mâu nói, lòng vui như hoa nở, gật gật đầu, dặn dò trong chốc lát, lúc này mới dựa vào sự giúp đỡ của Cố Càng Đình rời khỏi phòng Lạc Thanh Mâu.

Còn lại Cố Quân đứng ở bên giường Lạc Thanh Mâu không rời đi, hần đoan trang nhìn Lạc Thanh Mâu trong chốc lát, mở miệng, thanh âm rõ ràng có chút lạnh lẽo.

"Em rốt cuộc cũng có chút hiểu chuyện."

"Anh trai, em đã trải qua sinh tử, cũng nên hiểu chuyện một chút." Lạc Thanh Mâu nhìn Cố Quân trước mặt mở miệng nói.

"Em tự giải quyết cho tốt, nếu em nói bản thân đã hiểu chuyện, về sau nên thu liễm chút, không nên tái phạm những sai lầm không thể cứu vãn, là Cố gia quá dung túng sủng nịch em." Cố Quân nhìn Lạc Thanh Mâu, những lời này đối cũng làm Lạc Thanh Mâu dao động, tựa hồ đã nói quá nhiều lần, hần vừa dứt lời đã xoay người rời phòng, đóng cửa phòng lại.

"O?" 115 lại lần nữa cung phản xạ quá dài (*), sao lại có cảm giác địa vị của thân chủ ở Cố gia thực vi diệu.

(*) Phản ứng chậm

"Thú vị." Lạc Thanh Mâu thu mắt lại, trong mắt mang theo tươi cười, nhìn cửa phòng đang đóng chặt, thông qua đối thoại ngắn ngủn này, cô dường như đã học được điều gì đó.

Tuy thật là tiểu tử tông của Cố gia, chẳng qua hiện tại là..... Tiểu tử tông chuyên gây chuyện của Cố gia.

Lạc Thanh Mâu đứng dậy từ trên giường, chậm rãi đi tới trước gương, nhìn xem bộ dáng của bản thân hiện giờ.

Ước chừng khoảng mười sáu tuổi, thiếu nữ có một đôi mắt đào hoa rất đẹp, bây giờ đuôi mắt lại cong cong lên, cả người thoát nhìn vừa thanh thuần vừa mị hoặc, khiến ngũ quan càng đẹp để mỹ lệ, chỉ là sắc mặt quá tái nhợt, thiếu sức sống.

Dáng người hoàn hảo, cao khoảng một mét sáu lăm.

Về đẹp chỉ ở một nơi là không đủ, còn có tóc, một đầu có ba bốn loại màu sắc xen kẽ, cũng không đến nỗi nào.

Lạc Thanh Mâu cong môi với người trong gương, người trong gương cũng cười cười theo, thiếu nữ có một đôi mắt trong sáng, cực kì xinh đẹp.

"Ký chủ, ngài vừa mới nói chuyện tự nhiên cùng bọn họ như vậy, làm tôi như xuất hiện ảo giác, cảm thấy ngài chính là nguyên chủ Cố Thanh Mâu." 115

mở miệng.

"Người đã quên thân phận của ta." Lạc Thanh Mâu nghe 115 nói, hơi hơi mỉm cười.

Ảnh hậu giới giải trí năm nào.

Lạc Thanh Mâu đi tới cửa sổ, nhìn khung cảnh Đê Đô quen thuộc ngoài cửa sổ, mặc dù đã tối, vẫn thấy sự xa hoa trụy lạc.

"Tôi, đã trở lại." Cánh môi cô khẽ nhúc nhích, nở non những lời này, ánh mắt sâu thẳm.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Đánh thì đánh, cần gì lý do

Editor: Huyền - Beta: Nguyệt

"Kí chủ, cô chuẩn bị làm gì?" 115 ở trong đầu Lạc Thanh Mâu hỏi.

Lạc Thanh Mâu không trả lời, cô chỉ thu lại ánh mắt, đáy mắt sâu không thấy đáy, sau này trên thế giới này không còn Lạc Thanh Mâu nữa, mà chính là cô - Cố Thanh Mâu.

Lạc Thanh Mâu... à không, là Cố Thanh Mâu. Cô cong khóe môi, đi đến bên bàn đọc sách, mở máy tính lên. Hôm nay internet xuất hiện hàng loạt tin tức đều là về ảnh hậu Lạc Thanh Mâu ngày xưa, thậm chí còn nhìn thấy rất nhiều người quan hệ mật thiết với Lạc Thanh Mâu, xuất hiện các thứ gọi là bí mật dự đoán, dẫn đến trên mạng xôn xao, dù sao thì người chết sẽ không nói chuyện.

Hương Ngọc Tuyết và Diệp Dật Tuấn cũng đã được phỏng vấn, thương tiếc cho cái chết của Lạc Thanh Mâu, hơn nữa mắng những dự đoán bí mật kia, giống như để giữ gìn sự tôn nghiêm cuối cùng cho người bạn thân. Hành động này khiến bọn họ thu được rất nhiều fan.

"Chắc." Cố Thanh Mâu thấy tên những người này, nụ cười trên mặt xuất hiện tia giễu cợt, giống như đang nhìn con khi biểu diễn xiếc thú, cô ghi nhớ tên của bọn họ trong lòng, sau này nhất định sẽ thanh toán.

"Chúng ta... Phải chơi thật tốt trò chơi này, hi vọng sau này các người cũng phải chơi vui vẻ." Cố Thanh Mâu thu lại đôi mắt, khép máy tính lại, trở lại trên giường nghỉ ngơi. Còn lại 115 vô cùng hết lòng đem hiểu biết của mình liên quan tới Cố gia đều nói cho Cố Thanh Mâu nghe.

Ví dụ như nguyên chủ rõ ràng được Cố gia hết lòng cưng chiều như tiểu tử tông nhưng tính tình vô cùng xấu xí.

Nguyên chủ được Cố gia cưng chiều đến vô pháp vô thiên, muốn cái gì liền cho cái đó, cũng vì vậy nên từ nhỏ đến lớn đều được rất nhiều người chạy theo a dua nịnh nọt, nịnh bợ, lấy lòng. Vì vậy nguyên chủ bị đám người đó dạy hư, hồ đồ ngu xuẩn, làm bậy, đủ loại kiêu căng.

Gần đây lại phạm vào sai lầm lớn, cô ấy đã hại chết một người, gián tiếp dồn ép một người nhảy lầu tự sát trong trường học.

Cũng bởi vì như vậy, Cố gia từ lúc đầu đang nuông chiều, dần dần chuyển sang thất vọng với nguyên chủ, thậm chí còn chán ghét, không nghĩ đến quản chuyện của Cố Thanh Mâu, phớt lờ không để ý tới. Bọn họ càng thích con nuôi Cố gia là Cố Thanh Yến hơn, cô ta được nhận nuôi sau khi Cố Thanh Mâu được sinh ra, bởi vì sợ một mình Cố Thanh Mâu sẽ quá cô đơn, cho nên mới nhận nuôi cô ta. Làm bạn và cùng Cố Thanh Mâu lớn lên.

Hôm nay, Cố gia chỉ còn bà Cố vẫn còn thương tiếc cô cháu gái này.

Cố Thanh Mâu nghe 115 kể lại, không nói gì, trong mắt không nhìn ra tia sáng.

Con gái nuôi...

...

Sáng sớm ngày thứ hai, Cố Thanh Mâu đã thức dậy, mặc quần áo tử tế, tóc buộc đuôi ngựa rất năng động thoải mái. Cô mở cửa ra, đã nhìn thấy một người đứng phía trước, là một cô gái, xem ra lớn hơn vài tuổi so với Cố Thanh Mâu. Dáng vẻ trong sáng đáng yêu, mặc một bộ váy liền màu trắng, trên bả vai đeo cặp sách.

"Thanh Mâu, em bình an trở về thật tốt! Hôm qua chị vẫn luôn lo lắng cho em đấy." Cố Thanh Yến mở miệng, trên mặt như thờ phào nhẹ nhõm. Chỉ là tay đặt trong túi, âm thầm nắm chặt, sâu trong đáy mắt hiện lên vẻ căm tức.

Cô ta không hiểu, tại sao Cố Thanh Mâu có thể trở lại, rõ ràng tất cả kế hoạch đều hoàn hảo.

Cô ta thật vất vả mới để cho người Cố gia hoàn toàn thất vọng, chán ghét với Cố Thanh Mâu, thật vất vả mới để cho Lạc Thanh Mâu biến thành bộ dạng như ngày hôm nay.

Tại sao tối ngày hôm qua người đó không để cho Cố Thanh Mâu biến mất hoàn toàn.

"Tôi thấy chị Thanh Yến hình như cũng không hi vọng tôi bình an trở lại, làm chị thất vọng rồi." Cố Thanh Mâu dựa vào khung cửa mở miệng, cong môi, tựa như nhìn thấy tâm tư của người trước mặt không sót một mảnh nào.

"Bây giờ cắt ngay, biến mất trước mặt tôi, tôi đếm tới ba." Giọng nói Cố Thanh Mâu trở nên lạnh lùng, giống như cảm thấy người trước mặt chặn đường đi của cô nên rất chướng mắt.

"Ba." Giọng nói của Cố Thanh Mâu vang lên, đi cùng với đó là một cái bạt tai rơi xuống.

"Ba..." Cố Thanh Yến còn chưa phản ứng kịp chuyện gì đang xảy ra, một bạt tai dứt khoát rơi xuống trên mặt cô ta. Trong nháy mắt gò má trở nên sưng đỏ.

"Thanh Mâu, cô, dựa vào cái gì mà đánh tôi!" Cố Thanh Yến suýt nữa xoay tay định đánh lại, chỉ là tia sáng nơi khóe mắt liếc thấy điều gì, cô ta kiềm chế tức giận, sắc mặt tái nhợt, vẻ mặt không dám tin nhìn Cố Thanh Mâu. Bàn tay che gò má mình, rơi nước mắt, thoạt nhìn thấy mà đáng thương.

"Đánh cô thì đánh, còn cần lý do sao?" Đôi mắt đào hoa của Cố Thanh Mâu khẽ nhếch, tùy ý tỏ ra hơi khoe khoang, cô cong môi lên, đi đến trước mặt Cố Thanh Yến, nâng cằm cô ta lên, nhìn chăm chú vào gò má sưng đỏ và hai mắt ngấn lệ của đối phương, sau đó tiếp tục mở miệng.

"Làm cô nhìn càng đáng thương một chút không tốt sao, tôi vô cùng tốt bụng nha."

"Cộp cộp cộp..." Tiếng bước chân dừng lại bên người Cố Thanh Mâu

"Cố Thanh Mâu!" Giọng nói mang theo vẻ giận dữ.

115 ngày người như phỗng, ừ...

Ký chủ thật giống như... Thuộc về...

Không chỉ là làm cảm giác, mà còn rất tự do kiêu ngạo.

Ký chủ, có độc.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phán Điện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Tham gia ghi hình

Editor + Beta: Vi

"Hi anh trai, buổi sáng tốt lành ~" Cố Thanh Mâu buông không giữ tay Cố Thanh Yến nữa, cô tựa vào cánh cửa, một tay cầm cặp sách, tay kia vẫy vẫy với Cố Quân, đôi mắt hoa đào mê người khi cười rộ lên mang thêm cảm giác vừa thanh thuần vừa mỉa mai, hình như cô không có cảm giác mình đã làm sai chuyện gì, đáng về có chút lười biếng.

"Xin lỗi đi." Cố Quân đi tới bên cạnh Cố Thanh Yến, nhìn thấy gương mặt cô ta sưng đỏ một mảng, chau mày, ánh mắt nhìn Cố Thanh Mâu mang theo sự thất vọng rất rõ ràng, anh thật không ngờ em gái của mình được cưng chiều đến mức kiêu căng như vậy, mặc kệ cô là tiểu tử tông được mọi người sùng nịnh đến vô pháp vô thiên, đôi với cô em gái này, thay vì nói là thất vọng, chỉ bằng nói là đau lòng.

"Em ấy là chị của cô, tôn trọng với người lớn cô có được học không? Bây giờ đang ở nhà, nhanh chóng xin lỗi Thanh Yến đi!"

"..." Cố Thanh Yến nhìn giống như một thanh kẹo, hận không thể ngã xuống đất, rất muốn xé xác người trước mặt, thế nhưng cô ta hiểu bây giờ không phải thời điểm, cô chỉ là con nuôi của nhà họ Cố, chỉ cần vẫn còn Cố Thanh Mâu, cô cũng vẫn chỉ là đứa con nuôi khôn khéo hiểu chuyện, không kiêu căng gây chuyện, nhưng khi Cố Thanh Mâu biến mất...

"Em tin rằng Thanh Mâu chỉ là không cẩn thận thôi, anh à, anh đừng trách Thanh Mâu nữa, hôm nay em còn phải tham gia ghi hình với Thanh Mâu, cứ trì hoãn thế này lại không kịp mất." Cố Thanh Yến khôn khéo mở miệng, cô ta kéo kéo cánh tay Cố Quân, đôi mắt óng ánh ngập nước, nhìn trông như chịu ủy khuất nhưng vẫn cố nhẫn nại kiềm chế.

Địa vị mỗi người ở nhà họ Cố đều vô cùng nổi bật, phần lớn đều làm kinh doanh hoặc nhập ngũ trong quân đội, tuy nhiên lại có người bước vào giới giải trí, đó chính là Cố Quân, hơn nữa cũng có vị thế rất cao trong giới, bởi vậy, nguyên chủ Cố Thanh Mâu cũng theo chân anh trai, nhưng giống như là vào

để chơi bởi hơn, Cổ Thanh Yến cũng tiện đó mà bước vào ngành này.

Nguyên chủ Cổ Thanh Mâu có một khuôn mặt vô cùng điểm lệ, nhìn thôi cũng thấy kinh diễm, nhưng đó là với điều kiện cô không nói lời nào, chỉ đứng im một chỗ, bởi vì cô diễn xuất không có chút khí chất nào, lại còn kiêu căng nữa, sau khi tiến vào giới giải trí cũng gặt hái được một số ít fan hâm mộ, nhưng ngược lại kiếm được nhiều anti-fan hơn, cũng không gọi là nổi danh.

Tuy rằng Cổ Thanh Yến không quá kiêu diễm, thế nhưng cô ta rất thông minh, giỏi sử dụng sắc đẹp của mình, hành động đẹp, lăn lộn trong giới vẫn tốt hơn so với nguyên chủ Cổ Thanh Mâu, cũng có được khá nhiều fan.

Hôm nay, Cổ Thanh Mâu cùng Cổ Thanh Yến tham gia ghi hình chương trình "Chân nhân tú" cũng khá có tiếng.

"Đi, anh dẫn em đi bôi thuốc." Cổ Quân nghe Cổ Thanh Yến nói, trong lòng càng tức giận, càng thêm thất vọng với Cổ Thanh Mâu, hôm nay phải đi ghi hình cho "Chân nhân tú", vậy mà Cổ Thanh Mâu lại lựa chọn thời điểm này mà tát Cổ Thanh Yến sưng mặt, mục đích rất rõ ràng rồi.

Cổ Thanh Yến nghe Cổ Quân nói xong, gật đầu nhẹ, che đi gò má sưng đỏ, đi xuống tầng bôi thuốc.

Cổ Thanh Mâu lặng im nghe hai người đối thoại, bỗng nghĩ tới điều gì đó, cô lấy từ trong cặp hai thứ, một là quả táo, hai là một danh sách gì đó.

"Rột.." Cổ Thanh Mâu cắn vào trái táo, quả táo phát ra thanh âm thanh thúy (?), cô mở danh sách trong tay ra, trang đầu là danh sách khách mời tham gia "Chân nhân tú".

Ánh mắt lướt từ trên xuống dưới, cuối cùng dừng lại ở cái tên bắt mắt nhất, Diệp Dật Tuấn, hẳn là vị khách mời mà "Chân nhân tú" phải bỏ ra một số tiền lớn để mời tham gia.

Trong mắt có chút vui vẻ, Cổ Thanh Mâu cắn một miếng táo nữa, nước táo ngọt ngào lan trong miệng, cũng không biết cô đang suy nghĩ gì, đột nhiên nói với 115 trong đầu.

"Nếu như tôi trực tiếp giết hắn, sẽ thế nào?"

"Con mẹ nó, kí chủ... Cô tỉnh táo một chút!" 115 sợ tới mức run lên, giọng nói mơ màng, giống như hoàn toàn không ngờ tới thứ Cổ Thanh Mâu muốn chính là điều này, mặc dù đúng là nhân vật phản diện... Cũng có chút ác độc, nhưng mà không ngờ kí chủ nhà nó không hợp một chút là khô máu luôn:))

"Kí chủ, ngài quên mất tôi cho ngài xem quyền sách lúc đầu sao? Tôi nói rồi, tuy trong sách ngài là nhân vật phản diện, mà Hương Ngọc Tuyết cùng Diệp Dật Tuấn lại nam nữ chính, có ánh hào quang của nhân vật chính, ngài không giết được bọn họ đâu, đây là quy định của mỗi quyển sách, nhân vật phản diện được định trước nhất định sẽ chết, ngoan ngoãn chịu hành hạ, còn nhân vật chính thì được leo đến đỉnh cao, sẽ không chết, đương nhiên... Kí chủ ngài không hoàn toàn giống nhân vật phản diện, nhưng..." Giọng nói 115 có chút vội vàng, sợ Cổ Thanh Mâu có xúc động muốn giết người.

"Ài, vậy được rồi." Cổ Thanh Mâu nghe 115 trả lời, ánh mắt cô liếc về phòng khách nơi Cổ Quân cùng Cổ Thanh Yến đang bôi thuốc, hơi cong môi, tiếp tục nói với 115, giọng nói nhàn nhạt.

"Tôi hay nói giỡn thế thôi."

"..." Không biết vì sao 115 có cảm giác Cổ Thanh Mâu đang kì thị IQ của nó, chẳng lẽ nó ngu xuẩn đến mức không nhìn ra chủ nhân của mình có nói đùa hay không ư? Hừ!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Người đàn ông không có trong cốt truyện

Editor: Na - Beta: Nguyệt Nhi

Cổ Thanh Mâu xuống cầu thang, đi tới phòng khách, trong phòng khách Cổ Thanh Yến đã thoa thuốc xong, Cổ Quân đang dọn đồng thuốc men, thấy Cổ Thanh Mâu đi tới, sắc mặt dần dần lạnh nhạt, còn Cổ Thanh Yến đang che khuôn mặt sưng to như cũ của mình, ngược mắt nhìn Cổ Thanh Mâu trước mặt, trông mặt ửng ửng, trên mặt lại nhấc lên một nụ cười có mục đích, thoạt nhìn vẫn khoan dung thiện lương, mở miệng nói.

"Thanh Mâu, bây giờ chúng ta phải xuất phát cùng nhau đi thôi, ngày mai phải chính thức bắt đầu quay rồi, hôm nay chúng ta phải chuẩn bị tốt."

Cổ Thanh Mâu liếc nhìn Cổ Thanh Yến đang ngồi trên sofa cùng với Cổ Quân, trên mặt cô gọi lên một nụ cười, độ cong khỏe môi mang theo vài phần yêu nghiệt, mắt đào hoa cong lên, sáng chói câu người, thoạt nhìn lười biếng, không chút để ý, mở miệng nói.

"Ừm, không cần chờ tôi, tôi sẽ tự mình đi, tạm biệt ~" Lúc Cổ Thanh Mâu nói xong những, vẫy vẫy tay về phía hai người trên sofa, xoay người rồi đi, dận dò tài xế lái xe trong nhà rồi đi ra ngoài, để lại nụ cười tươi cứng ngắc ở trên mặt Cổ Thanh Yến.

Cô ta hoàn toàn không nghĩ tới, Cố Thanh Mâu hoàn toàn không theo dự đoán, ngày thường Cố Thanh Mâu nhất định sẽ tức giận hoặc làm mấy hành động không lý trí, chọc cho người ta chán ghét, nhưng mà hôm nay Cố Thanh Mâu giống như là một người khác.....

Giống như một vật phát sáng được sinh ra trên sự chú ý của mọi người, có một loại khí chất hồn nhiên trời cho, cả người ngũ quan mỹ lệ, trong khí chất lười biếng mang theo vài phần tùy ý tự tại, giống như trên thế giới này không có thứ gì sẽ làm cô sợ hãi, thậm chí cũng không có cái gì đặt trong mắt cô, ánh mắt lúc này giống như đang thưởng thức vai hề ở trước mặt mình vụng về diễn.

"....." Cố Thanh Yến cúi đầu, yên lặng nắm chặt tay.

.....

Cố Thanh Mâu ngồi lên xe, dẫn dò tài xế lập tức lái xe đến tiệm cắt tóc, tài xế lái xe ở trên, còn cô ngồi ghế sau nhắm mắt dưỡng thần, suy nghĩ trong đầu, một lần nữa tiến vào không gian hệ thống.

"Ký chủ, ngài muốn làm gì? Lúc này, không phải nên xây dựng quan hệ với vị anh trai này sao, ngài làm như vậy chỉ sợ sẽ khiến hắn không vui." 115 mở miệng dò hỏi, cũng không thể đoán được Cố Thanh Mâu muốn làm cái gì.

"Cần gì phải lấy lòng người khác?" Cố Thanh Mâu chỉ nhàn nhạt liếc 115 một cái, sau đó đi tới màn hình giả thuyết trước mặt, trực tiếp click mở mặt trên của giao diện thư điện tử, đó là quyển sách 115 cho cô xem lúc trước, Cố Thanh Mâu mở quyển sách ra, lật đến trang có cảnh quay phim ở "Chân nhân tú", ở trong truyện, cô cũng coi như là một vai diễn tương đối quan trọng, kết quả trong quá trình ghi hình nam chủ Diệp Dật Tuấn gặp tai nạn, nữ chủ Hường Ngọc Tuyệt liều mình cứu giúp, hai người tình cảm thăng hoa.

Trong nguyên văn Cố Thanh Mâu cũng có một thời gian tại đây, khiêu khích nữ chủ tìm đường chết, sau đó bị vả mặt các loại, cuối cùng trở thành pháo hôi, trong một sự kiện đồng máy.

Cố Thanh Mâu nhìn chằm chằm trên màn hình, không biết suy nghĩ cái gì, lúc cô trọng sinh sống lại ở trên người Cố Thanh Mâu (nguyên chủ), Cố Thanh Mâu (nguyên chủ) đã chết, nhưng ở trong chính văn Cố Thanh Mâu mới nhận cơm hộp lúc ghi hình.

Chúng tôi ở trong nguyên tác tiểu thuyết, lúc trước Cố Thanh Mâu không gặp được nam nhân thần bí kia, cũng không có bị người ta đâm chết.

Như vậy... Cuối cùng người đàn ông kia là ai, người vô cùng nguy hiểm kia, không thể nắm lấy tâm tư của hắn, là lúc nhìn cô giống như tìm được món đồ chơi hợp ý của mình, ánh mắt làm người ta không lạnh mà run.

Nam nhân này vốn không xuất hiện ở trong cốt truyện, có lẽ..... Là trong sách có một người khác tồn tại, tốt nhất vẫn đừng tiếp xúc, cách ly càng xa càng tốt.

Cố Thanh Mâu nheo đôi mắt lại, ánh mắt lộ ra suy tư. Lúc này, một thanh âm truyền đến, phá vỡ suy nghĩ của Cố Thanh Mâu.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Thay đổi hình tượng

Editor: Huyền Như + Beta: Nguyệt

"Cô chủ, cô chủ...chúng ta đến rồi."

Cố Thanh Mâu nghe thấy âm thanh này, mở mắt, tài xế lái xe phía trước không biết từ lúc nào đã dừng xe lại rồi, đã đến nơi mà cô dặn, là cửa hàng cắt tóc mà nguyên chủ Cố Thanh Mâu thường vào xem.

Lái xe mở cửa cho Cố Thanh Mâu, sau khi xuống xe Cố Thanh Mâu đi vào tiệm, lập tức có người nhiệt tình tiến lên mời Cố Thanh Mâu đi vào, thái độ kính cẩn dè chừng, cung kính như cung nghênh Thần Tài vậy.

"Cô Thanh Mâu, bây giờ cô muốn làm kiểu tóc nào, cô xem...Mẫu này có được không?" Bên cạnh là nhà tạo mẫu tóc rất quen tiến lên, lật một quyển sách cho Cố Thanh Mâu xem, trên sách là anh ta dựa theo kiểu tóc mà nguyên chủ Cố Thanh Mâu yêu thích, đủ loại đầu tóc đầy màu sắc, còn có mái bằng mà Cố Thanh Mâu không thích, thoạt nhìn có chút... Đau mắt.

"Trình độ nhân viên của các người chỉ được thế này thôi sao?" Cố Thanh Mâu không hề che dấu sự ghét bỏ của mình, đặt quyển sách sang một bên, sau đó nhướng mày, ngoéo tay, ra hiệu nhà thiết kế kiểu tóc này tiến lên.

"Ừc..." Nhà tạo mẫu tóc này nhìn Cố Thanh Mâu đang ngồi trên ghế, nuốt nước miếng, không biết vì sao cảm thấy Cố Thanh Mâu làm anh ta không thể chống đỡ được, cảm giác lời của đối phương như mệnh lệnh, bất tri bất giác tuân theo, ví dụ như bây giờ, ngoan ngoãn lại gần cô.

Sau khi Cố Thanh Mâu nói với nhà tạo mẫu tóc một lúc, đôi mắt nhà tạo mẫu tóc sáng ngời, thiếu chút nữa cảm động muốn khóc, thắm mỹ của tiểu tử tông này cuối cùng cũng bình thường, anh ta liều mạng gạt đầu thể hiện mình có thể thuyết phục được Cố Thanh Mâu.

"Ký chủ, ngài muốn làm gì thế?" 115 mở miệng hỏi, giọng nói do dự.

"Tóc này làm tôi đau mắt, không nên để cái đầu như vậy để tham gia chương trình." Cố Thanh Mâu nhìn mình trong gương, ngồi trên ghế, người bên cạnh đã bắt đầu cắt sửa cho Cố Thanh Mâu.

...

Sau đó không lâu, trong một thị trấn nhỏ xa xôi nào đó, tụ tập một đám người, Cố Thanh Yến và Cố Quân đều ở trong đó, đây chính là nơi tham gia quay show thực tế, tiết mục mà hai người họ tham gia là tiết mục dã ngoại thám hiểm, nhất định sẽ có nguy hiểm, phần lớn đi đến nơi xa xôi, hoàn cảnh gian khổ, bây giờ gần như toàn bộ người trong đoàn đã tới, ngày mai chính thức bắt đầu quay, hôm nay chuẩn bị sẵn sàng.

Cố Quân nhíu mày nhìn phía xa, hiển nhiên là chờ đợi người nào tới.

"Anh, em nghĩ Thanh Mâu sẽ đến thôi, anh đừng lo lắng, chỉ là hơi muộn một chút." Cố Thanh Yến mở miệng, nhìn phía nơi xa vắng vẻ, trong mắt loé lên sự tính toán, tiết mục này là cô ta có ý giật giây Cố Thanh Mâu tham gia, dã ngoại thám hiểm gian khổ cực kỳ, sợ rằng Cố Thanh Mâu không chịu được, đến lúc đó cô sẽ trở thành trò cười, trở thành tôm tép nhãi nhép làm nền cho cô ta mà thôi, hơn nữa chi bằng quả đầu của Cố Thanh Mâu, Cố Thanh Yến rũ mắt, trong mắt hiện lên vẻ cười nhạo.

Đúng lúc này, xa xa truyền đến tiếng ô tô chạy, càng ngày càng đến gần Cố Thanh Yến và Cố Quân ở bên này, Cố Quân cũng nhìn không được cất bước đi về phía trước vài bước, mở miệng nói:

"Cố Thanh Mâu, cô đi mà lâu vậy!"

Cố Quân dút lời, cửa xe bị mở ra, Cố Thanh Mâu từ trong xe thò đầu ra, nhún vai, cười với Cố Quân, mở miệng nói.

"Xin lỗi ~ có chuyện chậm trễ, nhưng mà cũng không tính là muộn."

Cố Quân nhìn Cố Thanh Mâu thì ngẩn người, trong khoảng thời gian ngắn không mở miệng nói được gì, Cố Thanh Yến hơi nghi ngờ đưa mắt nhìn Cố Thanh Mâu, sau đó...

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giỏi Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Không giống em

Editor: Na - Beta: Nguyệt Nhi

"Cô..." Đôi mắt Cố Thanh Yến hơi hơi mờ lớn, trong lúc nhất thời quên mất mình muốn nói gì, chỉ là nhìn chăm chú vào Cố Thanh Mâu từ trong xe bước ra, há hốc mồm, lúc khép lúc mở, nửa ngày cũng không nói được câu tiếp theo.

Sao lại thế, người trước mặt này... Là ai?

Thật là Cố Thanh Mâu sao?

Hiện giờ Cố Quân cũng kinh ngạc giống vậy, nhìn Cố Thanh Mâu trước mặt.

Cố Thanh Mâu bây giờ cùng với người bọn họ nhìn thấy vào buổi sáng hoàn toàn không giống nhau, mái tóc dài với đủ mọi màu sắc trên đầu Cố Thanh Mâu đã không còn, tóc mái cắt sửa ngày thường cũng không còn.

Người trước mặt với một bộ tóc ngắn, bị cắt cực kỳ gọn gàng, thoát nhìn vô cùng nhẹ nhàng khoan khoái, tóc mái cũng đã biến mất, tóc ngắn tùy ý vuốt ra sau tai, ngũ quan điểm lệ tươi đẹp hoàn toàn hiện ra bên ngoài, một đôi mắt tùy ý sáng như sao, đôi mắt đào hoa của cô hơi giương lên, đón ánh sáng rực rỡ của nắng chiều, thoát nhìn có phần chói mắt, môi mỏng hơi hơi cong lên.

Màu tóc dường như cũng thay đổi, từ tóc bảy màu, bị nhuộm thành màu xanh xám nhạt, lộ ra làn da trắng nõn của cô, ngũ quan điểm lệ, trong lúc nhất thời, làm cho người khác không thể dời mắt được, sợi tóc theo gió nhẹ nhàng bay phấp phới.

Cố Thanh Mâu trước mắt cho người ta cảm giác ngũ quan điểm lệ, tươi đẹp không gì sánh được, làm người ta không cách nào xem nhẹ sự tồn tại của cô.

"Trên mặt tôi làm sao vậy?" Cổ Thanh Mâu đi xuống xe, để tài xế đem rương hành lý của cô lại, một bàn tay cô thành thạo nhận lấy rương hành lý, ngược mắt nhìn hai người trước mặt.

"... Thanh Mâu, em... tại sao bỗng nhiên em cắt tóc..." Cổ Thanh Yến lúc này mới phản ứng được, tay cô ta đặt ở trong túi, gất gao túm lấy áo, cố gắng che giấu cảm xúc của chính mình, vì cái gì mái tóc kia lại đẹp như thế, vì cái gì... Bỗng nhiên lại thay đổi kiểu tóc, nhuộm màu tóc, rõ ràng cô là ngu xuẩn, xấu xí, là vật làm nền cho sự tồn tại của cô ta mà.

"Cắt đi mái tóc dài như vậy, cảm giác thật sự rất đáng tiếc đấy." Cổ Thanh Yến thấy Cổ Thanh Mâu không nói lời nào, lại cười cười mở miệng, trong giọng nói tràn ngập đáng tiếc.

"Đáng tiếc sao? Tôi không thấy vậy, ngược lại thật ra tôi thấy tóc dài rất vướng víu." Cổ Thanh Mâu nghe Cổ Thanh Yến nói, cô rũ mắt nhìn Cổ Thanh Yến, duỗi tay cảm mái tóc dài của Cổ Thanh Yến lên, sau đó lại nhanh chóng buông tay thả xuống, cong môi, mở miệng nói.

"..." Sắc mặt Cổ Thanh Yến trắng nhợt, không rõ Cổ Thanh Mâu có ý tứ gì.

"So với mái tóc trước kia thuận mắt hơn nhiều." Lúc này Cổ Quân mới đi tới trước mặt Cổ Thanh Mâu, anh nhìn em gái của mình, ánh mắt phức tạp, mở miệng nói với Cổ Thanh Mâu.

"Anh phải đi rồi, Thanh Mâu, lần này em ngoan ngoãn một chút, Thanh Yến sẽ nhường nhịn em, nhưng những người khác trong đoàn làm phim sẽ không, đến lúc đó xảy ra chuyện gì, cũng đừng trách chúng ta." Sau khi Cổ Quân nói xong, một bóng người đi tới bên cạnh Cổ Quân.

"Chào các em, anh là bạn của anh các em, Diệp Dật Tuấn." Người đàn ông đi tới bên cạnh Cổ Quân mở miệng, anh ta trông cực kỳ tuấn tú, có thể lẫn lộn trong giới giải trí đương nhiên diện mạo sẽ không kém, Diệp Dật Tuấn cũng vậy, bộ dáng vô cùng sáng chói, tràn đầy mị lực, anh ta nở nụ cười về phía Cổ Thanh Yến cùng Cổ Thanh Mâu.

"Nếu trong lúc quay, hai người các em có chuyện phiền toái gì, có thể tìm anh, anh có thể giúp, nhất định sẽ giúp."

Cổ Thanh Mâu nghe thấy được âm thanh của Diệp Dật Tuấn, cô ngược mắt, nhìn về phía đối phương...

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Có chút mong đợi

Editor: Tịch - Beta: Nguyệt

115 tranh thủ thời gian nhắc nhở Lạc Thanh Mâu:

"Kí chủ ơi, kí chủ! Ngài có thể nhận nại một chút được không! Anh ta là nam chính, có hào quang của nhân vật chính đấy! Hiện tại mới chỉ bắt đầu, chỉ bằng ngài chiều theo anh ta một chút, nhận nại một chút thôi, phối hợp diễn với anh ta..., mình có thể nhân cơ hội hưởng một chút hào quang của nam chính đó nha!"

Lạc Thanh Mâu nghe 115 nói... cô rũ mắt lộ ra sự suy tư khó giấu, trong đầu hồi tưởng lại lúc ở không gian của hệ thống thấy được về việc ngoài ý muốn lúc quay Chân nhân tú, hình như đã có sẵn chủ ý, trong mắt tràn đầy nghiền ngẫm, khoé miệng cong lên, nhìn về phía trước.

"Cổ Thanh Mâu." Khuôn mặt cô gái sáng bừng điểm lệ, giới thiệu ngắn gọn tên của mình sau đó để cho trợ lý cầm vali hành lý, rồi quay người vẫy tay với Diệp Dật Tuấn.

"Hi vọng lần này chúng ta sẽ cùng nhau hợp tác vui vẻ." Trong lời nói dường như ẩn chứa một hàm ý khác.

Cổ Thanh Mâu vừa dứt lời, người đã đi về phía trước, nhân viên dẫn Cổ Thanh Mâu ra chỗ của mình, đưa lịch trình quay phim cùng danh sách hạng mục đưa cho cô, sau đó tối nay làm quen, ngày mai sẽ chính thức bắt đầu.

Diệp Dật Tuấn đứng ở lối vào vươn tay ra định bắt tay với cô, rõ ràng vừa nãy Cổ Thanh Mâu có nhìn thấy, nhưng lại không đến bắt tay, dường như khinh bỉ bàn tay của anh ta dơ bẩn không chịu được.

Cổ Thanh Mâu này vừa tùy hứng lại kiêu căng đến cực điểm, quả nhiên đúng như lời đồn, quần áo đều thuộc loại sang trọng, là tiểu thư nhà giàu, khuôn mặt cũng không tệ, chỉ tiếc, trong cái ngành giải trí này nữ nữ không thiếu, quan trọng phải là tài năng. Người như vậy, dù cho gia thế tiếng tăm đến đâu, cũng không thể trở thành minh tinh số một.

Diệp Dật Tuấn nheo mắt lại, nhìn Cổ Thanh Mâu vừa đi mất, bất động thanh sắc thu hồi tay của mình, cũng không thèm để ý thái độ của Cổ Thanh Mâu, ngược lại quay ra nói chuyện cùng Cổ Thanh Yến.

"Thật xin lỗi, tiền bối Diệp, em gái em còn nhỏ, không hiểu chuyện, từ trước đến nay đều như vậy, em thay em ấy xin lỗi tiền bối, mong anh đừng để ý, lịch trình tiếp theo còn nhờ anh quan tâm nhiều." Từ đầu tới cuối Cố Thanh Yên đều dõi theo hành động của Cố Thanh Mâu, trong lòng âm thầm cười nhạo Cố Thanh Mâu ngu ngốc, dù cho có thay đổi ngoại hình, nhưng vẫn không có não như trước, sẽ không bao giờ có thể nổi bật trong ngành giải trí đâu.

Diệp Dật Tuấn đang là diễn viên hot trong ngành giải trí, lại là vua màn ảnh với gia thế hùng hậu, hành động tinh xảo, hơn nữa diễn xuất rất tốt nên anh ta được vô số fan hâm mộ và thần tượng, có được danh hiệu ông chồng quốc dân, tài nguyên trong tay cũng nhiều nhất trong giới, bao nhiêu đạo diễn cầm kịch bản đến mời hẳn tham gia.

Một người như vậy, những người ở trong làng giải trí, chỉ cần có chút đầu óc đều biết đây là người không thể đắc tội, cần tạo quan hệ tốt, và lại, thái độ của Diệp Dật Tuấn rất thân thiện, Cố Thanh Mâu cư xử như vậy chẳng phải là đắc tội với tiền bối sao.

Quả nhiên là đồ ngu xuẩn.

"Không sao." Diệp Dật Tuấn thái độ ôn hòa, tất nhiên cũng không thêm đề ý, thế nhưng trong nét mặt lại có chút tái đi.

Cố Quân cũng bận công việc, anh nhìn bạn tốt của mình, chào hỏi một chút rồi vội vàng rời đi.

...

Lạc Thanh Mâu về chỗ nghỉ mà tổ phim đã chuẩn bị cho cô. Ngồi bên cửa sổ, trong tay cô là kịch bản của Chân Nhân Tú có thể được xếp vào tiết mục nguy hiểm, hơn nữa đây lại là nơi ít người sinh sống, Cố Thanh Mâu hướng mắt lên nhìn sắc trời tối dần, đôi mắt xinh đẹp có chút nhếch lên, suy nghĩ tới việc sắp xảy ra vào ngày mai.

"Thật có chút mong đợi."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 14: Tiếp tục tìm đường chết

Editor: Va + Beta: Nguyệt Nhi

115 cũng không rõ Cố Thanh Mâu muốn làm gì, nó nhìn không được lại mở miệng khuyên bảo Cố Thanh Mâu.

"Ký chủ, tôi không biết ngài muốn làm gì, chỉ là bây giờ có chút không thích hợp..., chỉ cần cố gắng nhẫn nại, chúng ta nhẫn nại một chút, ít nhất hiện tại chỉ có thể chờ đợi, ngài nhìn xem, với thân phận bây giờ của ngài, lúc lớn lên gánh lấy hết trách nhiệm gia đình rồi tìm đường chết thành như vậy, nếu ký chủ ngài thay hình đổi dạng, làm người nhà ngài cảm thấy ngài ngoan ngoãn hiểu chuyện, có lẽ....."

"Tìm đường chết?" Cố Thanh Mâu nghe 115 nói, tay cô vuốt tóc qua tai, tùy ý vuốt ve tóc ngắn, mắt đào hoa chớp chớp động lòng người hơi mang vẻ ngả ngớn, ánh mắt cô nhìn xa xăm mở miệng nói.

"Vậy tiếp tục tìm đường chết đi, nó rất vui mà, tiếp tục ăn chơi trác táng, kiêu ngạo ương ngạnh ~"

Từ 'nhẫn nại' này, kiếp trước cô được học quá nhiều, chính bởi vì nhẫn nại, cái gì cũng không nói, luôn suy xét người khác sẽ nghĩ như thế nào, ý muốn gia tộc là cái gì, chủ động đem những trách nhiệm đó đeo ở trên lưng mình, lại chưa từng quan tâm cảm nhận của chính mình, chỉ tự nhủ phải nhẫn nại.

Cho nên kiếp này, cô chỉ sống vì chính mình, không cần tình thân, không cần tình yêu, muốn bản thân được sống tự do tùy ý, cũng không muốn lại nhẫn nại nữa.

Cố Thanh Mâu nằm trên giường, bắt đầu xem sự sắp xếp an bài quay chụp cho ngày mai.

"O?" 115 nhìn bộ dáng của Cố Thanh Mâu, có chút ngây ngốc, một lúc sau mới kinh ngạc kêu một tiếng, không biết nên nói gì tiếp theo, quả nhiên, con người là sinh vật phức tạp nhất trên thế giới này.

.....

Trải qua cả đêm nghỉ ngơi chuẩn bị, trạng thái mọi người đều điều chỉnh tới tốt nhất, nhân viên quản lý đoàn phim cũng yêu cầu nhân viên quay phim bố trí tốt mọi thứ, đội quay vào chỗ, ánh đèn chuẩn bị tốt, chính thức bắt đầu quay.

Camera bắt đầu quay một căn phòng khách nhỏ, hiện giờ đang có bảy người ngồi ở đó, trước bàn tròn có một người đàn ông mang kính, gầy nhưng rắn chắc, anh ta hướng về phía sáu người ngồi đó thân thiện cười khách sáo.

"Hoan nghênh mọi người đã đồng ý lời mời tham gia chương trình của chúng tôi, chắc hẳn giữa mọi người cũng có sự quen biết đúng không? Trên bàn trước mặt mọi người đều có thẻ bài tương ứng với tên của người đó, Diệp Dật Tuấn, Cố Thanh Mâu, Cố Thanh Yên, Lưu Ảnh, Tô Huyền, Lý Thiên Nhi." Anh ta đọc tên gọi của mọi người ở đây, gật đầu với sáu người họ.

Dừng lại một chút, tiếp theo lại mở miệng nói.

"Nhất định trong cuộc thám hiểm sẽ có tính nguy hiểm, nhưng tôi tin mọi người có thể đồng ý lời mời tham gia chương trình của chúng tôi đều là người có lòng gan dạ, sáng suốt cùng mạo hiểm, trong một đoạn hành trình rất dài kế tiếp, các bạn cần chú ý đi theo sát bước chân của tôi, mọi người cũng sẽ cùng nhau ở chung một thời gian rất dài, hy vọng có thể hợp tác vui vẻ, đây là chương trình dành cho người dũng cảm thích mạo hiểm, như vậy..... Hiện tại chúng ta sẽ đi đến trạm đầu tiên."

Sau khi anh ta dứt lời, đạo diễn bên cạnh bảo camera ngừng quay, mọi người đứng dậy, chuẩn bị lấy hành lý đi đến trước vạch trạm đầu tiên nơi bọn họ thám hiểm, một rừng cây hoang tàn vắng vẻ nguy hiểm, đội còn lại là chuẩn bị lát nữa hình ảnh quay phim thì bọn họ cầm hành lý xuất phát.

Mấy nữ minh tinh ngồi ở vị trí, vội vàng kêu trợ lý lấy đồ trang điểm từ trong túi ra trang điểm cho họ.

"Đây không phải Cố Thanh Mâu - Cố đại tiểu thư sao, đội lát nữa lúc quay, cô đừng khóc nhè ra đấy nhé, mấy chương trình thế này, không thích hợp với cô, đến lúc đó còn liên lụy tới chúng tôi." Ngồi ở đối diện với Cố Thanh Mâu là Tô Huyền mở miệng, cô ta nhìn rất kiêu ngạo, giống như là lúc trước có quen biết với Cố Thanh Mâu.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phán Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 15: Nếu không phục thì im miệng

Editor: Xi - Beta: Nguyệt Nhi

Ánh mắt Tô Huyền lướt qua Cố Thanh Mâu, trong đôi mắt mang theo chán ghét rõ ràng, cô thấy Cố Thanh Mâu không nói gì, tiếp tục mở miệng.

"Tôi chưa từng thấy một ai như cô, trong chương trình ai cũng đều thu hút, nhưng cô thì chỉ "hút anti" thôi, nếu như không phải tại..." Cô nói đến đây, bỗng có cảm giác mình nói hơi nhiều nên ngừng lại, cô nhìn Cố Thanh Mâu, trong mắt tràn ngập ghen tị, ghen tị Cố Thanh Mâu gia thế lớn, nếu không với người không có đầu óc như cô ta, sao có thể xuất hiện ở đây?

Tô Huyền chờ đợi phản ứng của Cố Thanh Mâu, không lát nữa lại làm ra những chuyện không lý trí, giống như đã quen thuộc với tính cách khó ưa của Cố Thanh Mâu, Cố Thanh Yên không nói gì, dường như không chú ý đến bên này, chỉ là khóe mắt âm thầm liếc sang.

"Cảm ơn đã khích lệ." Trong mắt Cố Thanh Mâu vô cùng bình tĩnh, khóe môi của cô vẽ nên một nụ cười, tùy ý hất tóc ngắn ra sau, động tác nhẹ nhàng khoan khoái, đôi mắt đào hoa hơi nheo lại, khẽ cong cong, giống như thật sự cảm thấy Tô Huyền đang khích lệ, đứng dậy, tiến tới trước mặt Tô Huyền, đối mặt với cô ta, đôi môi hơi hé mở, nói.

"Từ trong mắt cô tôi có thể thấy rõ sự ghen tị, quả thật gia thế cũng là một phần thực lực đó." Cố Thanh Mâu nhìn sắc mặt Tô Huyền, khóe miệng cong sâu hơn, tiếp tục nói.

"Nếu cô không phục, thì im miệng." Giọng nói trở nên lạnh lùng, không thêm che giấu.

Đại khái Tô Huyền cũng không ngờ Cố Thanh Mâu sẽ nói như vậy, lập tức sắc mặt đỏ bừng, mím môi vì bị mất mặt, thiếu chút nữa bị sặc, thế nhưng không thể phủ nhận những lời của Cố Thanh Mâu.

Thậm chí có thể nói là... Ý thế hiếp người.

Cố Thanh Mâu làm như không có chuyện gì, lại lần nữa ngồi xuống ghế của mình, chờ đợi nhân viên sắp xếp chuẩn bị quay.

...

Camera mở ra, tiếp tục chụp ảnh.

Bọn người Cố Thanh Mâu cầm hành lý của mình, mỗi người một cái balo, không thể mang nhiều, hành lý của mình tính đều phải tự mình chuẩn bị những đồ vật cần thiết, sau đó mang đồ đến nơi đã được đánh dấu, rừng sâu hoang tàn vắng vẻ, bắt đầu cuộc thám hiểm Chân nhân tú.

Trực thăng đã vào chỗ, sau đó có một người đàn ông khỏe mạnh cơ bắp đến gần mọi người rồi tự giới thiệu.

"Tôi là Lý Kiệt Sâm, tiếp theo, từng người đi lên một, trực thăng sẽ đưa chúng ta đến lối vào rừng, những ngày tiếp theo, tôi sẽ dẫn dắt mọi người thăm dò rừng núi, từ khi vào rừng đến khi xuyên qua cánh rừng, vô cùng nguy hiểm và bất trắc, hy vọng mọi người có thể đoàn kết với nhau, hợp tác lẫn nhau,

vậy là tốt, hiện tại thì lên trực thẳng!" Anh ta nói lớn về phía sáu người họ.

Nghe Lý Kiệt Sâm nói, từng người một bắt đầu thực hiện, Diệp Dật Tuấn lên đầu tiên, sau đó những người khác cũng lần lượt lên theo, trong toàn bộ quá trình, Diệp Dật Tuấn đều vô cùng sẵn sàng đứng ở cửa kéo mọi người lên, Cố Thanh Mâu là người cuối cùng, dường như Diệp Dật Tuấn không nhớ ra chuyện lúc trước, vẫn vươn tay về phía Cố Thanh Mâu.

"Lên đi."

Cố Thanh Mâu vẫn như trước, nhàn nhạt liếc nhìn Diệp Dật Tuấn, thân thể nhẹ nhàng leo lên trên trực thăng, sau đó... đi lướt qua Diệp Dật Tuấn.

Diệp Dật Tuấn hơi rù mắt, trong đáy mắt là sự tức giận, tay của hắn hơi nắm lại, sau đó khỏe mắt liếc về phía camera đang quay bên cạnh, một lần nữa nhấc mắt lên, trong mắt chỉ còn sự bất lực không biết nên làm thế nào, dường như không để trong lòng thái độ vô lễ của Cố Thanh Mâu.

Những người khác trên trực thăng yên lặng nhìn, trong lòng mỗi người đều có mục đích riêng, âm thầm cười nhạo, Cố Thanh Mâu vẫn ngu ngốc không có thuốc chữa như trước, sau này chương trình...

Đã có thể tưởng tượng ra thế nào rồi.

Hôm nay Vi xin cảm ơn bạn đại gia nào đó đã bạo phát phiếu cho tui nha UwU Vui vẻ quá nên đăng liền cho nóng 5 chương vừa thối vừa ăn nè ~

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Anti-fan cũng là fan

Editor: Huyền Như - Beta: Nguyệt Nhi

Cố Thanh Mâu như không nhìn thấy sự giễu cợt được che giấu trong mắt những người này, đáng về chế nhạo, cũng không cảm thấy hành động của mình có gì đó quá phận, không thích thì từ chối thẳng thòi mà, cô vác balo của mình đi tới chỗ ngồi ở một góc trực thăng, lấy điện thoại ra, sau đó click mở trò chơi, cực kỳ chăm chú, đáng về y hết thiếu nữ vô tâm ngồi lướt mạng, chỉ là khỏe mắt như có như không liếc nhìn về phía Diệp Dật Tuấn.

Còn sắc mặt Diệp Dật Tuấn vẫn như bình thường đi đến chỗ ngồi rồi ngồi xuống, đúng lúc lại cách Cố Thanh Mâu một chỗ, chính là của Cố Thanh Yên.

"Em xin lỗi, thay mặt em gái xin lỗi anh, em gái em còn nhỏ, không hiểu chuyện, không hiểu rõ ý muốn của anh." Thái độ Cố Thanh Yên vô cùng lễ phép, giống như chị gái đau lòng lo nghĩ cho em gái, luôn gánh chịu mọi sai lầm thay em, thực sự làm người khác cảm động.

Quả nhiên camera nhắm ngay vào Cố Thanh Yên và Diệp Dật Tuấn ở bên này, chương trình Chân nhân tú luôn tìm cơ hội để khán giả được bát quái, i quay phim hơi đưa camera sang bên cạnh, nơi Cố Thanh Mâu đang chơi trò chơi, không có chút để ý nào.

Rõ ràng là chị em cùng cha mẹ, sao lại kém nhiều như vậy.

Một người kiêu căng tùy hứng, ăn chơi trác táng, kiêu ngạo, mỗi một lần tham gia chương trình đều có thêm không ít anti-fan.

Một người thì dịu dàng lễ phép, rất biết cách đối nhân xử thế, nói chuyện cũng có chừng mực, nhất là luôn đối tốt với em gái mình, nói đỡ khắp nơi.

Nghĩ đến đây, nhân viên đều lắc đầu liên tục, hiển nhiên cũng không thích Cố Thanh Mâu, thậm chí cũng có thể đoán ra, trong khi quay chương trình này, Cố Thanh Mâu sẽ làm ra chuyện gì, sau khi tiết mục phát sóng, người xem sẽ đánh giá thế nào.

"Ký chủ, cô còn làm chuyện như vậy sẽ gây nên chuyện đấy, cô không thấy danh tiếng rất đáng giá sao? Cô chỉ có tuổi thọ một năm thôi! Mục tiêu của chúng ta là nhân vật phản diện nghịch tập, phải chiếm lấy ánh hào quang của nam nữ chính, leo lên đỉnh cao của ngành giải trí, thu hoạch giá trị danh tiếng, đập chết nam chính và nữ chính." 115 rất sốt ruột, nó có cảm giác ký chủ mình có vấn đề, không phải người bình thường ở trước camera đều dốc hết sức bày ra mặt tốt cho người khác thấy, hấp dẫn được nhiều fan hơn sao?

"Người là hệ thống gì vậy?" Cố Thanh Mâu không nói lại với 115, không dao động, chỉ là trong đầu thoải mái dò hỏi một câu.

"Hệ thống nhân vật phản diện.... nghịch tập." 115 chần chừ mở miệng.

"À, đúng vậy nhân vật phản diện." Ánh mắt Cố Thanh Mâu rời khỏi điện thoại di động, nhìn cảnh sắc bên ngoài trực thăng, khỏe mắt cong lên, tràn đầy vui vẻ.

"Nhưng...Nhưng.... danh tiếng của ký chủ làm sao bây giờ?" 115 không rõ Cố Thanh Mâu có ý gì, nó rất chú ý đến danh tiếng của ký chủ.

"Anti-fan cũng là fan~" Cố Thanh Mâu nhếch môi, giống như chẳng hề để ý, giữa hàng lông mày cong lên nhìn rất tùy ý, tiêu sái, dường như có tính toán

của mình, cô cầm lấy balo, đứng lên.

Máy bay chậm rãi hạ cánh, bọn họ đã đến nơi, bên ngoài là rừng rậm mênh mông, dường như ẩn nấp nguy cơ không cách nào đoán trước được.

Đám người của Cố Thanh Mâu lần lượt nhảy xuống trực thăng, phi cơ trực thăng hoàn thành nhiệm vụ đưa bọn họ đến rồi rời đi.

Lý Kiệt Sâm đứng ở lối vào rừng, sắc mặt nghiêm túc, mở miệng nói.

"Chúng ta sắp bước vào trong, bây giờ mặt trời sắp xuống núi rồi, nhất định chúng ta phải tìm kiếm được một nơi an toàn ở một đêm trước khi mặt trời xuống núi."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phán Điện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Chương trình trực tiếp "Chân nhân tú";

Editor: Vi - Beta: Nguyệt nhi

Bây giờ so với trước kia khoa học kỹ thuật đã tiến bộ rất nhiều, sau khi khoa học kỹ thuật phát triển, giới giải trí càng thêm phồn vinh, những quy tắc quay phim cũng thay đổi rất nhiều, yêu cầu đối với minh tinh cũng cao hơn, bởi vì ngày trước có rất nhiều chương trình nghệ thuật, thậm chí những bộ phim truyền hình cũng bị làm giả. Khán giả ngày nay càng nhiều họ không chỉ chú ý đến chương trình đẹp hay xấu mà còn chú ý đến độ chân thật, không lừa gạt.

Bởi vì chuyện này, bây giờ tất cả các chương trình đều phát trực tiếp, hậu trường lúc trực tiếp cũng quay cho người xem, người xem có thể lựa chọn xem trực tiếp chương trình mình yêu thích, đó cũng là nguyên nhân để các chương trình tranh nhau để đoạt doanh thu người xem dẫn đầu, người xem có thể vừa xem trực tiếp, vừa có thể bình luận bộc lộ cảm xúc của mình, cho minh tinh mình yêu thích có thêm sức lực.

Đương nhiên... người tham gia chương trình không thể nhìn thấy bình luận, cũng không thể biết đánh giá của người xem với họ, không biết tình huống bên ngoài thế nào.

Nhân viên công tác đứng ở lối vào rừng, đem nhiều đồ vật hình xoắn ốc lắp vào, nó xoay một vòng rồi bay lên trời, đây chính là dụng cụ tự động quay phim flycam, không cần con người thao túng, nhân viên chỉ cần đứng bên ngoài, kiểm tra xem hình ảnh khi quay cũng với những minh tinh thân thể đều ổn, như vậy chương trình rất khó lừa gạt... nhưng xấu ở chỗ, sự thật nguy hiểm vẫn tồn tại.

Sau khi flycam bay lên trên cũng là lúc bắt đầu trực tiếp, người xem có thể bấm xem chương trình bất cứ lúc nào, nhưng trước đó chương trình cũng phải thông báo trước về lịch phát sóng.

"Bọn họ có kiểm tra được người không?" Cố Thanh Mâu theo sau Lý Kiệt Sâm đi vào trong rừng, cô yên lặng ngược mắt nhìn lên những tán lá trên cao, cho đến khi không còn thấy flycam.

"Ký chủ, cái này ngài không cần phải lo, tuy rằng bây giờ khoa học kỹ thuật cũng hiện đại đấy, nhưng mà so với thời đại của tôi còn cách một khoảng dài, vì vậy mấy cái máy móc hiện đại thông minh muốn kiểm tra tôi á, cần bản là không có khả năng, tôi vẫn vẫn minh hơn thời đại." 115 có chút tự hào, chỉ thiếu điều đăng sau mọc ra cái đuôi ngoe nguẩy.

Cố Thanh Mâu nghe thấy 115 nói như vậy, trong mắt tràn ngập vui vẻ, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

...

Hiện giờ Cố gia, Cố Quân đã về tới nhà, anh ngồi trong phòng khách, cau mày nhìn video trực tiếp trước mắt, đúng là chương trình Cố Thanh Mâu đang thám hiểm trong rừng rậm, tỉ lệ người xem cũng không tệ lắm, phía dưới còn có rất nhiều bình luận nhiệt liệt thảo luận về chương trình, suy đoán xem biểu hiện của minh tinh sẽ thế nào.

"Chep chep... tôi lại thấy được đồ bồi di Cố Thanh Mâu rồi, rõ ràng chính là một cái bình hoa, vẫn hết lần này đến lần khác làm đau mắt người xem, nếu không phải vì lão công Dật Tuấn nhà chúng ta, tôi chỉ cần liếc nhìn cô ta một cái cũng thấy gầy vò."

"Diệp Dật Tuấn đẹp trai nhất! Lại còn ôn nhu, tuấn tú, trên thế giới này sao có thể có người đàn ông hoàn mỹ như vậy chứ!"

"Cố Thanh Yến cũng không tồi, so với em gái cô ấy thì đỡ hơn nhiều, ôn nhu động lòng người, bây giờ đang thám hiểm trong rừng, cô ấy giống như một tiểu thiên sứ vậy, yêu Thanh Yến <3"

"Sao Cố Thanh Mâu vẫn còn mặt mũi xuất hiện vậy chứ? Sao cô ta chưa đi chết đi, ông trời ơi... Ban tổ chức có phải bị điên rồi không mới mời cô ta, bây giờ chắc đang khiến tất cả mọi người đều thấy mệt mỏi, kiểu gì phát sóng cũng phải gián đoạn, đến lúc đó nhân viên còn phải đi hầu hạ đại tiểu thư như cô ta!"

"Haha, cái tên Thanh Mâu quả nhiên không dành cho người tốt, mấy ngày trước một Lạc Thanh Mâu chết đi rồi, giờ lại nhảy ra một Cố Thanh Mâu."

Cố Quân nhìn những dòng bình luận, lông mày hơi nhăn lại, đại đa số bình luận đều là Diệp Dật Tuấn, vì đều là fan hâm mộ Diệp Dật Tuấn, một số khác thì là fan của các minh tinh khác, còn riêng về bình luận của Cố Thanh Mâu, lại đặc biệt hơn người, chỉ toàn là bash (*).

(*) Bash cũng tương tự như anti, là ghét một idol nào đó.

Trên bình luận đều mắng Cố Thanh Mâu đi tìm chết, Cố Thanh Mâu rút ra khỏi giới giải trí.

"Tiểu Quân à, bà biết con vẫn còn quan tâm Thanh Mâu, dù sao con bé cũng là em gái con, chính con bé muốn tham gia chương trình Chân nhân tú, ta tin rằng trong lòng nó cũng rất lo lắng, tiểu nha đầu thật là quật cường." Bà nội Cố Di tới vỗ vỗ vai Cố Quân, đôi mắt hiền lành như nhìn cháu tất cả, cười tủm tỉm nói tiếp:

"Bà nội sẽ coi như không nhìn thấy gì cả." Nói xong, bà Cố cười tủm tỉm rồi đi.

Cố Quân nhìn bóng lưng bà nội, trong con mắt đầy bình tĩnh, do dự nửa ngày, cuối cùng cầm lấy điện thoại, nhấn một dòng bình luận.

"Thanh Mâu rất đáng yêu, tôi tin rằng cô ấy sẽ sửa lỗi của mình."

Sao khi bình luận đăng tải, rất nhanh bị bình luận khác chen lên, giống như chưa từng xuất hiện, Cố Quân hừ lạnh một tiếng, lại dựa lưng vào ghế sofa, nhìn chương trình trực tiếp mà Cố Thanh Mâu cùng Cố Thanh Yên tham gia.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phán Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Tìm được cô rồi

Editor: Vi - Beta: Nguyệt nhi

Bây giờ so với trước kia khoa học kỹ thuật đã tiến bộ rất nhiều, sau khi khoa học kỹ thuật phát triển, giới giải trí càng thêm phồn vinh, những quy tắc quay phim cũng thay đổi rất nhiều, yêu cầu đối với minh tinh cũng cao hơn, bởi vì ngày trước có rất nhiều chương trình nghệ thuật, thậm chí những bộ phim truyền hình cũng bị làm giả. Khán giả ngày nay càng nhiều họ không chỉ chú ý đến chương trình đẹp hay xấu mà còn chú ý đến độ chân thật, không lừa gạt.

Bởi vì chuyện này, bây giờ tất cả các chương trình đều phát trực tiếp, hậu trường lúc trực tiếp cũng quay cho người xem, người xem có thể lựa chọn xem trực tiếp chương trình mình yêu thích, đó cũng là nguyên nhân để các chương trình tranh nhau để đoạt doanh thu người xem dẫn đầu, người xem có thể vừa xem trực tiếp, vừa có thể bình luận bộc lộ cảm xúc của mình, cho minh tinh mình yêu thích có thêm sức lực.

Đương nhiên... người tham gia chương trình không thể nhìn thấy bình luận, cũng không thể biết đánh giá của người xem với họ, không biết tình huống bên ngoài thế nào.

Nhân viên công tác đứng ở lối vào rừng, đem nhiều đồ vật hình xoắn ốc lắp vào, nó xoay một vòng rồi bay lên trời, đây chính là dụng cụ tự động quay phim flycam, không cần con người thao túng, nhân viên chỉ cần đứng bên ngoài, kiểm tra xem hình ảnh khi quay cũng với những minh tinh thân thể đều ổn, như vậy chương trình rất khó lừa gạt... nhưng xấu ở chỗ, sự thật nguy hiểm vẫn tồn tại.

Sau khi flycam bay lên trên cũng là lúc bắt đầu trực tiếp, người xem có thể bấm xem chương trình bất cứ lúc nào, nhưng trước đó chương trình cũng phải thông báo trước về lịch phát sóng.

"Bọn họ có kiểm tra được người không?" Cố Thanh Mâu theo sau Lý Kiệt Sâm đi vào trong rừng, cô yên lặng ngược mắt nhìn lên những tán lá trên cao, cho đến khi không còn thấy flycam.

"Ký chủ, cái này ngài không cần phải lo, tuy rằng bây giờ khoa học kỹ thuật cũng hiện đại đấy, nhưng mà so với thời đại của tôi còn cách một khoảng dài, vì vậy mấy cái máy móc hiện đại thông minh muốn kiểm tra tôi á, căn bản là không có khả năng, tôi vẫn vẫn minh hơn thời đại." 115 có chút tự hào, chỉ thiếu điều đằng sau mọc ra cái đuôi ngoe nguẩy.

Cố Thanh Mâu nghe thấy 115 nói như vậy, trong mắt tràn ngập vui vẻ, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

...

Hiện giờ Cố gia, Cố Quân đã về tới nhà, anh ngồi trong phòng khách, cau mày nhìn video trực tiếp trước mắt, đúng là chương trình Cố Thanh Mâu đang thám hiểm trong rừng rậm, tí lệ người xem cũng không tệ lắm, phía dưới còn có rất nhiều bình luận nhiệt liệt thảo luận về chương trình, suy đoán xem biểu hiện của minh tinh sẽ thế nào.

"Chep chep... tôi lại thấy được đồ bôdi Cổ Thanh Mâu rồi, rõ ràng chính là một cái bình hoa, vẫn hết lần này đến lần khác làm đau mắt người xem, nếu không phải vì lão công Dật Tuấn nhà chúng ta, tôi chỉ cần liếc nhìn cô ta một cái cũng thấy giầy vò."

"Diệp Dật Tuấn đẹp trai nhất! Lại còn ôn nhu, tuấn tú, trên thế giới này sao có thể có người đàn ông hoàn mỹ như vậy chứ!"

"Cổ Thanh Yến cũng không tồi, so với em gái cô ấy thì đỡ hơn nhiều, ôn nhu động lòng người, bây giờ đang thám hiểm trong rừng, cô ấy giống như một tiểu thiên sứ vậy, yêu Thanh Yến <3"

"Sao Cổ Thanh Mâu vẫn còn mặt mũi xuất hiện vậy chứ? Sao cô ta chưa đi chết đi, ông trời ơi... Ban tổ chức có phải bị điên rồi không mới mời cô ta, bây giờ chắc đang khiến tất cả mọi người đều thấy mệt mỏi, kiểu gì phát sóng cũng phải gián đoạn, đến lúc đó nhân viên còn phải đi hầu hạ đại tiểu thư như cô ta!"

"Haha, cái tên Thanh Mâu quả nhiên không dành cho người tốt, mấy ngày trước một Lạc Thanh Mâu chết đi rồi, giờ lại nhảy ra một Cổ Thanh Mâu."

Cổ Quân nhìn những dòng bình luận, lông mày hơi nhăn lại, đại đa số bình luận đều là Diệp Dật Tuấn, vì đều là fan hâm mộ Diệp Dật Tuấn, một số khác thì là fan của các minh tinh khác, còn riêng về bình luận của Cổ Thanh Mâu, lại đặc biệt hơn người, chỉ toàn là bash (*).

(*) Bash cũng tương tự như anti, là ghét một idol nào đó.

Trên bình luận đều mắng Cổ Thanh Mâu đi tìm chết, Cổ Thanh Mâu rút ra khỏi giới giải trí.

"Tiểu Quân à, bà biết con vẫn còn quan tâm Thanh Mâu, dù sao con bé cũng là em gái con, chính con bé muốn tham gia chương trình Chân nhân tú, ta tin rằng trong lòng nó cũng rất lo lắng, tiểu nha đầu thật là quật cường." Bà nội Cố đi tới vỗ vỗ vai Cổ Quân, đôi mắt hiền lành như nhìn thấu tất cả, cười tủm tỉm nói tiếp:

"Bà nội sẽ coi như không nhìn thấy gì cả." Nói xong, bà Cố cười tủm tỉm rồi đi.

Cổ Quân nhìn bóng lưng bà nội, trong con mắt đầy bình tĩnh, do dự nửa ngày, cuối cùng cầm lấy điện thoại, nhấn một dòng bình luận.

"Thanh Mâu rất đáng yêu, tôi tin rằng cô ấy sẽ sửa lỗi của mình."

Sao khi bình luận đăng tải, rất nhanh bị bình luận khác chèn lên, giống như chưa từng xuất hiện, Cổ Quân hừ lạnh một tiếng, lại dựa lưng vào ghế sofa, nhìn chương trình trực tiếp mà Cổ Thanh Mâu cùng Cổ Thanh Yến tham gia.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phán Điện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Lén lút

Editor: Vi - Beta: Nguyệt Nhi

"Hắt xì..." Cổ Thanh Mâu hắt hơi một cái, giật mình tỉnh lại, mí mắt bên trái cứ giật giật liên tục, dường như muốn nói với cô điều gì đó, báo hiệu trước một điềm xấu sắp xảy ra, nhưng Cổ Thanh Mâu chẳng thể làm gì, chỉ đứng dậy nhìn xung quanh, bây giờ là đêm hôm khuya khoắt, tất cả mọi người đều đã ngủ rồi.

Cô đang ở trong một cái hang động tương đối nhỏ, bên trong có vết xước do động vật gây ra, thoạt nhìn có lẽ đã lâu lắm rồi.

Tô Huyền nằm bên cạnh Cổ Thanh Mâu, cách đó không xa là một cái cây.

"Kí chủ, ngài muốn làm gì?" Tinh thần 115 lập tức tỉnh táo.

"Học Lôi Phong (*), làm xong mọi việc không để lại dấu vết." Cổ Thanh Mâu đứng dậy, lấy từ trong túi của mình một cái xẻng nhỏ, cô đứng trước cửa hang, nhìn đồng lửa đã dập tắt cách đó không xa, lúc trước mấy người còn vây quanh đồng lửa cùng nói chuyện phiếm, chương trình cũng ngắt hái được một đồng fan hâm mộ, bây giờ là thời gian nghỉ ngơi, nhưng có duy nhất Cổ Thanh Mâu thức dậy.

(*) Lôi Phong: là một chiến sĩ của quân Giải phóng Nhân dân Trung Quốc. Sau cái chết của mình, Lôi Phong đã được hình tượng hóa thành một nhân vật vị tha và khiêm tốn, một người hết lòng với Đảng Cộng sản, chủ tịch Mao Trạch Đông và nhân dân Trung Quốc. Năm 1963, anh trở thành đề tài cho cuộc vận động mang tính tuyên truyền diễn ra trên toàn quốc có tên là "học theo tấm gương đồng chí Lôi Phong (向雷锋同志学习)". Lôi Phong được miêu tả như một công dân kiểu mẫu và quần chúng nhân dân được cổ vũ học theo lòng vị tha, khiêm tốn, và hết đời hiến dâng của Lôi Phong. Sau khi Mao Trạch Đông qua đời, Lôi Phong vẫn là một biểu tượng văn hóa. Tên của anh đã đi vào lời ăn tiếng nói hằng ngày và hình ảnh của anh xuất hiện trên áo phông và quả lưu niệm.

Dù rằng có thể từng tồn tại người lính tên là Lôi Phong trên thực tế, thì những giai thoại về cuộc đời anh mà hệ thống tuyên truyền của đảng Cộng sản dựng lên đã gây ra nhiều tranh cãi mạnh mẽ, khiến anh trở thành một đề tài cho nhiều người Trung Quốc chế cười và nhạo báng. Tuy nhiên có một sự thật rằng hình ảnh của Lôi trong vai trò một quân nhân mẫu mực đã tồn tại qua nhiều thập kỷ với những thay đổi về mặt chính trị ở Trung Quốc.

Tính thời gian, trái cây cùng thứ đồ bên hồ cũng sắp có tác dụng rồi.

"Ồ?" 115 có chút mơ màng, đoán không được Cố Thanh Mâu muốn làm gì.

Bây giờ vẫn còn một vài khán giả đang xem trực tiếp, nhao nhao chú ý tới hành động của Cố Thanh Mâu, những khách mời tham gia chương trình đều đi ngủ cả rồi, chỉ có Cố Thanh Mâu nửa đêm tỉnh dậy, nhất định là muốn làm việc xấu.

Xôn xao suy đoán Cố Thanh Mâu muốn trả thù mọi người.

Bởi vì hành động bây giờ của Cố Thanh Mâu muốn làm cho người ta không nghi ngờ cũng khó, một bộ dáng lén la lén lút, có tật giật mình, hiển nhiên không muốn ai biết cô đang muốn làm gì.

Bình luận online đều mắng Cố Thanh Mâu cút ra khỏi giới giải trí, còn trẻ nhưng tâm tư ác độc, giống như đi tìm chết.

Có thể nói, bash càng ngày càng nhiều...

Sau khi Cố Thanh Mâu đi ra khỏi hang, đi về phía gần hồ nước ở hướng Bắc, bên này mọc rậm rạp những thực vật cây cỏ nhỏ bé nhưng kì quái, phía trên còn có dây cành cây nguy hiểm cùng với một loại quả màu đỏ và rất nhỏ.

"Phập..." Cố Thanh Mâu lấy cái xẻng nhỏ, cẩn thận từng li từng tí đào cái cây nhỏ kì quái lên, nó có hình dạng rất lạ, bề mặt còn có nhiều gai nhọn, chỉ cần sơ xuất một chút cũng bị thương.

Cố Thanh Mâu chăm chú lạ thường hái từng quả trên cây xuống, đặt trong lòng bàn tay, cũng bởi vì quá nhập tâm, không để ý sau lưng có bóng người yên lặng xuất hiện, từng bước tới gần Cố Thanh Mâu.

"Cô đang làm gì thế?" Bóng người đứng lại, mở miệng nói.

Tô Huyền kinh ngạc nhìn Cố Thanh Mâu đang ngồi xổm xuống, trong giọng nói mang theo nồng đậm nghi vấn, chân mày hơi cau lại, từ trước đến nay cô ngủ rất nông, lúc Cố Thanh Mâu thức dậy cô cũng đã tỉnh rồi, chỉ là... Cô vẫn giả vờ như đang ngủ, mục đích chính là muốn xem xem Cố Thanh Mâu định làm gì, sau đó bám theo Cố Thanh Mâu đi tới đây.

Cố Thanh Mâu nghe thấy giọng nói của Tô Huyền sau lưng, cô rũ mắt xuống, trong mắt đen ngòm, bình tĩnh vô cùng, nhưng mà tay lại khẽ run lên, giống như bị phát hiện nên giật mình, sau đó tay vô tình quệt qua cái gai trên cái cây, lập tức bị chảy máu ào ạt.

"..." Không biết vì, 115 có cảm giác kí chủ đang cố tình đó.

"Như cô nhìn thấy, tôi đang đào đồ." Cố Thanh Mâu đặt tay trong túi áo, giọng nói như không thèm quan tâm tới Tô Huyền, cô khẽ nhún mày.

"Sở thích cá nhân, sao nào, cô có ý kiến gì à?"

"Xùy... Sở thích cá nhân có cần len lén lút lút như vậy không, sao chọn lúc mọi người đang ngủ chứ, tôi thấy..." Tô Huyền nghe thấy Cố Thanh Mâu nói, cười xùy một tiếng, lúc đang định nói cái gì, bỗng nhiên im bặt.

Sắc mặt của cô gái trắng bệch, lấy tay che bụng mình.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Không trả lời theo kịch bản

Editor: Na - Beta: Hy

"A..." Tô Huyền ôm bụng, phát ra tiếng rên rỉ, bụng như bị cái gì đó cào xé, đau dữ dội. Trên mặt vốn là vẻ chăm chọc giờ cũng không thấy, chỉ còn lại là vẻ mặt đau đớn gần như vận vẹo, cả người mềm oặt ngã xuống đất.

"Đau, đau quá..." Trán Tô Huyền toát ra mồ hôi, sắc mặt đều trắng bệch. Cô ta ngẩng đầu nhìn Cố Thanh Mâu đứng ở trước mặt, ánh mắt trở nên mơ hồ. Chỉ có thể cảm nhận được khuôn mặt Cố Thanh Mâu lại gần, quan sát cô ta, dùng một loại ngữ khí lạnh lạnh mờ mờ nói.

"Đau? Đau là được rồi, trái cây kia ăn ngon không?"

Khóe môi Cố Thanh Mâu cong lên nở một nụ cười, cô dùng tay bắt được cằm Tô Huyền. Sau đó đem một quả màu đỏ đang cầm trong tay nhét vào miệng Tô Huyền, khi trái cây lọt vào trong miệng Tô Huyền, màu đỏ tươi trực tiếp xuất hiện trên khóe miệng, chảy vào miệng Tô Huyền.

"Ký chủ, thật ra tôi muốn nói. Hiện tại ngài nhìn rất giống một nhân vật phản diện ác độc. Ừm... Giống như đang cường ép dứt độc dược cho người khác ăn." 115 quay sang Cố Thanh Mâu, lại nhìn nhìn Tô Huyền đang thờ đốc đầy đau đớn trên mặt đất, không khỏi mở miệng nói. Hành động này của ký chủ thật sự không hề ôn nhu chút nào. Nhìn không giống như cứu người, hơn nữa ký chủ muốn có nhiều người quan tâm, thái độ này nhìn không quá tốt đẹp mà.

"Phù..." Tô Huyền thở hỗn hển, ôm bụng, dần dần cảm giác được bụng mình không đau như lúc đầu nữa. Lúc này cô ta mới lấy lại tinh thần nhìn về phía Cố Thanh Mâu. Hiện giờ cô đứng ở trước mặt cô ta, một dáng vẻ cư cao lâm hạ (*), trên mặt không chút biểu cảm, nhếch môi, đôi mắt đào hoa hơi hơi nheo lại nhìn về phía cô ta.

(*) Cư cao lâm hạ: Ở trên cao nhìn xuống

"Tôi nói rồi, đây là lựa chọn tốt nhất cho cô." Khóe môi Cố Thanh Mâu cong lên, cô hơi hất mái tóc ngắn, đôi mắt liễm điểm(**) rực rỡ, cực kỳ hấp dẫn. Không chút lưu tình nào xoay người rời đi.

(**): Sắc nhọn

"Còn không mau đứng dậy, chờ tôi đỡ cô à?" Cố Thanh Mâu bộ dáng thoát nhìn có chút ngạo kiều, cô mở miệng nói với Tô Huyền.

"Cô... Đã cứu tôi?" Thân thể Tô Huyền yếu ớt, từ dưới đất bò dậy. Sắc mặt từ từ khôi phục, đau đớn vừa rồi làm cô ta cảm thấy mình suýt nữa muốn chết mất. Cô ta nhìn Cố Thanh Mâu đứng trước mặt, trong mắt có chút không dám tin, vốn không thể tin được. Cố Thanh Mâu vậy mà vừa rồi lại cứu được cô ta, quả màu đỏ này chẳng lẽ là Cố Thanh Mâu cô ý lấy ra?

"Chỉ là nhân tiện cho cô ăn thôi." Cố Thanh Mâu không để ý đến Tô Huyền, âm thanh vẫn bình thản như trước, giống như chỉ là tiện tay cho con mèo nhỏ hoặc cún nhỏ ven đường ăn thứ gì đó. Cầm trong tay quả màu đỏ mình hái xuống, Cố Thanh Mâu đi về phía sơn động nhỏ mà cô và Tô Huyền ở.

"..." Tô Huyền nhìn bóng lưng Cố Thanh Mâu rời đi. Ánh mắt biến hóa, cô ta cảm thấy cô ta điên rồi. Bây giờ lại cảm thấy Cố Thanh Mâu có chút đáng yêu, dáng vẻ này cực kỳ giống một tiểu ngạo kiều mạnh mẽ, cô ta chạy đến bên cạnh Cố Thanh Mâu. Trong lúc nhất thời cũng quên mất trước kia mình đối xử với Cố Thanh Mâu như thế nào, ngữ khí châm chọc thường ngày cũng hoàn toàn không thấy, chỉ là mở miệng hỏi.

"Cố Thanh Mâu, xem như tôi nợ cô một ân tình, chẳng lẽ ban ngày cô nói quả kia không thể ăn là thật? Tôi vừa bị đau bụng cũng là do ăn quả kia sao? Thế nhưng vì sao cô không trực tiếp nói cho mọi người, như thế..."

Tô Huyền không ngốc, người có thể lẫn lộn trong giới giải trí đến bây giờ, hoặc là khôn khéo, hoặc là bối cảnh thế lực hùng hậu. Hiển nhiên Tô Huyền thuộc về về trước.

Cố Thanh Mâu nghe Tô Huyền nói, bước chân cô dừng lại một chút. Quay đầu nhìn về phía Tô Huyền, nụ cười trên mặt hài hước, đôi mắt đào hoa giương lên.

"Bởi vì tôi cảm thấy khá hứng thú khi nhìn thấy các người tự hại chính mình."

"..." Tô Huyền.

Cố Thanh Mâu dứt lời, chẳng khác gì như muốn lôi kéo thêm hàng vạn anti-fan nữa.

"Ký chủ, ngài!!! Vì sao không trả lời theo kịch bản?! Ngài thật sự không sợ bị truyền thông vui đập cho chết sao?" 115 cảm thấy ký chủ nhà mình đang muốn gây sự mà.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Một gương mặt đẹp

Editor: Tịch – Beta: Nguyệt

Vui lòng không sao chép và chuyển ver dưới mọi hình thức!

Cố Thanh Mâu vừa dứt lời, liền đi về phía trước, dường như không quan tâm đến phản ứng của Tô Huyền sẽ thế nào, còn Tô Huyền trở mặt trong chốc lát, sau đó vội vàng đuổi theo, thở hỗn hển nói:

"Cố... Cố Thanh Mâu, cô chờ chút!" Tô Huyền kéo lấy áo Cố Thanh Mâu khiến cô dừng lại.

"Làm sao vậy?" Cố Thanh Mâu nhìn về phía Tô Huyền.

"Cô đã muốn nhìn chúng tôi tự hại mình, tại sao lại cho tôi ăn cái này?" Tô Huyền không hiểu, cô ấy đã thích như vậy, tại sao còn phải cứu cô cho thêm chuyện?

"Hử?" Cố Thanh Mâu nghe Tô Huyền nói, dường như bắt đầu nghiêm túc suy nghĩ, cô đứng trước mặt nhìn chăm chăm Tô Huyền, cuối cùng tìm được một lý do, đưa tay đặt ở cằm Tô Huyền, khiến cô gái ngẩng mặt lên.

Khuôn mặt của Tô Huyền rất đẹp, lông mày lá liễu, mắt hạnh tình xảo xinh đẹp mở to ra nhìn cô, có chút không được tự nhiên.

"Bởi vì cô có khuôn mặt rất xinh đẹp, tôi nghĩ, tôi có thể tha thứ cho khuôn mặt này." Cố Thanh Mâu nghiêm túc mở miệng, bộ dáng có chút chăm chú, không giống nói đùa lắm, đôi mắt hoa đào có chút dương lên, cánh môi nhếch, mang theo vài phần vui vẻ, sợi tóc theo gió nhẹ nhàng phiêu động, nhìn qua có chút... rung động lòng người.

Quả thật cô có một khuôn mặt vô cùng thuần khiết.

Nhìn khuôn mặt này đúng là rất đáng giá.

Tuy nhiên lý do này nghe rất vô lý, lại còn do chính miệng Cố Thanh Mâu nói.

"Cố Thanh Mâu, cô... cô đúng là điên rồi!" Tô Huyền nghe xong, khuôn mặt nhanh chóng đỏ lên, cô gạt tay Cố Thanh Mâu rồi bước nhanh về phía hang, dáng vẻ bối rối.

Cố Thanh Mâu thích ý trở về hang, ánh mắt của cô hơi liếc về phía lều vài cách đó không xa, nơi những người kia đang ngủ, khóe môi cô khẽ nhếch, dường như nghĩ tới ngày mai sẽ xảy ra vài chuyện thú vị.

"Kí chủ, ngài thật sự rất tùy hứng, có cái gì thì nói cái đó! Quả thực có độc!" 115 oán giận phát biểu cảm nghĩ của mình.

Về tới bên trong hang động nhỏ, Lạc Thanh Mâu đặt trái cây đỏ bỏ qua một bên, nhìn sắc trời bên ngoài tối đen, Tô Huyền nằm ở một bên, thân thể co lại một khối.

"Ừm, mấy thứ này đều cho cô, cô xử lý như thế nào tôi không có ý kiến, nhưng chuyện tối hôm nay nhớ phải giữ bí mật nha." Cố Thanh Mâu nói với Tô Huyền, sau đó nằm xuống ngủ, cho người ta cảm thấy cô là người vô cùng tùy hứng, kiểu người nghĩ cái gì thì làm cái đó.

Tô Huyền càng co người lại.

...

Ngay lúc đó ở Cổ Gia, Cổ Quân nhìn trên điện thoại, thấy mọi hành động và lời nói của Cố Thanh Mâu, ánh mắt hơi thả lỏng, rồi sự chú ý đến dáng vẻ của cô.

"Nhóc con thật bốc đồng." Trong giọng nói có chút bất đắc dĩ, chỉ là so với bình thường lại chứa chan nhiều ấm áp hơn cả.

Ở trong nấp hẩn xem ra, Cố Thanh Mâu có biểu hiện dần chuyển biến tốt, rõ ràng là lo lắng cho người khác, ấy vậy mà vẫn mạnh miệng không nói thẳng ra, nửa đêm rồi giường đi hái trộm trái cây. Chẳng qua là quá ngạo kiều mà thôi...

Cố Thanh Mâu, em gái của anh, khiến người khác cảm thấy rất đáng yêu.

Ánh mắt của Cổ Quân bỗng nhu hòa đi đôi chút...

...

Ngày hôm sau, Cố Thanh Mâu rời giường với tinh thần sáng khoái, không nhìn thấy Tô Huyền ở bên cạnh đâu, bèn chậm rì rì mà thu dọn hành lý, sau đó đi về hướng Lý Kiệt Sâm cùng Cố Thanh Yên.

"Này ~ mọi người, ngày hôm qua ngủ có ngon không vậy?" Cố Thanh Mâu chào hỏi mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phán Điện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 22: Nên đổi thành Cố Dối Dối đi

Dường như tối hôm qua Cố Thanh Mâu ngủ rất ngon. Sau khi cô cười tủm tỉm chào với mọi người. Dưa người bên cây, lười biếng đuổi thắt lưng. Thoạt nhìn tinh thần hăng hái, thần thanh khí sảng (*), bước đi đến chỗ đám người phía trước Cố Thanh Yến. Cô cũng đã vệ sinh mặt một chút, hiện tại đang cảm ăn một khối bánh nén khô (**).

(*) Thần thanh khí sảng: Tinh thần thoải mái, dễ chịu

(**) Lương khô hay bánh lương khô: là một loại thức ăn tổng hợp được làm sẵn và ép khô thành bánh với thành phần chủ yếu là chất bột và đường, có mùi vị thơm ngon, thích hợp cho mọi đối tượng sử dụng. Đây là loại thực phẩm khá an toàn và có thể dự trữ lâu dài để ăn dần, dễ bảo quản và sử dụng đơn giản, nhanh chóng. Đặc biệt, lương khô là loại thức ăn dã chiến, phù hợp trong điều kiện chiến tranh như những hoàn cảnh khó khăn, cấp bách khác.

"Này? Sao tôi thấy sắc mặt của mọi người không tốt?" Cố Thanh Mâu nhướn mày, nhìn mọi người.

"Ký chủ của tôi ơi, ngài có thể thu ánh mắt lại một chút không? Người là đang vui sướng khi thấy người khác gặp họa đúng không? Còn không mang theo một chút che dấu." 115 rất hy vọng ký chủ của nó có thể mau mau nhận được tình cảm từ mọi người, ví dụ như quan tâm an ủi người ta một chút a, chỉ cần giả vờ thôi cũng được rồi.

"....." Sắc mặt Lý Kiệt Sâm cũng không tốt hơn, người nào cũng đều cùng một bộ dáng: ngồi trên mặt đất, sắc mặt tái nhợt, ôm bụng, cổ họng phát ra tiếng kêu rên. Hiển nhiên đau đến không chịu được, càng thấy được trên người bọn họ, tất cả đều bị thay đổi về ngoài của mình.

Hiện tại trên da và mặt của mọi người đều xuất hiện đầy vết mẩn đỏ. Nhìn qua ảnh hưởng nặng nề đến nhan sắc, không quá mỹ quan.

Đặc biệt là Cố Thanh Yến, bị sưng đặc biệt nghiêm trọng. Trên miệng bị sưng vù lên một chỗ.

"Cố Thanh Mâu, cô đây là đang chê cười sao?" Lý Kiệt Sâm như là đang nghiêng răng nghiêng lợi, hấn tròn tròn mắt, trừng mắt đứng ở trên sườn dốc. Trong mắt tràn ngập tơ máu màu đỏ, Cố Thanh Mâu dựa ở bên thân cây cười tủm tỉm, nhin cười đến nội thương.

"Tôi cho rằng tôi che dấu rất tốt." Cố Thanh Mâu trực tiếp thừa nhận, lúc sau cô ăn luôn bánh nén khô trong tay. Đi tới trước mặt đám người Cố Thanh Yến.

"Thanh Mâu....." Cố Thanh Yến ngẩng đầu, cô ta ôm bụng của mình, hình như là đau tới cực hạn rồi. Thanh âm đều run rẩy, làm người cảm thấy thương tiếc. Trên trán một mảng mồ hôi, sắc mặt trắng bệch, khoảng chừng ngưng một hồi lâu, lúc này Cố Thanh Yến mới tiếp tục nói.

"Có phải em biết đúng không, em biết trái cây đó không thể ăn. Cũng biết bên cạnh hồ nước có côn trùng độc cắn người, chị biết em vẫn luôn tùy hứng. Chỉ là mấy chuyện này, vì sao em không nói cho mọi người biết, chẳng lẽ là vì em muốn cười nhạo mọi người sao?"

Cố Thanh Yến nói xong, những người khác xôn xao nhớ lại chuyện ngày hôm qua. Trong khoảng thời gian ngắn, tất cả mọi người đang muốn trút hết mọi thống khổ lên đầu một người, vừa vặn người đó chính là Cố Thanh Mâu.

"Cố Thanh Mâu, cô làm vậy, chẳng lẽ lương tâm không cắn rứt sao?" Đồng thời Lý Thiên Nhi mở miệng.

"Xin lỗi, lương tâm của tôi không những không cắn rứt, lại còn rất vui vẻ đấy." Mắt đào hoa của Cố Thanh Mâu khẽ nhếch, liếc mắt nhìn Lý Thiên Nhi một cái. Trong mắt mang theo tia hài hước, thanh âm lười biếng tùy ý.

"Xin lỗi mọi người, đều là em sai, xin đừng trách cứ em gái của em, em là chị mà không phát hiện con bé sẽ làm như vậy. Em cho rằng con bé chỉ là có chút tùy hứng mà thôi." Cố Thanh Yến mở miệng hòa theo, cô ta nhìn Cố Thanh Mâu, giống như một người chị tốt muốn gánh vác chịu tội thay em, đôi lúc lại cần cần môi, tiếp tục nói.

"Thanh Mâu, nếu ngày hôm qua em nhắc nhở mọi người. Chúng ta cũng sẽ không gặp mấy chuyện này."

"Ngày hôm qua hình như tôi đã nhắc nhở mấy người rồi đúng không? Nhưng mà tất cả đều không nghe, tôi cũng rất bất đắc dĩ, tôi có thể làm gì bây giờ! Mấy người không nghe tôi, chẳng lẽ còn muốn tôi quỳ trên mặt đất khóc lóc thảm thiết cầu xin mấy người sao?" Cố Thanh Mâu nhìn Cố Thanh Yến buông tay, về mặt bất đắc dĩ mở miệng.

"....." Cố Thanh Yến cùng Lý Thiên Nhi vừa mới mở miệng đều bị Cố Thanh Mâu nói lại cho cứng họng. Sắc mặt đỏ lên, lại không biết nên phản bác Cố Thanh Mâu như thế nào.

"Ký chủ, ngài nên đổi tên thành Cố Dối Dối đi." 115 trầm mặc nửa ngày, mở miệng nói với Cố Thanh Mâu.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phán Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Giải độc

Editor: Vi – Beta: Nguyệt nhi

"Ừ, có thể cân nhắc." Cố Thanh Mâu nghe 115 nói, mở miệng, biểu cảm vô cùng chăm chú, giống như thật sự suy nghĩ về đề nghị này của 115.

"..." 115, chẳng lẽ kí chủ không nhận ra được nó chỉ muốn nói, kí chủ làm như vậy rất đắc tội với người ta, gây thù chuốc oán thì không tốt lắm, với một nhân vật phản diện mà kiêu ngạo như vậy rất dễ bị ngóm luôn đó!

"Haiz, chẳng phải giống loại người như cô nói." Đứng ở trước mặt Cố Thanh Mâu - Lý Thiển Nhi hừ lạnh một tiếng, ôm lấy bụng của mình, thân thể run run đi tới bên cạnh lều, sắc mặt của những người khác cũng không chịu nổi, chắc là bắt đầu đau từ sáng, hơn nữa càng ngày càng đau nhiều hơn.

Sắc mặt Cố Thanh Yên vô cùng xanh xao, lúc đang tính nói gì đó, có bóng dáng ai đi tới, đó là Tô Huyền, tới hôm qua cô ngủ chung với Cố Thanh Mâu, sáng sớm đã tỉnh giấc đi rửa mặt, mặc trên người bộ quần áo thuận tiện cho việc vận động, tóc búi hết cả lên, trong tay cầm một cái rổ nhỏ, bên trong đầy những quả màu đỏ, lúc đi ngang qua Cố Thanh Mâu hừ một tiếng, sau đó đi tới trước mặt đám người Lý Kiệt Sâm.

"Cái loại quả màu đỏ này có thể giúp mọi người giải độc." Đặt rổ xuống mặt đất, Tô Huyền cầm một quả đưa cho Diệp Dật Tuấn.

"Cảm ơn." Diệp Dật Tuấn cười ôn hòa, cảm nhưng cũng không ăn ngay, con người trong mắt hơi chuyển động, hắn cầm lấy rổ, chia đều loại quả bên trong cho mọi người, giống như một vị tiên bối luôn chiều cố đàn em, mở miệng nói:

"Đây, mọi người cũng ăn đi."

Mọi người nhận lấy quả, cũng bắt chước nuốt xuống, chất lỏng màu đỏ dần dần ngấm vào lưỡi, rất nhanh trong bụng có cảm giác nóng bừng lên, vốn con đau bụng quần quai cũng biến mất, tất cả mọi người thở phào một hơi, thấy vậy, lúc này Diệp Dật Tuấn mới từ từ nuốt trái cây vào, sắc mặt cũng thả lỏng.

"Cảm ơn em, Tô Huyền." Diệp Tuấn Dật tiến lên cảm ơn Tô Huyền, hắn nhìn rổ trên mặt đất, tò mò hỏi Tô Huyền.

"Sao em biết loại quả này có thể giải độc?"

"Bởi vì..." Tô Huyền nghe Diệp Dật Tuấn nói, chần chờ một lát, nhìn thoáng qua chỗ Cố Thanh Mâu, Cố Thanh Mâu giống như không có một chút chú ý với cuộc trò chuyện của bọn họ, tùy ý dựa vào một cái cây bên cạnh, con mắt rũ xuống, khoe môi hơi con lên, như cười mà cũng như không phải, điều này khiến cho Tô Huyền một lần nữa nhớ lại đêm qua Cố Thanh Mâu dặn dò cô, không muốn người khác biết chuyện ngày hôm qua, cô thu mất lại, tiếp tục nói với Diệp Dật Tuấn.

"Vô tình phát hiện ra thôi, ta cũng bị trúng độc, sau đó ngẫu nhiên hái được loại quả này, phát hiện ra nó có thể giải độc."

Nghe Tô Huyền nói, Lý Thiển Nhi cùng Cố Thanh Yên đi tới bên cạnh Tô Huyền, bắt đầu mĩa mai Cố Thanh Mâu, Lý Thiển Nhi mở miệng trước.

"May là chị Tô Huyền tốt bụng, biết cái gì cũng đều nói cho chúng ta, giúp chúng ta không gặp xui xẻo, bằng không chắc cũng phải trì hoãn rất nhiều thời gian." Trong giọng nói mang theo nịnh nọt với Tô Huyền và mĩa mai Cố Thanh Mâu.

"Chị Tô Huyền, cảm ơn chị, em thay em gái xin lỗi chị, nếu như hôm qua em ấy nhắc chúng ta, có lẽ những chuyện này sẽ không xảy ra." Cố Thanh Yên nói với Tô Huyền, đẩy mắt cô ta mang theo sự tỉnh toán.

Tài nguyên của Tô Huyền cũng không tệ, hơn nữa đến giờ cũng đối phó với Cố Thanh Mâu, chắc chắn là không thích Cố Thanh Mâu, hiện tại lại làm ra chuyện như vậy, theo như tính cách của Tô Huyền, chắc chắn sẽ không để cho Cố Thanh Mâu yên bình.

Cố Thanh Mâu hơi nâng mắt, liếc mắt nhìn Cố Thanh Yên, khoe môi vẫn cong lên, làm ra bộ dáng chăm chú, mái tóc màu xanh nhạt theo con gió mà bay bay.

"..." Tô Huyền nghe Cố Thanh Yên cùng Lý Thiển Nhi nói xong, hơi nhú mày.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Tiểu thư quần áo lụa là (1)

Editor: Vi – Beta: Hy

"Vì vậy nên các người ở đây trách tôi?" Tô Huyền vẫn không nói gì nên Cố Thanh Mâu liền mở miệng. Hiện tại cô đang mặc trang phục cao bồi màu

xanh nhạt trông vô cùng hấp dẫn và thành thạo. Khóe mắt hơi nheo lại, vừa đúng lúc ánh mặt trời chiếu xuống khiến cô mang dáng vẻ thuần khiết, tràn đầy sức sống, đáng hoàng tiêu sái. Đôi môi hơi nở nụ cười, đôi mắt đào hoa hơi nheo lại vì ánh nắng chiếu vào. Trong mắt, ngoại trừ ánh sáng chói lọi còn kèm theo vài tia treu tức.

"Như vậy cũng tốt hơn, bản thân mình không nghe người ta nói. Một mực muốn đâm vào tường, người ta tốt bụng nói với mấy người: cảnh cáo có thể đầu rơi máu chảy. Mấy người cũng không thèm nghe, nghi ngờ mình bị lừa dối hăm hại. Đến khi mấy người thật sự gặp chuyện, lại quay qua trách mắng vì sao lúc trước không ngăn cản. Thật là không hiểu nổi mấy người mà!"

Nói đến đây, Cố Thanh Mâu bất đắc dĩ lắc đầu, bật cười một tiếng. Cô chậm rãi đi đến trước mặt Cố Thanh Yên và Lý Thiển Nhi, ánh mắt hờ hững liếc qua đám người Diệp Dật Tuấn, sau đó tiếp tục nói.

"Hành động này nên gọi là gì đây nhỉ? Gọi là ngu xuẩn - vừa ngu xuẩn vừa phá hoại. Chỉ có cái loại ngu tới cùng cực mới có thể làm ra loại chuyện như thế này! Còn đây hết tội lỗi lên bản thân người khác trong khi bản thân mình một chút lỗi cũng không có. Nhìn tôi giống bánh bao hay trái hồng mềm lắm à? Chị Thanh Yên, chị nói thử xem?"

Cố Thanh Mâu cử động đầu, chậm rãi đến gần Thanh Yên. Đôi mắt chăm chú nhìn cô ta dần tái nhợt. Cố Thanh Yên không tự chủ được lùi về sau mấy bước, mãi đến khi lưng chạm trúng thân cây gỗ ghè sau lưng mới biết cô không còn đường lui. Hơi thở Cố Thanh Mâu mạnh mẽ mang theo tia dọa người lại làm cho Thanh Yên bị đùa đến mức không chịu được.

"Thanh Mâu, em... em đừng như thế! Mọi người đều không có ý trách em!" Giọng nói Cố Thanh Yên nhỏ xiu, thậm chí cô ta không dám đối mặt với Cố Thanh Mâu. Chỉ là cố gắng duy trì nụ cười cứng nhắc khiến mặt cô ta trông thật khó coi.

Cô ta nhớ tới ngày Cố Thanh Mâu tát cô, còn nói thích đánh thì đánh cần gì lý do.

Cố Thanh Mâu không còn là trái hồng mềm để cô ta khi dễ nữa rồi.

"Chị Thanh Yên, chị vẫn chưa trả lời em." Cố Thanh Mâu mở miệng, giống như không thèm để ý bọn họ có trách cô hay không.

Những người khác nhìn thấy Cố Thanh Mâu hùng hổ dọa người đang khi dễ Cố Thanh Yên. Rõ ràng chiều cao hai người không quá chênh lệch, nhưng lúc này, nhìn như Cố Thanh Yên yếu đuối hơn, thân thể mỏng manh bé nhỏ.

"Đủ rồi, Cố Thanh Mâu! Bây giờ chúng ta đang quay trực tiếp, nhiều người đang nhìn đấy. Cô nhẫn nhịn một chút, lúc mới bắt đầu tôi cũng đã nói rồi, chúng ta cần đoàn kết lẫn nhau mới có thể đi vào rừng. Giờ cô đang làm cái gì vậy, lục đục nội bộ, hùng hổ dọa người à?" Lý Kiệt Sâm đến gần hai người rồi mở miệng.

"Được rồi, mỗi người nhường nhịn một chút. Mọi chuyện coi như đã được giải quyết, cũng không được nhắc lại nữa, tránh cho mọi chuyện âm ỉ làm mất vui." Diệp Dật Tuấn cũng lại gần, nhanh tay giải quyết. Giọng nói ôn hòa, đang tay kéo Cố Thanh Yên sang một bên, Cố Thanh Yên nhìn thoáng qua Diệp Dật Tuấn, sắc mặt ửng hồng.

"Kiêu ngạo cái gì chứ, cũng chỉ là tiểu thư quần áo lụa là thôi mà." Lý Thiển Nhi liếc qua Cố Thanh Mâu, đi tới cạnh Tô Huyền lầu bầu. Nếu mọi ngày chỉ cần cô ta nói vậy, Tô Huyền đều đồng tình với cô ta, sau đó từ từ châm chọc. Dù sao danh tiếng của Cố Thanh Mâu cũng chỉ là quần áo lụa là, một chút bản lĩnh cũng không có, đều chỉ dựa vào gia thế mà thôi.

Tiến vào giới giải trí, cũng thâm đắc tội không ít người.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 25: Tiểu thư quần áo lụa là (2)

Editor: Tịch – Beta: Nguyệt

Tô Huyền nhú mày lại khi thấy Lý Thiển Nhi làm bầm, cô liếc qua Cố Thanh Mâu, trùng hợp, Cố Thanh Mâu cũng đi qua, trong mắt mang theo vui vẻ, nhìn Tô Huyền, sau đó bước nhanh tới bên cạnh Tô Huyền.

"Tô Huyền, chị cứ nói đi?"

Đối với hành động này của Cố Thanh Mâu, người ngoài chỉ cảm thấy cô không biết sống chết, chỉ số thông minh không có rồi, ngày bình thường Tô Huyền có thái độ như thế nào với Cố Thanh Mâu, người sáng suốt đều nhìn thấy, luôn đối phó, thậm chí có chút chán ghét, hẳn là muốn Cố Thanh Mâu bị xấu mặt, sao có thể nói chuyện với cô, vậy mà lúc này cô lại hỏi Tô Huyền nghĩ thế nào.

"Các người nói tôi đều nghe được, tôi thấy Cố Thanh Mâu không có vấn đề, khuyết điểm của các cô, không nên trách tội lên đầu người khác." Tô Huyền mở miệng, ý tứ rất rõ ràng, cô thiên vị cho Cố Thanh Mâu, không giống như lúc trước dọa nạt, trái lại giúp Cố Thanh Mâu nói chuyện.

Cố Thanh Mâu nghe lời Tô Huyền nói, cô đi tới, đứng bên cạnh Tô Huyền, nhìn mấy người kia, mở miệng nói:

"Tôi cho rằng Lý Kiệt Sâm tiên sinh chuyên nghiệp lại nghi ngờ tôi, là phán đoán sai lầm của tiên sinh, dẫn đến sự việc hôm nay xảy ra, tôi nói không sai mà, phải không, Lý Kiệt Sâm tiên sinh"

Trong một đêm, cuối cùng Cố Thanh Mâu cho Tô Huyền ăn cái gì vậy chứ.

Không ai muốn thêm mất mặt, tất cả mọi người đều giải tán, không đề cập đến chuyện ngày hôm qua, bởi mặc kệ bọn họ có nói gì đều có thể bị Cố Thanh Mâu nói cho ra lẽ, Cố Thanh Mâu lại mở miệng nói với Tô Huyền.

"Cảm ơn, chị Tô Huyền, chị thật là đáng yêu."

Tô Huyền sau khi rời đi, không thèm nhìn Cố Thanh Mâu nữa, nhàn nhạt hừ một tiếng.

"Ngày hôm qua cũng phải cảm ơn cô rồi." Nói xong những lời này, Tô Huyền rất nhanh quay về, đi sửa sang lại hành lý, bây giờ bọn họ mới tiến vào rừng, hiện tại phải ngồi lấy sức, rồi còn đi tiếp.

...

Chương trình trực tiếp vẫn luôn có người xem, nói ví dụ như Cố Quân chính là một người xem, sau khi anh ngủ dậy, liền mở TV, nhìn xem chương trình thực tế đang phát trực tiếp, trải qua cả đêm phát sóng, khán giả lại bị chia làm hai chiều hướng.

Một bên là anti-fan chân chính của Cố Thanh Mâu, đại khái là Cố Thanh Mâu thu được khá nhiều anti từ hôm qua, sắp thành minh tinh có nhiều anti nhất rồi.

Bên kia là từ antifan biến thành Cố Thanh Mâu fan chân chính.

Bình luận trên mạng đều vì minh tinh của mình mà âm ỉ.

"Cố Thanh Mâu làm tôi buồn nôn sắp chết rồi, rút ra ngành giải trí đi, thật là, không hiểu nổi người như vậy sao lại đi được đến bây giờ đây, một chút cũng không biết thu liễm, cô ta nghĩ mình là ai vậy?"

"Hahaha, kiêu căng như vậy, không tôn trọng tiền bối, những lời nói đều có độc ác, ở đâu lại sinh ra người như vậy thế?"

"Haha... Lâu trên, tôi thấy hình như thím bị mù rồi, người sáng suốt đều có thể thấy, Cố Thanh Mâu chỉ nói đúng sự thật mà thôi, làm sao, các người đã đau lòng rồi hả?"

"Tôi bỗng có cái nhìn khác về Cố Thanh Mâu rồi, đêm qua còn có bộ dáng của tiểu ngạo kiều, có chút đáng yêu đó."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Cố gia bao che người nhà

Vui lòng không sao chép, chuyển ver dưới mọi hình thức!

Editor: Mary - Beta: Nguyệt

Trải qua cả đêm, tuy rằng Cố Thanh Mâu vẫn còn nhiều anti-fan nhưng cũng đã voi bót, có một số anti-fan đã trở thành fan.

Tuy rằng số lượng còn ít nhưng đã đủ bảo vệ Cố Thanh Mâu dưới sự công kích.

Cố Quân nhìn thấy những công kích trên mạng, tay đặt trên bàn phím như muốn nhấn gì đó nhưng lại do dự.

"Tiểu Quân à." Bà nội Cố ở phía sau chỗ cầu thang đang chậm rãi đi xuống, bà chống gậy, trong tay còn cầm một ly sữa đậu nành cười tủm tỉm đặt vào lòng bàn tay của Cố Quân, vô cùng hiền lành mở miệng nói:

"Cháu đó, tính cách giống y hệt cha của cháu, quan tâm tiểu nha đầu còn phải trộm quan tâm, sợ tiểu nha đầu biết, về sau còn như vậy, địa vị của cháu trong lòng nha đầu khó có thể giữ, đến lúc đó cũng đừng tìm bà khóc nhè."

"Bà nội, sao bà lại xuống đây?" Cố Quân vội vàng đặt sữa lên bàn, đỡ bà nội ngồi lên sofa.

"Bà nội hiểu rõ nha đầu này, nó là do bà trực tiếp chăm sóc, cũng không biết nha đầu này nghĩ thế nào, cố tình muốn tiến vào giới giải trí, giới giải trí là nơi rất phức tạp, gia đình chúng ta ở phương diện này lại không có căn cơ, nếu là ở phương diện khác thì chúng ta còn có thể nhúng tay, nhưng cũng không sao cả, cứ coi như đi chơi đi, chơi mệt sẽ trở về, tiểu nha đầu muốn làm gì thì làm cái đó, gia đình chúng ta cũng đủ cam đoan Thanh Mâu một đời không cần lo toan." Thanh âm bà nội mang theo nồng đậm bao che cùng thiên vị, dung túng sủng nịch giống như không hề thấy đó là sai trái.

Cháu gái nhà mình không cung thì cung ai?

"Bà nội, việc gì bà cũng dung túng Thanh Mâu như vậy, em ấy mới có thể thành ra như bây giờ." Trên mặt Cố Quân có chút bất đắc dĩ.

"Hừ, có gì không tốt, Thanh Mâu nhà chúng ta như vậy không phải rất đáng yêu sao, hòn ngọc quý trên tay gia đình ta chẳng lẽ còn phải chịu ủy khuất ở bên ngoài, bà già như ta không đồng ý đâu." Bà nội lắc đầu, lấy cây gậy gỗ xuống sàn nhà, nhìn Cố Thanh Mâu trên màn hình, đôi mắt hiện rõ nét từ ái.

Sau khi dứt lời, bà nội liền biến thành một fan hâm mộ xem chương trình thực tế của thần tượng, nhìn Cố Thanh Mâu tham gia chương trình trực tiếp thắm hiềm trong rừng sâu.

Cố Quân bất đắc dĩ lắc đầu, cười cười, không phản bác như ngày trước nữa mà xem hình ảnh Cố Thanh Mâu đang mặc bộ đồ xanh lam.

"Bà nội, bà nói cái gì cũng đúng." Đây không phải ngữ khí có lệ mà là do anh nhận thức được lời bà nói.

Có thể hiểu hàm ý trong lời của bà nội Cố.

.....

Những người đang tham gia chương trình đương nhiên sẽ không biết lúc này ở trên mạng đang có màn cầu xé của fan hâm mộ, chuyện hồi sáng cũng xem như đã xong, mọi người đều tự thu dọn hành lý của mình rồi đi vào sâu trong rừng. Lý Kiệt Sâm đi trước, mọi người gặt gao đi theo sau.

Ai cũng không nói chuyện, Cố Thanh Mâu thần nhiên tiêu sái đi sau cùng, ánh mắt cô hướng về phía trước, nơi này cũng được xem như là sâu trong rừng rậm, bởi vì cây cối tươi tốt, cành lá che hết ánh sáng, chỉ có khe hở lộ ra vài tia nắng, nơi này đường nhỏ phức tạp, đi từng bước chân đều phải thật cẩn thận, trong rừng rậm ẩn náu rất nhiều nguy hiểm, không nên xuất hiện bất kì chuyện ngoài ý muốn nào.

"Cẩn thận một chút, hôm nay thời gian bị chậm trễ khá lâu lâu, nơi này trời tối rất nhanh, mọi người phải tự cảnh giác xem xung quanh có xuất hiện gì không, có tiếng động kỳ lạ đều phải nói cho tôi biết, hơn nữa phải hết sức cảnh giác." Lý Kiệt Sâm đi đầu, dẫn mọi người đi vào sâu hơn, trên mặt hân hoan là mồ hôi, rõ ràng cũng rất khẩn trương.

"Loạt xoạt....." Thanh âm chân giẫm nát cành lá khô, chính giữa là một mảnh im lặng, khiến da đầu mọi người run lên.

Bốn phía mờ hồ nghe được tiếng sói tru, không biết ở đâu truyền tới, âm thanh nghe thật xa, lại thật gần, giống như tùy lúc có thể có một con sói lao đến cắn nuốt, Lý Kiệt Sâm thở gấp, cuối cùng dẫn mọi người tới bụi cây bên cạnh một gốc cây thật lớn, mờ lều trại ra.

"Bốn phía có sói, hiện tại tôi không thể xác định chính xác phương hướng của nó, mà giờ sắc trời đã tối, chúng ta nhất định phải ở trong này qua đêm, hiện tại phân công hợp tác, ngay lập tức nhóm lửa trại, đã thú đều sợ lửa, sau đó tìm kiếm nguyên liệu có thể nấu ăn ở gần đây, chúng ta phải lợi dụng hoàn cảnh sinh tồn xung quanh mình.

"Nhiệm vụ nhóm lửa giao cho tôi đi, tôi làm đồ ăn cũng rất tốt, tin rằng sẽ không để cho mọi người thất vọng." Diệp Dật Tuấn ôn hòa cười, tiến lên, chủ động đem nhiệm vụ nhóm lửa kéo trên người mình, tiến đến chỗ khô ráo bên cạnh lều lấy nhánh cây đốt lửa, tay rất khéo léo dựng cái bếp nướng lên.

Thấy hình ảnh này, khán giả đang xem trực tiếp đều muốn liếm màn hình.

"Nam thần Dật Tuấn, thật là một người đàn ông ấm áp, quá tuyệt vời, nếu tôi có thể ăn món nào đó Dật Tuấn làm thì tốt rồi."

"Diệp nam thần, nam thần quốc dân!"

Ở phía trên màn hình đều là fan Diệp Dật Tuấn bình luận, bởi vậy có thể thấy được nhân khí của Diệp Dật Tuấn cao bao nhiêu, ở trong mắt fan Diệp Dật Tuấn là tiền bối rất ôn hòa, đối với người mới rất tốt, hành động rất tuyệt, nhân phẩm cũng tốt, trên người dường như không có gì xấu xa cả.

Cố Thanh Mâu liếc mắt qua Diệp Dật Tuấn, cô vô cùng hiểu con người này, khế cong môi.

Tâm tư hẹp hòi, giới tính kẻ, vĩnh viễn đều là về hiền lành, giống như quan hệ với ai cũng đều rất tốt.

Bây giờ lựa chọn nhóm lửa làm nguyên liệu nấu ăn, chẳng qua là vì chuyện này là việc tương đối an toàn, hơn nữa.....Có thể tranh thủ khiến người xem thấy mình thật tốt, một nam thần ấm áp có thể ra phòng khách vào phòng bếp, ai không thích.

"Lúc trước mắt tôi chán chán là bị mù rồi, sao trong mắt lại chỉ có loại người như vậy." Cố Thanh Mâu nhũn mày, quay đầu, lựa chọn không nhìn Diệp Dật Tuấn, trước khi trọng sinh cô chẳng hiểu tại sao mình lại yêu Diệp Dật Tuấn đến chết đi sống lại, bây giờ nghĩ lại, quả thật ngu xuẩn.....

"Khụ khụ.....Kì chủ, ngài là bị Diệp Dật Tuấn dán hồ ở mắt." 115 mở miệng, kỳ thật nó có thể lý giải nghi hoặc của Cố Thanh Mâu, quyển sách này khiến vận mệnh mọi người giống như có một sợi dây vô hình thao túng, rất nhiều cảm xúc cùng hành vi đều bị sợi dây này ảnh hưởng, trải đường cho nam

chủ cùng nữ chủ.

Hiện tại nó khiến sợi dây của ký chủ bị đứt, không bị thao túng, tự nhiên liền cảm thấy hành vi của mình trước kia thật ngu xuẩn, cũng không bị sợi dây vô hình này ảnh hưởng.

Nghe lời nói của 115, Cổ Thanh Mâu nhìn không được xì một tiếng nở nụ cười, ý tứ trong lời nói 115 như là đang nói Diệp Dật Tuấn chính là.....

Phân.

Khéo môi Cổ Thanh Mâu giờ lên, nhìn Diệp Dật Tuấn đang bận rộn.

Dựa theo tiến triển của nội dung vở kịch, buổi tối hôm nay.....Có thể không bình yên.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Giống như chim sợ cành cong (*)

Vui lòng không sao chép, chuyển ver dưới mọi hình thức!

Editor: Na - Beta: Hy

(*) Ngày xưa lúc chưa có súng đạn hiện đại như bây giờ người ta săn bắn bằng các công cụ thô sơ trong đó có cung. Nghĩa đen của câu nói là mô tả trạng thái con chim (bị cung tên bắn trượt) do vậy nó sợ cành cong, vì cành cong giống cây cung. Nghĩa bóng người xưa nói xa xôi hơn đối với những việc xảy ra ở đời ví dụ như mô tả trạng thái của người con gái đã yêu mà bị phụ bạc nay lại trong tâm trạng yêu nhưng sợ giống như lần trước. (Yahoo hỏi và đáp)

Thực tế bây giờ cũng giống như trong sách. Chương trình truyền hình thực tế gặp sự cố, chuyện này tạo điều kiện tình cảm giữa nam chính và nữ chính, nữ chính không quan tâm đến nguy hiểm của mình, tới cứu nam chính. Trong lúc nhất thời có vô số fan, rất nhiều fan hâm mộ của Diệp Dật Tuấn cũng quay sang trở thành thành fan của hai người. Tình cảm của nam chính với nữ chính cũng ngày càng tăng, các nam thứ kia cũng cảm thấy hứng thú với nữ chính.

Trong sự kiện lần này còn mất đi vài bia đỡ đạn là nữ phụ, chẳng hạn như thân phận này của Cổ Thanh Mâu cô; hay ví dụ như Tô Huyền, ở trong kịch bản bị miêu tả ghê tởm không chịu nổi, ganh ghét hãm hại nữ chính các kiểu. Thế nhưng lại bị thiệt mạng trong rừng, không thể quay về nữa.

Nghĩ đến đoạn truyện trong kịch bản, Cổ Thanh Mâu nhìn Tô Huyền đang đến gần, khẽ mỉm cười, đôi mắt đào hoa giương lên.

"Cổ Thanh Mâu... Tôi... Chúng ta cùng đi tìm nguyên liệu nấu ăn." Trên tay Tô Huyền cầm theo một cái rổ nhỏ. Trên mặt có vài tia ngượng ngùng, thật ra thì đến giờ cô ấy cũng chưa từng tiếp xúc với Cổ Thanh Mâu. Chỉ là nghe bên ngoài đồn đại, nói Cổ Thanh Mâu làm sao thế nào, đều là các loại tin đồn không tốt, tiến vào giới giải trí cũng là dựa vào tiền, một chút bản lĩnh thật sự cũng không có.

Vì nghe nhiều mấy lời đồn này, vậy nên lần đầu tiên gặp mặt khó tránh khỏi thành kiến đánh giá Thanh Mâu, thế nhưng tối hôm qua lúc tiếp xúc với cô...

"Cổ Thanh Mâu, mặc kệ như thế nào, đêm qua vẫn phải cảm ơn cô, tôi rất xin lỗi. Từ lúc mới bắt đầu đã có ác ý đối với cô." Đến khi hai người đi ra chỗ lều trại, Tô Huyền mới tiếp tục mở miệng. Cô ấy là người rất ngay thẳng, chán ghét một người nào là trực tiếp biểu hiện ra, ấn tượng tốt với ai cũng trực tiếp biểu hiện ra, cũng giống như bây giờ vậy.

"Tiện tay giúp cô thôi, cũng không lãng phí công sức. Hơn nữa, tôi cũng không đành lòng nhìn chị gái xinh đẹp khó chịu như vậy." Cổ Thanh Mâu quay mặt sang chỗ khác, giờ tay lên. Đường như không quen người khác cảm ơn cô, nhận lấy rổ trên tay Tô Huyền, đi về phía trước, Tô Huyền đi theo sau, dường như cũng không hứng thú nói nhiều để tạo ấn tượng tốt với cô.

Trong rừng có rất nhiều nguyên liệu có độc, đặc biệt là nấm, càng xinh đẹp thì độc tính càng mạnh. Cổ Thanh Mâu và Tô Huyền cẩn thận nhặt nguyên liệu, mang về trại.

Những người khác cũng mang theo nguyên liệu vừa tìm được trở về, Diệp Dật Tuấn dùng công cụ đơn giản bắt đầu nướng trên đồng lửa, không hề là tay lão luyện. Những nguyên liệu nấu ăn đơn giản này ở trong tay anh ta dường như đều trở nên ngon miệng, mùi thơm xông vào mũi, có phần hấp dẫn.

Cổ Thanh Mâu đặt rổ bên chân Diệp Dật Tuấn, sau đó xoay người muốn rời đi.

"Vắt và rồi, muốn ném thử không?" Diệp Dật Tuấn đưa đồ nướng đến trước mặt Cổ Thanh Mâu, giọng nói ôn hòa. Một tay khác của anh ta đưa một xiên nướng cho Tô Huyền, Tô Huyền nhận lấy, nói cảm ơn Diệp Dật Tuấn, tia sáng lóe lên trong mắt, dường như có ấn tượng rất tốt đối với Diệp Dật Tuấn.

"Cảm ơn, nhưng không cần đâu, tôi nghĩ rằng..." Cố Thanh Mâu liếc mắt nhìn đồ nướng trong tay Diệp Dật Tuấn, dùng một chút, trong mắt lóe lên mấy phần trêu tức và nghiền ngẫm, tiếp tục nói.

"Tôi vẫn chưa muốn ăn, còn no."

Cố Thanh Mâu vừa nói xong, tất cả mọi người ở xung quanh lại lần nữa chìm vào bầu không khí tĩnh lặng quỷ dị. Bởi vì những lời này rất quen tai, lúc trước khi bọn họ ăn trái cây, Cố Thanh Mâu cũng nói như thế này. Ngay hôm sau đó bọn họ liền trúng độc, cảm giác bụng như bị đục đau đến long trời lở đất đến nay khó có thể quên được. Quả thật thành bóng ma, bây giờ Cố Thanh Mâu lại nói như vậy...

Bóng ma lần trước vẫn còn, mọi người giống nhau giống như chim sợ cành cong.

"Phụt..." Cố Thanh Yến là người đầu tiên nhả đồ nướng trong miệng ra, sắc mặt trắng bệch, bị dọa cho phát sợ.

Trên mặt Diệp Dật Tuấn vốn duy trì nụ cười nhưng cũng thoáng chút cứng đờ, không biết là tác dụng tâm lý hay là do quan hệ, loáng thoáng cảm thấy dạ dày bắt đầu đau, vừa nãy anh ta cũng ăn không ít.

Động tác ăn của Lý Kiệt Sâm cũng cứng đờ một chút.

"A..." Lý Thiên Nhi theo bản năng ném đồ ăn trong tay xuống đất, có chút bối rối, nhìn về phía Cố Thanh Mâu, mở miệng chất vấn.

"Cố Thanh Mâu, cô là có ý gì? Cô lại nghĩ giống lần trước, cố ý hại chúng tôi đúng hay không?" Cô ta tức đến dậm chân, cảm thấy Cố Thanh Mâu nhất định là cố ý, biết đồ ăn có độc đều không nói cho bọn họ, ý định muốn hại chết mọi người.

"Các người thật là kỳ quái..." Cố Thanh Mâu bất đắc dĩ giang tay ra, liếc qua sắc mặt khó coi của mọi người tại đây, trên mặt tỏ ra rất vô tội.

"Tôi nói cái gì? Cái gì tôi cũng chưa nói mà?"

"Thanh Mâu, câu nói vừa rồi của em là có ý gì?" Diệp Dật Tuấn không nướng nữa, thu về mặt khó coi lại vài phần, mở miệng dò hỏi Cố Thanh Mâu.

"Khẩu vị tôi không tốt, nên không muốn ăn, chỉ đơn giản như vậy. Chẳng lẽ các người nghĩ gì nhiều à?" Cố Thanh Mâu hơi nghiêng đầu nhìn mọi người ở đây, ý cười trên khóe môi không giảm.

"Vẫn là nói..." Ánh mắt Cố Thanh Mâu chuyển qua khuôn mặt Cố Thanh Yến và Lý Thiên Nhi, nhìn đồ nướng các cô ta phun và vứt trên mặt đất, mở miệng tiếp tục nói.

"Chị Thanh Yến và chị Thiên Nhi không tin phán đoán chuyên nghiệp của Lý Kiệt Sâm tiên sinh ư? Hay là nên nói cảm thấy Diệp Dật Tuấn tiên sinh nướng đồ quá khó ăn? Khó có thể nuốt xuống?"

Nói mấy câu liền ném mũi nhọn về phía hai người, Cố Thanh Yến và Lý Thiên Nhi sắc mặt lập tức trắng bệch. Diệp Dật Tuấn là người như thế nào, trong lòng các cô biết rất rõ, không thể đắc tội, trong giới giải trí anh ta có đông đảo fan hâm mộ, nếu thật sự để fan hâm mộ biết các cô ghét bỏ tài nghệ nấu nướng của Diệp Dật Tuấn, xác định chắc chắn bị fan hâm mộ xé chết đi.

Thế nhưng cũng không thể đắc tội với Lý Kiệt Sâm, trong chương trình truyền hình thực tế này, Lý Kiệt Sâm phải dẫn các cô đi toàn bộ hành trình qua rừng rậm. Toàn bộ hành trình đều cần dựa vào kiến thức chuyên nghiệp của Lý Kiệt Sâm, nếu trong lúc này đắc tội Lý Kiệt Sâm...

Cố Thanh Yến cắn chặt răng, nhìn thái độ biếng nhác của Cố Thanh Mâu, hận đến ngứa răng, nhưng lại không tìm được lời phản bác.

"Ký chủ, tôi bắt đầu cảm thấy miệng lưỡi sắc bén cũng có chỗ lợi, vô tội, hừ!" 115 mở miệng, nhìn sắc mặt khó coi của Cố Thanh Yến và Lý Thiên Nhi, chỉ cảm thấy có chút ít thoải mái, liền thích xem dáng vẻ vô tội của ký chủ của nó.

Quả nhiên khi Lý Kiệt Sâm nghe thấy những lời này của Cố Thanh Mâu, sắc mặt nháy mắt liền khó coi, nhìn về phía Cố Thanh Yến và Lý Thiên Nhi. Đường như muốn nghe xem hai người họ sẽ nói gì.

Người khởi xướng mọi chuyện - Cố Thanh Mâu sau khi chào hỏi mọi người, rồi rời khỏi không lựa chọn tiếp tục xem trò vui, dường như không có hứng thú với Cố Thanh Yến muốn làm gì mà đi nghỉ ngơi.

Bởi vì... Buổi tối hôm nay, trò vui chính thức mới xuất hiện.

Nhất định tinh thần phải sung mãn, mới rời giường xem kịch, thuận tiện làm thí nghiệm nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phán Điện Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Tôi thích khiến người ta kinh ngạc vì chẳng thể hãm hại được tôi (1)

Vui lòng không sao chép, chuyển ver dưới mọi hình thức!

Editor: Na + Beta: Hy

Ngủ một giấc dài, khi tỉnh dậy sắc trời đã nhá nhem tối. Cố Thanh Mâu nhìn thoáng qua đồng hồ, đã hơn 8 giờ tối. Một đám người vây quanh đồng hồ trại thành hình tròn, ngồi trò chuyện vui vẻ ngoài trời. Cảm giác khẩn trương lúc ban ngày cũng vì vậy mà bớt đi rất nhiều. Diệp Dật Tuấn đương nhiên là người 'rắc muối', hẳn hài hước trêu đùa, làm mọi người vui vẻ vô cùng.

Chỉ có Cố Thanh Yên và Lý Thiên Nhi là sắc mặt không được tốt lắm, nụ cười trên mặt có chút miễn cưỡng. Hiển nhiên sau khi Cố Thanh Mâu ngủ một giấc, có lẽ không tìm được cách giải quyết, hai người cô ta lại phải đắc tội với một người trong giới giải trí, có thể nói là rất quan trọng.

Nếu muốn giống Cố Thanh Mâu tùy ý làm loạn, một là phải có bối cảnh cường đại ăn chơi trác táng, hoặc là có được đám fans trung thành tuyệt đối.

Sự thật hiển nhiên, Cố Thanh Yên cùng Lý Thiên Nhi chẳng là cái gì cả.

Cho nên Cố Thanh Yên cũng không dám làm loạn giống như Cố Thanh Mâu, mặc dù cô ta cũng là thiên kim tiểu thư của Cố gia, tuy chỉ được nhận nuôi, nhưng được yêu quý nhiều hơn Cố Thanh Mâu.

Cố Thanh Yên biết rất rõ, cô ta là con gái nuôi không có quan hệ huyết thống với Cố Gia. Cho dù Cố Thanh Mâu có phá phách thế nào, dù sao cũng là con ruột của Cố gia - đứa con gái duy nhất của mấy thế hệ.

Cố gia sẽ không thể mặc kệ Cố Thanh Mâu, trừ phi Cố Thanh Mâu tiếp tục tìm đường chết, hoặc là..... hoàn toàn biến mất không thấy.

"Chào buổi tối, nhìn mọi người chơi thật vui vẻ." Cố Thanh Mâu không bước đến xem náo nhiệt, giống như không có hứng thú nói chuyện phiếm cùng bọn họ.

Cô chỉ dựa vào một thân cây cách đó không xa, một bàn tay tùy ý quán quân tóc. Mái tóc màu xanh xám bay theo gió, khóe môi gợi lên nụ cười, mang theo vẻ lười biếng cùng nghiêm túc.

Cố Thanh Mâu thu hút ánh mắt mọi người như vậy, một loại khí chất sang chảnh giới giang phóng ra khắp thân thể, cũng không phải làm ra vẻ.

"Thanh Mâu, em đây....." Cố Thanh Yên thấy Cố Thanh Mâu xuất hiện. Trên mặt cô ta xuất hiện nụ cười, giống như không so đo hiềm khích trước đây. Không nhớ rõ buổi chiều Cố Thanh Mâu đã đào hố chôn cho cô ta, đứng dậy, đi tới trước mặt Cố Thanh Mâu, quan tâm mở miệng nói.

"Thanh Mâu, từ chạng vạng đến giờ em không ăn cơm. Bây giờ chắc là rất đói bụng đúng không?" Cố Thanh Yên đi lên trước, trong tay bưng một chén cháo gạo kê còn nóng hổi. Cô ta nhìn thoáng qua Cố Thanh Mâu, tiếp theo mở miệng nói.

"Chị mang theo một chút gạo kê, đây là cháo gạo kê chị nấu, em ăn lót dạ đi."

Cố Thanh Mâu liếc Cố Thanh Yên một cái, nhìn chăm chú vào đôi mắt của Cố Thanh Yên. Cũng không biết cô suy nghĩ gì, tay cũng không nhận lấy, làm động tác của Cố Thanh Yên có chút cứng đờ cùng xấu hổ.

"Thanh Mâu ghét chị sao, chị chỉ muốn quan tâm em." Cố Thanh Yên phá vỡ sự yên tĩnh giữa hai người, cô ta nhìn về phía Cố Thanh Mâu. Thanh âm có chút sắc bén, rũ con ngươi xuống. Về mặt mang nét cô đơn, nhưng sâu trong đáy mắt lại mang theo vài phần tính kế.

Chén cháo này cô ta bỏ thêm loại trái cây mà lúc trước ăn bị đau bụng. Hiện tại nơi này không có loại quả dùng để giải độc kia, nếu Cố Thanh Mâu ăn xong...

Nếu Cố Thanh Mâu chọn không ăn, như vậy sẽ làm người xem nhìn thấy một bộ dạng kiêu căng tùy hứng. Khiến người xem chán ghét hình tượng của cô ta, lúc này đây nhân cách tệ sẽ càng tệ hơn.

"Hừ! Tôi đã nói với ngài, tâm tư con người rất phức tạp. Có nhiều lúc, mặt ngoài là một phần, sau lưng lại là một phần khác. Cố Thanh Yên này chắc chắn không có lòng tốt như vậy! Ký chủ, ngài....." 115 mở miệng, lời còn chưa nói xong, liền thấy Cố Thanh Mâu duỗi tay ra.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phán Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 29: Tôi thích khiến người ta kinh ngạc vì chẳng thể hãm

hại được tôi (2)

Vui lòng không sao chép, chuyển ver dưới mọi hình thức!

Editor: Tịch – Beta: Nguyệt

"Tôi cứ nghĩ người chỉ biết ngu ngốc." Cố Thanh Mâu có chút vui mừng, dường như là vui vì hệ thống của mình không còn ngu xuẩn nữa rồi, trong đầu trả lời 115, rồi đưa tay nhận bát cháo của Cố Thanh Yên.

"?!"115 về mặt mơ màng, chẳng lẽ ký chủ luôn nghĩ nó chỉ là linh vật sao? Thứ linh vật ngu xuẩn?

"Cạch..." Cái thìa đụng vào bát sứ, vang lên tiếng thanh thúy, Cố Thanh Mâu nhìn kỹ trong chén cháo, màu trắng thoạt nhìn rất sền sệt, còn có chút màu xanh lá, nếu không nhìn kỹ thì rất khó phát hiện, cộng thêm một mùi hương ngọt nhẹ, giống như quả mọng.

Khóe môi cong lên, Cố Thanh Mâu liếc nhìn khuôn mặt có chút chờ mong của Cố Thanh Yên.

"Tôi không muốn abw." Tay cầm lấy chén đặt vào lòng bàn tay của Cố Thanh Yên, Cố Thanh Mâu nhếch khóe môi, mở miệng nói:

"... Cháo không sạch, có mấy thứ bẩn thỉu."

Cố Thanh Yên thật không ngờ, Cố Thanh Mâu sẽ dứt khoát nói ra những lời này, Cố Thanh Yên cứ tưởng Cố Thanh Mâu sẽ không thể biết bên trong cháo có gì, dù vậy, Cố Thanh Mâu lại rất to gan, đây là chương trình trực tiếp, lượt xem lên tới hơn hàng vạn người, cô ta lại không có chứng cứ buộc tội mình, đây thực sự là một chiêu thâm độc.

"Ha ha, ngu xuẩn." 115 nhìn Cố Thanh Yên trở mặt, hừ hừ mắng một câu, nó xem như hiểu kí chủ của nó rồi, hoàn toàn không để ý anti-fan, anti là cái gì chứ? Trước mắt kí chủ của nó còn chả quan tâm cái gì, hoàn toàn làm theo ý mình, không theo kịch bản chút nào cả.

"Thanh Mâu, chị thực sự có tâm muốn nấu cháo cho em, tại sao em lại nói chị như vậy?" Cố Thanh Yên phản ứng lại, mở to hai mắt, ra vẻ đáng thương nhìn Cố Thanh Mâu.

"Em lấy đâu ra bằng chứng mà nói như vậy với chị?" Cố Thanh Yên mở miệng nói, âm thanh có chút tức giận, còn cố ý nói to để thu hút sự chú ý của mọi người.

"Chứng cứ à..." Cố Thanh Mâu nhìn bát cháo trong tay Cố Thanh Yên, đứng dậy, khuôn mặt kẻ sát Cố Thanh Yên.

"Lập tức có." Lúc Cố Thanh Yên còn chưa nhận thức được chuyện gì đang xảy ra, Cố Thanh Mâu lập tức bắt được cằm Cố Thanh Yên, nhẹ kéo tay về, khiến cho Cố Thanh Yên đối mặt với mình.

"Em..Em muốn làm gì? Cố Thanh Mâu, đây chính là chương trình phát sóng trực tiếp, em không thể làm vậy!" Cố Thanh Yên bỗng có dự cảm chẳng lành, mở to hai mắt nhìn Cố Thanh Mâu, trước mặt là đôi mắt đào hoa không hề nhu nhược, cũng không hề che dấu cảm xúc của mình.

"Ọc..." Cố Thanh Mâu trực tiếp đem chén cháo trong tay Cố Thanh Yên, thô bạo đổ vào miệng cô ta...Cố Thanh Yên phản ứng không kịp, sắc mặt đỏ lên, gần như phun toàn bộ số cháo vừa ăn.

"Choang..." Chén cháo rơi xuống, Diệp Dật Tuấn với tư cách là người có địa vị lớn nhất trong số bọn họ, cũng là khách quý mà tổ tiết mục tốn số tiền lớn mời đến tự nhiên việc đáng làm thì phải làm, trở thành sứ giả của chính nghĩa đi bảo vệ các thiếu nữ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Tôi thích khiến người ta kinh ngạc vì chẳng thể hãm hại được tôi (3)

Vui lòng không sao chép, chuyển ver dưới mọi hình thức!

Editor: Vi – Beta: Hy

115 tròn mắt há mồm nhìn Cố Thanh Mâu làm ra chuyện như vậy. Có thể đây là phong cách của kí chủ nó, nhưng không phải, người bình thường cùng lắm là hất bát cháo xuống đất, hoặc là không uống. Sao kí chủ của nó... đặc biệt tới mức cường ép dứt cho đối phương ăn.

Không quan tâm điều gì, chỉ đơn giản là trực tiếp dứt cháo cho người kia ăn. Hơn nữa còn trước mặt rất nhiều người làm như vậy, hoàn toàn bày ra bộ

dạng ăn chơi trác táng, không hề có đáng về kệch cỡm, cũng không có hành động dư thừa gì, làm vô cùng đơn giản mà thô bạo.

"Kí chủ, tôi có thể spam 666 (*) cho ngài không?" 115 mở miệng.

(*) 666: lợi hại

Cố Thanh Mâu không trả lời 115 ngay, cô lùi ra sau hai bước. Nhìn người trước mặt, sắc mặt vẫn bình tĩnh như cũ. Hai tay khoanh trước ngực nhìn Cố Thanh Yến đang khom lưng lại ho khan đến đỏ cả mặt. Bên cạnh là Lý Thiển Nhi cùng Lý Kiệt Sâm với những khách mời trong chương trình đang xúm vào ân cần hỏi han Cố Thanh Yến. Diệp Dật Tuấn bước đến, từ trên cao nhìn xuống Cố Thanh Mâu.

"Cố Thanh Mâu! Đây không phải ở Cố gia, không tới lượt cô tùy tiện làm vậy, hành động này của cô quá vô lễ rồi!" Diệp Dật Tuấn như một vị tiên bói đang trách cứ Cố Thanh Mâu. Từ trước đến nay trong giới giải trí hần đều như vậy - một tiên bói khiêm tốn, có được diễn xuất giỏi cùng đồng đạo fan hâm mộ. Nhưng vẫn như cũ - khiêm tốn, không kiêu ngạo cũng không nóng nảy mà dấn dặt hậu bối. Quan trọng nhất là trong vòng giải trí hần có mạng lưới quan hệ rộng, làm bạn bè tốt với khá nhiều người.

"Từ trước đến nay không phải tôi vẫn luôn như vậy sao? Chắc mấy người cũng không phải chưa từng nghe thấy lời đồn đại tôi là người thế nào mà?" Cố Thanh Mâu tùy ý mà tiêu sái mở miệng, giống như không có một chút cảm giác tội lỗi, cũng không có ý định che giấu chuyện mình làm. Không khóc cũng không nhu nhược giả tạo, chỉ đứng thẳng người ở đó.

"Cố Thanh Mâu, tôi cho rằng..." Tô Huyền nghĩ rằng cô tiếp xúc với Cố Thanh Mâu, phần nào cũng hiểu được tính cách của cô. Tuy bên ngoài độc mồm, trên thực tế lại rất ngạo kiều nhưng mà lại đáng yêu. Cũng không phải loại người đáng ghét như lời đồn, nhưng bây giờ... Hành động này của Cố Thanh Mâu, thật sự không thể lý giải nổi.

"Là chị Thanh Yến bảo tôi đưa chứng cứ mà." Cố Thanh Mâu như đoán được bọn họ định nói gì. Cô giờ tay nhìn thoáng qua đồng hồ, phía trên hiển thị 9 giờ, kim đồng hồ vẫn tích tắc di chuyển.

"Tôi tính một chút nhé! Ừm, cái thứ chị cho vào cháo. Khoảng tầm 3h sáng sẽ bắt đầu có tác dụng. Triệu chứng đầu tiên là đau bụng. Và 7 giờ sau mà không lấy được loại quả màu đỏ kia dùng để giải độc, như vậy dạ dày sẽ bị mục nát đến chết." Cố Thanh Mâu mở miệng nói với Cố Thanh Yến. Lúc nói giữa chừng còn quay lại nhìn sắc trời bốn phía đen kịt, loáng thoáng nghe được tiếng sói tru.

Như xa như gần...

"Tôi nay chúng ta rồi quá xa trại rồi, chắc cũng không thể đi ra ngoài được. Hơn nữa lại có sói, vì vậy chị Thanh Yến, có khả năng sáng mai chị không còn nhìn thấy được ánh mặt trời rồi."

Cố Thanh Mâu mở miệng, lời nói nửa thật nửa giả. Trong thanh âm còn mang theo tiếc hận, giống như đang cảm thán: Cố Thanh Yến vẫn còn trẻ mà sao lại...

Cố Thanh Yến nghe mấy lời của Cố Thanh Mâu, lúc này chân đã mềm nhũn ra, ngã xuống đất, bị dọa đến mặt mũi trắng bệch. Trong đầu chỉ toàn lời của Cố Thanh Mâu, cái loại quả kia sao lại có độc? Nhưng mà nó có độc gì mà ngay cả Lý Kiệt Sâm cũng không rõ, chỉ có Cố Thanh Mâu biết, mà bây giờ Cố Thanh Mâu còn nói vậy!!!

"Ờe..."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 31: Nhưng tôi khinh thường ra vẻ đáng thương

Editor: Mary - Beta: Hy

Cố Thanh Yến nhanh chóng xoay người, ngồi xồm trên mặt đất nôn khan. Hình như chuẩn bị nôn hết sạch chỗ cháo vừa ăn xong.

Còn Cố Thanh Mâu lại cười tủm tỉm nhìn hành động của Cố Thanh Yến, mắt đảo hoa hơi hơi cong lên, khóe môi nhếch nhẹ, mang theo vài phần trêu tức.

"Đây còn không phải là chứng cứ sao?"

"???" Những người khác nghe thấy lời này của Cố Thanh Mâu đều trở mặt ra. Trên mặt tất cả đều mang theo vài phần ngạc nhiên, nhìn bộ dạng Cố Thanh Mâu chói sáng đứng đó, rồi nhìn sang Cố Thanh Yến sắc mặt yếu ớt, còn đang nôn khan, bộ dáng như sắp ngất.

Có thể lẫn lộn nhiều năm trong giới giải trí thì bọn họ không ngu ngốc chút nào, nhìn là tự nhiên hiểu được. Hiện tại có phải đang diễn hay không, Cố Thanh Yến theo bản năng mà nôn ra, khẳng định rằng cô ta đã bỏ độc trong cháo.

Lý Thiên Nhi còn đang diu Cố Thanh Yến, trên mặt có tia bất bình, mở miệng nói:

"Cố Thanh Mâu, mặc kệ cô bắt đầu từ mục đích gì. Cô làm vậy là rất độc ác, rõ ràng biết cháo có vấn đề, còn đưa cho Thanh Yến uống. Hiện tại Thanh Yến thành thế này, cô vừa lòng chưa? Cô ấy sắp ngất đi rồi, cô làm vậy có ý nghĩa gì?"

Nghe Lý Thiên Nhi nói những lời này, Cố Thanh Mâu nhìn sắc mặt mọi người. Rõ ràng mọi người cũng cảm thấy Cố Thanh Mâu có chút quá đáng.

"Ồi, đây là đạo lý gì vậy?"

Cố Thanh Mâu nhìn về phía Lý Thiên Nhi, đem hết sự tức giận cùng bất bình của cô ta thu vào trong mắt. Khóe môi giờ lên một nụ cười mang theo vài phần

châm chọc. Hình như mỗi lần cô nói chuyện đều như vậy, mang theo tia châm biếm đến mức khiến người ta không thể mở miệng chỉ trích.

"Mọi người rất dễ dàng bị tình cảm chi phối, thích đồng tình cùng kẻ yếu. Cố Thanh Yến thì đang yếu ớt, mặt rơi lệ, bộ dáng giống như bất cứ lúc nào cũng đều có thể ngất xỉu, mấy người cảm thấy rất đáng thương đúng không? Còn tôi vẫn mạnh khỏe đứng đây, không gặp tổn hại gì, ngược lại còn rút cho cô ta chén cháo có độc, nhìn xem thấy tôi ác lắm đúng không?"

"Vậy Cố Thanh Yến vô tội sao?" Cố Thanh Mâu nhìn Cố Thanh Yến cố gắng đứng lên, suy yếu không thôi, cong môi cười.

"Là cô ta chuẩn bị cháo độc cho tôi uống. Nếu tôi uống xong, có lẽ cũng giống như Cố Thanh Yến bây giờ: ngồi xồm ở đây mà khóc lóc, đáng về yếu đuối. Mọi người sẽ đồng tình tôi, thiên vị tôi, hay là nói....."

Cố Thanh Mâu dừng lại một chút, hơi hạ mắt, thanh âm trở nên trầm thấp rất nhiều, thậm chí ngữ điệu nói chuyện mang theo một chút nức nở.

"Tôi giống cô ta, nhu nhược ngồi xồm trên mặt đất, lệ rơi đầy mắt, mọi người cũng sẽ lo lắng cho tôi chứ?"

Mọi người thấy bộ dạng này của Cố Thanh Mâu, nghe thanh âm Cố Thanh Mâu hơi nghẹn ngào, nhủ thầm, thật sự có chút không đành lòng. Còn không chờ bọn họ phản ứng, Cố Thanh Mâu ngẩng đầu, nhìn về phía mọi người, đôi mắt sáng ngời trong suốt, không có chút nước mắt.

Trong mắt tươi cười, trong sáng sạch sẽ, mắt đào hoa hơi giương lên.

Giọng điệu lạnh lùng mở miệng nói.

"Tôi khinh thường những kẻ yếu đuối, huống chi là giả bộ đáng thương để tranh thủ lòng thương hại của mọi người. Thật xin lỗi, kiểu ngạo của gia đình nói cho tôi biết, tôi làm không được."

Cố Thanh Mâu dứt lời, Lý Thiên Nhi không dám mở miệng, giống như ngày xưa bị Cố Thanh Mâu mắng không còn lời nào để nói.

Khán giả thấy việc này, đều bắt đầu lên mạng, đăng bình luận ý kiến của mình.

"Cố dối dối! Tôi đã hiểu cô rồi, Cố Thanh Mâu chính là người mà ai dám hại cô, cô ta lập tức sẽ đánh trả!"

"Đúng vậy, mọi người đều thiên vị kẻ yếu, nhưng sao biết được ai mới là kẻ yếu? Chẳng lẽ mạnh mẽ cũng là sai sao?"

"Haha, Cố Thanh Mâu hành động tác quái, tôi nhìn cô ta đã cảm thấy khó chịu. Anti, chắc chắn không có chuyện chuyển thành fan đâu!"

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phán Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Rộng lượng không chấp nhận

Vui lòng không sao chép, chuyển ver dưới mọi hình thức!

Editor: Vi + Beta: Nguyệt Nhi

"Haha, đúng là cả vú lấp miệng em, ở chỗ này giả vờ làm cái gì chứ, ý mạnh hiếp yếu, tôi cũng không phải chưa từng nghe đến tin đồn của Cố Thanh Mâu ngày trước, chắc, là một người ăn chơi trác táng, cái gì cũng làm được, bây giờ lại đứng trước mặt mọi người bắt nạt chị của cô ta."

"Cố Thanh Mâu thật là xấu xí, xem xem cô ta có phải cố ý hấp dẫn ánh mắt mọi người không, giống như một chú hề vậy, muốn dùng độ hot của nam thần mà lăng xê cô ta, Diệp Dật Tuấn là tín ngưỡng của chúng ta, làm sao có thể để cho cô ta bôi nhọ như thế được."

"Người anh em, hay đó, cô chắc có khuôn mặt đẹp như tiên nữ, Cổ Thanh Mâu đẹp như vậy mà còn kêu xấu? Ừ thì mặc dù cô ấy không ra gì, tùy hứng và kiêu căng, cũng không có khả năng ca hát hay diễn xuất, nhưng cô ấy vô cùng xinh đẹp nha, là một bình hoa trong giới giải trí, cách một màn hình tôi vẫn có thể thấy bộ dạng ghen tị của cô."

"Có... có chút xinh đẹp, tôi thiếu chút nữa thì quên mất tôi là anti-fan Cổ Thanh Mâu, chuẩn bị spam 666 cho cô ta."

Anti-fan là một thứ tồn tại vô cùng kì lạ, muốn tẩy trắng thì rất khó, nếu đã cảm thấy ghét rồi, thì cho dù bạn làm cái gì cũng đều là sai, kiểu gì cũng sẽ tìm ra tật xấu, lỗi lầm của bạn.

Ở Cổ gia, Cổ Quân nhìn hình ảnh chiếu trên màn hình, lông mày hơi nhíu lại, dĩ nhiên có chút không vui, bên cạnh là bà Cổ đang vui vẻ xem chương trình, đôi mắt đục ngầu già nua nhưng vẫn sáng ngời, chỉ vào Cổ Thanh Mâu trên màn hình, mở miệng.

"Nhìn kìa, đây chính là Thanh Mâu của chúng ta, con bé có lòng tự trọng của chính nó."

Nói xong mấy lời này, bà quay đầu nhìn về phía Cổ Càng Đình, trên mặt nở nụ cười hiền hậu, vẫy vẫy tay, nói.

"Càng Đình, nhìn xem, con gái của con không hề kém cạnh, con bé chẳng qua hơi kiêu ngạo, nhiều lúc còn không chịu nhường nhịn." Bà lão Cổ như thể đang khoe khoang về cháu gái bảo bối của mình, trong giọng nói tràn ngập cưng chiều.

"Hừ, tiểu nha đầu này, cũng có chút bộ dáng giống người nhà họ Cổ." Cổ Càng Đình đứng ở hành lang, giọng điệu đôn hậu, cũng không đi đến, lúc này vừa mới nghe câu nói đó của Cổ Thanh Mâu, kiêu ngạo của Cổ gia không cho phép con bé làm như vậy, khoe miệng ông có chút cong lên, chẳng qua là cố ý kiềm chế, vừa dứt lời, quay đầu đi về chỗ cầu thang.

Bà cụ Cổ nhìn thấy được tất cả, trong con mắt đục ngầu thâm thúy, tràn đầy những dấu vết của năm tháng, sống lâu như vậy, bà cũng có thể nhìn thấu được lòng người, bật cười một tiếng, bất đắc dĩ lắc đầu.

...

Hiện tại, trong rừng sâu.

Cổ Thanh Mâu vừa dứt câu, nơi đây một mảnh yên tĩnh, không có ai phản bác lại lời của cô, chắc rằng họ cũng không thể tìm ra lời phản bác.

Ngược lại, Cổ Thanh Mâu bình tĩnh liếc mắt nhìn Cổ Thanh Yến đang ngồi xồm mà liêu mạng nôn mửa, dáng vẻ kiêu ngạo mà lạnh lùng, đôi mắt cong cong, nụ cười thanh thuần cũng ở trên môi, nhìn vô cùng hài hòa xinh đẹp.

Hai người đều là con gái của Cổ gia, nhưng bây giờ lại có sự khác nhau rõ ràng.

Cổ Thanh Mâu luôn mang thêm khí chất kiêu ngạo cùng tự tại, hôm nay trên mặt còn mang thêm phần lạnh lùng trong trẻo, cô có kiêu ngạo của mình, vì tự tôn, cho nên một số việc sẽ không làm, cũng sẽ không cúi đầu, luôn luôn ngẩng cao đầu, bộ dáng thoải mái, khí chất của một đại tiểu thư quyền quý.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Tư thái như vậy

Vui lòng không sao chép, chuyển ver dưới mọi hình thức!

Editor + Beta: Vi

"Xem ra chuyện này đã được sáng tỏ." Tô Huyền bước ra, phá vỡ khung cảnh yên tĩnh, cô nhìn Cổ Thanh Mâu rồi nhìn Cổ Thanh Yến, cau mày nói với Lý Thiên Nhi.

"Thiên Nhi, trước hết cô nên đỡ Cổ Thanh Yến vào trại nghỉ trước đi, chuyện ở đây, chờ mấy hôm nữa rồi xử lý."

Lời nói của Tô Huyền cùng Diệp Dật Tuấn rất có trọng lượng ở đây, trong giới giải trí Tô Huyền có căn cơ rất sâu, sản nghiệp trong gia tộc của cô có sức ảnh hưởng lớn, giới giải trí cũng như chiến trường vậy, cá lớn nuốt cá bé, chính vì vậy Tô Huyền luôn được nịnh nọt, xum xoe.

Bây giờ Tô Huyền đã nói như vậy, dĩ nhiên Lý Thiên Nhi cũng gật đầu theo, đưa Cổ Thanh Yến vào, trong lòng cũng có ý muốn trốn tránh cục diện khó xử hiện giờ.

"Mấy người còn muốn nói gì nữa, nếu như muốn dạy dỗ tôi, trách cứ tôi, như vậy thì miễn đi, tôi không bao giờ xin lỗi đâu." Cổ Thanh Mâu nhìn những người còn lại, mở miệng, thái độ vẫn bình thản như trước, sự lạnh lùng trong mắt dần tan đi, giống như người đầy hàn khí lúc này không phải là cô.

Dứt lời, ánh mắt Cố Thanh Mâu vô tình hay hữu ý liếc nhìn Diệp Dật Tuấn.

Diệp Dật Tuấn có chút hoảng hốt, mới vừa nãy dáng vẻ của Cố Thanh Mâu, khiến cho hắn nhớ đến một người khác, Lạc Thanh Mâu, người phụ nữ đó cũng như vậy, không bao giờ chịu cúi đầu, dù là lúc tuyệt vọng nhất, cô ta vẫn cao ngạo nhìn hắn, giống như đang nhìn một thằng hề nhảy nhót, hình như với cô, không có thứ gì có thể lay chuyển lòng cô.

Ban đầu, hắn vô cùng hận dáng vẻ đó, muốn phá hủy tự tôn của cô, muốn cô cúi đầu xuống, biến thành một con chó không có tôn nghiêm, chỉ biết ngoan ngoãn quỳ xuống liếm láp nịnh nọt.

Diệp Dật Tuấn đối với dáng vẻ kiêu ngạo của Lạc Thanh Mâu vẫn khắc ghi sâu sắc.

Hắn hơi lắc đầu, quyết định không suy nghĩ gì nữa, có lẽ cảm giác lúc nãy của Cố Thanh Mâu là ảo giác.

"Được rồi, chấm dứt chuyện này đi, Cố Thanh Yến cũng đã bị trừng phạt..." Khuôn mặt Diệp Dật Tuấn có mấy phần mệt mỏi, mở miệng nói với mọi người, nói xong liền đi đến bên cạnh đồng lứa.

"Thanh Mâu, xin lỗi cô, vừa nãy là tôi hiểu lầm" Tô Huyền bước tới bên cạnh Cố Thanh Mâu, mở miệng nói, trên mặt có vài phần áy náy, thứ đầu tiên cô nghĩ đến là Cố Thanh Mâu lại...

"Tôi nói rồi, một cô gái xinh đẹp vô tình phạm phải sai lầm, tôi sẽ tha thứ." Cố Thanh Mâu nghe Tô Huyền nói, cô nhìn khuôn mặt của Tô Huyền, khóe môi cong lên bật cười một tiếng, đi tới trước mặt Tô Huyền, khoác tay cô gái, nghiêng đầu nói nhỏ bên tai Tô Huyền.

"Tôi hôm nay, có cảm thấy một chút, tôi có linh cảm xấu."

Tô Huyền nghe mấy lời này của Cố Thanh Mâu, hơi ngẩn người, nghiêng đầu nhìn Cố Thanh Mâu, nhưng vẫn chỉ nhìn thấy bộ dạng bình thường kia, tựa như những gì cô nghe thấy chỉ là ảo giác, Tô Huyền rũ mắt, nghĩ tới những lời vừa nãy của Cố Thanh Mâu.

Trên mặt cô ánh lên một nụ cười, mở miệng nói với Cố Thanh Mâu.

"Cố Thanh Mâu, tôi có cái nhìn khác về cô, có lẽ, chúng ta có thể trở thành bạn."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phán Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Tài năng

Vui lòng không sao chép, chuyển ver dưới mọi hình thức!

Editor: Na + Beta: Nguyệt nhi

Cố Thanh Mâu không trả lời Tô Huyền, cô đi tới bên cạnh đồng lứa rồi ngồi xuống. Sau khi trải qua mọi chuyện, mọi người đều không ngủ được, tinh thần phấn chấn vô cùng.

Lý Thiên Nhi cũng bước ra từ lều, chỉ còn lại Cố Thanh Yến nghỉ ngơi ở bên trong.

"Được rồi, chắc mọi người cũng biết trong mỗi quá trình đều sẽ có mâu thuẫn, cũng như xuất hiện một số chuyện không mong muốn. Nhưng mà tôi tin rằng nếu chúng ta cùng nhau vượt qua, cùng nhau cố gắng, bao dung lẫn nhau. Những chuyện lúc trước chúng ta đừng nên nghĩ nữa, nếu tất cả mọi người đều không ngủ được, chỉ bằng cùng nhau chơi đi." Lý Kiệt Sâm gượng cười phá vỡ không khí ngại ngùng.

"Nói đúng đó." Lý Thiên Nhi nghe thấy Lý Kiệt Sâm nói liền gật đầu phụ họa. Cô ta liếc qua Cố Thanh Mâu, như nghĩ tới gì đó vội mở miệng.

"Bây giờ chúng ta cũng ở cùng nhau được vài ngày rồi. Thế nhưng vẫn chưa thân thiết với nhau lắm! Chỉ bằng chúng ta giới thiệu thêm về tài năng của mình đi. Em nghĩ chắc sẽ rất náo nhiệt đó."

Lời nói của Lý Thiên Nhi, nghe qua thì không có vấn đề gì. Vì bình thường những người lẫn lộn trong giới giải trí, ít hoặc nhiều đều phải có chút ít tài năng: ca hát, khiếu vũ, vẽ tranh, đánh đàn hoặc nhiều tài năng khác. Luôn luôn cần phải biết một vài thứ, tùy vào thời điểm đều sẽ thu hút fan hâm mộ, dù sao fan cũng thích thần tượng của mình là người đa tài mà.

Nhưng mà, mọi người đều biết, Cố Thanh Mâu vào giới giải trí mà không cần thực lực. Cô hoàn toàn coi nó như trò đùa, không có tài năng, cũng chưa ai thấy cô thể hiện trình độ của mình. Ngược lại, rất nhiều người thấy rằng cô hành động như một con ngốc vậy.

Một người hoàn toàn chỉ là bình hoa di động xinh đẹp.

Tô Huyền nghe mấy lời của Lý Thiên Nhi, trong nháy mắt liền hiểu rõ. Trong lời nói của Lý Thiên Nhi có cất giấu ác ý với Cố Thanh Mâu, cô ta muốn Cố Thanh Mâu mất mặt trong chương trình này để cho người khác cười nhạo. Chỉ là một cái bình hoa mà còn đòi lấy tôn nghiêm của mình.

"Thiên..." Tô Huyền vừa định mở miệng, chưa kịp nói hết đã bị Diệp Dật Tuấn xen ngang.

"Ý kiến này cũng không tệ, như vậy trước hết tôi xin tự nói xấu mình một chút." Giọng nói của Diệp Dật Tuấn ôn hòa, trên mặt là vẻ tươi cười, giống như một lão tiền bối hiền lành. Tự mình dẫn trước để các hậu bối có dũng khí, đôi mắt vốn đang nhìn chăm chú đồng lửa tự dưng nhắm lại, cánh môi khẽ mở.

Tông giọng nam êm tai trầm thấp phát ra, mặc dù không có bất kì nhạc đệm nào, vẫn êm tai như trước. Hần hát một bài nhạc tình ca đang được thịnh hành, nghe có cảm giác yêu đương.

Khi hát xong, Diệp Dật Tuấn mở mắt, giọng nói ôn nhu.

"Bài hát này tôi gửi dành tặng fan hâm mộ."

Khán giả đang xem trực tiếp vô cùng cuồng nhiệt, liên tục spam tên 'Diệp Dật Tuấn'.

Mọi người ngồi cạnh đồng lửa hơi im lặng chốc lát, Lý Kiệt Sâm vỗ tay đầu tiên, tiếp theo tất cả cùng vỗ tay. Đây là sự khen ngợi đối với Diệp Dật Tuấn. Tuy nhiên ở đây vẫn có người không vỗ tay - là Cố Thanh Mâu. Cô tựa vào một cái cây cạnh bên, nhắm mắt lại như đang muốn ngủ.

"Cố Thanh Mâu!"

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Giọng hát đưa cô tới ác ma (1)

Vui lòng không sao chép, chuyển ver dưới mọi hình thức!

Editor + Beta: Vi

Giọng nói của Lý Thiên Nhi có ý lớn hơn, mở miệng nói với Cố Thanh Mâu.

Cố Thanh Mâu hơi nhú mày, lông mi hơi động đậy, cuối cùng vẫn mở mắt, đôi mắt thoáng nhìn về phía Lý Thiên Nhi, trong mắt chỉ có buốt giá, nhưng mà rất nhanh lại biến mất, khôi phục đáng vẻ như trước, đưa tay tùy ý vuốt tóc, khoe môi cô cong lên, đôi mắt lười liêm mê người, mở miệng.

"Tức giận gọi tôi như vậy, cô muốn gì?" Giọng nói nhẹ nhàng vang lên.

"Cố Thanh Mâu, xin cô hãy chú ý tìm từ, đây không phải là tức giận, tôi chỉ muốn nhắc cô, cô phải biết rõ hai chữ lễ phép, vừa nãy lúc tiền bối Diệp Dật Tuấn hát, cô lại..." Lý Thiên Nhi mở miệng, cô ta tức giận đến nổi mắt tròn trừng lên.

"Tôi vẫn nghe mà, trên thế giới này làm gì có cái quy định bắt buộc lúc nghe nhạc phải nghe thế nào, nghe nhạc là một loại hưởng thụ, không phải là tra tấn, đúng chứ, không giống như đi học lúc nào cũng phải căng thẳng, vậy quá là cứng nhắc rồi." Cố Thanh Mâu không nhanh không chậm mở miệng, khiến Lý Thiên Nhi không nói được gì, sau đó liếc qua chỗ Diệp Dật Tuấn, trở về cảm giác như vừa được nghe Diệp Dật Tuấn hát, tiếp tục nói:

"Giọng hát rất êm tai, không tồi."

"Cảm ơn đã khích lệ." Diệp Dật Tuấn nghe Cố Thanh Mâu nói mấy lời này, con mắt chuyển động, trong đôi mắt là ánh hào quang, sau đó nhìn về phía Cố Thanh Mâu, ôn hòa tiếp tục nói: "Nhìn qua, có lẽ em cũng hiểu rõ về phương diện ca nhạc, em có nguyện ý hát một bài cho mọi người không, tùy ý hát mấy câu, không cần căng thẳng, dù sao chúng ta cũng ở chung với nhau lâu rồi, không còn xa lạ gì nữa rồi." Có vẻ như Diệp Dật Tuấn khá có hứng thú với đáng vẻ này của Cố Thanh Mâu, chủ động đưa ra gợi ý.

Trong mắt người hâm mộ là một vị tiền bối dẫn dắt hậu bối, cho Cố Thanh Mâu cơ hội để biểu diễn.

Dù sao lúc này cũng có khá nhiều người xem, nếu như trình diễn chút tài năng cũng sẽ hút thêm fan, ví dụ như lúc này Diệp Dật Tuấn hát một bài hát cũng hấp dẫn rất nhiều người hâm mộ, mặc dù fan của hắn vốn dĩ đang điên cuồng liếm màn hình.

"Nhan sắc được không?" Cố Thanh Mâu nghe Diệp Dật Tuấn nói, hơi trầm tư, mở miệng nói với Diệp Dật Tuấn.

"Ưu điểm và sở trường duy nhất của tôi chính là dung mạo, nếu như đây có thể coi như là tài năng, tôi có thể làm một cái bình hoa, có cần tôi biểu diễn không?" Cố Thanh Mâu cong môi, nói với mọi người, bộ dáng vô cùng chăm chú.

Tô Huyền nhìn đáng vẻ của Cố Thanh Mâu, không khỏi phụt cười một cái, sau khi tiếp xúc, cô cảm thấy Cố Thanh Mâu là một người rất thâm ý, mãi

mãi sẽ không đoán được một giây sau cô sẽ làm gì, định làm gì, tâm tư rất khó đoán.

"Nếu Thanh Mâu đã nói vậy, chúng ta.." Tô Huyền mở miệng, đang chuẩn bị giảng hòa.

"Cố Thanh Mâu, cô không cần khiêm tốn như vậy, mỗi người đều biết ca hát, chẳng qua có dễ nghe hay không mà thôi, bây giờ mọi người đang ngồi tụ họp giải trí với nhau, tất cả mọi người đều đang đợi cô." Lý Thiên Nhi mở miệng, có vẻ như thấy thái độ vừa rồi của Cố Thanh Mâu, càng nghĩ rằng Cố Thanh Mâu không biết điều, muốn trốn tránh để không mất mặt.

"Được thôi." Ánh mắt Cố Thanh Mâu nhìn lướt qua mọi người, có chút bất đắc dĩ vươn người, chậm rãi đứng lên, đi tới một trụ đá cách đó không xa.

"Ký chủ, cô định hát nhép ư?" 115 mở miệng trong đầu Cố Thanh Mâu.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phán Điện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Giọng hát đưa cô tới ác ma (2)

Vui lòng không sao chép, chuyển ver dưới mọi hình thức!

Editor: Tịch – Beta: Nguyệt Nhi

"Tôi có thể làm gì đây, tôi cũng rất mệt mỏi, tôi muốn ít xuất hiện trên màn hình, chỉ ngồi bên cạnh là được, thế nhưng mà có người lại không muốn như vậy, haiz ~ tôi chỉ có thể chấp nhận, tôi không thể hát, cũng không thích hát." Cố Thanh Mâu hơi ưu sầu nói với 115, dường như cô cũng bất đắc dĩ.

Kiếp trước, cô có thể không để ý bất cứ cái gì, chỉ biết diễn kịch, nhưng đồng thời cô cũng là một ca sĩ, trước khi tiến vào ngành giải trí, cô đã dùng thân phận ca sĩ để ra mắt, chỉ là lâu rồi không còn hát nữa nên quên hết cảm giác lúc hát rồi, về sau chỉ yên lặng trong nhà mình ca hát, không mong chiếm lấy danh tiếng của Diệp Dật Tuấn, lẳng lặng ở sau lưng sáng tác và phổ nhạc cho Diệp Dật Tuấn.

Cô chỉ chóng quên, chứ thật ra, cô biết hát, hơn nữa còn rất yêu ca hát. Cố Thanh Mâu tĩnh tâm lại, ngồi ở trên tầng đá, cời đôi giày ra, lộ ra đôi chân trắng nõn, ngón chân như trần châu non mềm, phần nộn đáng yêu, nàng vuốt tóc ra sau mang tai, sự ngạo mạn trên mặt ngày thường không còn, biến thành bộ dáng rất nghiêm túc, không thể không nói, Cố Thanh Mâu thực sự rất xinh đẹp.

"..." 115 nhìn tư thế này, kí chủ thực sự rất muốn hát, lại còn mạnh miệng nói không thích.

"Vậy thì tôi sẽ hát một ca khúc, đến bây giờ bài hát này vẫn chưa có ai từng được nghe, là một truyền thuyết ah, bài hát này... Chỉ dùng để kêu gọi ác ma đang ngủ say đó."

Cố Thanh Mâu về mặt thần bí nói, thật ra, bài hát này là bài hát cô rất ưa thích, kiếp trước sáng tác nhưng vẫn để lại trong ngăn kéo, chưa hát bao giờ, cho đến khi cô chết, vẫn không một ai biết đến bài hát này, coi như biến mất cùng cô. Còn về truyền thuyết gọi ác ma, đương nhiên cô là nói bừa đấy.

Ngồi ở bên đồng lửa, tất cả mọi người đều có suy nghĩ khác nhau về Cố Thanh Mâu, chỉ có Tô Huyền chờ mong biểu hiện của cô, bởi vì hiện tại, bộ dáng của Cố Thanh Mâu rất chân thành, đại khái là cô trông thấy thái độ nghiêm túc của Cố Thanh Mâu thực sự rất đẹp, mang theo vẻ trong trẻo nhưng lạnh lùng cao ngạo.

"Cố gắng lên!" Tô Huyền nhỏ giọng nói.

Lý Thiên Nhi cùng mấy người kia đã chuẩn bị xem Cố Thanh Mâu bị bêu xấu, Diệp Dật Tuấn ngồi một bên, biểu cảm khó ai nắm bắt được, chăm chú nhìn Cố Thanh Mâu. Cố Thanh Mâu không quan tâm, cô nhắm mắt, trong lòng nhớ lại giai điệu bài hát, cảnh môi khẽ nhếch, giọng nữ dễ nghe vang lên

Thanh âm của cô có điểm đặc sắc, âm thanh lười biếng lan tràn, rồi lại không hiểu sao mang theo vài phần mạnh mẽ, cả hai kết hợp vô cùng tốt, cũng không kì quái chút nào.

Giọng hát của cô vừa cất lên, toàn trường quay đều yên tĩnh, lúc này đây còn cả các khán giả cũng quan sát tiết mục, bởi vì tất cả mọi người đều ôm sự chờ mong để chế giễu cũng xem Cố Thanh Mâu xấu mặt, thế nhưng dường như....

Bọn họ không phải vui mừng, mà là ngạc nhiên...

Bất kể là giọng hát, hay là theo ca khúc mà nói, đều là để cho người kinh diễm vô cùng, thậm chí so Diệp Dật Tuấn còn giỏi hơn, nó để lại cho bọn họ ấn tượng khó quên, cái người ngồi ở trên tầng đá ca hát chính là Cố Thanh Mâu được cả ngành giải trí công nhận là bình hoa kia ư?

Giờ phút này... Trong rừng rậm tối tăm, một đôi mắt nhìn thấy tất cả.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phán Điện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 37: Giọng hát đưa cô tới ác ma (3)

Vui lòng không sao chép, chuyển ver dưới mọi hình thức!

Editor: Tịch - Beta: Nguyệt

Cố Thanh Mâu hát, trong thanh âm mang theo biểu cảm phong phú, giống như lâm vào cảnh tuyệt vọng, chất vấn thế gian, hay như chất vấn chính bản thân mình.

Cô ngồi ở trên tầng đá, một làn gió nhu hòa nhẹ lướt qua, thổi tan mái tóc của cô, làn tóc che mắt khuôn mặt, khiến người ta khó thấy rõ biểu cảm hiện giờ của Cố Thanh Mâu, chỉ có thể trông thấy cô ca hát, nhếch đôi môi đỏ mọng, lộ ra vẻ xinh đẹp mê người, ánh trăng chiếu trên người, lại càng tô điểm thêm cho cô vẻ lạnh nhạt xa cách, giống như không còn liên quan đến thế giới này.

Cố Thanh Mâu nhắm mắt lại, giọng hát không có chút biến đổi, ngược lại trở nên mềm mại vô cùng, bắt đầu một đoạn nhạc dâng trào, trong miệng ngâm nga giai điệu, không có ca từ, chỉ có sự tinh khiết của tiếng người ngâm xướng, vẻ thuần túy tinh khôi.

Giống như là truyền thuyết của xa xưa, dùng để đánh thức ác ma, khúc ca từ thánh khiết cũng chuyển dần sang cảm giác quỷ dị, tất cả đều có sự giao thoa hài hòa, tuyệt không sẽ cảm thấy khó nghe.

"Rốt cục cũng đến ngày, mà nó thức tỉnh."

Cố Thanh Mâu hát xong câu cuối cùng, chậm rãi mở to mắt, ánh mắt rơi xuống tất cả mọi người, không gian vẫn yên tĩnh như trước, vẫn không có người nào nói chuyện.

Khi cô hát, ở trong bóng tối kia, cặp mắt đỏ vẫn không ngừng quan sát, chưa bao giờ di chuyển, một mực nhìn chăm chú lên Cố Thanh Mâu cất giọng hát trên tầng đá, tựa như bị giọng hát của cô quyến rũ.

Dường như giống lời cô nói, bài hát này chỉ dùng để đánh thức ác ma.

Bây giờ thì ác ma đã nghe thấy, tiếp nhận triệu hồi, và sẽ xuất hiện.

Người đàn ông nheo đôi mắt phượng dài, đáy mắt không có cảm xúc, trong mắt chỉ còn vui vẻ, giống như trẻ con, để người khác thấy cảm xúc của mình, sạch sẽ không có chút tạp chất. Con mắt của nam nhân chăm chú nhìn Cố Thanh Mâu, giống như tìm được thứ yêu thích, sau đó lại bị cướp mất thứ yêu thích ấy.

"Tìm được em rồi." Thanh âm lạnh buốt, giấu kín trong bóng tối, khoe môi anh câu lên, phảng phất sự kiên nhẫn của thợ săn muốn săn bắt con mồi.

Trong giọng nói là cảm xúc vui vẻ thuần túy, khiến cho người nghe không rét mà run, toàn thân lạnh buốt.

Chỉ có điều giờ phút này, giọng nói ấy... Không một người nghe thấy, cũng không có ai phát giác.

Cố Thanh Mâu cũng không phát hiện. Cô không biết rằng, tiếng ca ấy lại đưa đến một ác ma thật sự.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Bài hát không tên

Vui lòng không sao chép, chuyển ver dưới mọi hình thức!

Editor: Mary + Beta: Nguyệt nhi

Cố Thanh Mâu đứng dậy, bước xuống từ trên tầng đá, đi gầy vào rồi đi tới trước mặt mọi người, khôi phục lại bộ dáng thường ngày, có chút lờ mờ biếng nhác không tập trung, giống như không hề để ý đến đánh giá của người khác, làm theo ý mình, cô muốn làm gì thì làm như vậy.

Lúc giọng hát ngưng lại, mọi người mới như tỉnh lại từ trong giấc mộng, có chút hoảng hốt, bọn họ như vừa bị Cố Thanh Mâu dẫn dắt vào lời bài hát,

trong đầu tưởng tượng ra một vài hình ảnh, ví như Cố Thanh Mâu chính là người ngâm xướng gọi ác ma thức dậy, đến khi tiếng ca biến mất, bọn họ mới phản ứng lại, vừa rồi chỉ là Cố Thanh Mâu đang hát mà thôi.

"Thanh Mâu, cô....." Cuối cùng Tô Huyền cũng phản ứng lại, trong mắt cô hiện ra tia sáng, cô là người đầu tiên đứng dậy, quên hết tất cả ôm chầm lấy Cố Thanh Mâu, khuôn mặt đỏ bừng, hiển nhiên là rất kích động, giống như là một người hâm mộ bình thường, trong giọng nói mang theo vui vẻ mở miệng.

"Cô..... Cô..... Thật sự quá tuyệt vời! Hẳn là trước kia cô đã hát bài này rất nhiều lần rồi, bởi vì cảm giác cô rất quen thuộc với nó, cũng tràn ngập cảm xúc, cảm giác rất tuyệt, tôi cũng bị hòa nhập vào, có thể tưởng tượng ra những hình ảnh này."

Cố Thanh Mâu nghe Tô Huyền nói vậy, hồi tưởng lại trong đầu, bài hát này cô viết ra từ trước, đến cuối cùng cũng chưa từng hát ca khúc này, cũng không có bất kì ai hát nó, hôm nay là lần đầu tiên cô hát bài này.

"Không..... Lần đầu tiên hát." Cố Thanh Mâu mở miệng, còn mở miệng nói sự thật, không hề nói dối chút nào.

"..... Kí chủ, ngài thật giỏi giả bộ, lại khiến người ta ghen tị, kí chủ à, ngài là nhân vật phản diện, sao lại khiến tôi có cảm giác cô như nữ chính vậy, khiến người ta ghen tị." 115 ở trong đầu Cố Thanh Mâu nói, nó thấy kí chủ làm vậy là muốn đả kích người Diệp Dật Tuấn kia tức chết luôn sao? Bây giờ khiến cho mọi người bất ngờ, chẳng lẽ phần diễn của cả nhân vật phản diện và nữ chính cô cũng đều muốn làm?

"Bóp bóp....." Diệp Dật Tuấn vỗ tay, có vẻ như đến giờ mới phản ứng lại, hắn nhìn Cố Thanh Mâu ở phía trước, trên mặt mang theo tươi cười, cũng không tức giận vì Cố Thanh Mâu đoạt hết nổi bật của hắn, như có một chút thương thức, nhờ biểu hiện của Cố Thanh Mâu mà sinh ra nhận thức mới.

"Vô cùng đặc sắc, bài hát này tên là gì thế?"

"Không có tên, người viết ca khúc này viết từ khi còn quá trẻ, đến khi mất đi cũng chưa có ai hát qua, cũng vì không có tên thích hợp với bài này, cho nên đến nay nó vẫn chưa có tên." Cố Thanh Mâu mở miệng, giọng điệu thản nhiên, cũng không vì lời khen của Diệp Dật Tuấn mà vui vẻ, tư thái như vậy, ở trong mắt người khác nhìn thấy có chút kiêu căng, như là không để người khác vào mắt.

Tuy rằng ca khúc vừa mới hát, quả thật nghiền ép tình ca của Diệp Dật Tuấn.

"Wow, Thanh Mâu, tôi có thể được biết người này là ai không?" Tô Huyền nghe Cố Thanh Mâu nói, trong mắt sáng lên, mở miệng với Cố Thanh Mâu, hiển nhiên là rất sùng bái tác giả của bài hát này.

"Cô ấy đã chết, lúc trước khi chết đã tặng nó cho tôi." Cố Thanh Mâu lắc đầu.

Nghe câu trả lời của Cố Thanh Mâu, Tô Huyền có chút thất vọng cùng tiếc hận.

Hiện giờ.....

Những người quan sát tiết mục thấy người xem tăng một cách nhanh chóng vô cùng kì lạ, giống như bị cái gì đó hấp dẫn đến.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Cố đối đối ca hát

Vui lòng không sao chép, chuyển ver dưới mọi hình thức!

Editor: Mary + Beta: Hy

Ở bên ngoài, ban tổ chức tổ của chương trình ngồi xôm tròn chừng xử lý server trực tiếp đến sứt đầu mẻ trán. Bọn họ vừa mới đi ăn cơm xong quay lại, tình hình cơ bản không ổn, số người xem tiết mục hôm trước chỉ tầm trung, nay bỗng nhiên người xem lại tăng rất nhiều. Như thế khiến cho server hơi gián đoạn một chút, rất nhiều người vào không được, hoặc là nhanh chóng bị thoát ra ngoài.

"Ôi, cuối cùng trong đó đã xảy ra chuyện gì vậy?" Mấy nhân viên công tác vội vàng tới, hỏi người đàn ông chịu trách nhiệm đang mang về mặt mọng bực (*), luống cuống tay chân bắt đầu xử lý server nhằm mục đích duy trì server ổn định, khiến cho sever trực tiếp được tiếp tục phát sóng bình thường, mọi người có thể vào xem.

(*) Những cặp mắt vô hồn, ai oán nhưng cũng đầy ẩn tượng.

Lần này, chương trình thực tế trong rừng của bọn họ kì thật có số lượng người xem cũng không tính cao lắm. Mặc dù nhà đài có mời Diệp Dật Tuấn, còn có Tô Huyền là át chủ bài, nhưng người xem vẫn như trước không nhiều. Tiết mục không mang danh tiếng lớn, cho nên ngày thường server như vậy cũng đủ phát, nhưng thật không ngờ. Ngay vừa lúc này, server bỗng nhiên bị gián đoạn liên tục.

"Mọi người..... Mọi người có xem chưa!!" Nhân viên công tác bị mọi người vây hỏi mạnh mẽ đứng dậy, ánh mắt sáng trong suốt. Thậm chí quên luôn chuyện server gián đoạn lúc này mà cầm lấy tay các đồng nghiệp, có chút kích động mở miệng.

"Tôi vừa mới thấy Cổ Thanh Mâu ca hát nhaaa!"

"Này cây mận? Cậu điên rồi à? Cổ Thanh Mâu ca hát có cần kích động như vậy không? Chẳng lẽ lại xấu mặt gọi anti-fan đến?" Người khác thấy thái độ này, trên mặt xuất hiện tia kỳ quái, cũng không có hướng suy nghĩ khác. Bởi vì từ trước tới nay hình tượng của Cổ Thanh Mâu luôn là như vậy, tổ tiết mục mời Cổ Thanh Mâu đến, mục đích kỳ thật cũng chỉ có thế - Cổ Thanh Mâu đến là để hấp dẫn anti-fan, cũng có thể là để tiết mục thêm hào cảm từ người xem.

Trong đầu bọn họ tự động liên tưởng ra tiếng ca hủy hoại nhân loại.

"Mẹ kiếp, cậu không được nói thần tượng của tôi như vậy. Mẹ nó, từ nay về sau, Cổ Thanh Mâu chính là thần tượng của tôi, ai dám anti cô ấy, tôi sẽ không để hấn yên! Các người không biết đâu, ôi, vừa này Cổ Thanh Mâu quả thực rất soái, không, phải là thật đẹp a!" Tiểu Ca bị mọi người trêu là cây mận, giọng nói kích động, nhìn qua tuyệt đối không giống nói giỡn.

"....." Những người còn lại liên tục lắc lắc đầu, tiếp tục khôi phục lại server, nhìn biểu cảm của cây mận, toàn bộ quá trình đều có đáng về như sắp phát điên.

.....

Chương trình miễn cưỡng được duy trì. Vẫn tiếp tục trực tiếp như trước, chỉ là.... phản bình luận như muốn nổ tung!

Còn trên Weibo, có rất nhiều minh tinh phát động trạng thái ngay trên đây. Ngay cả các đại gia, đại bộ phận (**) cũng đều chơi Weibo. Một phần là hóng các hotsearch, còn lại chủ yếu là theo dõi thần tượng mình yêu thích.

(**) bộ phận rất lớn, phần còn lại là không đáng kể.

Có thể nói đây là một phần mềm mạng xã hội có số lượng rất lớn với quyền uy của các ngôi sao.

Tại đây, ngay bây giờ có một cái tên, bỗng dưng ngang nhiên chiếm hotsearch.

Hotsearch:

#Cổ Dối Dối#

#Cổ Dối Dối ca hát#

Ấn vào các mục hotsearch liền xuất hiện một đoạn clip ngắn phát trực tiếp hình ảnh lúc Cổ Thanh Mâu ca hát.

Hiện giờ, chương trình thực tế trong rừng...

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Trận chiến của fan hâm mộ

Vui lòng không sao chép, chuyển ver dưới mọi hình thức!

Editor: Vi + Beta: Nguyệt nhi

Trên bình luận đều là những bình luận xin thông tin về cô, bởi vì trong giới giải trí Cổ Thanh Mâu cũng không quá nổi tiếng, có thể coi cô là một minh tinh không có danh tiếng, chỉ có một bộ phận nhỏ là biết đến sự có mặt của cô, hơn nữa bộ phận nhỏ này, phần lớn là anti-fan.

"Chị gái xinh đẹp đang hát kia là ai vậy, mặc dù chỉ lên hình một đoạn ngắn, nhưng mà thật sự rất kinh diễm. Người như vậy sao lại không nổi tiếng được chứ! Tôi phải tìm bằng được thông tin của cô ấy!"

"Cô ta là Cổ Thanh Mâu! Tôi tìm được thông tin rồi, xin 1 like +1"

"Cất, hát kiểu gì vậy, cô ta nghĩ mình là ai, không biết xấu hổ hay sao mà còn ra vẻ như vậy cho chúng ta nhìn chứ."

"+1, tôi rất không quen nhìn Cổ Thanh Mâu, nghĩ đến bộ dáng buồn nôn trước kia của cô ta, thật là đối trá, diễn cho ai xem vậy, không biết chừng đang

hát nhép đấy!"

"Cố Dối Dối của chúng ta có thể hận chết các người, tin không?"

...

Trong nháy mắt, độ hấp dẫn của cuộc thám hiểm đã tăng vọt, chương trình trực tiếp nhảy lên hàng top người xem.

Trên bình luận vô cùng ồn ào, vốn đại đa số bình luận đều là anti-fan của Cố Thanh Mâu, bây giờ lại có thêm một vài người qua đường khác.

Đây như là trận chiến của fan hâm mộ vậy.

Tài khoản mạng xã hội của Cố Thanh Mâu vốn bình thường nay lại đông đúc người theo dõi.

Cố Quân vẫn luôn yên lặng xem truyền hình trực tiếp đương nhiên sẽ không bỏ qua chuyện này, trong nháy mắt, hẳn chưa bao giờ nghĩ tới, cô em gái này lại hấp dẫn người khác như vậy, trong khoảnh khắc đó, hình như tất cả ánh mắt đều không tự chủ được mà đặt lên người cô.

Không còn là cô gái ngày xưa luôn chú ý hình dáng, quần áo lựa là, hoặc có thể nói, cô tuy kiêu căng tùy hứng nhưng vẫn có chút đáng yêu.

"Thanh Mâu, xem ra cuối cùng em cũng đã trưởng thành."

Vốn hẳn xem chương trình để xem xem Cố Thanh Mâu có rước thêm phiền toái gì không, sau đó sẽ nghĩ cách xử lý, nhưng bây giờ... Đã hoàn toàn không còn tâm lý như vậy, biến thành... Cảm giác chờ mong, mong đợi em gái của hắn có thể đem đến nhiều thêm kinh ngạc cùng vui mừng, giống như fan hâm mộ đang theo đuổi thần tượng, mong cho thần tượng ngày một tốt hơn...

...

Sau khi Cố Thanh Mâu hát xong, tất cả mọi người vây quanh đồng lửa đều có đủ loại ý nghĩ, cũng không còn ý tưởng muốn so tài nữa, vào lúc này, bất kì ai muốn thể hiện cũng đều vô cùng nhạt nhòa, có gì phải làm nên cho người ta.

"Được rồi, bây giờ cũng đã muộn, mọi người quay về nghỉ ngơi đi." Diệp Dật Tuấn mở miệng đề nghị.

"Ồ đây có đồng lửa, đàn sói cũng không dám tới đây, ngày mai chúng ta sẽ tiếp tục lên đường." Lý Kiệt Sâm nói tiếp, những người khác cũng nhao nhao lên, tóm lại là không muốn tiếp tục ở đây, vốn là muốn nhìn Cố Thanh Mâu bị chê cười, nhưng bây giờ lại như bị vả mặt vậy, giống như một trò cười.

Cố Thanh Mâu cũng không mở miệng nói gì, nhẹ gật đầu với Tô Huyền rồi đi về nơi ở của mình.

Chẳng qua Cố Thanh Mâu không có ngủ, cô ngồi trong lều vải, lấy đồng hồ ra, nhìn thời gian tích tắc trôi qua, giống như cô đang chờ đợi cái gì đó, sắp 10 giờ rồi, lúc đó sẽ có khách đến thăm.

Bọn họ cũng không hoan nghênh vị khách này lắm.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giỏi Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Con mẹ nó anh bị điên à?

Vui lòng không sao chép, chuyển ver dưới mọi hình thức!

Editor: Vi + Beta: Hy

"Sắp tới rồi." Cố Thanh Mâu nhìn kim đồng hồ đang chậm rãi chuyển động, đôi mắt hơi nhú lại, khóe môi cong lên. Trong kịch bản, nam chính Diệp Dật Tuấn khi tham gia chương trình thực tế thì gặp nguy hiểm ở trong rừng. Gặp phải bọn tội phạm đang lẩn trốn, vốn dĩ hai bên không thể gặp được nhau, nhưng hết lần này tới lần khác... Lý Kiệt Sâm lại chọn dựng trại ở đây - nơi cách rất gần với hang ổ của chúng.

Vì vậy... ở đoạn này trong truyện, những minh tinh tham gia đều bị bọn chúng bắt cóc. Đúng lúc này bên tổ quay phim lại xảy ra vấn đề gián đoạn chương trình trực tiếp. Các fan hâm mộ không khỏi sợ hãi, ban tổ chức chương trình phải liên hệ đội cứu viện vào rừng. Trong đó có nữ chính vì lo lắng cho Diệp Dật Tuấn, lấy thân phận thân quen cùng tiến vào rừng để cứu viện. Nhưng khi đó, Tô Huyền cùng nguyên chủ Cố Thanh Mâu đã bị chết ở nơi đây. Một người bị cưỡng bạo, còn người kia bị đánh đập hành hạ dã man.

Trong kịch bản miêu tả hai người tâm địa độc ác, sau khi chết trở thành hồn đá kê chân cho nữ chính.

"Ký chủ, ngài muốn làm gì!!!" 115 có chút hoang mang khi nhìn thấy tất cả mọi suy nghĩ trong đầu Cố Thanh Mâu. Nó có chút cảm giác rằng sắp xảy ra

một chuyện không may. Ký chủ nó lại không thành thật lại muốn gây chuyện nữa rồi.

"Nam chính có thể chết không?" Cố Thanh Mâu mở miệng, trong giọng nói mang theo sự nghiền ngẫm.

Cô muốn lợi dụng chuyện này để làm một thí nghiệm nhỏ, để hơi thay đổi cốt truyện một chút. Xem xem cuối cùng nam chính có thể bị giết chết hay không. Vừa rồi cô nói bữa bài hát kia sẽ đưa bạn đến gặp ác quỷ, vốn chỉ là ý tưởng bộc phát, muốn báo trước sẽ gặp bọn giết người không ghê tay.

"Ký chủ, ngài đừng nên xúc động. Tôi nói cho ngài biết, ngài là nhân vật phản diện lại còn gây chuyện, thật không nên đâu!" 115 cảm thấy rất đau đầu.

"Nhân vật phản diện không phải suốt ngày đi gây chuyện, muốn giết chết nam nữ chính đó sao?" Cố Thanh Mâu nghe 115 nói, hỏi ngược lại.

"Ặc..." Trong khoảng thời gian ngắn, 115 khó có thể phản bác, giống như không tìm được lí do tranh luận lại.

Đúng lúc còn 5 phút nữa là được 9 giờ, Cố Thanh Mâu nghe thấy bên ngoài có tiếng bước chân. Người đó đứng bên ngoài lều của cô, sau đó một cái bóng in trên tấm lều. Nhìn qua là dáng vẻ của người đàn ông, có chút giống Diệp Dật Tuấn, bóng dáng hơi lắc lư, dần dần đến gần chiếc lều chuẩn bị kéo khóa xuống.

"..." Cố Thanh Mâu bỏ đồng hồ vào túi, đi tới lối vào, lông mày hơi nheo lại. Lúc này, Diệp Dật Tuấn tới đây làm gì?

"Xoẹt..." Khóa bị kéo xuống, người phía ngoài xuất hiện trước mặt Cố Thanh Mâu.

Chẳng qua là...

"A..." Cô còn chưa kịp phản ứng, đã cảm thấy ngực trái truyền đến đau đớn kịch liệt, máu tươi từ miệng vết thương chảy ra, bộ quần áo trên người cô đều nhuộm đỏ cả. Thân thể run rẩy, Cố Thanh Mâu mở to mắt nhìn người trước mặt, lại nhìn ngực mình đang bị vật gì đó đâm. Đó là một mảnh gỗ vô cùng nhọn, trực tiếp đâm vào ngực trái của cô.

Đây là cảm giác sắp chết vô cùng quen thuộc.

"Anh... Anh... Con mẹ nó bị điên à..." Cố Thanh Mâu nhìn cặp mắt xé quen thuộc kia, thiếu chút nữa tức đến nổ phổi.

Dứt lời, Cố Thanh Mâu ngừng thở, trái tim cùng mạch máu ngưng đập.

"Bắt được cô rồi." Người đàn ông rút mảnh gỗ ra, ôm Cố Thanh Mâu vào lòng. Trong mắt chỉ có sự vui vẻ, dường như anh đã lấy được thứ anh muốn.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Giống như hiện trường án mạng

Editor: Mary + Beta: Nguyệt nhi

Người đàn ông như không quan tâm đến việc máu không ngừng chảy ra từ ngực Cố Thanh Mâu khiến quần áo anh nhiễm hồng, anh cúi đầu cọ vào hai bàn tay Cố Thanh Mâu, ôm Cố Thanh Mâu trong lòng ngực. Cố Thanh Mâu giờ phút này giống như một con búp bê vải hoàn toàn để người ta sắp xếp, không còn một chút hơi thở, mềm mại nằm úp sấp trong lòng ngực người đàn ông, tóc ngắn màu lam cũng bị máu tươi nhuộm thành màu đỏ, sắc mặt tái nhợt, nghiêng đầu tựa vào trong ngực nam nhân, không còn quần áo lụa là cùng dáng vẻ kiêu căng bốc đồng ngày xưa, thoát nhìn cực kỳ nhu thuận.

Một hình ảnh nhìn rất là hài hòa, nếu..... Không đề ý đến trên mặt đất còn có Cố Thanh Mâu đã bị máu tươi nhiễm hồng yên tĩnh như đã chết.

"Huỳnh huych....." Người đàn ông ôm Cố Thanh Mâu từ từ biến mất ở hiện trường, tiện tay thiêu đốt thanh gỗ có dính vết máu của Cố Thanh Mâu, cả người anh dần dần biến mất trong bóng đêm.

Hiện giờ trên mặt đất là một đồng hồ lộn, vết máu hỗn độn từ lều trại của Cố Thanh Mâu kéo dài ra bên ngoài, nếu có người thấy, nhất định sẽ bị dọa sợ.

.....

Tô Huyền nằm ở trong lều, trong đầu vẫn đều nghĩ đến biểu hiện lúc trước của Cố Thanh Mâu, ngồi ở trên tảng đá, giống như đang ngâm một câu chú thuật cổ, có lúc cô thật sự nghĩ đến Cố Thanh Mâu đang gọi ác ma về, càng nghĩ, ánh mắt Tô Huyền càng phát ra ánh sáng sáng ngời, như thể nào cũng không buồn ngủ, chỉ cảm thấy càng ngày càng có tinh thần, cũng có chút nhỏ nhỏ..... Rồi rầm.

"Không biết Thanh Mâu ngủ chưa....." Tô Huyền nỉ non nói, sắc mặt đỏ bừng, hoàn toàn là một bộ dáng mê muội, cuối cùng cô nhìn lều trại, vẫn là đứng dậy, trong tay cầm một món đồ, tay kia thì mở khóa kéo của lều trại, đi ra bên ngoài, lửa trại vẫn đốt như trước, bốn phía một mảnh yên tĩnh,

không còn ai.....

Trong không khí tràn ngập hương vị không bình thường, một loại hương vị gay mũi làm cho người ta phản cảm, Tô Huyền tìm nơi hương vị đó bay tới, cuối cùng bước chân dừng trước lều của Cố Thanh Mâu, lều trại mở rộng ra, vết máu dính trên bề mặt, trên mặt đất cũng có máu tươi, giống như có người bị thương, vết máu từ trong lều trại vẫn kéo dài ra ngoài..... Thẳng về phía tối đen không rõ phương hướng.

Nơi này giống hiện trường vụ án giết người, làm cho người ta nhìn thấy sợ.

"Loảng xoảng....." Đồ trong tay bị Tô Huyền đánh rơi trên mặt đất, sắc mặt trắng bệch, mặc kệ mọi thứ, trực tiếp xông vào lều của Cố Thanh Mâu.

"Cố Thanh Mâu! Cố Thanh Mâu!"

Trong thanh âm mang theo bối rối, sợ hãi, lều trại lại trống không một ai.

Tiếng hét lớn của Tô Huyền đánh thức những người khác, bọn họ đều đi ra từ trong lều trại, không nhìn rõ tình huống trước mặt.

"Làm sao vậy?" Lí Kiệt Sâm đi ra đầu tiên.

"Đã xảy ra chuyện gì, vì sao....." Diệp Dật Tuấn theo sát sau đó đi ra, cau mày, trên mặt mang theo vài phần thân thiết, chỉ là sau khi nhìn thấy cảnh tượng, ngay ngắn cả người, không nói gì, trên mặt trở nên nghiêm túc lên.

"Sao lại thế này?"

"Tôi cũng không biết, tôi muốn tìm Cố Thanh Mâu, thì..... Nơi nghỉ của cô ấy thành như vậy, tất cả đều là máu, đó đều là máu của cô ấy..... Cô ấy làm sao vậy?" Tô Huyền lắc lắc đầu mở miệng, nhìn về phía mọi người.

"Nơi này chắc chắn đã xảy ra chuyện gì đó, tính mạng cô ấy có thể gặp nguy hiểm, chúng ta phải đi tìm cô ấy! Còn có nói cho tổ tiết mục!"

Tô Huyền dứt lời, mọi người cũng trầm mặc.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Liên hệ tổ tiết mục

Vui lòng không sao chép và chuyển ver dưới mọi hình thức!

Editor: Mary + Beta: Nguyệt nhi

"Mọi người làm sao vậy?" Tô Huyền cau mày nhìn mọi người, vẻ kinh ngạc hiện trên khuôn mặt, chính xác là thật không ngờ những người này lại phản ứng như vậy, hiện tại Cố Thanh Mâu chỉ sợ lạnh ít dữ nhiều, nếu không nghĩ biện pháp tìm được cô ấy.

Cô nhất định sẽ chết.

Trong đầu hiện lên những ngày ở chung, Cố Thanh Mâu mạnh mẽ kiêu ngạo, cười tùm tùm nhìn cô, rõ ràng có những thời điểm mềm lòng không được, còn luôn mạnh mẽ không chịu thừa nhận.

Bộ dạng kiêu căng mà bốc đồng, luôn là thái độ không chút để ý đối mặt với mọi thứ, giống như cũng không hề lo lắng, đối mặt người khác âm thầm châm chọc, lời nói lạnh nhạt, cũng không chút lưu tình nói lại.

Còn có bộ dạng hôm nay khiến mọi người kinh ngạc.

Người như vậy..... Cô còn chưa trở thành bạn bè với cô ấy, làm sao có thể chết.

"Thật có lỗi, chị Tô Huyền, chị đừng lo lắng, hãy nói tình huống cho mọi người." Lí Thiên Nhi mở miệng, ở sâu trong đáy mắt cô ta có vui sướng khi người gặp họa, ước gì Cố Thanh Mâu chết ở bên ngoài, trên mặt lại khẽ nhủ này, một bộ dáng khó xử vô cùng, tạm dừng một chút, tiếp tục mở miệng nói.

"Bây giờ là đêm khuya."

"Thiên Nhi nói đúng." Cố Thanh Yến đứng ở cạnh Lí Thiên Nhi sắc mặt tái nhợt mở miệng, mặt cô ta tái nhợt nhưng có nét cười, hiển nhiên cũng không khá hơn, sau khi thở dốc một hơi, lúc này mới mở miệng nói tiếp.

"Có lẽ đây không phải máu của Thanh Mâu đâu? Hiện tại chúng ta không thích hợp đi ra ngoài tìm Thanh Mâu, chị Tô Huyền, chị nghĩ xem, Thanh Mâu lúc trước có nói rồi, nơi này bốn phía có sói, chúng ta cần bản phân không rõ phương hướng, cũng không biết bầy sói ở đâu, đi ra ngoài trong thời điểm này rất nguy hiểm, không lẽ chỉ vì một Thanh Mâu, mà mọi người chúng ta phải hi sinh tính mạng." Cổ Thanh Yên nói chuyện rất có trật tự, lời nói quả thật là suy nghĩ trong lòng mọi người.

Bởi vì nếu bọn họ đi có thể sẽ có nguy hiểm, cho nên..... Không thể đi.

Con người là loài động vật luôn đặt lợi ích lên hàng đầu, luôn muốn bản thân đạt nhiều lợi ích nhất.

Nghe lời nói của Cổ Thanh Yên, mọi người càng thêm kiên định ý của chính mình, như vậy chính là.....

"Chúng ta chờ đến mai rồi lại đi tìm, bây giờ trước hết phải liên hệ tổ tiết mục, ban ngày tìm Thanh Mâu, thuận tiện giúp Thanh Yên tìm hồng quả giải độc." Diệp Dật Tuấn mở miệng, hẳn nói như vậy, cơ bản những người khác cũng đều đồng ý, không có ý kiến.

"....." Tô Huyền nghe mọi người nói, trầm mặc xuống, cô hơi nhíu mày, hiểu được ý nghĩ trong lòng những người này, không có gì có thể trách móc nặng nề, chính là..... Cảm thấy được có chút dối trá, lúc trước tất cả mọi người nói, đây là một đoàn đội, trong lúc trực tiếp chương trình, mọi người phải đoàn kết cùng một chỗ giúp đỡ cho nhau, thậm chí rất nhiều lúc chỉ trích Cổ Thanh Mâu cũng là vì lấy cớ này, nhưng hiện tại.....

Hình như đều đã quên câu nói kia.

"Tôi tự mình đi tìm xem, mọi người liên hệ tổ tiết mục, còn có.....Mọi người hình như đã quên, chúng ta là ở cùng một nơi, cô ấy có loại chuyện này đã nói lên, nơi này của chúng ta không an toàn, xung quanh có nguy hiểm gì tồn tại chúng ta cần bản không rõ ràng." Tô Huyền xoay người, trực tiếp về lều trại của mình lấy chút đồ vật, chuẩn bị dọc theo vết máu tìm kiếm một chút.

Nếu đợi cho tới ban ngày, phán đoán dựa vào vết máu trên mặt đất, thời điểm đó Cổ Thanh Mâu có thể đã lạnh toát rồi.

Nhìn thấy bóng dáng của Tô Huyền, Lý Kiệt Sâm lấy ra máy liên lạc duy nhất, liên lạc đến tổ tiết mục.

"Đạo diễn..... Đã xảy ra một chút tình huống, chúng ta cần....." Lý Kiệt Sâm còn chưa nói xong, liền nhìn thấy hình ảnh bên trong máy liên lạc.....

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 44: Phát sóng trực tiếp bị gián đoạn

Vui lòng không sao chép, chuyển ver dưới mọi hình thức!

Editor: Na + Beta: Hy

Bên kia máy liên lạc, đạo diễn kinh hi [1] nhìn hình ảnh Lý Kiệt Sâm bên này, kích động mở miệng nói.

[1]: Vừa ngạc nhiên vừa vui mừng.

"Server trực tiếp cuối cùng cũng khôi phục, vừa rồi không cẩn thận bị gián đoạn vài phút. Chúng ta không thu được bất kì hình ảnh gì, mọi người vẫn tốt chứ? Mọi thứ có suôn sẻ không?"

"Đạo diễn, có lẽ chương trình của chúng ta bị gián đoạn nên gặp một chút phiền toái. Cổ Thanh Mâu mất tích, bốn phía nơi đây giống như có nguy hiểm đang ẩn nấp, không phải động vật, mà là người." Lý Kiệt Sâm vừa mở miệng cho thấy kinh nghiệm phong phú của anh ta cũng không phải để trang trí. Vừa mới liếc vài lần qua chỗ lều trại của Cổ Thanh Mâu, ở đó có rất nhiều dấu vết máu, còn có dấu chân lộn xộn. Nếu như là dã thú, như vậy nhất định sẽ xuất hiện dấu chân nó. Nhưng mà ở đây lại không có, chỉ có dấu chân con người lộn xộn giẫm lên.

Như vậy tính chất việc này hoàn toàn khác biệt.

Con người là sự tồn tại còn đáng sợ hơn nhiều so với động vật.

Đạo diễn bên kia nghe Lý Kiệt Sâm nói, trên mặt hiện lên kinh ngạc. Còn chưa kịp nói gì, bỗng nhiên hình ảnh trong máy liên lạc bị nhiễu, server trực tiếp bỗng nhiên cũng bị gián đoạn tín hiệu. Hoàn toàn không có cách nào quay tiếp được hình ảnh phát sóng trực tiếp ở nơi đây.

Mọi người ở hiện trường còn chưa kịp phản ứng, thì phát hiện bốn phía xuất hiện một đám người. Bọn họ chừng mười người, mang sát khí trên mặt, hung hăng dữ tợn. Tầm vóc cường tráng cao to, quan trọng nhất chính là, trong tay những người này đều cầm vũ khí, súng và dao đều có. Đáng vẻ lại giả bất thiện [2], không ngừng tới gần đám người Diệp Dật Tuấn và Cổ Thanh Yên.

[2]: chỉ những người đến nhưng không có ý tốt, nếu có ý tốt thì không đến.

"Đừng nhúc nhích!" Một người đàn ông cao to nói năng thô lỗ mở miệng, anh ta đặt dao nhỏ trên cổ Diệp Dật Tuấn, liếm liếm môi, sau đó nhìn những người đứng phía sau mình.

"Khà khà khà, các anh em, không nghĩ tới lại có thể chạm mặt một đám tiểu minh tinh da mịn thịt mềm ngay đây. Nhìn một chút nào, quần áo và mặt mũi thế này! Thật đúng là không nỡ giết chết. Đi về, trước tiên mang những người và đồ vật này theo."

Mọi người ở đây cũng không dám nhúc nhích, những người này thế mà lại dùng vũ khí trong tay để đe dọa bọn họ.

Người đàn ông bắt cóc Cố Thanh Yên, trong mắt mang theo dục vọng, gã ta bóp bóp bộ ngực của cô mà cười khà khà khà. Cố Thanh Yên bị dọa cho sắc mặt trắng bệch, hai chân còn thiếu chút nữa xụi ngã xuống đất. Hoàn toàn không biết làm sao, thân thể cô ta run rẩy, không biết kế tiếp phải trải qua cái gì, đầu như âm âm nổ tung.

Những người khác cũng không dễ chịu gì hơn. Bọn họ có thể cảm giác được, toàn thân những người này đều là sát khí, dường như cũng không để ý đến mạng người.

Quan trọng nhất chính là, nhìn ánh mắt những người này, dường như cũng không định thả bọn họ sống sót mà đi ra khỏi rừng rậm.

Phát sóng trực tiếp khôi phục ngắn ngủn một phút mà lại tiếp tục bị gián đoạn. Tất cả người xem chương trình và ban tổ chức đều sôi trào, bởi vì một phút khôi phục phát sóng trực tiếp này, lại truyền ra tin tức thật lớn.

Đám minh tinh kia gặp nạn trong rừng rậm, bây giờ không liên lạc được, hành tung sống chết không rõ.

Ở hình ảnh phát sóng trực tiếp cuối cùng được ghi lại, rất nhiều người đều thấy được vết máu chỗ lều trại của Cố Thanh Mâu, bao gồm cả... Cố Quân.

Cố Quân nhìn một mảng màu đen trên màn hình trực tiếp - nhũn mảy. Trên mặt là vô cùng lo lắng và thấp thòm bất an. Anh trực tiếp đứng dậy, mặc áo khoác vào người, lấy điện thoại bấm số ban tổ chức tiết mục rừng rậm mạo hiểm.

"Này, nói cho tôi biết nơi tổ tiết mục đang phát sóng trực tiếp. Vị trí cụ thể, cuối cùng trực tiếp gửi tôi địa điểm cuối cùng."

"Ngài là?" Đạo diễn chương trình nghi hoặc hỏi.

"Anh trai Cố Thanh Mâu." Cố Quân chau mày.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Kí chủ, ngài lại chết

Vui lòng không sao chép, chuyển ver dưới mọi hình thức!

Edit: Tịch – Beta: Nguyệt nhi

Ngay lúc đó, trong không gian của hệ thống.

"Khụ khụ khụ... Kí chủ, hoan nghênh trở về..." 115 trôi nổi xoay quanh trên không trung, cách Cố Thanh Mâu một đoạn ngắn, nhìn Cố Thanh Mâu xuất hiện trong không gian hệ thống, giọng nói hơi xấu hổ mở miệng, nó cảm giác bây giờ nói hoan nghênh trở về, hình như có chút không ổn lắm.

"Kí Chủ, ngài... làm sao vậy?" 115 nhìn Cố Thanh Mâu im lặng trong không gian hệ thống, không khỏi có chút lo lắng, từ từ đến gần Cố Thanh Mâu.

115 âm thầm nuốt từng ngụm nước, nó thật vất vả mới tìm được kí chủ, chắc sẽ không bị kích thích quá lớn đến đờ ròi chứ?

"Kí chủ?" 115 tiến gần Cố Thanh Mâu, quơ quơ trước mặt cô.

"Câm miệng!" Cố Thanh Mâu có chút lạnh lùng nói, cô dùng một tay nắm lấy quả trứng gà, đó chính là 115, neho mắt lại, ánh mắt hiện ra vẻ lạnh lẽo, mở miệng tiếp tục nói.

"115, nói cho tôi biết, bây giờ tình huống như thế nào rồi?"

"Khụ khụ khụ... Kí chủ, tình huống hiện giờ là... Ngài lại chết một lần nữa, tiếp tục được đưa tới hệ thống." 115 vội ho một tiếng, cảm thấy không khí bây giờ có chút xấu hổ, kèm theo là lo lắng, lo lắng Cố Thanh Mâu dùng lực mạnh, bóp vỡ nó luôn.

"Hự hự, kí chủ ngài kiểm chế một chút, ngài yêu nhất là 115 mà, ngài không nỡ bóp chết tôi đâu, đúng không?" 115 thấy Cố Thanh Mâu không nói lời

nào, lại tiếp tục mở miệng.

Cố Thanh Mâu buồn lòng 115 ra, sắc mặt vài phần âm trầm, cảm thấy gân xanh đang nổi lên đầy trên trán của cô, quả thực đã gặp quỷ rồi, trọng sinh có phải là hớ tý sẽ bị chết không, con mẹ nó bị cùng một người chọc cho tức chết, người nam nhân này hình như rất hứng thú giết cô?

Vốn muốn gây chuyện nhưng không thể ngờ rằng, gây chuyện không thành, lại bị người khác giết chết mất rồi.

"Ta cần giải thích một chút, người nam nhân này có thân phận gì, người nói ta trọng sinh thành nhân vật phản diện trong tiểu thuyết, hiện tại ta cũng đang trong tiểu thuyết rồi, như vậy xin hỏi, người đàn ông kia, hoàn toàn không xuất hiện trong kịch bản, lại liên tiếp giết ta là sao? Ta gặp quỷ à?" Cố Thanh Mâu nhìn 115. 115 đương nhiên biết rõ ký chủ của nó đang vô cùng giận dữ, sáng suốt núp ở trong góc, lựa chọn trầm mặc.

Cố Thanh Mâu nhìn 115 không nói gì, chỉ có thể hít sâu một hơi, tự nói với bản thân phải giữ tỉnh táo, bây giờ cách lúc hồi sinh lại còn một thời gian ngắn, cô nhìn lên màn hình quay "thi thể" của cô, quan sát người nam nhân kia, xem mục đích cuối cùng của anh ta là gì.

Chỉ thấy nam nhân ôm thi thể của cô, chậm rãi đi tới một nơi vắng vẻ, đặt cô trên mặt đất, nam nhân vẫn che mặt, không để lộ khuôn mặt của mình, chỉ nhìn thấy một đôi mắt xé rách hẹp dài mị hoặc, nhìn thi thể của Cố Thanh Mâu, ánh mắt ưa thích không rời, hình như là do anh đoạt được món đồ thú vị, sau đó lấy tay lau đi vết máu trên mặt cô, vén tóc ra lộ rõ khuôn mặt Cố Thanh Mâu.

"...Cố Thanh Mâu âm thầm quan sát anh cùng thi thể trên mặt đất, trong đầu bỗng nhiên nghĩ tới một thứ.

"Sau khi ta chết, thân thể đều mặc cho anh ta định đoạt, cái tên biến thái điên cuồng muốn giết ta, chẳng lẽ là muốn...**?"

"Khe khẽ... Kí chủ, ngài tự cầu phúc đi." 115 nghe Cố Thanh Mâu nói, nó cũng không biết người nam nhân này đang muốn làm gì, càng không biết vì sao lại giết ký chủ của nó.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: Muốn được sống lại

Edit: Tịch - Beta: Hy

Nghe được câu trả lời của 115, Cố Thanh Mâu lạnh cả sống lưng. Cô chỉ có thể nhìn chăm chú nam nhân kia xem anh ta có động tay động chân gì hay không.

Chỉ thấy nam nhân kia nhìn chằm chằm khuôn mặt của cô, anh ngồi bên giường sờ cổ tay Cố Thanh Mâu thấy mạch đang đập mạnh mẽ. Anh buồn lòng con người, tay kia cời áo trên người Cố Thanh Mâu xuống, từng nút từng nút được gỡ bỏ.

Ngón tay của anh rất đẹp, thon dài, khớp xương rõ ràng, dưới ánh trăng sáng bóng ôn nhuận, tinh tế giống như tượng ngọc được chạm khắc tỉ mỉ.

"Dừng tay, biến thái!!" Cố Thanh Mâu hận không thể thoát ra khỏi không gian hệ thống này, lập tức tỉnh lại, sau đó giết chết hắn!!

Chỉ tiếc, điều này hiển nhiên không có khả năng xảy ra. Tiếng nói của Cố Thanh Mâu ngoại trừ 115, cũng không ai có thể nghe thấy.

"Ặc..." 115 cảm thấy không khí bây giờ rất xấu hổ, kí chủ như muốn giết người rồi. Chỉ cần có ngọn lửa thoáng lên một phát, đoán chừng muốn nổ tung luôn. Cũng đúng, bất kể là ai, vô duyên vô cớ bị người ta giết hai lần, chắc chắn đều sẽ giống kí chủ thôi ~

Tức giận đến nổ tung.

"Kí chủ, chắc anh ta sẽ không có khẩu vị nặng như vậy đâu, muốn..." 115 cẩn thận từng li từng tí mở miệng, sau đó xem hành động của người kia.

Thân thể Cố Thanh Mâu không tòi, bên ngoài mặc áo khoác cao bồi cùng quần nút thắt. Bên trong mặc một bộ T-shirt trắng, nhuộm vết máu. Mạnh mẽ bó sát vào cơ thể cô, phác họa dáng người có lỗi có lỗm đồng thời phô ra đường cong lá lướn.

Sau đó... Nam nhân nhẹ nhàng nâng tay đặt lên trên ngực trái, đôi mắt trong trẻo lạnh lùng, không mang theo một tia tiêu cực.

"!!!!" Cố Thanh Mâu nhìn đến đây, hận không thể lập tức lao ra chém chết hắn.

—— đừng cản ta, ta muốn giết chết hắn!

"Khe khẽ, kí chủ, tình huống trước mắt, đại khái là ngài hơi sốt sắng rồi đó!" 115 tức thời đi ra, giảng giải tình huống.

Hình như nó nói bây giờ không đúng lúc lắm? 115 cẩn thận từng li từng tí nhìn sắc mặt Cố Thanh Mâu, vô cùng sáng suốt rúc vào góc tường chột kiến,

sau đó nói:

"Kí chủ, ngài có muốn mua thuốc hồi sinh không?"

"Không cần." Cô cực kỳ sáng suốt nghĩ, qua ải được một lần. Không có chuyện sẽ lừa gạt người đàn ông này lần thứ hai.

Cổ Thanh Mâu đã bình tĩnh lại. Cô đứng tại chỗ, nhếch cánh môi, con ngươi hiện ra ánh sáng lạnh lạnh, mang theo vài phần dò xét. Cô nhìn cái khăn che mặt của anh, chỉ lộ ra một đôi mắt, người nam nhân này cho cô một cảm giác rất kỳ quái.

Trong mắt của anh không có ánh sáng, âm trầm hoặc những cảm xúc khác. Cặp

mắt tinh khôi lạnh lùng, chỉ có một biểu cảm, vui và tức giận. Giống như một đứa bé, không che dấu cảm xúc.

Người như vậy, lại có một đôi mắt trong trẻo lạnh lùng, thật khiến người nhìn không thấu.

Thời gian cứ như vậy trôi qua, nam nhân kia dường như rất kiên nhẫn. Duy trì một tư thế không thay đổi, rất để ý đến sắc mặt của người trước mắt, mắt xéch hơi híp lại, chăm chú nhìn. Nếu như là người bên ngoài chứng kiến, còn tưởng rằng hẳn là một bức tượng được khắc họa vô cùng tinh xảo và đẹp mắt.

Cổ Thanh Mâu đã ý thức được trạng thái, cũng sẽ không cảm thấy mệt mỏi. Dứt khóa chăm chú nhìn nhất cử nhất động của người đàn ông.

Bốn phía yên tĩnh, thời gian dường như ngưng đọng lại. Cho đến khi Cổ Thanh Mâu cảm thấy có một mùi hương quen thuộc, như một cơn gió mà cuốn tới cô, một lực đạo mạnh mẽ mang cô ra khỏi không gian hệ thống.

Cô muốn sống lại.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Vì vậy, đây là lý do anh giết tôi

Editor + Beta: Vi

Khung cảnh trước mắt lại thay đổi, ý thức của Cổ Thanh Mâu lại một lần nữa tồn tại trên cơ thể, đầu tiên cô có cảm giác toàn thân rét lạnh thấu xương, dường như có một tầng hơi nước, quần áo bị hơi nước làm ướt đầm, mơ hồ còn thấy được cả kiểu dáng áo lót cô mặc bên trong, quan trọng là... Bên ngực trái của cô còn có một bàn tay đặt lên.

Tay của một người đàn ông, khớp xương rõ ràng, bàn tay đặt trên ngực cô, người đàn ông đó cũng đã biết Cổ Thanh Mâu hồi sinh lại.

Anh tận mắt nhìn thấy, vết máu loang lổ ở ngực Cổ Thanh Mâu từ từ khép lại, như chưa từng xuất hiện, thi thể trên mặt đất dần khôi phục nhiệt độ, sắc mặt tái nhợt cũng dần có khí sắc, gương mặt nhàn nhạt từng đỏ nơi gò má, đặc biệt nhất, trái tim của cô lại đập trở lại.

Hồi sinh...

Trước mắt của hắn, cô lại hồi sinh một lần nữa.

Khóe môi cong cong, ánh mắt của anh rơi xuống khuôn mặt Cổ Thanh Mâu, chậm rãi mở miệng.

"Chào mừng trở lại."

"..." Chào mừng trở lại cái quần què!!!

Cổ Thanh Mâu đã sớm quên mất cô không giống người thường nữa, lòng tơ dưng đứng cả lên, cô đứng dậy từ trên mặt đất, lúc trước tuy cô chỉ là một cỗ thi thể, nhưng bây giờ được hồi sinh rồi, thật sự cô chịu không nổi cái lạnh lẽo của mặt đất, lấy áo khoác cao bồi mặc vào, sau đó cho tay ra đằng sau, lục lọi tìm kiếm một chút đồ phòng thân, một bên nhìn chăm chăm người đàn ông này.

Lúc làm hành động này đồng thời, trong mắt Cổ Thanh Mâu mang theo phần hận, cùng với cảm giác hồi hộp khó thở, cô nhếch môi, cuối cùng cũng mở miệng.

"Người anh em, có gì từ từ nói, đừng động tay động chân, chúng ta đâu có thù oán? Chẳng lẽ, kiếp trước tôi thiếu nợ anh sao? Nên kiếp này anh mới làm vậy với tôi?"

Người đàn ông lắng nghe Cổ Thanh Mâu nói, đôi mắt lạnh lạnh, sau đó nghiêm túc suy tư, vài giây sau, người đàn ông mới nhìn về phía Cổ Thanh Mâu,

rất nghiêm túc trả lời vấn đề của cô.

"Không có."

"Vậy anh biết tôi không?" Cố Thanh Mâu tiếp tục mở miệng.

"Không biết." Lòng mi người đàn ông hơi run lên, giống như một cậu bé, dưới mí mắt nhàn nhạt biểu cảm, trong mắt là sự trong sáng thuần túy, dường như là một chàng trai ngoan ngoãn, chăm chú trả lời từng câu hỏi của giáo viên, không có vẻ nói dối, đều nói những thứ mình muốn trong lòng.

"Vậy tại sao anh lại giết tôi." Cố Thanh Mâu tiếp tục hỏi.

"Thích." Nghe Cố Thanh Mâu nói, trong mắt người đàn ông mang theo chăm chú, anh nhìn Cố Thanh Mâu, ánh mắt mang theo thích thú, giống như đang nói... Bởi vì anh thích Cố Thanh Mâu, anh cảm thấy mình chẳng làm sai điều gì cả.

"..." Vì vậy đây là lý do anh đâm chết tôi sao?

Cuối cùng Cố Thanh Mâu cũng tìm được một món đồ tương đối sắc bén, là vỏ của một loại trái cây, tuy rất mỏng nhưng cũng rất cứng, không cẩn thận là dễ dàng bị thương, dùng để phòng thân cũng khá tốt.

Nhưng không đợi Cố Thanh Mâu kịp làm gì, khắp bốn phía bỗng truyền đến tiếng bước chân, chắc chắn là có rất nhiều người, dần dần tới gần chỗ của bọn họ.

Người đàn ông ngồi dưới đất cũng đã nhận ra, anh quay đầu nhìn ra đằng sau.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phán Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 48: Thân ái, anh bảo vệ tôi đi

Editor + Beta: Vi

Tầm mắt hai người để cùng một chỗ.

Một đám người đột nhiên xuất hiện trước mặt hai người họ, trong tay chúng có cầm đèn pin, hiển nhiên đang thăm dò xung quanh xem có gặp người hay không, tinh thần cảnh giác nâng cao, đương nhiên chúng đã biết ở đây có tiếng nói chuyện, một đám người đi tới, trong tay cầm súng săn tự chế, thân hình mỗi người đều rất to lớn, nhìn qua đã thấy có một áp lực vô hình, ánh mắt tràn đầy nham hiểm, hung ác.

Chắc chắn cũng không phải loại người dễ đối phó gì, nhìn họ như thổ dân suốt ngày đi săn bắn, có khoảng bốn năm người, sau khi phát hiện hai người Cố Thanh Mâu, liền dừng bước, khuôn mặt mang theo vui sướng cùng cười nhạo.

"Đúng là có người đó."

"Đám mình tinh kia không gạt chúng ta, mọi người nhìn xem, cô gái này xinh đẹp hơn nhiều, chắc, chúng ta bắt cô ta về vỗ béo, sau đó để các anh em được thoải mái."

Mấy người này mở miệng nói trước mặt Cố Thanh Mâu cùng người đàn ông, rõ ràng là không để bọn họ vào mắt, một nữ nhân được che phủ chặt chẽ còn có một nam nhân yếu đuối trời gà còn không chặt thì có gì phải sợ, bọn họ chạy trốn ẩn náu nhiều năm như thế, làm gì có ai không dính máu tanh, làm gì có ai được hưởng an nhàn sung sướng, càng không nói đến chuyện được nếm qua mấy tiểu minh tinh này.

"Ký chủ, sao tôi lại không thấy lo lắng gì cho cô hết vậy?" 115 nhìn đám người kia, nhưng trong lòng lại sinh ra cảm giác kì lạ, vốn dĩ bây giờ người nó lo lắng không phải là Cố Thanh Mâu, mà là đám người kia, cảm giác ấy ngày càng mãnh liệt.

Cảm giác, như mấy người kia đang đến để nộp mạng vậy.

Một đám người vội vàng xin chết.

Trên thế giới này sao lại có một đám người đi tìm đường chết mà lại chẳng hay biết gì.

115 thở dài, Cố Thanh Mâu thì nhẹ nhàng nhún mày, khôi phục dáng vẻ kiêu căng lúc trước, liếc nhìn đám người này, mắt hoa đào hơi nheo lại, chậm rãi đưa tay lên, cánh môi đỏ thắm khẽ nhếch, cong lên đầy châm chọc, vẻ mặt kiêu ngạo không ai bì nổi.

"Ha..."

"Chỉ bằng mấy người, còn muốn bắt tôi? Các người nghĩ các người là ai, chẳng qua chỉ là một lũ chuột nhất lúc nào cũng trốn chạy trong rừng rậm tăm tối."

"Ký chủ, thái độ này của ngài là đang gọi đòn đấy!" 115 nghe Cổ Thanh Mâu nói, đầu tiên là kinh sợ, không rõ Cổ Thanh Mâu muốn làm gì, cô đang chọc giận lũ người này - một lũ người đang cầm vũ khí đấy có được không?

Thái độ Cổ Thanh Mâu thật sự quá gọi đòn, còn cái dáng vẻ kiêu căng nữa, trong mắt đầy cười nhạo, từng câu từng chữ đều đánh mạnh vào sâu trong bọn họ, hoàn toàn nói trúng tim đen của bọn họ, bọn họ là một đám người không thể bị lộ ra ánh sáng, giống như những con chuột ngày ngày trốn lui trốn thui, trong lòng hiểu rõ là một chuyện, nhưng bị người ta mỉa mai trước mặt lại là một chuyện khác.

Sắc mặt mấy tên này dần trở nên giận dữ cùng sát ý, trên người bọn họ dính nhiều máu như vậy, dính thêm chút nữa cũng đâu có sao?

Cổ Thanh Mâu nhìn thấy biểu cảm của bọn họ, khoe môi cô vẫn cong lên, trên mặt không có nửa phần khản trương hay sợ hãi, đi tới bên cạnh người đàn ông đang ngồi dưới đất, bộ dáng thân mật ghé sát vào người đàn ông, mở miệng nói bên tai anh:

"Bọn họ muốn bắt tôi đi rồi, thân ái, anh bảo vệ tôi đi."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49: Tôi sẽ giết hết chúng, tặng cho cô!

Editor + Beta: Vi

Cứ như vậy Cổ Thanh Mâu tựa vào người đàn ông, y như chú chim non y lại, dáng vẻ cực kì thân mật, đã vậy còn cái biểu cảm lười biếng nhàn nhạt kia, đôi mắt đào hoa chỉ thoáng nhìn xung quanh, mang theo một chút phong tình mị hoặc.

"Bọn họ còn chẳng bằng một ngón út của anh nha, thân ái, nhanh chóng giết chết bọn chúng đi."

Giống như là mù quáng vì người mình thích, trong lời nói chỉ có kiêu ngạo, dường như rất có tự tin người đàn ông này sẽ giết chết bọn họ.

Người đàn ông hơi rù mắt, không thấy thần sắc trong mắt anh, thứ duy nhất thấy rõ chính là lông mi dày cong vút của anh, rung động nhẹ nhẹ, không đáp lại Cổ Thanh Mâu, cũng không đẩy cổ ra, cứ như vậy ngồi đó, hoàn toàn khiến người khác không rõ anh đang suy nghĩ gì.

Hai người vẫn phản ứng như vậy, giống như đang ân ái trước mặt mọi người, hơn nữa sắp chết đến nơi rồi mà vẫn còn ân ái ái ái, dường như chẳng để mấy người này vào mắt, chỉ đơn giản là tâm tình với người yêu của mình.

Hiệu quả như vậy là thứ Cổ Thanh Mâu muốn.

Cô rất thành công trong việc khiến bọn họ tức điên lên rồi, chưa bao giờ bị xem thường như vậy.

"Sao lại đứng sáng chói trước mặt chúng ta vậy, thật chướng mắt." Cổ Thanh Mâu nhíu mày, thêm dầu vào lửa.

"Ký chủ, ngài muốn chết à?" 115 nhắc nhở một lần nữa

"Đúng vậy." Cổ Thanh Mâu trả lời, giọng nói vô cùng lạnh nhạt, mắt cô hơi nhìn về phía đám người kia, trong tay cầm vũ khí có giá trị vũ lực cao, mà cô và người đàn ông kia cũng không có món đồ gì, không hề nghi ngờ, chỉ còn con đường chết.

Chỉ cần một động tác nho nhỏ cũng có thể làm

"..." Cuối cùng 115 cũng hiểu rõ Cổ Thanh Mâu muốn làm gì, cô đang muốn gây chuyện, để giết chết người đàn ông này, mà ký chủ của nó có thể hồi sinh mà, còn người đàn ông này thì không thể, bây giờ chính là lợi dụng đám người này, giết chết người đàn ông.

Chỉ là... Sao nó lại cảm giác... Không được thuận lợi cho lắm

"Thật vậy hử?" Bỗng nhiên, người đàn ông bên cạnh cô ngược mắt lên, quay đầu nhìn Cổ Thanh Mâu, đôi mắt kia lạnh lùng trong veo, giống như truyền đến cả hơi lạnh, đôi mắt hơi mở lớn, trong mắt là tràn đầy nghiêm túc, như đang xác nhận lời nói của Cổ Thanh Mâu.

"..." Trong một khoảng thời gian ngắn Cổ Thanh Mâu không phản ứng, người đàn ông này có ý gì, cô hơi ngơ ngác một chút, sau đó gật đầu nhẹ.

"Tôi sẽ giết hết chúng, tặng cho cô." Nam nhân đã nhận được lời xác nhận của Cổ Thanh Mâu, trong đôi mắt xéch mang theo ánh sáng nhạt, đứng dậy nhìn đám người kia, hai con mắt tối sầm lại, lúc anh nhìn Cổ Thanh Mâu, trong mắt chỉ là vui vẻ cùng sự yêu thích thuần túy không chút che giấu, mà bây giờ lúc nhìn mấy người kia, trong mắt mang theo ác độc cùng chán ghét.

Tựa hồ như trong thế giới của anh chỉ có hai thứ tồn tại,

Một là thứ anh thích, cho dù có dùng cách nào cũng muốn giữ bên cạnh, vô cùng kiên nhẫn.

Hai là thứ anh vô cùng ghét, nhìn một giây cũng không muốn, tất cả kiên nhẫn đều là mây bay.

Dĩ nhiên, đám người này chính là thứ anh ghét.

Bởi vì bọn họ ngấp nghé đồ của anh, muốn cướp đi thứ anh thích.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phán Điện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Đẹp trai mà mắc bệnh xà tinh, anh vẫn là có bệnh!!!

Vui lòng không sao chép và chuyển ver dưới mọi hình thức!

Editor: Mary - Beta: Hy

Trên thế giới này, tất cả những người tính toán muốn cướp đi những gì anh thích. Bọn họ đều đáng chết!

Nam nhân tiến lên, mấy người ở trước mặt anh đều cầm trong tay thứ gì đó, có cả dao, súng đều cầm chắc trong tay bước về phía anh. Bọn họ dường như không có ý định tha cho kẻ địch một con đường sống, những đòn đều rơi xuống vị trí trí mạng trên người. Người thường mà dưới tình huống này, tuyệt đối không có cách sống sót.

Chỉ còn một con đường chết.

Nhưng mà người đàn ông trước mặt này rõ ràng không phải người bình thường, cho nên...

Cố Thanh Mâu đành trơ mắt nhìn anh thoát thân dễ dàng, thân thủ nhanh nhẹn vô cùng. Giống như tất cả những người này đều chậm hơn một bước so với anh, anh có thể dễ dàng né tránh hết thấy nguy hiểm. Hơn nữa còn đáp trả lại đối phương.

"Huych....." Tay của người đàn ông đoạt lấy con dao trong tay người khác. Anh giống như con quỷ ma mị tồn tại trong bóng tối, dao trong tay nhanh nhẹn rơi xuống trên cổ đối phương. Đồi mắt xé rách dài hơi hơi nheo lại, mắt thấy máu tươi từ cổ người bị đâm phun ra. Đối với người bình thường, cảnh tượng này nhất định là vô cùng đáng sợ. Nhưng trong mắt nam nhân vẫn vô cùng bình tĩnh, giống như người vừa mới hạ thủ trên cổ kẻ đó không phải là anh vậy!

"Đoàng đoàng....." Tiếng súng rồi loạn vang lên, những người này hoảng loạn tìm kiếm bóng dáng nam nhân. Chỉ tiếc là dù như thế nào thì cũng không tìm được, anh nhanh nhẹn trốn chạy như một con quỷ. Quẩn quanh ở bên cạnh bọn họ, nhưng vĩnh viễn không biết anh sẽ xuất hiện bên cạnh ai để hạ thủ.

"A!....." Trước đó trên mặt những người này đều mang theo sát khí, kiêu ngạo, hung ác và nham hiểm. Thế mà hiện giờ tất cả đều biến thành sợ hãi, nổi sợ hãi trước khi chết. Mờ to hai mắt, sau đó ngã xuống trên mặt đất, không cam lòng biến thành một khối thi thể.

Không khí tại hiện trường rất im lặng, nam nhân đưa lưng về phía Cố Thanh Mâu. Trong tay anh cầm một con dao, trên đầu dao bị nhiễm máu. Rất giống tình huống lần đầu hai người gặp mặt: trên mặt đất ngổn ngang thi thể, Cố Thanh Mâu đứng tại chỗ, trên mặt vô cùng sợ hãi.

"Chắc chắn anh ta là ma quỷ..." Cố Thanh Mâu nhìn thoáng qua xung quanh, tay người nam nhân vô cùng vững chắc, cảm xúc trong mắt cũng không có gì thay đổi. Chỉ có nét lạnh lẽo vô tận, cứ như thể giải quyết hết nhóm người này.

"Cái này....." 115 không trả lời được, chỉ có thể lựa chọn im lặng. Nháy mắt lạnh run sống lưng, nó cảm thấy nhân loại thật là tàn ác nha ~

Cuối cùng người đàn ông cũng xoay người, anh chậm rãi nhìn về phía Cố Thanh Mâu.

Không biết từ khi nào, thứ che lấp khuôn mặt anh đã rơi xuống. Hiện giờ gương mặt anh hoàn toàn hiện ra trước mặt Cố Thanh Mâu, một gương mặt kinh diễm khiến cho người ta cảm thấy hít thở không thông.

Đôi mắt xé rách dài nhìn qua lạnh lẽo vô cùng. Sống mũi cao thẳng, vô cùng trêu hoa ghẹo nguyệt, ngũ quan tinh xảo. Giống như được người ta cẩn thận khắc họa ra.

Lúc anh che mặt cô đã đoán được gương mặt này chắc hẳn không tồi. Nhưng thật không ngờ, khuôn mặt thật lại kinh diễm như vậy!

Cố Thanh Mâu là một nhan khổng [1].

[1] Nhan khổng: những người có niềm yêu thích sắc đẹp.

Cô rất thích gương mặt đẹp trai này nha ~. Nam nhân trước mặt này là người đẹp nhất, tuyệt đối đẹp hơn những người cô đã gặp qua. Ngũ quan được khắc họa vô cùng tinh xảo.

Nhưng mà thật đáng tiếc! Tuy rằng anh đẹp trai đấy, nhưng anh ta lại có lại bệnh xà tinh!

Đẹp trai mà mắc bệnh xà tinh, anh vẫn là có bệnh!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phán Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Em sợ tôi sao?

Vui lòng không sao chép, chuyển ver dưới mọi hình thức!

Editor: Mary + Beta: Hy

Thật đáng tiếc cho gương mặt có giá trị này, trong lòng Cố Thanh Mâu thoáng có chút tiếc nuối.

"Kí chủ, anh ta không phải là muốn đâm chết ngài chứ?" 115 khấn trương nhìn nam nhân kia đang bước dần đến gần kí chủ của nó. Vừa nhìn thấy tất cả mọi chuyện mới xảy ra, nó rõ ràng hiểu được: kí chủ của nó, rất khó thoát được khỏi anh.

Cố Thanh Mâu trầm mặc không nói gì, ánh mắt cô dừng lại trên những thi thể nằm trên mặt đất. Nhanh chóng thu hồi ánh mắt, đôi mắt rũ xuống. Lòng mi phía dưới hạ thấp, khiến người khác không rõ Cố Thanh Mâu muốn làm và nghĩ đến cái gì.

Nam nhân làm như không phát hiện cái gì, anh cầm con dao còn nguyên máu trên tay, chậm rãi tiêu sái tới gần Cố Thanh Mâu. Tiếng bước chân từng bước tiếp cận cô, khỏe mỗi anh cong lên nụ cười, ngũ quan sinh động vô cùng. Làm cho khi người ta nhìn thấy trái tim sẽ đập mạnh, nói chung là có thể quyến rũ tâm hồn của nhiều cô gái nha ~.

Nếu bỏ qua những vết máu dính trên mặt anh, và với những thi thể phía sau - thi thể với đôi mắt tròn to, vô cùng không cam lòng!!!

Bốn phía bóng tối bao phủ, bóng cây dừng ở trên người nam nhân, có vẻ không khí thay đổi đến kỳ lạ.

Đến gần Cố Thanh Mâu, ánh mắt anh mờ lung. Con ngươi vô cùng lạnh lẽo, anh ngồi xổm xuống, đưa con dao đang cầm trong tay cho Cố Thanh Mâu, giọng nói êm tai mở miệng: "Tôi đem sinh mệnh của bọn họ tặng cho em, có thích không?"

Hiển nhiên là muốn xem phản ứng của Cố Thanh Mâu, bởi vì thứ cô muốn, anh đều đưa cho cô.

Ánh sáng trong mắt anh sáng quắc. Rất nhiều lúc anh không thể phân biệt được thiện ác, chỉ có thích hoặc không thích, bởi vì anh thích Cố Thanh Mâu. Cho nên Cố Thanh Mâu thích gì, anh cũng sẽ lấy đưa cho cô, mặc kệ đó là cái gì đi nữa.

"....." Lòng mảy của Cố Thanh Mâu nhú lại, cô thật sự không biết trả lời như thế nào. Chỉ cảm thấy đầu có chút đau, hình như bị người đàn ông này làm cho thần hồn điên đảo mất rồi. Mặc kệ cô nói như thế nào, cũng rất khó để khiến người đàn ông này bỏ qua cho cô.

Thấy Cố Thanh Mâu không nói lời nào, ánh mắt anh tối sầm. Đường như có chút thất vọng, thất vọng vì phản ứng của Cố Thanh Mâu. Vốn tưởng rằng, Cố Thanh Mâu phải vô cùng vui vẻ chứ?

Anh tự nghĩ rằng hành động không trả lời của Cố Thanh Mâu vào lúc này, cùng ý tứ hàm súc không tên trên mặt đó là sợ hãi, chán ghét.

Sợ hãi và chán ghét anh.

"Em cũng sợ tôi sao?" Giọng nói anh có chút mất mát, ánh mắt dừng ở trên khuôn mặt Cố Thanh Mâu. Cặp mắt xé đường như cũng mất đi ánh sáng rọi vào, có chút âm trầm.

Cô rất đặc biệt, sẽ không bị thương, cũng không chết. Vậy mà lại hồi sinh ngay trước mặt anh, khôi phục tim đập cùng hô hấp.

Anh xác nhận, xác nhận rất nhiều lần.

Cô không giống những cỗ thi thể kia mà không thể mở to mắt nữa, thân thể sẽ không càng ngày càng lạnh, cho đến khi hư thối, rồi cuối cùng nhìn không ra hình người nữa.

“Tôi vô cùng cô đơn, tôi hy vọng em không đi, ở cùng tôi không tốt sao?”

"Em thích cái gì, tôi sẽ đều tặng cho em."

Giọng nói ngày càng âm trầm áp lực tựa như trước khi tiến vào giai đoạn hắc hóa. Thân hình anh một nửa đều ẩn trong bóng tối, hình như nhớ tới một chút kí ức không tốt đẹp khi xưa, dao trong tay loảng xoảng một tiếng rơi trên mặt đất.

Có lẽ tâm trạng đột ngột chuyển xấu, sắp đến giới hạn rồi.

Cho đến khi một tiếng thở dài bất đắc dĩ vang lên.

Cố Thanh Mâu đưa tay đặt lên đầu nam nhân, giống như cô đang dỗ một đứa trẻ vậy, nhẹ nhàng vỗ về. Cô mở miệng.

"Đã là lần thứ hai gặp mặt, anh không định nói cho tôi biết tên của anh à?"

- --- Đoạn kịch nhỏ ----

Cố Thanh Mâu: Người anh em, có gì từ từ nói, bỏ dao xuống trước đi nào!

Nam nhân thần bí: Cuối! Cùng! Tôi! Cũng! Có! Tên! Rồi!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52: Rất thích

Edit: Tịch + Beta: Nghi

Thấy Cố Thanh Mâu hỏi, đôi mắt anh mới có chút biến đổi, ngẩng đầu lên nhìn Cố Thanh Mâu, trong mắt là mừng rỡ, khóe môi cong lên, rõ ràng không có tình cầu dẫn người, nhưng cứ cười như vậy, ngũ quan lập tức càng thêm phần quyến rũ, cặp mắt kia xéch lên nhìn chăm chú vào Cố Thanh Mâu, giọng nói mát lạnh động lòng người.

"Mộ Chi Dạ."

Nói đến đây, anh lại dừng một chút, rồi lại tiếp tục mở miệng.

"Mộ Chi Dạ." Cái tên này tựa như đang biểu thị một cái gì đó.

Đôi mắt của Mộ Chi Dạ rất sạch sẽ, đen kịt thâm thúy, không ẩn chứa chút tạp chất nào, anh thật sự nghiêm túc mà nói tên mình, giới thiệu bản thân với Cố Thanh Mâu.

"Tôi tên Cố Thanh Mâu." Cố Thanh Mâu nghe thấy Mộ Chi Dạ giới thiệu bản thân, cô cong môi cười, đôi mắt hoa đào héch lên, nhìn vô cùng diễm lệ, cô mở túi lấy khăn tay ướt ra, đưa tới trước mặt Mộ Chi Dạ, nhẹ nhàng nói:

"Đưa tay cho tôi."

Mộ Chi Dạ nghi hoặc, anh đưa tay, Cố Thanh Mâu cầm tay anh, dùng khăn lau máu trên tay Mộ Chi Dạ, khăn tay dần biến thành màu đỏ sẫm, tay Mộ Chi Dạ cũng sạch sẽ hơn, lộ ra ngón tay trắng nõn thon dài, vô cùng đẹp mắt.

"Tôi nhớ tên anh rồi, Mộ Chi Dạ"

Nói xong, Cố Thanh Mâu nhìn thoáng qua sắc mặt của Mộ Chi Dạ, không biết từ khi nào, tai của Mộ Chi Dạ đã nhàn nhạt đỏ, hình như là do Cố Thanh Mâu cầm tay anh, đáng vẻ ngày thơ vô cùng.

Thấy người trước mặt mình lại có bộ dạng như thế này, Cố Thanh Mâu có chút hào hứng, khóe môi đang tươi cười dần dần đậm hơn, cô đứng dậy, nhìn Mộ Chi Dạ đang ngồi dưới đất, tay đặt lên vai anh, xoay người, mở miệng kề sát má Mộ Chi Dạ, giọng nói ma mị như hồ ly:

"Tên tôi là Cố Thanh Mâu."

"Anh tặng thứ tôi muốn, tôi xin nhận, ừm, tôi rất thích."

Nghe Cố Thanh Mâu nói như thế, đôi mắt Mộ Chi Dạ sáng lên, giống như được khích lệ mà mừng rỡ như trẻ con, Mộ Chi Dạ chưa kịp phản ứng lại thì

đã thấy trên mặt có gì đó mềm mềm

"Đây là đáp lễ." Cổ Thanh Mâu nhẹ nhàng đặt môi lên má anh, tựa như chỉ cho anh một nụ hôn nhẹ nhàng, sau đó nhanh chóng rời đi.

"Kí chủ, ngài đang đùa với lửa đấy." 115 ở một bên vô cùng nghiêm túc nhắc nhở Cổ Thanh Mâu.

Cổ Thanh Mâu lười để ý, ánh mắt nhìn lướt qua Mộ Chi Dạ.

Làn da Mộ Chi Dạ rất trắng, nhìn như bị bạch tạng (?) vậy, giống như sống ở một nơi bí mật, không ra ngoài ánh mặt trời, cũng bởi vì như vậy, một khi xuất hiện những cảm xúc khác trên mặt sẽ biểu hiện rất rõ ràng, cũng giống như bây giờ.

"..." Mộ Chi Dạ như đang mở lớn đôi mắt, lông mi dài cong vút, giờ phút này lại có chút rung động, dường như không biết phải làm gì với Cổ Thanh Mâu, hai tai đã đỏ ửng lên, thật lâu sau mới rũ mắt xuống.

"Rất thích."

Anh nhớ kỹ từ này, sau đó ngẩng lên nhìn Cổ Thanh Mâu, trong mắt vô cùng chăm chú.

Cũng không biết anh thích phần đáp lễ này, hay vẫn là thích cái khác hơn.

"Kí chủ, ngài chắc chắn là ngài không phải đang tìm đường chết đấy chứ, trêu chọc anh ta..." 115 lần nữa mở miệng, tận tâm nhắc nhở Cổ Thanh Mâu.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Lo cho tôi sao?

Editor: Vi + Beta: Jang

Đoàn người nhìn nhau không nói gì, xe dừng tốc độ nhanh nhất đi vào rừng, trên mặt Cổ Quân hiện lên vẻ mệt mỏi, quay người nhìn cảnh vật ngoài cửa sổ, Cổ gia bắt đầu hành động. Tuy rằng ngoài miệng nói mặt kệ Cổ Thanh Mâu, nhưng mà dù sao vẫn là con cháu của mình, làm sao có thể bỏ mặt được.

Bà nội Cổ khi thấy tận mắt hình ảnh lều của Cổ Thanh Mâu dính máu, liền hôn mê bất tỉnh.

Nghĩ đến chuyện trong nhà, cùng với những tình cảnh Cổ Thanh Mâu có khả năng sẽ gặp phải, lông mày Cổ Quân nhăn lại, trong lòng hiện lên một nỗi lo âu.

"Được rồi, đã đến nơi, mọi người xuống xe đi." Đạo diễn nói với hai người, dứt lời liền mở cửa xuống xe, đầu tiên xem xét bao quát tình huống, sau đó mới để cho đội cứu viện tiến hành công việc.

Sau khi nhóm người Cổ Quân đi xuống, nhân viên công tác canh giữ ngoài rừng vội xông tới.

"Chúng tôi đã đi tìm rất lâu, nhưng vẫn không có tín hiệu của bọn họ, máy truyền tin cũng bị chặn rồi, khả năng rất cao là trong rừng vẫn còn người khác."

"Không sai, hiện tại chúng ta đi tìm trong rừng, chẳng khác gì mò kim đáy biển, bên trong rất nhiều cây cối, khó có thể tìm được nơi đóng trại của bọn họ.

"..."

Bầu không khí có chút nặng nề, bọn họ nhú chặt mày, đến cuối cùng, vẫn chỉ trầm mặc, đại khái cũng không biết nên làm gì bây giờ.

Cổ Quân thấy vậy, mở miệng nói với đội cứu viện sau lưng.

"Bây giờ tình huống cơ bản mọi người đã hiểu rõ, cứu người là chuyện cấp bách, tôi sẽ cùng vào với mọi người, bên trong còn có em của tôi! Tôi muốn chắc chắn rằng em ấy sẽ trở về bình an."

"Tôi cũng đi." Hường Ngọc Tuyết đứng bên cạnh mở miệng, trên mặt không có chút sợ hãi.

Điều này khiến cho Cổ Quân thoáng nhìn qua Hường Ngọc Tuyết.

Đạo diễn đứng cạnh cau mày, há mồm, cũng không biết nên nói gì cho phải, cuối cùng lại lắc đầu.

Sau khi tất cả mọi thứ được chuẩn bị xong, đội cứu viện cùng Cố Quân, Hường Ngọc Tuyết tiến vào rừng.

...

Bây giờ, ở trong rừng, một bóng người chậm rãi bước tới, y phục trên người cô đều bị nhuộm đỏ, có lẽ là do khá lâu rồi, vết máu dần biến thành màu đỏ sậm, nhìn từ xa có chút đáng sợ.

Ngược lại bản thân Cố Thanh Mâu chẳng thêm để ý chút nào, bước gần tới nơi hạ trại.

Từ đằng xa đã nhìn thấy nơi đây vương vãi đầy đồ, là tá trên mặt đất, chuyện gì xảy ra lúc trước cũng có thể đoán được rồi.

"Kí chủ, cô không vội hay sao? Bây giờ..." 115 còn chưa nói hết đã bị Thanh Mâu cắt ngang.

"Quần áo bẩn quá." Cố Thanh Mâu mở miệng, nhũn mày, không thích đồng máu dính trên người cô chút nào.

Cố Thanh Mâu quay về lều của mình, không nhanh không chậm thay đồ.

Mãi đến khi bên cạnh truyền đến tiếng chân, Cố Thanh Mâu theo phản xạ có điều kiện quay người lại, tay cũng giơ lên bảo vệ bộ phận yếu đuối của mình, trên mặt từ đề phòng dần chuyển sang kinh ngạc.

"Thanh Mâu!" Tô Huyền bất chấp tất cả, bỏ nhào qua ôm chầm lấy Cố Thanh Mâu, trong giọng nói là sợ hãi cùng nước nở nghẹn ngào.

"Huhu, tôi cứ tưởng rằng sẽ không gặp được cô nữa, tôi đi tìm cô lâu lắm đây, bọn họ cũng không thấy đâu cả, nơi đây chỉ còn một mình tôi, tôi cũng không liên lạc được với người bên ngoài, chỉ có thể ở đây chờ cô về, tôi tin rằng cô nhất định sẽ không có chuyện gì..."

Lúc trước cô còn có thể kiên cường, nhưng lúc gặp lại Cố Thanh Mâu, Tô Huyền cũng không chịu đựng được nữa.

Cố Thanh Mâu vỗ vỗ lưng Tô Huyền, sắc mặt ôn nhu, khóe môi cong nhẹ, mở miệng nói.

"Chị Tô Huyền thật đáng yêu, vì vậy giờ chị ở đây là vì lo lắng cho tôi sao?"

"Tôi cảm nhận được mà."

_____ Tiểu kịch trường _____

Mộ Chi Dạ: Meow meow? Vậy mà vợ lại đi ôm người khác >.< Không còn quan tâm tui nữa rồi:<<<<<

Thanh Mâu:?? Đối với mỹ nhân tôi đều rất ôn nhu, trừ anh ra đấy, hừ!!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Đang lo lắng cho tôi à?

Editor: Na + Beta: Hy

Đoàn người nhìn nhau, không ai nói gì. Vì không có những cuộc tán gẫu gián đoạn nên xe lấy tốc độ nhanh nhất chạy tới rừng; trên mặt Cố Quân hiện lên vẻ mệt mỏi, nhìn phong cảnh lướt nhanh ngoài cửa kính. Hiện tại Cố Gia đã bắt đầu hành động, mặc dù ngoài miệng ai cũng luôn bảo mặc kệ Cố Thanh Mâu, nhưng dù sao cô cũng là con cháu trong nhà, nói bỏ mặc thì làm sao đành.

Lúc bà nội Cố nhìn thấy hình ảnh cuối trên truyền hình trực tiếp là vết máu đỏ trước lều của Cố Thanh Mâu, liền lập tức rơi vào hôn mê bất tỉnh.

Nghĩ đến tình huống trong nhà và sự việc Cố Thanh Mâu có thể gặp phải hiện giờ, lông mày trên trán Cố Quân nhũn chặt, trong lòng một mảng lo âu.

"Tốt, tới nơi rồi, mọi người xuống xe nào!", đạo diễn mở miệng nói với hai người, dứt lời liền trực tiếp mở cửa bước khỏi xe. Tìm hiểu tình hình xung quanh một chút, sau đó mới đưa đội cứu viện bên ngoài vào hành động.

Sau khi đám người Cố Quân từ trên xe bước xuống, nhân viên làm công tác canh giữ bên ngoài rừng rậm liền tiến tới:

"Chúng tôi đã tìm kiếm rất lâu, nhưng không lần theo tín hiệu của họ được. Trong rừng rậm này chắc chắn còn có nhóm người khác ẩn náu."

"Không sao, việc tìm kiếm trong rừng rậm này chả khác gì so với mò kim đáy biển. Cây cối bên trong đều phát triển với hình dạng gần giống nhau, dựa

vào hình ảnh cuối trên truyền hình trực tiếp thì rất khó cho chúng ta lần ra vị trí họ cắm trại."

"..."

Bầu không khí có vẻ trầm trọng, họ đều nhủu chặt mày. Ai nói gì, đến cuối cùng đều trầm mặc. Chung quy cũng không biết nên làm gì bây giờ!

Cố Quân thấy vậy liền mở miệng nói với đội cứu viện phía sau:

"Hiện tại tình huống cơ bản chắc các anh đã nắm rõ, việc cứu người là quan trọng nhất. Bây giờ, tôi và các anh đi vào, bên trong có em gái tôi. Tôi muốn đảm bảo mọi người đều được bình an trở ra!"

"Tôi cũng muốn đi!", Hường Ngọc Tuyết ở cạnh bên mở miệng, trên mặt không có chút gì sợ hãi.

Điều này làm cho Cố Quân nhìn cô ta lâu hơn.

Đạo diễn đứng cạnh nhủu mày nhăn trán, miệng há to nhưng lại không biết nói gì cho được, cuối cùng im lặng lắc đầu.

Sau khi tất cả đã chuẩn bị sẵn sàng, đội cứu viện mang hai người Cố Quân và Hường Ngọc Tuyết đi vào.

- - -

Ngay lúc này trong rừng, một dáng người đang ung dung từ tốn bước đi. Quần áo trên người đều bị máu tươi nhuộm đỏ, vì đã khá lâu, màu máu đã chuyển sang đỏ sậm, từ đằng xa trông thấy có vẻ dọa người.

Bản thân Cố Thanh Mâu ngược lại không để tâm đến chuyện này, bước đi nhanh đến chỗ cắm trại lúc trước.

Từ xa nhìn tới trông thấy chỗ nào quanh trại cũng lộn xộn, đồ vật ngã phải ngã trái, roi rộng trên mặt đất. Chuyện gì xảy ra trước kia tại đây, nhìn thoáng qua đều có thể đoán được.

"Kì chủ, cô không nóng nảy sao (￣▽￣|||)? Lúc...", 115 nói chưa hết câu đã bị Cố Thanh Mâu chặn ngang.

"Quần áo hôi quá!", Cố Thanh Mâu mở miệng đồng thời nhủu mày. Hiển nhiên cô cũng không thích quần áo dính máu mặc trên người mình.

Cố Thanh Mâu trực tiếp chui vào trong lều của mình, bắt đầu thay quần áo.

Cho đến khi xung quanh truyền đến tiếng bước chân, cô phản xạ gần như có điều kiện quay đầu lại, tay theo bản năng bảo vệ chỗ quan trọng của mình. Về mặt đề phòng còn chưa bày ra đã lập tức biến thành kinh ngạc.

"Thanh Mâu!", Tô Huyền không suy nghĩ nhiều, trực tiếp nhào qua ôm lấy cô. Giọng nói vì nghẹn ngào mà mang theo nước mắt.

"Huhuhu, tôi còn nghĩ là sẽ không được gặp lại cô. Tôi tìm cô lâu như vậy, họ cũng không thấy đâu. Thành ra nơi này chỉ có mình tôi, mà tôi không liên lạc được với bên ngoài, chỉ có thể ngồi chờ ở nơi này đợi cô trở lại. Tôi tin tưởng nhất định cô sẽ không có chuyện gì."

Khi chỉ có mình bản thân Tô Huyền còn có thể kiên cường, nhưng sau khi nhìn thấy Thanh Mâu, rốt cuộc Tô Huyền không chịu nổi, liền rơi nước mắt.

Cố Thanh Mâu vỗ lưng của cô ta, vẻ mặt dịu hòa, khóe môi cười mỉm mở miệng:

"Chị thật đáng yêu nha, đây là lí do chị lo lắng cho tôi sao?"

"Tôi có thể cảm nhận được."

_____ Tiểu Kịch Trường _____

Mộ Chi Dạ: Meow meow meow, bảo bối vậy mà lại đi ôm người khác, cô ấy không còn cần tôi nữa (╯▽╰)

Thanh Mâu: Tôi rất khoan dung đối với người đẹp, ngoại trừ anh thôi, hừ! ヾ(￣▽￣)ツ

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giỏi Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 55: Thật ra... Tôi đã chết rồi!

Editor: Vi + Beta: Hy

Nghe Cổ Thanh Mâu nói vậy, sắc mặt Tô Huyền có chút đỏ lên, cũng không phản bác lại. Tình hình lúc này làm cô có chút sợ hãi, nhưng khi thấy Cổ Thanh Mâu xuất hiện, trong lòng cô liền bình tĩnh lại, không còn sợ hãi nữa.

"Thanh Mâu, cô có biết chuyện gì đang xảy ra không? Bọn họ đi đâu mất rồi?" Tô Huyền tựa đầu trong ngực Cổ Thanh Mâu, cố gắng trấn an bản thân bình tĩnh. Tất cả mọi chuyện xảy đến quá đột ngột: đầu tiên là Cổ Thanh Mâu mất tích, cô đi tìm cô ấy, sau đó quay trở về mọi người lại biến mất.

Đều không rõ nguyên nhân, đến cuối cùng cũng không biết có chuyện gì xảy ra, tất cả những thứ quan trọng trong lều đều bị lấy đi hết.

"Chắc là bọn họ.... đã 'đông cứng' rồi!", Cổ Thanh Mâu nghe được câu hỏi của Tô Huyền, cô cong môi, nửa đùa nửa thật mở miệng, dưới đáy mắt chứa nỗi trêu tức. Ánh mắt hướng nhìn nơi nào đó trong rừng, dường như cô đang tưởng tượng tình cảnh lúc này của bọn họ, sẽ trông thế nào đây nhỉ?

"Sao?" Có lẽ Tô Huyền không ngờ Cổ Thanh Mâu sẽ trả lời như vậy, cô thả tay, nhìn Cổ Thanh Mâu. Trong ánh mắt mang theo tia nghi hoặc rõ ràng, lúc đang chuẩn bị hỏi tại sao Cổ Thanh Mâu lại trả lời như vậy, ánh mắt đã bị quần áo dính đầy máu trên người Cổ Thanh Mâu hấp dẫn. Quần áo chưa được thay nên nhìn có chút dọa người, cái áo cao bồi màu lam nhạt trước đó giờ đã không còn nhìn ra màu sắc. Tất cả đều là màu máu đỏ đậm, rõ ràng nhất chính là vùng ngực của cô, bị thủng một lỗ to --- xung quanh màu đậm hơn chỗ khác --- giống như cô bị ai đó đâm một nhát.

"Thanh Mâu.... cô bị làm sao vậy?" Nhất thời Tô Huyền quên đi lời mình muốn hỏi, sắc mặt Tô Huyền trở nên trắng bệch, cầm tay Cổ Thanh Mâu, giọng nói nghẹn ngào. Cô luống cuống lấy hộp sơ cứu còn sót lại trong lều, khăn trương không thôi!

Tô Huyền kéo cô vào trong lều, cởi áo khoác của cô ra.

"Chị Tô Huyền!" Cô nắm lấy bả vai của Tô Huyền, nhấn chị ta ngồi về chỗ cũ. Khóe mắt hơi cong lên, trên môi là nụ cười đầy ý vị, tiếp tục mở miệng nói:

"Tôi không sao, nếu tôi có chuyện gì, còn có thể ngồi đây trò chuyện với chị được sao?"

Tô Huyền nghe Cổ Thanh Mâu nói vậy, lúc này mới an tâm lại một chút. Huyết sắc trên mặt cũng dần trở lại vẻ bình thường, nhìn Cổ Thanh Mâu chăm chú, xác nhận cô không có gì bất ổn mới yên tâm. Tuy rằng... bộ quần áo vẫn dọa người như cũ.

"Sao cô lại bị như vậy?"

"Chị, tôi đành nói cho chị sự thật vậy!", nghe Tô Huyền hỏi, cô vẫn duy trì nụ cười. Chân mày hơi nhíu, môi áp gần vào tai Tô Huyền, dùng giọng nói thần bí mở miệng:

"Có người giết tôi! Thật ra... tôi đã chết rồi!" --- điệu bộ vô cùng nghiêm túc.

"Kí chủ, ngài điên rồi sao? Sao ngài lại nói chuyện này với người khác?" 115 bên cạnh bị dọa, nó không hiểu vì sao kí chủ lại muốn nói chuyện này với cô ta.

Nụ cười trên môi Cổ Thanh Mâu không giảm đi chút nào! Ánh mắt nhìn Tô Huyền không chút lo lắng.

"Phụt...!" Tô Huyền sau khi nghe Cổ Thanh Mâu nói xong, không nhịn được cười.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: Đi tìm bọn họ

Editor: Vi + Nghi

"Thật." Cổ Thanh Mâu tiếp tục nói, nhìn Tô Huyền đang đứng trước mặt.

"Thanh Mâu, cô thật biết nói đùa." Tô Huyền khẽ lắc đầu, đương nhiên không coi lời của Cổ Thanh Mâu là thật, chỉ nghĩ rằng Cổ Thanh Mâu muốn làm bốt căng thẳng bầu không khí nên mới nói giỡn thôi, cô nhìn khuôn mặt Cổ Thanh Mâu, nhưng lại không thể nhìn thấu được bên trong cô ấy, chỉ cảm thấy Cổ Thanh Mâu rất kì quái, như là cô rất giống với những lời đồn đại, kiêu căng, tự do, phóng khoáng, chau chuốt quần áo, nói chuyện thì tùy ý, hoàn toàn không quan tâm đến anti-fan.

Nhưng cô ấy như thế lại không khiến cô chán ghét, mà ngược lại... Khiến cô thấy Cổ Thanh Mâu rất đáng yêu, rất chân thật, thích khẩu xà tâm phật, nghĩ đến đó, Tô Huyền mở miệng với Cổ Thanh Mâu.

"Cảm ơn cô, tôi đã tốt hơn rồi." Có lẽ vì câu nói đùa của Cổ Thanh Mâu đã xua tan đi tâm trạng thấp thòm lo âu sợ hãi lúc trước của, đầu óc được thả lỏng rất nhiều.

"Haiz, xem ra chị Tô Huyền không tin tôi." Cố Thanh Mâu nhìn phản ứng của Tô Huyền, bắt đầu dĩ sò mặt, khoe miệng hơi cong lên, đôi mắt hoa đào long lanh điểm lệ vô cùng, cô đang nói thật, nhưng không ai tin cô cả.

Con người, chính là như vậy.

"Kí chủ, chẳng lẽ cô có ý?" Cuối cùng 115 cũng phản ứng lại được, nếu như kí chủ của nó kiểm soát lừa gạt Tô Huyền, che giấu mọi chuyện đã diễn ra, có thể Tô Huyền sẽ tin tưởng, nhưng nói dối vẫn là nói dối, nhất định sẽ có chỗ sơ hở.

Cho nên Cố Thanh Mâu chọn nói thật, người bình thường tuyệt đối sẽ không tin Cố Thanh Mâu nói thật, chỉ coi là lời đùa giỡn, cười xòa một tiếng mặc kệ, rồi sẽ không tiếp tục hỏi nữa.

Nghe 115 hỏi, Cố Thanh Mâu từ chối cho ý kiến, không trả lời, cô quay trở lại lều của mình, tìm được một túi quần áo còn khá sạch sẽ, dùng nước suối lau qua vết máu trên người, sau khi cùi bỏ bộ quần áo dính đầy máu, cô nhẹ nhàng khoan khoái mặc lại quần áo sạch, mái tóc dính máu giờ cũng được gội sạch, khôi phục mềm mại như trước.

Giờ đây Cố Thanh Mâu mới chính thức cảm nhận được cô vẫn đang sống.

Bóng tối dần dần tiến tới, bốn phía mơ hồ nghe thấy tiếng dã thú gào thét.

Tô Huyền cũng thật sự không hỏi tại sao Cố Thanh Mâu lại chật vật như vậy nữa, cô chỉ lo lắng nhìn điện thoại, không có tín hiệu, máy truyền tin để liên lạc với ban tổ chức cũng bị đập vỡ, không còn sử dụng được, bây giờ các cô chẳng khác gì bị nhốt trong rừng.

"Đi thôi." Cố Thanh Mâu vỗ vai Tô Huyền, mở miệng nói.

"Đi đâu?" Tô Huyền nghi hoặc nhìn về phía Cố Thanh Mâu, nhưng vẫn lập tức đứng dậy.

"Đi tìm bọn họ, ừm, nếu bọn họ gặp chuyện, chúng ta sẽ phải chịu trách nhiệm, đúng chứ?" Cố Thanh Mâu đi trước mặt Tô Huyền, đèn pin trong tay được bật sáng.

"..." Tô Huyền nghe Cố Thanh Mâu nói những lời này, không khỏi lắc đầu, trên mặt mang theo chút bất đắc dĩ, rõ ràng Cố Thanh Mâu cũng lo lắng tình trạng của bọn họ, mà ngoài miệng lại nói sợ phải chịu trách nhiệm, chỉ là muốn đi tìm bọn họ nhưng lại mượn cớ.

Nghĩ đến đó, Tô Huyền nhớ lại lúc Cố Thanh Mâu mặt tích, phản ứng của những người đó, hoàn toàn khác.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phán Điện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Chui đầu vào lưới

Editor: Mary + Beta: Vi

Người với người có đôi khi thật sự không giống nhau, Tô Huyền nghĩ trong lòng.

Tô Huyền đuổi kịp bước chân Cố Thanh Mâu, Cố Thanh Mâu đi ở phía trước, cũng không biết là cố ý hay vô tình, mỗi lần cô đi đều đã đá bay những người gây cản trở gì đó rơi xuống. Tô Huyền theo ở phía sau, hoàn toàn không cần lo lắng nhiều lắm.

"Kí chủ, đến tột cùng ngài muốn làm cái gì?" 115 đoán không ra ý tưởng của Cố Thanh Mâu, lúc này, nữ chủ Hường Ngọc Tuyết chắc đã thâm nhập vào rừng rồi, sau đó sẽ dần tách ra khỏi đội cứu viện, một thân một mình đi cứu tất cả mọi người, trong quá trình sẽ phải hy sinh mấy nữ phụ, cùng nam chính vượt qua một chút nguy hiểm, thành công hoàn mỹ cùng cố cảm tình.

Chỉ là..... Hiện tại kí chủ của nó hoàn toàn là về thành thoi tán mạn, làm gì có chút sốt ruột, không biết còn tưởng rằng cô đang tản bộ đấy.

Cố Thanh Mâu nghe được lời nói của 115 cũng không trả lời, đôi mắt cô nhìn xa xăm, giống như cô đã có kế hoạch của chính mình, cùng Tô Huyền phía sau từng chút một tiến tới sâu trong rừng, trong lúc đó còn thuận tay hái mấy dã quả lấp bụng.

"Tôi phải chui đầu vào lưới." Cố Thanh Mâu hạ mắt, thật lâu sau mới trả lời 115, mắt hoa đào hơi hơi nheo lại, thiếu chút nữa biến thành một tiểu hồ ly nếu có mấy cái đuôi đang đưa đằng sau, đôi mắt cô dần sâu thăm thẳm, cước bộ cũng chậm chậm dừng lại.

Bốn phía truyền đến tiếng bước chân.....

Có người đang tiếp cận, hơn nữa nhân số không hề ít.

"Đứng lại!" Giọng nói thô ó, tiếng bước chân thay đổi mau chóng hướng tới bên Cố Thanh Mâu.

Hiển nhiên, nhóm người này cùng phe với nhóm người bị Mộ Chi Dạ giết chết, bọn họ tụ họp tuần tra bốn phía, một khi phát hiện cái gì dị thường, sẽ đi bắt về, nếu bị người phát hiện trong lời nói, sẽ giết chết người kia, đánh không lại thì sẽ đòi địa bàn.

"Nhìn, đến đây." Cố Thanh Mâu trong mắt cũng không ý sợ hãi, ngược lại mang theo vài phần trên tức, con người âm trầm.

Nhân vật phản diện thô bỉ, tự nhiên phải tấn trách làm hết phận sự việc cần làm, hại nam chủ cùng nữ chủ.

Cố Thanh Mâu khẽ cong môi.

.....

Rất thuận lợi, Cố Thanh Mâu cùng Tô Huyền bị nhóm người này bắt đi, nhốt vào bên trong một huyết động đen kịt, bên ngoài có người trông coi, hết sức nghiêm mật, căn bản không có biện pháp trốn thoát.

"Các em sao lại ở trong này?" Sắc mặt Diệp Dật Tuấn tái nhợt, hiển nhiên ngày hôm nay chịu không ít đau khổ, hốc mắt sâu hơn còn thâm quầng, nhìn Cố Thanh Mâu cùng Tô Huyền bị ném vào mở miệng nói.

"Các cô có liên lạc với ban sản xuất không?" Lí Kiệt Sâm mở miệng hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giỏi Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58: Sau đó thì sao?

Editor: Mary + Beta: Hy

Vui lòng không sao chép, chuyển ver dưới mọi hình thức!!!

Những câu Lí Thiên Nhi nói đều không mang nghĩa là câu nghi vấn, mà là khẳng định và chất vấn. Cô ta bị nhốt ở đây thời gian dài, luôn suy nghĩ những người này làm thế nào lại xuất hiện. Nghĩ tới nghĩ lui, cuối cùng liền nghĩ ra một kết luận.

Cố Thanh Mâu!!!

Nhớ lại ngày đó xảy ra chuyện. Đầu tiên là do chỗ Cố Thanh Mâu xảy ra chuyện trước, bọn họ là một đám người mới đều nghe theo linh cảm của mình tiến đến xem xét tình huống của cô. Kết quả chỉ nhìn thấy một vệt máu ở gần lều trại Cố Thanh Mâu, trông thật dọa người. Ngay cả Cố Thanh Mâu cũng biến mất không dấu vết.

Lúc sau, khi Tô Huyền đi tìm Cố Thanh Mâu, bọn bắt người tiến đến gần bọn họ.

Nguyên nhân gây ra việc này tất cả đều do Cố Thanh Mâu mất tích!

"Là cô! Cố Thanh Mâu, nhất định chính là cô." Ngữ khí Lí Thiên Nhi càng thêm chắc chắn, cô ta nhìn Cố Thanh Mâu ngồi dưới đất, tiếp tục mở miệng nói:

"Chắc chắn là có người trong nhóm chúng ta động tay động chân với thông tin, liên lạc với ban tổ chức. Sau đó cô cố ý mất tích, thật ra là đưa bọn người đó đến, muốn chúng tôi chịu đựng cảm giác sợ hãi, hành hạ chúng tôi. Cô nhân cơ hội này muốn phục thù chúng tôi. Tất cả là do cô! Cô đơn giản nghĩ chính bản thân có thể trốn đi được, nào ngờ là 'gậy ông đập lưng ông', cũng bị cả bọn người này bắt đi." Lí Thiên Nhi híp mắt, ngữ khí mang đầy hận thù.

Nghe lời giải thích của Lí Thiên Nhi, không khí xung quanh có chút quỷ dị. Bọn họ đều thống nhất không nói gì; Diệp Dật Tuấn mở miệng, trong giọng nói có chút không đồng tình, hần hơi hơi cau mày, lắc lắc đầu.

"Chuyện này vốn chỉ là việc xảy ra ngoài ý muốn nên không thể trách ai được. Hiện tại chúng ta đều rất nguy hiểm, không phải lúc oán hận lẫn nhau."

"Diệp tiên bối nói rất có đạo lý, hơn nữa tôi tin tưởng em gái của tôi. Thanh Mâu tuy rằng ngày thường tính tình có chút kiêu căng, nhưng mà sẽ không làm ra mấy chuyện này. Chuyện em ấy mất tích chắc chắn cũng là việc ngoài ý muốn, không có liên quan gì với nhóm người bắt chúng ta. Hiện tại thấy Thanh Mâu bình an thì tốt rồi!" Cố Thanh Yên cũng là tùy ý mở miệng, lúc này sắc mặt cô ta vô cùng khó coi. Bởi vì lúc trước cô ta ăn phải trái cây có độc, thật ra bệnh trạng sẽ không nghiêm trọng như Cố Thanh Mâu nói: như là sẽ chết và vân vân. Nhưng nó cũng không phải nhẹ, đau đớn là điều không tránh khỏi. Lúc trước chưa được ăn trái cây màu đỏ giải độc, bụng vẫn liên tục đau đớn.

Hiện giờ Cố Thanh Yên thoát nhìn có chút mệt mỏi, sắc mặt trắng bệch. Lúc nói chuyện, hơi thở dồn dập, gắng gượng nói ra hết câu, trên mặt miễn

cường lộ ra nụ cười.

"Rõ ràng chính là cô ta, mọi người đều cảm thấy như vậy....." Lý Thiển Nhi nghe lời biện hộ của những người này, nhúu mày.

"Khụ khụ khụ!" Lý Kiệt Sâm nghe được lời nói vừa rồi của Lý Thiển Nhi, vội vàng ho khan vài tiếng, như là đang cố ý nhắc nhở Lý Thiển Nhi nói chuyện chú ý một chút.

Cố Thanh Mâu bên cạnh đang tựa vào vách đá trên sơn động, tư thế có chút lười biếng. Một tay cô chống ngang hông, mắt đảo hoa hơi hơi nheo lại, liếc nhìn mọi người trước mặt. Cũng không vì những lời nói của bọn họ mà tâm tình thay đổi, khóe môi luôn nhếch lên một độ cong nhẹ, trong mắt tràn ngập ý cười mang theo vài phần trêu tức.

"Sau đó thì sao?" Cố Thanh Mâu nhìn về phía Lý Thiển Nhi, tựa hồ cảm thấy có chút hứng thú đối với lời nói của Lý Thiển Nhi, tay đùa nghịch lọn tóc chính mình. Cô ngẩng cao đầu, vẻ mặt kiêu căng, nhìn cũng không thấy nửa phần sợ hãi cùng ấy nấy.

"Tôi đang nghe."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Các cô tiếp tục biểu diễn

Editor: Na + Beta: Nghi

"Nói tiếp đi, mời các cô tiếp tục biểu diễn." Cố Thanh Mâu vén tóc lên, đôi mắt sáng tỏ thâm thúy nhìn mọi người trong sơn động, tựa như gương sáng mà soi rõ tâm tư trong lòng họ, khóe môi nở nụ cười nhàn nhạt, nhìn Lý Thiển Nhi bởi vì kích động mà đứng lên.

Sau đó thì sao?

Lý Thiển Nhi nghe được những lời này của Cố Thanh Mâu, trong lúc nhất thời bị nghẹn, cô ta nghĩ tới rất nhiều thứ, phản ứng của Cố Thanh Mâu, có lẽ là phần nộ, có lẽ là thẹn quá hóa giận, thế nhưng mỗi lần đối phương cố tình biểu hiện ra đều khiến cô ta ngoài ý muốn, vẫn như cũ không ai bì nổi, vô cùng kiêu căng.

Ánh mắt kia có vẻ lạnh lẽo, nhưng lại mang theo vài phần trêu tức, giống như đang thương thức màn biểu diễn của người ta, khiến người ta thập phần khó chịu, còn có giọng điệu cũng vậy, luôn luôn tàn mạn lười biếng như thế, nhẹ nhàng không để cho người ta làm được gì, lửa giận trong lòng bị kích thích, nhưng lại không biết phát tiết ở đâu.

"Sau đó? Cố Thanh Mâu, xem ra lời này của cô là thừa nhận? Nếu cô muốn hỏi sau đó, như vậy sau đó... Cô không nên cho chúng tôi một lời giải thích sao? Cố Thanh Mâu, cô có biết hay không, cũng bởi vì một mình cô làm cho..."

Dường như Lý Thiển Nhi bị ánh mắt của Cố Thanh Mâu kích thích, cô ta tiếp tục mở miệng, giọng nói hùng hổ dọa người, thậm chí hận không thể nhào lên động thủ với Cố Thanh Mâu, phát tiết một ít lửa giận trong lòng, cũng may Cố Thanh Yên bên cạnh giữ cô ta lại.

"Thanh Mâu, em đang làm gì vậy?" Cố Thanh Yên nhìn về phía Cố Thanh Mâu, và điều hiển nhiên là, câu Cố Thanh Mâu vừa mới nói kia, gián tiếp nói tất cả mọi người bọn họ.

"Tôi đang cùng các cô tâm bình khí hòa..." Cố Thanh Mâu dừng một chút, rồi tiếp tục mở miệng.

"Nói chuyện phiếm."

"Tốt quá, ký chủ, cô lại kéo về thêm một đợt thù hận, quả nhiên ngoại trừ nữ chủ nguyên tác, nhân vật phản diện cũng là một người nghệ sĩ kéo hận thù." Đại khái 115 đã quen với mọi hành động của Cố Thanh Mâu.

"Không sai, chính là tôi dẫn người tới, tôi muốn nhìn các người khó chịu." Cố Thanh Mâu không trả lời 115, chỉ là tầm mắt cô hơi nâng lên, rơi xuống người Lý Thiển Nhi, khóe môi nở nụ cười nhàn nhạt, giọng nói tàn mạn.

"Cho nên cô muốn như thế nào? Cấn tôi?"

"Cô..." Lý Thiển Nhi nghe Cố Thanh Mâu nói, sắc mặt đỏ lên, cấn cô ta? Đó chẳng phải là chó sao?

"Cố Thanh Mâu, cô làm như vậy, chẳng lẽ lương tâm của cô không cấn rút sao?" Mãi nửa ngày Lý Thiển Nhi mới thốt ra được một câu như vậy.

"Xin lỗi, tôi không có lương tâm." Âm thanh Cố Thanh Mâu đạm mạc mở miệng, ánh mắt hơi lạnh lẽo liếc nhìn Lý Thiển Nhi.

Chương 60: Bồi thí và nhục nhã

Editor: Lợn + Beta: Hy

"Tôi có nên nói thẳng ra hay không, các người nghi ngờ tôi cũng được. Nhưng vì sao phải lấy Lý Thiên Nhi ra để hãm hại tôi chứ?" Ánh mắt Cố Thanh Mâu liếc nhanh về phía những người khác.

Lòng dạ của Lý Thiên Nhi này không tính là xấu, suy nghĩ khá đơn giản nên rất dễ bị người khác lừa dối. Trên thực tế khi nghe người khác nói mấy câu, cô ta đã tin tưởng, rất dễ bị lợi dụng.

Cố Thanh Mâu ý hữu sở chỉ (1), chỉ là cô chưa hoàn toàn nói thẳng ra những người đó là ai, nói xong những lời này thì không nói thêm nữa.

(1) Ý hữu sở chỉ: ngoài ý nghĩa trên bề mặt câu chữ, bên trong còn ẩn chứa một hàm nghĩa khác.

Người thông minh nghe thấy Cố Thanh Mâu nói vậy, sắc mặt liền biến hóa. Ví dụ như Cố Thanh Yên ngồi bên cạnh, mắt cô ta lóe lên, né tránh ánh nhìn trực diện của Cố Thanh Mâu, không nói lời nào.

Ngược lại, Lý Thiên Nhi như trước vẫn không hiểu Cố Thanh Mâu đang nói gì, tròn tròn mắt nhìn cô, chỉ cảm thấy Thanh Mâu ở đây chăm ngời thị phi, thừa nhận mọi chuyện.

"Ngu xuẩn." Cố Thanh Mâu cảm thấy ánh mắt của Lý Thiên Nhi nhìn mình, đáp trả ánh mắt của cô ta mở miệng.

"Được rồi, Thanh Mâu, đừng nói chuyện đó với Thiên Nhi nữa." Tô Huyền biết rõ lúc Cố Thanh Mâu mở miệng, rõ ràng trong lời nói là những cái gai không ngừng khiêu khích Lý Thiên Nhi. Cố Thanh Mâu nói mấy lời kia rõ ràng là muốn gián tiếp nhắc nhở cô ta, chỉ tiếc... Lý Thiên Nhi nghe mà không có hiểu.

Tô Huyền dứt lời, trong lòng liền thở dài. Lý Thiên Nhi không nói chuyện, Cố Thanh Mâu cũng không nói gì, cô ngồi ở trong góc, tựa hồ là có chút mệt mỏi, dựa vào vách đá, nhắm mắt dưỡng thần.

Son động nhỏ này khôi phục lại sự yên tĩnh như trước, chỉ còn lại âm thanh kêu rên đau đớn của Cố Thanh Yên đang co rút trên mặt đất. Mọi người đều đã tản đi, Cố Thanh Mâu nhíu mày, nhìn thoáng qua Cố Thanh Yên, trong đôi mắt không biết đang suy nghĩ gì.

Có vẻ như Cố Thanh Yên cảm nhận được ánh mắt của Cố Thanh Mâu, cô nhíu mày, cảm thấy ánh mắt của Cố Thanh Mâu mang theo sự mỉa mai, chế cười khi thấy mình chột vạt không chịu nổi.

"Bịch..." Cố Thanh Mâu lấy từ trong túi mình ra thứ gì đó, ném thẳng đến chỗ Cố Thanh Yên, đồ vật rơi vương vãi trên mặt đất, cuối cùng lăn đến bên người cô ta.

Đây là một loại trái cây màu đỏ, nhìn rất quen mắt, bởi vì lúc trước bọn họ đều ném qua.

Cố Thanh Yên thoáng sững sờ, nhận lấy trái cây, không suy nghĩ nhiều, lập tức nuốt vào; con đau bụng rồi cuộc cũng dịu xuống. Cố Thanh Yên ngẩng đầu nhìn Cố Thanh Mâu, tay nắm chặt trên mặt đất, cắn chặt môi dưới, trong đôi mắt mang theo sự thù hận. Cố Thanh Mâu là cố ý, rõ ràng trên người có trái cây giải độc nhưng không đưa, muốn cô chịu đựng loại tra tấn này, sau đó mới như bố thí ném đồ bỏ đi sang Cố Thanh Yên.

Cố Thanh Mâu là đang cố ý làm cho cô ta nhục nhã, cố ý đưa đồ như bố thí cho cô ta. Cố Thanh Yên nắm chặt tay.

Cố Thanh Mâu không nhìn biểu cảm trên mặt Cố Thanh Yên, giống như trước chọn lọc mắt đợi chờ điều gì.

"Kì chủ, chẳng lẽ ngài đang muốn mua chuộc Cố Thanh Yên sao? Thế nhưng ngài là người biết rõ nhất, cô ta sẽ không thể nào..." 115 thoáng nghi hoặc mở miệng, không rõ hành động vừa rồi của Cố Thanh Mâu.

"Ừ, tôi biết rõ." Cố Thanh Mâu trong đầu trả lời 115, lập tức tiếp tục nói.

"Quá ồn ào." Vì cảm thấy thanh âm của Cố Thanh Yên quá ồn, cho nên mới phải ném thứ này sang để chị ta ngậm miệng lại.

"..." 115 tỏ vẻ nghi hoặc.

Giờ phút này... Tại một nơi nào đó trong rừng rậm...

Chương 61: Phát hiện tung tích

Editor: Tịch + Beta: Jang

"Chúng ta vào được đã lâu rồi, nhưng việc tìm kiếm hoàn toàn không có hiệu quả". Cổ Quân đi đến bên cạnh đội trưởng đội cứu viện, sau khi nghe ý kiến đội trưởng anh cau mày, tất nhiên vẫn rất ưu sầu. Anh biết càng kéo dài nhiều thời gian, bên Cổ Thanh Mâu sẽ càng gặp nhiều nguy hiểm, Cổ Quân không dám nghĩ bọn họ sẽ gặp những chuyện gì.

Nghe Cổ Quân nói, đội trưởng đội cứu viện khó xử lắc đầu, thở dài một tiếng nói: "Cổ tiên sinh, tôi hiểu rõ tâm tình của ngài nhưng tình huống hiện tại rất khó giải quyết. Chúng tôi chỉ có thể tìm thấy những đoạn phim ngắn mà chúng tôi đã xem trong buổi phát sóng trực tiếp. Họ đi bộ qua đường mòn, nhưng đây là trong rừng. Sau một đêm, nhiều dấu vết bị xóa sạch, tín hiệu bị che dấu. Chúng tôi thực sự không thể đảm bảo an toàn khi đi xuống dưới vào trong tìm người. Vì vậy... chỉ có thể tìm như thế này thôi".

Nghe đội trưởng nói, Cổ Quân cũng bắt đầu nghĩ, việc này anh biết, thế nhưng... Cổ Quân vô cùng lo lắng. Anh thực sự hy vọng sau này sẽ có cơ hội hiểu rõ và giảng hòa với em gái của anh, Cổ Thanh Mâu.

Trong lúc mọi người đang nói chuyện, hình như Hường Ngọc Tuyết bỗng nhiên lại phát hiện được thứ gì, hô lên một tiếng.

"Mọi người, hãy đi theo tôi!"

Nghe Hường Ngọc Tuyết nói, đội cứu viện cùng mọi người ngay lập tức chạy tới chỗ Hường Ngọc Tuyết. Nơi này bị một lùm cây che lấp giống như một cái hang, dưới là mặt đất bằng phẳng, bên trong có dấu vết của người ở. Lều vải lộn xộn giống như bị cướp trên mặt đất rải rác đều là đồ vật, nhìn trông vô cùng bừa bãi, hỗn loạn.

"Bọn họ thật sự đã xảy ra chuyện." Khuôn mặt Hường Ngọc Tuyết trở nên nghiêm trọng nhìn về phía Cổ Quân, trong mắt mang theo vài phần không đành lòng mở miệng nói.

"Tôi không cần thận bị ngã một chút, trong lúc vô tình lại phát hiện ra chỗ này, liền nhìn thấy lều của Cổ Thanh Mâu chỗ nào cũng có dính máu. Không những thế, trong lều còn có quần áo của cô ấy tất cả cũng đều dính máu, tôi nghĩ... cô ấy thực sự..."

"... Tôi muốn tận mắt nhìn thấy." Cổ Quân nghe Hường Ngọc Tuyết nói, trong lòng có chút bối rối. Anh nói với Hường Ngọc Tuyết, sau đó đến chỗ lều của Cổ Thanh Mâu quả nhiên giống như Hường Ngọc Tuyết miêu tả, trong lều rất lộn xộn, đập vào mắt Cổ Quân là chiếc quần jean cùng áo phông trắng Thượng Hải dính máu. Trên áo phông trắng có một lỗ, giống như từng có người dùng vật nhọn xuyên qua.

Những thứ này đại biểu cho biết điều cái gì, không cần nói cũng biết, quần áo trên người Cổ Thanh Mâu đều bị người cỡi ra...

Có lẽ đã nói rõ ràng...

Đôi mắt Cổ Quân đỏ bừng, anh nhặt quần áo Cổ Thanh Mâu lên, cánh tay có chút run rẩy nhưng cuối cùng lại nhin xuống, thở dài một hơi nhìn về phía Hường Ngọc Tuyết.

Đi cùng đội cứu viện trong khoảng thời gian ngắn, Cổ Quân rất có hảo cảm với Hường Ngọc Tuyết. Cô là người thiện lương, dũng cảm, thông minh, có thể vì người mình thích mà đi vào đây, không ngại nguy hiểm của bản thân. Thực sự khiến anh có thêm vài phần ấn tượng tốt về người này.

"Cảm ơn, Ngọc Tuyết, chúng ta tiếp tục tìm, tôi muốn tận mắt nhìn thấy chứng kiến bọn họ. Trước khi tôi tìm thấy bọn họ thì tất cả mọi thứ đều không thể chứng minh được gì". Nói xong những lời này, anh cẩn thận lấy quần áo của Cổ Thanh Mâu gấp gọn lại.

Hường Ngọc Tuyết hữu ý vô ý vô tình mà như cố ý kéo gần khoảng cách với cùng Cổ Quân kéo khoảng cách lại gần.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 62: Một bóng hình lạnh yên đi tới

Editor: Na + Beta: Jang

Dường như Hường Ngọc Tuyết có một loại mị lực rất đặc biệt, có thể dần dần hấp dẫn người khác chú ý tới cô ta. Từ khi gặp cô ta, mọi người trong đội cứu viện và Cổ Quân đều cảm giác như vậy, lúc đi đường, Hường Ngọc Tuyết đi sát bên Cổ Quân. Bây giờ là thời điểm tâm tình Cổ Quân kém cỏi nhất, bất bất nhất, Hường Ngọc Tuyết ở bên cạnh Cổ Quân, nhẹ giọng an ủi anh ta, kéo lại một chút tâm tình hồng bét của Cổ Quân.

Cũng làm cho hào cảm của Cổ Quân gia tăng thêm chút với Hường Ngọc Tuyết.

Sau đó, khi mọi người kiểm tra lều trại này một lần nữa, phát hiện máy truyền tin bị người khác làm hỏng, sắc mặt lại nghiêm túc lên đường, lúc này đây lại càng thật cẩn thận, họ đã xác nhận, trong rừng rậm này còn có những người khác, sắc trời cũng bắt đầu tối dần.

...

Giờ phút này, đám người Cổ Thanh Mâu vẫn bị nhốt trong cái hang nhỏ kia, bầu trời đã về đêm, người bên ngoài vẫn đang trông coi, những người khác thì tụ tập lại bắt đầu ăn uống rượu. Thuận tiện phân chia những tiểu minh tinh đang bị bắt giữ trong sơn động nhỏ, từng kẻ mất đều sáng lên, hiển nhiên đã không nhẫn nại được nữa, không kịp chờ đợi muốn phát tiết ra sau thời gian áp chế ** lâu như vậy.

"Khà khà khà, nghe nói công phu trên giường của bọn này đều tốt, cũng không biết có chuyện như vậy không."

"Con mẹ nó, dù sao lão tử sống một ngày vẫn muốn được thỏa mãn."

"Đó còn cần phải nói, các mày nhìn mấy tiểu nương môn [1] này xem, người nào cũng khuôn mặt non mềm như đậu hủ, véo một chút đã nát."

[1] Tiểu nương môn: vợ bé, thiếp

"Các mày cẩn thận một chút cho lão tử, nhiều anh em như thế làm sao mà chịu đựng được, từng người một!"

"Mấy người đàn ông kia làm sao bây giờ?" Có người mở miệng dò hỏi.

"Giết, cho lũ sói con suốt ngày kêu đói ăn." Một người đàn ông nói năng thô lỗ mở miệng, tiếng nói của bọn họ cũng không hề kiềm chế, lúc đầu giọng đã lớn, tất nhiên âm thanh đều truyền đến chỗ bọn Cổ Thanh Mâu bị giam giữ trong sơn động nhỏ, sắc mặt của mọi người đều trở nên trắng bệch, họ nghĩ tới đám người này lại giả bất thiện [2], thế nhưng không nghĩ tới, đám người này có thể làm việc như vậy.

[2] Lai giả bất thiện: chỉ những người đến nhưng không có ý tốt.

"Làm sao bây giờ..." Sắc mặt Tô Huyền tái nhợt, họ đều nghe hiểu ý tứ trong lời nói của những người kia, đây là muốn đưa phụ nữ các cô cho...

"Không... Sẽ không." Sức lực phách lối của Lý Thiên Nhi cũng mất, chỉ còn lại sợ hãi.

Ngược lại Diệp Dật Tuấn nhìn trần định hơn, chỉ là ánh mắt có chút âm trầm quỷ quyết nhìn xem mấy người trông coi ở cửa hang, trong tay bọn họ đều có vũ khí, mà giá trị vũ lực lại rất cao, căn bản họ đâu không lại, không chỉ đâu không lại, khả năng còn sẽ... làm sự việc trở nên càng thêm nghiêm trọng.

"Thanh Mâu, sao em bình tĩnh thế?" Lúc này Cổ Thanh Yến nhìn về phía Cổ Thanh Mâu, giọng nói đã có ý rõ, như cố ý để người khác suy nghĩ theo hướng không tốt, dù sao lúc trước, Cổ Thanh Mâu cũng tự nói, chính cô đã mang những người này tới, tuy rằng tất cả mọi người đều ngầm thừa nhận đây chỉ là Cổ Thanh Mâu nói vu vơ, không thể là thật.

Nhưng mà bây giờ...

Ánh mắt của mọi người dừng lại trên người Cổ Thanh Mâu, dưới tình huống như thế, họ luôn muốn mang sợ hãi và khủng hoảng của mình để phát tiết lên người khác, dường như làm vậy là có thể khiến bản thân mình khá hơn một chút.

"Chẳng lẽ tôi khóc một chút là có thể đi ra ngoài sao?" Cổ Thanh Mâu mở to mắt nhìn về phía Cổ Thanh Yến, cong môi cười, sau đó khoe mắt khê nhếch, liếc nhìn mấy tráng hán trông coi cửa động kia, trong mắt tỏa ra ánh sáng lung linh.

Trong bóng tối, một bóng hình lặng yên đi tới, giống như được gọi mà tới.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 63: Người đàn ông khiến người ta sờn gai ốc

Editor: Mary – Beta: Jang

Ánh sáng xung quanh rất tối, thế nên mọi người khó phát hiện, ở lỗ nhỏ phía cửa hang xuất hiện một người, một người nam nhân giấu mình ở trong bóng tối, rất khó bị người khác phát giác ra.

Thân hình hắn giống như quỷ mị, khuôn mặt dùng mặt nạ che đi, chỉ lộ ra một đôi mắt xéch hẹp dài, ánh mắt lạnh lùng dị thường, sạch sẽ trong suốt, mọi người liếc mắt một cái đã có thể nhìn thấu cảm xúc của hắn, là vui hay là giận, như hiện tại, trong mắt hắn mang theo chán ghét thuần túy, thân hình nhanh chóng di chuyển đến bên cạnh vài người, trong tay giấu một lưỡi dao sắc bén, giống như là lưỡi hái của tử thần, dễ dàng cắt qua vết hầu của những người canh giữ, trước lúc bọn họ phát ra âm thanh, khiến cho bọn họ vĩnh viễn câm miệng.

"Ai đó....." Tựa hồ là đã nhận ra có gì không đúng, mấy người kia vội vàng giơ súng trong tay lên, cảnh giác hướng tới trước mặt, tay đặt ở trên cò súng, chỉ là..... động tác của hắn ta không nhanh hơn được.

Hai mắt tròn to, mang theo sự sợ hãi cùng không thể tin được, súng trong tay rơi xuống mặt đất, nhìn thấy những người khác đã ngã đất, bản thân cũng giống như thế, vô lực che đi vết hầu chính mình, miệng mở lớn ra đều là máu tung tóe, cả người nằm đó, vết hầu không ngừng chảy máu, giao hòa một chỗ với máu của những người kia.

"A....." Lúc sau một vài người kêu những tiếng mỏng manh, như là giấy dựa trước khi chết, cuối cùng cũng yên tĩnh, hoàn toàn không còn chút hơi thở, nằm trên mặt đất, lạnh toát.

"Xoẹt....." Lưỡi dao sắc bén của nam nhân vẫn cầm trong tay như trước cướp đi tính mạng của bọn họ, máu nhỏ giọt theo mũi dao rơi xuống đất, mùi máu tươi dần thoảng qua hương của đám người Cổ Thanh Mâu, người đàn ông bình tĩnh đi về phía họ, mang theo một thân sát khí đầy mùi máu tươi, khiến người khác sợ hãi không thôi.

"Anh..... Anh muốn làm gì?" Lí Thiển Nhân cơ hồ không kiểm chế được tâm tình của mình, hét ầm lên, đây chính là hiện trường giết người, ngày thường bọn họ chưa từng gặp qua cảnh tượng như vậy, lúc này sắc mặt mọi người trắng bệch, người canh giữ ở cửa sơn đã bị giết chết, chính là do người này..... Thoạt nhìn hắn cũng không phải là người tốt.

Hung ác lại còn sát khí nặng như vậy, nói không chừng là biến thái.

"Xin hỏi anh là ai?" Lí Kiệt Sâm cẩn thận hỏi, hiển nhiên là đã nhận ra gì đó từ việc đối phương vừa mới làm, như vậy đối phương nhất định rất cường đại, không thể đắc tội, nếu không chỉ bằng hoàn cảnh hiện tại của bọn họ, tiếp theo kẻ phải chết chỉ sợ cũng là bọn họ.

Diệp Dật Tuấn đứng bên cạnh Cổ Thanh Mâu, mọi người cố gắng bình tĩnh, hắn hơi nheo mắt lại, nhìn chăm chú vào nam nhân chậm rãi đi tới, trong mắt mang theo suy tư cùng tìm tòi nghiên cứu, sâu đáy mắt còn có chút nghi ngờ, trên mặt vẫn duy trì bình tĩnh như trước, ngữ khí hòa hoãn mở miệng nói.

"Tuy rằng tôi không biết mục đích của anh, nhưng mà..... Tôi tin rằng, chúng ta nước sông không phạm nước giếng, cũng không có ân oán, đúng chứ?"

Lời nói Diệp Dật Tuấn vừa mới dứt, người đàn ông lập tức đi đến bên cạnh hắn, tựa hồ không một chút hứng thú với lời hắn nói, hoặc có thể nói..... Trong mắt nam nhân..... Những người khác cũng không tồn tại, bị anh xem nhẹ.

"Cộp....." Tiếng bước chân dừng lại, người đàn ông đứng trước mặt Cổ Thanh Mâu, trong tay vẫn nắm con dao đầy máu, cũng không biết là anh muốn làm gì, khiến cho trong mắt người nhìn có cảm giác sôi gai ốc.

Mà ở trong mắt Cổ Thanh Mâu.....

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Sự đáng yêu khác biệt của anh (1)

Editor: Mary + Beta: Nghi

Cổ Thanh Mâu nâng mắt nhìn người đàn ông đang đứng ở trước mặt cô, khuôn mặt bị che lấp hoàn toàn, chỉ lộ ra đôi mắt xéch sắc bén kia, hình dáng rất đẹp, con ngươi lại còn thanh khiết rõ ràng, bây giờ anh đang nhìn Cổ Thanh Mâu ngồi trên mặt đất, trong mắt đều là thích thú cùng với... chờ mong, có vẻ như đang chờ mong phản ứng của Cổ Thanh Mâu, bên trong đôi mắt anh tất cả đều là thân ảnh Cổ Thanh Mâu.

"Em..." Cổ hòng Mộ Chi Dạ khẽ nhúc nhích, cuối cùng cũng mở miệng, lông mi nồng đậm cuốn khúc của anh hơi hơi rung, lại có vài phản khản trương, dao cầm trong tay nắm càng chặt.

"Thanh Mâu!" Tô Huyền đang đứng ở phía sau rút cuộc cũng lấy lại dũng khí, trực tiếp đi tới bên người Cổ Thanh Mâu, một bàn tay cầm lấy tay cô, mặc dù cô (Tô Huyền) cũng đã sợ hãi tới cực hạn, cánh tay run rẩy, ngay lúc cô vừa mới thấy cảnh giết người, mặc dù... Những người đó đại khái làm rất nhiều chuyện xấu, nhưng mà, hiện tại... Đã chết, chết ở trước mặt người đàn ông này.

Cảm giác đầu tiên khi nhìn thấy Mộ Chi Dạ xuất hiện ở trước mặt Cổ Thanh Mâu đó là... Cảm thấy anh ta muốn giết Cổ Thanh Mâu, dao ở trong tay đang dính đầy máu kia, mùi máu tươi trên người đối phương, cùng sát khí trong mắt kia không thể không khiến người ta nghĩ đến những điều này.

"Không sao chứ?" Sắc mặt Tô Huyền có chút tái nhợt nhìn thoáng qua Cố Thanh Mâu, mở miệng, thanh âm khô khốc.

Giờ phút này ở cách đó không xa Lí Thiên Nhân cùng Cố Thanh Yên nhưng lại có tâm tình vui sướng khi người khác gặp họa, đầu cúi thấp, dùng dư quang nơi khóe mắt liếc qua bên này, trong mắt mang theo tâm tình xem kịch vui, tựa hồ là muốn xem xem kế tiếp Thanh Mâu sẽ như thế nào, nhất là Cố Thanh Yên, tay cô ta túm chặt góc áo, trong lòng một lần lại một lần bắt đầu cầu nguyện.

Đi tìm chết đi tìm chết đi tìm chết, Cố Thanh Mâu đi tìm chết.

Cầu nguyện người đàn ông này sẽ giết Cố Thanh Mâu.

Như vậy... Hết thấy đều thuận lý thành chương [1], người Cố gia muốn hận, cũng chỉ có thể hận người đàn ông thân phận lai lịch không rõ này.

[1] Thuận lý thành chương: cứ như vậy mà thành.

Những người khác cũng đều không lên tiếng, nhìn thấy người đàn ông đột nhiên xuất hiện này, đi về phía Cố Thanh Mâu, đều rất ăn ý mà trầm mặc nhìn xuống dưới, việc không liên quan mình, không nên dây dưa, nếu là đi về phía Cố Thanh Mâu, vậy thì tốt nhất bọn họ không nên đếm xỉa đến, không cần dính vào.

Bản tính con người chính là vụ lợi tránh tai nạn, nếu như bây giờ có quan hệ gì đó với Cố Thanh Mâu, hiển nhiên là chỉ có hại, không có lợi.

Ánh mắt Cố Thanh Mâu đảo qua, cuối cùng dừng lại trên mặt Tô Huyền, mân mê cánh môi, mắt hoa đào hơi hơi nhướn lên, mang theo vài phần lười biếng, vô vô bả vai Tô Huyền, như đang nói chị yên tâm, đừng lo lắng.

Về mặt Tô Huyền lại mê mang, Mộ Chi Dạ đứng ở trước mặt hai người ánh mắt dừng lại trên tay Tô Huyền đang nắm tay Cố Thanh Mâu, cảm xúc trong mắt lại mơ hồ, như là có chút ủy khuất khó hiểu, bởi vì đợi thật lâu, Cố Thanh Mâu đều không có phản ứng gì.

Không vui sao...

"Ừ." Lúc này đây, Cố Thanh Mâu mở miệng, cắt ngang giây phút yên lặng khiến cho người ta hít thở không thông này, tay cô đưa lên, bắt lấy tay Mộ Chi Dạ.

Những người khác thấy động tác Cố Thanh Mâu, trong lòng cười thầm, chờ người đàn ông thần bí này làm ra hành động sau khi bị Cố Thanh Mâu làm cho tức giận.

Nhưng lại khiến người ta có cảm giác ngoài ý muốn, khi tay của Cố Thanh Mâu đưa lên, anh liền ngoan ngoãn ngồi xổm xuống, hạ mắt nhu thuận nhìn Cố Thanh Mâu, trong mắt mang theo mong đợi.

"Ừ, tôi rất thích." Tay Cố Thanh Mâu đi lên, đặt ở trên đầu Mộ Chi Dạ, nhẹ nhàng sờ sờ.

Mộ Chi Dạ trong mắt phát sáng, khóe môi khẽ nhếch.

Tựa như là bởi vì được khích lệ, mà cực kỳ thỏa mãn vui vẻ, còn thiếu có cái đuôi lay động thôi.

- ---- Đoạn kịch nhỏ -----

Cố Thanh Yên: Mau đến đâm chết cô ta! Đâm chết cô ta! Đâm chết cô ta!

115: Rõ ràng là, kí chủ đã bị anh ta đâm chết hai lần, thật có lỗi, bắt từ chính là một loại thiên phú đó O.O

Mộ Chi Dạ: Đây là một loại phương pháp bồi dưỡng tình cảm.

Cố Thanh Mâu: QAQ Ahaha, anh lại đây! Đâm cho em mấy dao, chúng ta hảo hảo bồi dưỡng tình cảm~

Anh siêu cấp đáng yêu, độc giả không yêu anh anh sẽ chém chém chém... muahahaha

Note của editor: Từ giờ sẽ áp dụng quy định mới, 10 phiếu sẽ thêm 1 chương, 20 phiếu/2 chương...

Số phiếu hiện tại: 898

Còn không mau bỏ phiếu để được bảo chương nào UwU

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phán Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: Sự đáng yêu khác biệt của anh (2)

Mục đích cuối cùng của Mộ Chi Dạ chính là cái này, ánh mắt thanh tịnh, giống như là anh không liên quan đến bất cứ chuyện gì, lông mi đen nháy có chút rung động, bên trong cặp mắt phượng đều là thích thú, vốn dĩ vừa nãy vẫn còn đầy sát khí, bộ dáng dọa người, bây giờ đáng vẻ lại cực kỳ dịu dàng ngoan ngoãn vô hại giống như một con chó nhỏ vậy.

Thích, anh thích Cố Thanh Mâu, đôi mắt Mộ Chi Dạ lóe sáng tinh tinh.

Cố Thanh Mâu thích lễ vật của anh, chỉ cần nghĩ đến đây anh không kìm lòng được cong cong con mắt.

".. Không thể nghi ngờ, khung cảnh này đối với những người khác trong sơn động mà nói là cực kì đánh mạnh vào thị giác, trước đó sự xuất hiện của người đàn ông này khiến cho người ta cảm giác sát khí đầy người, giết người không chớp mắt, lãnh khốc mà mờ nhạt vô tình, một thân sát khí, bên trong cặp mắt phượng ẩn chứa quang mâu làm người ta sợ hãi, mùi máu tươi trên người ập tới từng đợt một, nhắc nhở anh vừa mới nãy đã làm cái gì, anh một thân một mình hạ gục mấy người gác cổng, mà một chút tổn thương đều không có, đây là năng lực mà người bình thường có thể có được sao?

Người bình thường nào có khả năng bình tĩnh như vậy.

Nhưng một người như vậy, bây giờ lại yên lặng ngồi xổm trước mặt Cố Thanh Mâu, tùy ý để Cố Thanh Mâu vuốt lông, một bộ dáng vô hại dịu dàng ngoan ngoãn, đâu có nửa phần sát khí vừa rồi.

Đây quả thực là hai sự tương phản lớn.

"Thanh Mâu, đây là... Chuyện gì xảy ra?" Tô Huyền trên mặt có chút chần chừ, cô nhìn Cố Thanh Mâu, lại quay đầu nhìn Mộ Chi Dạ, muốn nói lại thôi, trong mắt đều là nghi ngờ không thôi.

Cố Thanh Mâu nghe Tô Huyền hỏi, lắc đầu, chậm rãi đứng dậy, cũng không có giải thích Mộ Thanh Dạ là ai.

"Keng..." Cố Thanh Mâu vừa đứng lên, Mộ Thanh Dạ cũng đứng lên, anh tùy ý ném con dao trong tay xuống đất một cái, sau đó vươn hai tay dính đầy máu tươi đưa lên trước mặt Cố Thanh Mâu, ánh mắt chăm chú nhìn Cố Thanh Mâu.

Trên tay Mộ Thanh Dạ đều là máu của người khác, nghe một mùi máu tươi nồng đậm.

"Hắn cũng không muốn ngài làm với hắn giống như trước đó chứ?" 115 nhìn Mộ Chi Dạ, lại nhìn ký chủ, nghĩ đến trước đó Cố Thanh Mâu làm việc đó với Mộ Thanh Dạ.

Gia hỏa này... Trí nhớ rất tốt.

Đáy mắt Cố Thanh Mâu sáng rực khẽ nhúc nhích, khóe môi cô cong lên một nụ cười nhẹ, cặp mắt đào hoa nhắc lên nhìn Mộ Thanh Dạ đứng ở trước mặt, cánh môi khẽ nhúc nhích, mở miệng, thanh âm nghe có chút ôn nhu.

"Đưa tay cho tôi đi."

Nghe Cố Thanh Mâu nói, Mộ Thanh Dạ đưa tay, Cố Thanh Mâu tức thì bắt lấy tay Mộ Thanh Dạ, lấy ra khăn ướt từ trong túi cô, vô cùng cẩn thận lại chuyên chú lau sạch sẽ từng chút một vết máu trong tay Mộ Thanh Dạ, bàn tay lại lộ ra đáng vẻ ban đầu, khớp xương rõ ràng, giống như chạm ngọc, rất là đẹp mắt, so với bàn tay Cố Thanh Mâu thì lớn hơn rất nhiều.

Cố Thanh Mâu ném khăn ướt trong tay vứt xuống đất, Mộ Chi Dạ cup mắt, lộ ra vành tai bên ngoài nhiễm lên màu đỏ.

"Lần này, cảm ơn anh." Hình như Cố Thanh Mâu rất hào hứng, cô đưa tay đặt ở dưới cằm Mộ Chi Dạ nâng lên, khiến cho ánh mắt anh nhìn cô chăm chú, bộ dáng cô vẫn tàn mạn lại kiêu căng như trước, khóe môi cong lên một nụ cười, cặp mắt đào hoa nheo lại, cho người ta một loại cảm giác mỉa mai hoặc vô hình, tựa như một con hồ ly đang câu người.

"Ký chủ, ngài tốt nhất nên nhớ kỹ, lúc trước hắn còn đâm cho ngài mấy nhát dao." 115 ở bên cạnh nhắc nhở, hi vọng Cố Thanh Mâu không nên quên cừu hận.

Nghe 115, ý cười Cố Thanh Mâu càng sâu hơn."Ừm"

Mộ Thanh Dạ gật đầu một chút, có lẽ nghe được Cố Thanh Mâu nói lời cảm tạ, lập tức lại liếc nhìn Cố Thanh Mâu, thanh âm mát lạnh, tiếp tục mở miệng nói.

"Thanh Mâu đáp lễ."

Có vẻ anh có trí nhớ rất tốt, vẫn nhớ chuyện lúc trước, Cố Thanh Mâu thích lễ vật anh tặng, rất vui vẻ, cho nên cũng đưa cho anh một cái đáp lễ.

Thích Thanh Mâu, cũng thích đáp lễ này.

"..." Đại khái là Cố Thanh Mâu không nghĩ tới, vậy mà Mộ Thanh Dạ lại nhớ nhung cái này, cô nhìn người trước mặt trong mắt một mảnh thuần khiết,

không mang theo chút ác ý nào, chỉ là thích, bởi vì thích, cho nên muốn.

Tựa như trước đó đâm chết cô, bởi vì thích cô, cho nên đâm chết cô là có thể mang cô đi vậy.

Không hiểu thiện ác chi phân, cũng không hiểu đúng sai.

Trong thế giới của anh chỉ tồn tại cái anh thích cùng cái anh ghét.

"Đó chính là đáp lễ." Cổ Thanh Mâu mở miệng tựa hồ đang chỉ về việc cô vừa mới lau tay giúp Mộ Thanh Dạ, dứt lời cô nhìn về phía đám người phía sau, nhú mồm, mở miệng nói.

"Còn không đi sao? Nếu các người muốn ở lại đây hưởng thụ, ngược lại tôi cũng không phản đối." Cổ Thanh Mâu giang tay ra, sau đó kéo Tô Huyền lên.

Nghe Cổ Thanh Mâu nói như vậy, bọn họ vẫn không rõ tình huống hiện tại như thế nào, vô cùng ngu xuẩn, lập tức bò dậy từ dưới đất, hiện tại người canh giữ ở cổng đã bị xử lý, những người khác đều tụ tập một chỗ ăn cơm tối, thuận tiện bàn bạc xem xử lý bọn họ như thế nào.

"Ài, ký chủ, không đúng!" Hình như đến bây giờ 115 mới phản ứng lại, nó nhìn xem đám người đào thoát, thanh âm bên trong có chút chần chờ.

"Vốn dĩ theo nguyên tác kịch bản, nữ chính đơn phương độc mã xâm nhập vào trong này, tụ họp cùng các người, đại xuất danh tiếng, đầu tiên là nghĩ biện pháp mang theo các người chạy trốn, trong quá trình chạy trốn, nguyên chủ cùng Tô Huyền đều sinh ra ý nghĩ không tốt đối với nữ chính Hường Ngọc Tuyết, lên kế hoạch muốn hại cô ta, kết quả lại hại chết bản thân trong rừng, Hường Ngọc Tuyết thì đưa tất cả mọi người trốn ra thành công, cứu được tính mạng của những người này, không chỉ có chạm vào tình cảm của nam chính Diệp Dật Tuấn mà còn thu nạp rất nhiều fan hâm mộ, thuận tiện còn hấp dẫn sự chú ý của mấy người nam phụ, mà bây giờ các người đều trốn, kia..."

Chẳng phải là thay đổi kịch bản sao.

"Ừm, đúng vậy."

Cổ Thanh Mâu nghe 115 lộc cộc nói xong một đoạn dài, thanh âm cực kì bình tĩnh, ánh mắt cô rơi vào bên trong bóng đêm đen kịt.

"Để nữ chính đối với không khí đi trang bức nha ~"

"Hử?" 115 mơ màng.

Cổ Thanh Mâu không tiếp tục đề ý tới 115 nữa, đám người bọn họ lặng lẽ đi ra từ trong sơn động, phát ra thanh âm rất nhỏ, đám người kia còn chưa phát hiện.

Mộ Chi Dạ nhìn Cổ Thanh Mâu đi thẳng bên cạnh, anh rũ mắt, tựa hồ như tâm tình của anh cũng không tốt, trong mắt có chút thất vọng.

"Thanh Mâu, cũng không thích sao?" Thấy Cổ Thanh Mâu mắt nhìn về phía anh, Mộ Chi Dạ mở miệng.

"Bẹp ~" Cổ Thanh Mâu thừa dịp bóng tối, lặng lẽ tới gần Mộ Chi Dạ, cô ôm lấy mặt Mộ Chi Dạ, Mộ Chi Dạ có chút cúi đầu, lập tức liền cảm thấy xúc cảm ấm áp trên trán, chạm một cái liền rời khỏi.

"Hồi lễ." Giọng nói của Cổ Thanh Mâu.

Trong nháy mắt, trong mắt Mộ Thanh Dạ quang mâu được thấp sáng lấp lánh, nhìn xem... Không hiểu sao lại có chút đáng yêu.

Cổ Thanh Yến đi sau lưng Cổ Thanh Mâu, cô ta luôn chú ý đến Cổ Thanh Mâu, đương nhiên cũng chú ý tới cử động của Cổ Thanh Mâu, cô ta cắn chặt hàm răng, trong mắt thâm hận.

Số phiếu hiện tại: 908

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: 115 khác thường

Editor: Yến + Beta: Hy

Nhìn hai người trước mặt làm Cổ Thanh Yến vô cùng ngứa mắt, đây là tính làm gì? Cổ Thanh Mâu cố ý đứng trước mặt mình điều vô gương oai sao? Đang muốn nói cho cô ta biết rằng cô mãi mãi cũng không thể sánh ngang được Cổ Thanh Mâu, cô chỉ có thể bám sau lưng để mà tồn tại, dựa vào Cổ

Thanh Mâu, cô ta mới có thể sống sót.

Cổ Thanh Yến rũ mắt, trong mắt xuất hiện tia u ám. Bàn tay trong túi lặng lẽ nắm chặt, móng tay cơ hồ muốn bấm sâu vào da thịt. Cô ta cố gắng giữ bản thân bình tĩnh, trong đầu luôn cố gắng nhớ về lúc Cổ Thanh Mâu ném quả giải độc về phía mình.

Việc kia gọi là bô thí sao? Là muốn nói cho cô, cô mãi mãi chỉ là con nuôi trong Cổ gia, dựa vào những vật Cổ gia bô thí cho mà sống thôi!

Như vừa nghĩ đến chỗ đau, thân thể Cổ Thanh Yến khẽ run, sắc mặt cũng xanh xao.

"Ký chủ, tôi cảm giác... ánh mắt Cổ Thanh Yến ở sau lưng ngài khá là kì lạ, e là muốn ghi thù!" 115 là một hệ thống chất lượng cao, nó nhìn bốn phía đầy cảnh giác, đề phòng đám người kia đuối tới. Chẳng qua nhìn tình huống trước mắt, hình như đám người kia không có phát hiện ra; nhưng mà.... nhìn sau lưng Cổ Thanh Mâu thì có gì đó không đúng!

¬(¯`D¯`)¬ con người thật sự là một loài sinh vật kỳ quái. Tại sao cuối cùng lại lí giải mọi thứ xuyên tạc ý nghĩa của mình như vậy chứ! Rõ ràng ký chủ của nó đem quả giải độc cho cô ta, không cảm ơn còn chưa nói, vậy mà lại đi ghi thù ký chủ, thật là khó hiểu!

"Ừ!" đôi mắt Cổ Thanh Mâu khẽ chuyển động, khoeo mắt liếc nhìn Cổ Thanh Yến ở sau lưng. Giác quan của cô rất nhạy cảm, ánh mắt kia lóe lên tia ác độc, cô cũng không bỏ sót điều gì!

Cổ Thanh Mâu thả chậm tốc độ, vừa vịn đứng cạnh Cổ Thanh Yến, cùng sống vai nhau bước đi.

"Thanh Mâu, thật xin lỗi! Trước đó trong hang động là chúng tôi không tốt, suy đoán lung tung. Lần này nhờ có em mà có thể thoát được nguy hiểm!" Cảm nhận được Cổ Thanh Mâu đi bên cạnh mình, cô ta nhìn sang. Đôi mắt to tròn giờ phút này làm gì còn tia uất hận nữa chứ, hoàn toàn là sự vui mừng cảm kích, thân mật kéo tay Cổ Thanh Mâu.

"Bây giờ chị tin rằng anh trai rất lo lắng cho sự an toàn của chúng ta! Thanh Mâu, có thể nói cho chị, anh ta là ai không? Người đó là bạn của em sao?" Ánh mắt Cổ Thanh Yến lướt nhìn Mộ Chi Dạ đi cách đó không xa, nam nhân kia không thể là người bình thường, mà là.... người có gia thế lớn.

Giọng nói cô ta mang theo ý tứ thăm dò, hiển nhiên là muốn moi chút tin tức của Mộ Chi Dạ từ Cổ Thanh Mâu.

Mộ Chi Dạ đi phía trước giống như nghe được lời này, cước bộ của anh chậm lại một chút. Ánh mắt như có như không nhìn phía sau, mơ hồ mong đợi câu trả lời từ miệng Cổ Thanh Mâu.

Thanh Mâu, thích anh à?

"Bớt ảo tưởng đi, Chi Dạ, người đã quên chuyện người đâm chết ký chủ của tôi rồi hả?"

Bởi vì tâm tư của anh quá mức lộ liễu, không chút nào che giấu được. Thân là một hệ thống chất lượng cao, 115 cũng có thể cảm nhận được sự chờ mong trong ánh mắt anh. Nó núp trong người Cổ Thanh Mâu, hừ hừ vài tiếng. Biết rõ Mộ Chi Dạ sẽ không nghe được, cho nên lời vừa này trên thực tế là cho Cổ Thanh Mâu nghe.

115 muốn mọi lúc đều muốn nhắc nhở Cổ Thanh Mâu, không quên thù cũ, ta mang thù mang thù nha! Nó chính là muốn Cổ Thanh Mâu hẹp hòi trả thù anh ta vậy đó! 凸(¯`^¯)

"Ký chủ, ngài nhất định phải nhớ kỹ đó!"

"Ngài suy nghĩ lại một chút đi, trong tiểu thuyết Diệt Dật Tuấn cùng nữ chính Hường Ngọc Tuyết đều là hung thủ hại chết ngài. Bọn họ làm cho ngài thân bại danh liệt, hủy dung, để ngài trở thành bộ dáng xấu xí như trước kia. Ngài chính là đá lót đường chân chính, một người được xưng pháo hôi nhân vật phản diện đấy."

"Nguyên chủ trước kia cũng là do người khác hại chết!" 115 bắt đầu kể chuyện quá khứ với Cổ Thanh Mâu.

Cổ Thanh Mâu nghe vậy, trên mặt hiện ra nụ cười lạnh, trong mắt tỏa ra khí lạnh. Cô mở miệng trong đầu, ngữ khí lạnh nhạt mang cho người ta một loại cảm giác rợn cả tóc gáy:

"Hệ thống của tôi, hình như người nói hơi nhiều?"

"..." 115 nghe cô nói câu này, đột nhiên cảm thấy mình nói hơi nhiều thật. Nó run người, cuối cùng lựa chọn biện pháp hóa trang thành đà điểu không trả lời. Trầm mặt im lặng trong góc run lấy bầy.

Trong nháy mắt nó cảm thấy, ký chủ đối với nó không có nhân hậu. Có lẽ, sống chung với ký chủ.... cũng không phải tốt. Mặc dù về sau đều sống bình an vô sự, là bộ dáng hòa hợp, Cổ Thanh Mâu đối với những việc này cũng cực kì nhàm chán, đặc biệt không chú ý quan tâm.

Cổ Thanh Mâu không để tâm đến phản ứng của 115, nhử mày. Hiển nhiên tâm tình trong nháy mắt đã trở nên hồng бет, trên một số phương diện 115 rất khác thường, tí như luôn luôn ở trong đầu cô nhắc nhở cô nhớ kỹ những chuyện quan trọng như hận thù, những việc này cô đương nhiên sẽ nhớ kỹ, không cần người bên ngoài nhắc nhở.

115 này, giống như.... gián tiếp chỉ đạo ý nghĩ cô, gián tiếp khống chế ý nghĩ trong đầu cô.

Cho dù mấy biểu hiện này rất là nhỏ bé.

Cố Thanh Mâu nheo mắt, trong mắt gọn lên lạnh lẽo.

Cố Thanh Yến ở bên cạnh nhìn Cố Thanh Mâu nửa ngày không có phản ứng, cuối cùng nhịn không được vươn tay, mở miệng nói.

"Thanh Mâu, em không muốn nói cho chị biết à? Nếu như em không tự nguyện, chị cũng sẽ không hỏi nhiều!"

Cố Thanh Yến thành công để Cố Thanh Mâu trở về trạng thái ban đầu, ánh mắt cô liếc nhìn gương mặt Cố Thanh Yến, nhếch môi, xích lại bên tai Cố Thanh Yến mở miệng nói.

"Chị Thanh Yến thật sự cảm kích em sao? Sẽ không phải ngoài mặt cảm ơn em, nhưng trên thực tế trong lòng nghĩ cách muốn giết em chứ?"

Cố Thanh Mâu nói chuyện cực kỳ thẳng, cũng không vòng vo. Sau khi cô dứt lời, nhìn sắc mặt Cố Thanh Yến, quả nhiên Cố Thanh Yến có chút bối rối dường như không nghĩ tới Cố Thanh Mâu sẽ nói thẳng ra như thế! Hay là nói, không nghĩ ra tại sao Cố Thanh Mâu đoán được trong lòng cô ta đang nghĩ gì. Nhất thời im lặng, nửa ngày sau trên mặt mới nặn ra một nụ cười:

"Thanh Mâu... em..."

Lời còn chưa dứt, đã bị Cố Thanh Mâu cắt đứt. Cố Thanh Mâu cũng không có kiên nhẫn cùng Cố Thanh Yến mang mặt nạ, đối trá cùng nhau diễn vở kịch tí muội tình thâm.

"Chị Thanh Yến, ảo tưởng quá mức là bệnh, cần phải trị." Cố Thanh Mâu mở miệng nói với Cố Thanh Yến, nói xong câu này liền xoay người rời đi.

_____ Tiểu Kịch Trường _____

Mộ Chi Dạ: 115, được, người tiếp tục nói, tôi không thêm đề ý, không thêm đề ý chút nào đâu! (¬_¬;)

115: Sao ta cứ cảm thấy trên người lạnh lạnh nhỉ?

Note: thêm 1 chương nữa là hết ngày hôm nay nha cả nhà ^^

Số phiếu hiện tại: 937

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phán Điện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: Không coi ai ra gì

Editor: Na + Beta: Nghi

Cố Thanh Yến lấp lóe đôi mắt, cắn chặt môi dưới, trên mặt không có cảm giác đau đớn, Cố Thanh Mâu đang nhọc nhằn cô ta phải không, điều vô dương oai, gương nanh múa vuốt, cao cao tại thượng như vậy là muốn nói với cô ta rằng cô ta đề tiện hèn mọn, mãi mãi cũng không có khả năng thay thế Cố Thanh Mâu, cho dù chỉ là nghĩ, cũng không có khả năng.

Cố Thanh Mâu nói cô ta có bệnh, cần phải trị, luôn xoay quanh trong đầu của Cố Thanh Yến, giống như một cái gai nhọn đâm vào đáy lòng cô ta, như xương cá mắc trong cổ họng, không thể nôn ra, chỉ có thể bị mắc kẹt như vậy, mỗi lần trông thấy Cố Thanh Mâu, loại đau đớn và căm hận này càng sâu thêm một tầng.

"..." Dường như vì Mộ Chi Dạ không có được câu trả lời mình mong muốn, thoáng có chút thất vọng, hạ mắt, ủ rũ cúi đầu, nhìn tay mình, tay của anh rất sạch sẽ, trước đó dính vết máu đã được Cố Thanh Mâu lau sạch sẽ, chỉ là ở giữa kẽ tay vẫn còn một chút, còn có chỗ cổ tay còn một vết máu đã khô, bởi vì bị góc áo che lại, nên cũng không rõ ràng.

"Cho anh." Một bàn tay xuất hiện trước mắt Mộ Chi Dạ, bàn tay này trắng nõn, một cái khăn tay màu trắng ẩm ướt ở trong đó.

Mộ Chi Dạ mắt hơi sang lên, anh ngược mắt, ánh mắt rơi vào khuôn mặt chủ nhân của bàn tay này, một gương mặt hoàn toàn xa lạ.

Cố Thanh Yến nhú mày, nhìn Mộ Chi Dạ, luôn cảm thấy ánh mắt này khiến cô ta hơi run rẩy, rõ ràng trước đó lúc người đàn ông này nhìn về phía Cố Thanh Mâu không phải như vậy, cực kỳ dịu dàng ngoan ngoãn, khiến cho người ta quên đi chuyện anh ta rất đáng sợ, cũng làm cho cô ta có ý nghĩ muốn tới gần.

Thế nhưng người trước mặt, khiến cô ta chưa tới đã thấy sợ hãi, Cố Thanh Yến ép bản thân trấn định lại, cô ta hướng về phía Mộ Chi Dạ cười hữu hảo,

thuận tiện giờ khăn ướt trong tay mình, dùng giọng nói thân thiết mở miệng.

"Lần này cảm ơn anh đã đến, chúng tôi mới có thể được giải cứu, anh hẳn là quen Thanh Mâu, tôi muốn giới thiệu một chút với anh, tôi tên là Cố Thanh Yên, chị gái của Cố Thanh Mâu, cũng không biết Thanh Mâu có nói về tôi với anh chưa?" Hiển nhiên Cố Thanh Yên rất am hiểu giao thiệp với người khác, biết rõ Mộ Chi Dạ quen biết Cố Thanh Mâu, trong lời nói luôn nhắc đến Cố Thanh Mâu, rút ngắn khoảng cách.

Sau khi Cố Thanh Yên dứt lời, Mộ Chi Dạ vẫn không nói gì, trong lòng Cố Thanh Yên có hơi rối rắm, đoán không ra suy nghĩ của Mộ Chi Dạ, ngẫm nghĩ một chút, lúc này việc Cố Thanh Mâu làm với Mộ Chi Dạ, dường như là lau tay cho Mộ Chi Dạ, phản ứng của Mộ Chi Dạ rất là vui vẻ.

Nghĩ đến đó, Cố Thanh Yên nhìn về phía Mộ Chi Dạ, cười cười, dung mạo Cố Thanh Yên thuộc về loại hình thiếu nữ thanh tú, không sắc bén như Cố Thanh Mâu, luôn không bộc lộ cảm xúc, lúc đôi mắt đào hoa kia nhướn lên, giống như là mang theo kiểu ngạo không hề che giấu, trong vô tình kéo gần khoảng cách với người khác.

Cố Thanh Yên thì không giống vậy, lúc cô ta cười như vô tình tăng hảo cảm với người khác, lộ ra vẻ ôn hòa, không có cảm giác xa cách, hoàn toàn bắt đồng với Cố Thanh Mâu.

"Chỗ này của anh còn vết máu, chắc là lúc này Thanh Mâu lau chưa sạch, đưa tay anh cho tôi, tôi giúp anh lau sạch sẽ."

Lời nói của Cố Thanh Yên không có khuyết điểm gì, chẳng qua là... cô ta tìm nhầm đối tượng mà thôi.

Mộ Chi Dạ hơi nhú mày, không đợi đến lúc bàn tay Cố Thanh Yên đưa tới đã rút về, dường như cũng không thích Cố Thanh Yên đụng vào, cánh môi khẽ nhúc nhích, giọng nói mát lạnh mà đậm mực.

"Tránh ra."

Anh cũng không quan tâm người khác có mắt mặt hay không, cảm giác của anh chỉ có một, chính là quá ảm ỉ.

Một người phụ nữ chưa từng gặp qua xuất hiện trước mặt anh, luôn miệng nói những thứ anh không muốn nghe, cũng không có kiên nhẫn để nghe, rất ồn ào, cũng rất chướng mắt.

Trong thế giới của Mộ Chi Dạ, ngoài tồn tại chán ghét và yêu thích, còn có loại tồn tại thứ ba, chính là loại tồn tại hoàn toàn trong suốt, anh sẽ không chú ý những thứ này, ánh mắt ý nghĩ cũng sẽ để ý tới những vật này, vừa nảy đến bây giờ, Mộ Chi Dạ vẫn luôn không chú ý đến những người này, dung mạo và lời nói, anh đều không quan tâm, cũng chưa từng quan tâm.

"Tôi... chỉ là có ý tốt." Đại khái Cố Thanh Yên không nghĩ tới, thái độ Mộ Chi Dạ lại như vậy, sắc mặt cô ta hơi khó coi, lúc còn định nói gì đó, tất cả mọi người đã dừng lại, sau khi đi ra từ trong cái huyết động kia, họ đi một hồi lâu, vốn dĩ bị nhốt trong sơn động lâu như vậy vẫn chưa ăn gì, đã kiệt sức, hiện tại đến cực hạn, không còn sức lực chống đỡ tiếp, chỉ có thể tìm một chỗ nghỉ ngơi, tìm kiếm đồ vật có thể ăn, bổ sung thể lực.

"Chúng ta tìm một ít đồ có thể ăn." Lý Kiệt Sâm mở miệng, anh ta để mọi người ngồi trên mặt đá, sau đó bắt đầu phân công người với bản thân đi tìm đồ ăn không có độc, Diệp Dật Tuấn vẫn như cũ ở lại, nhóm lửa.

Cố Thanh Mâu đi tới một góc rồi ngồi xuống, hiển nhiên cô cũng hơi mệt, đang chuẩn bị nhắm mắt dưỡng thần thì Mộ Chi Dạ đi tới bên cạnh Cố Thanh Mâu, theo đến còn có Cố Thanh Yên, trong tay cô ta vẫn còn cầm một cái khăn ướt.

Mộ Chi Dạ trực tiếp đi tới trước mặt Cố Thanh Mâu, sau đó ngồi xổm xuống, lúc nhìn Cố Thanh Mâu, ánh mắt Mộ Chi Dạ với lúc này hoàn toàn khác biệt, anh vươn tay, xắn tay áo lên, mở miệng nói với Cố Thanh Mâu.

"Thanh Mâu lau chưa sạch."

"..." Cố Thanh Mâu nhìn mắt sáng lóng lánh của người trước mặt, hiện ra vẻ sáng sủa, ngoan ngoãn ngồi xổm trước mặt cô, chỉ chờ cô lau sạch sẽ máu đen trên tay anh.

Cố Thanh Mâu rũ mắt, cũng không biết đang suy nghĩ gì, cô lấy khăn ướt trong túi lau sạch sẽ từng kẽ tay Mộ Chi Dạ, toàn bộ việc làm Mộ Chi Dạ đều cực kỳ phối hợp.

Cố Thanh Yên trầm mặc nhìn thoáng qua khăn ướt trong tay mình, lại nhìn Cố Thanh Mâu và Mộ Chi Dạ.

Người đàn ông kia, hoàn toàn không để cô ta vào trong mắt...

Số phiếu hiện tại: 939

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 68: Mộ Chỉ Dạ, anh là thần thánh phương nào?

Editor: Hàn Băng + Beta: Nghi

Đội đến khi Cố Thanh Yên phục hồi lại tinh thần, Cố Thanh Mâu ở bên cạnh đã quay trở lại vị trí ban đầu, dựa vào thân cây, nhắm mắt, bộ dáng lười biếng không tập trung. Ngồi bên cạnh Cố Thanh Mâu là Mộ Chỉ Dạ, anh ngồi tư thế đoan chính, nhìn chăm chú vào Cố Thanh Mâu, vô cùng chú tâm, người bên ngoài nhìn vào đều thấy Mộ Chỉ Dạ rất thuần lương vô hại.

Sắc mặt Cố Thanh Yên khôi phục lại bình thường, cô ta lắc đầu, trong lòng tự cảm thấy buồn cười, sao cô ta lại có thể cảm thấy sợ hãi Cố Thanh Mâu vì một câu nói như vậy chứ.

Cố Thanh Mâu liếc nhìn biểu tình trên mặt của Cố Thanh Yên, khóe môi hơi cong lên, trong mắt còn mang theo vài phần trêu tức, có người muốn tìm đường chết như vậy thì cô cũng chẳng thể ngăn cản nổi.

...

Sau khi mọi người nghỉ ngơi được một lúc, mấy người Lý Kiệt Sâm cũng mang đồ ăn về, sau khi Diệp Dật Tuấn nướng xong, mọi người ăn xong rồi rút cuộc cũng có cảm giác tốt hơn một chút.

Cố Thanh Mâu không hề động, như không muốn ăn đồ Diệp Dật Tuấn nướng, Mộ Chỉ Dạ lại càng không động, ngoại trừ Cố Thanh Mâu ra anh chẳng có hứng thú gì.

Hiện tại sắc trời đã hoàn toàn tối, tất cả mọi người quyết định ở lại đây không rời đi nữa, một mặt là do thật sự bọn họ đã rất mệt mỏi rồi, cho dù có bổ sung một chút đồ ăn, cũng không còn thừa thê lực để rời đi nữa, một mặt khác là do cũng rất nguy hiểm, muộn như vậy mà đi lại trong rừng, bọn hắn đều tay không tác sắt, nếu gặp mãnh thú thì sẽ bỏ mạng ở đây mất.

"Được rồi, tất cả mọi người đều ngủ đi, mỗi người chúng ta thay phiên nhau gác đêm, bây giờ tôi gác đêm trước, nếu có tình huống khác thường, tôi sẽ nói với mọi người." Diệp Dật Tuấn nói với mọi người, tỏ ra đặc biệt thân thiết, từ trước đến nay hắn đều là kiểu đàn ông ầm ập.

Sau khi Diệp Dật Tuấn nói xong, liền dập tắt đồng lửa đang cháy, mặc dù không có ánh lửa mãnh thú sẽ không dám tới gần, thế nhưng đám người kia rất dễ dàng phát hiện tung tích bọn họ, nếu bị phát hiện kết quả có thể đoán ra.

"Để tôi gác đêm đi, buổi đêm tôi không muốn ngủ." Cố Thanh Mâu mở miệng nói với Diệp Dật Tuấn, cô mở to mắt, vừa rồi lúc mọi người đang ăn, cô tựa vào thân cây nhắm mắt dưỡng thần, hiện tại hoàn toàn không có ý định đi ngủ, ánh mắt sáng ngời có thần, khóe môi cong nhẹ, nhìn Diệp Dật Tuấn.

"Vậy cũng được." Diệp Dật Tuấn sau khi sững sờ ngạc nhiên một lúc, gật đầu nhẹ, vẫn cố ý nói vài câu quan tâm với Cố Thanh Mâu, cảm giác vô cùng ầm lòng.

Sau đó đội đến lúc tất cả mọi người nằm xuống, bốn phía chính thức lâm vào một mảnh quỷ dị yên tĩnh, Cố Thanh Mâu nhìn bóng tối, cũng không biết là đang suy nghĩ cái gì, Mộ Chỉ Dạ hạ mắt, ôm bụng mình, phát ra tiếng không đúng lúc.

"Ọt ọt..." Tiếng bụng kêu, tựa hồ là nói với Mộ Chỉ Dạ nó muốn ăn.

Cố Thanh Mâu nhìn về phía Mộ Chỉ Dạ, trong mắt hiện lên nét cười, cô nhìn Mộ Chỉ Dạ nói:

"Đói bụng? Vì sao lúc này lại không ăn?"

"Thanh Mâu không ăn, tôi cũng không muốn ăn." Mộ Chỉ Dạ nhếch môi, tựa hồ cảm giác mình như vậy có chút... không tốt lắm, sắc mặt anh đỏ lên, đương nhiên là trên mặt có khăn che nên nhìn không ra, Cố Thanh Mâu chỉ có thể nhìn thấy, hai tai Mộ Chỉ Dạ nhanh chóng đỏ lên, lông mi run rẩy.

"Mộ Chỉ Dạ, cuối cùng anh... là thần thánh phương nào?" Cố Thanh Mâu nhìn Mộ Chỉ Dạ, ánh sáng trong mắt tiêu tan, cô đến gần Mộ Chỉ Dạ, khóe môi cong lên ý cười, cổ ý thối một luồng khí nóng bên tai Mộ Chỉ Dạ.

"Chờ tôi, tôi làm cho anh ăn."

Hành động này, khiến cả người Mộ Chỉ Dạ mẫn cảm, nhất là bả vai run lên.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phán Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69: Nhìn Thanh Mâu thật ngon

Editor: Yến + Beta: Jang

Vui lòng không sao chép, chuyển ver dưới mọi hình thức!!

Bởi vì hành động của Cố Thanh Mâu có chút quá mức ái muội, khí nóng đã trực tiếp chui vào cổ của anh, như đang cố ý trêu chọc anh. Bây giờ thì Mộ Chi Dạ không dám nhúc nhích, anh đoan chính ngồi ngay tại chỗ, cơ thể cứng đờ, khóe mắt quét nhìn xung quanh nhưng thực chất là nhìn về phía Cố Thanh Mâu đang tựa trên bả vai anh. Nhìn vào đôi mắt Cố Thanh Mâu - đôi mắt hoa đào ấy phác hoạ đáng vẻ tươi cười, giống như một con hồ ly giả hoạt.

Như biết được điều gì, Cố Thanh Mâu cười rất câu nhân, vốn dĩ tưởng mạo cô đã cực kỳ diễm lệ. Không cười thì thôi nhưng khi đã cười lên cặp mắt kia thật sự có thể đoạt lấy hồn người. Đuôi mắt cong cong lên, mang theo sự đặc biệt thuộc về cô, kiều ngạo còn có tùy ý.

"Làm sao vậy? Trên mặt tôi dính gì sao?" Cố Thanh Mâu cố ý hỏi Mộ Chi Dạ nhếch môi cười. Trong mắt mang theo vài phần nghiền ngẫm, từ lúc này đến bây giờ đều là cố ý đùa giỡn Mộ Chi Dạ như vậy,.

Vừa là thăm dò, vừa là đùa giỡn.

Mộ Chi Dạ này bình thường ít khi xuất hiện, cô không biết thân phận anh ta, không biết anh ta qua lại với những ai, ban đầu thì biết một chút... Anh ta mắc bệnh xa tình, một lời không hợp là chém người khác, mặc dù bây giờ nhìn ngốc nghếch, vô hại như một con chó nhỏ nhu thuận.

"Ký chủ..." 115 giờ phút này mới dám lên tiếng một lần nữa, nó cẩn thận mở miệng thăm dò. Cảm giác được Cố Thanh Mâu không có phản ứng gì khác mới mở miệng nói tiếp.

"Tôi... Tôi sai rồi, tôi không phải cố ý, tôi chỉ là sợ ngài bị Mộ Chi Dạ mê hoặc, cho nên mới phải nói nhiều như vậy đấy."

Nghe 115 nói, Cố Thanh Mâu không đáp lại. Cô vẫn nhìn lên mặt Mộ Chi Dạ như trước, ý muốn nhìn trộm triệt để đối phương.

"..." Mộ Chi Dạ nhìn vào mặt Cố Thanh Mâu, cặp mắt hơi mở lớn. Anh không biết che giấu tâm tình mình đối với người khác, giống như hiện tại, cũng là trực tiếp nhìn lên mặt Cố Thanh Mâu. Sau đó nghe thấy cô nói mới hồi thần lại. Mở miệng với Cố Thanh Mâu, giọng nói mát lạnh đồng thời mang theo cảm giác mà bản thân anh cũng không hiểu.

"Thanh Mâu nhìn... Thật ngon."

Hôm nay Mộ Chi Dạ cảm thấy Cố Thanh Mâu trước mặt anh cho anh cảm giác rất lạ, anh muốn tiến lên cắn cô một cái.

"Hửm?" Cố Thanh Mâu nghe Mộ Chi Dạ nói, nhú mày, như là không ngờ rằng anh lại biết nói những lời như vậy.

Mộ Chi Dạ không trả lời, bụng lại kêu ọt ọt.

"Ọt ọt..."

"Phụt..." Cố Thanh Mâu nhìn Mộ Chi Dạ nhu thuận ngồi rất giống một cô vợ nhỏ, nhin không được bật cười một tiếng. Không tựa trên vai Mộ Chi Dạ nữa mà chậm rãi đứng dậy, đi tới một chỗ, lấy nguyên liệu nấu ăn còn lại và một cái bật lửa để nhóm, dựng lên một cái bếp nhỏ.

Lúc trước Lý Kiệt Sâm bắt được mấy con thỏ rừng, vẫn còn dư lại một chút thịt thỏ chưa ăn. Cố Thanh Mâu dứt khoát nướng luôn số thịt thỏ, thịt nướng phát ra âm thanh xèo xèo tỏa ra mùi thơm không ngừng, mặc dù không có gia vị nhưng nhìn chung cũng không tệ lắm.

Mộ Chi Dạ như trước, tư thế ngồi nhu thuận, chăm chú nhìn Cố Thanh Mâu đang nướng thịt thỏ.

Thịt nướng nhìn trông thật ngon.

Người nướng thịt dường như... cũng rất ngon.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giỏi Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Hướng Ngọc Tuyết xuất hiện

Editor: Hana + Beta: Nghi

Cố Thanh Mâu rất tự nhiên không chú ý đến Mộ Chi Dạ, ngược lại, 115 vẫn cứ cảnh giác Mộ Chi Dạ. Dù sao, con người tên Mộ Chi Dạ này mang đến cho người khác một cảm giác rất quý dị, giống như là một đứa trẻ thuần khiết, không phân biệt được đúng sai, tốt xấu, chỉ biết đến hi vọng ái ố của chính mình. Lúc anh giết người nói chung và thời điểm anh đâm chết Cố Thanh Mâu nói riêng, từ đầu đến cuối trong mắt anh đều không có chút cảm xúc nào.

Lúc anh dịu dàng, ngoan ngoãn, nghe lời lại làm cho người ta cảm thấy yêu thích.

Chẳng lẽ Mộ Chi Dạ này vẫn luôn sống như thế này sao? Sao anh có thể sinh tồn trong cái tầng đáy của xã hội hiện đại như thế này chứ, trừ khi anh vẫn cứ như bây giờ, sinh sống trong rừng sâu núi thẳm, nhưng cái giả thiết này sao có thể là thật được.

115 có thể nghĩ được đến đây thì Cố Thanh Mâu cũng có thể nghĩ đến. Cô lấy thịt thỏ đã nướng chín, lạnh nhạt nhìn về phía Mộ Chi Dạ, nhếch miệng nói.

“Được rồi, ném thử tài nấu nướng của tôi đi.” Cố Thanh Mâu đưa miếng thịt thỏ đến trước mặt Mộ Chi Dạ, mùi thơm của thịt thỏ đã nướng qua bay đến mũi của anh, anh tính nói gì đó, lại quay qua nhìn Cố Thanh Mâu.

Bởi vì đang ở ngoài trời lại không mang theo đũa, Cố Thanh Mâu chỉ có thể dùng tay đưa miếng thịt thỏ nướng đã được cắt ra tới trước mặt Mộ Chi Dạ, anh nhìn lướt qua Cố Thanh Mâu đang ngồi trước mặt, lấy khăn trên mặt mình xuống, mới mồm nhếch nhẹ, sau đó một miếng đã ăn hết cả miếng thịt trên tay Cố Thanh Mâu, nhân tiện lè lưỡi liếm luôn cả lòng bàn tay cô. Mộ Chi Dạ rất đẹp, nhất là khi khuôn mặt được lộ ra đầy vẻ mong đợi, giống như một bức tranh đẹp nhất.

“Chắc...” Cố Thanh Mâu nhìn Mộ Chi Dạ trước mặt, trong lòng có chút đáng tiếc chậc lưỡi một tiếng, lắc đầu, dường như cảm thấy có chút tiếc nuối.

“Đẹp trai như vậy, tại sao hết lần này đến lần khác lại mắc bệnh xà tinh [1] chứ! Thật đáng tiếc...”

[1] Bệnh xà tinh: bệnh thần kinh cuồng theo dõi.

“Khụ khụ khụ...” 115 không nghĩ rằng Cố Thanh Mâu sẽ nói như vậy. Đây là lần thứ hai 115 nghe được Cố Thanh Mâu nói như thế. Xem ra, quả thật kỹ chủ của nó... rất cuồng luyện cái đẹp nha.

Hai người ngồi trước đồng lửa nhìn từng đóm lửa tí tách bay lên, Cố Thanh Mâu dường như đã nhận ra cái gì, nhanh chóng đảo mắt nhìn về bên trái, nơi đó có tiếng bước chân dồn dập, hình như có người lần theo ánh sáng từ lửa mà đến đây.

Trong mắt Cố Thanh Mâu mang theo ý cười cùng sự suy tư nhìn theo hướng phát ra âm thanh, còn Mộ Chi Dạ dường như không có hứng thú với bất kỳ vật gì ngoại trừ Cố Thanh Mâu nên không có chút phản ứng nào.

“Tới rồi.” Cảnh môi Cố Thanh Mâu khẽ nhúc nhích, giọng nói bình tĩnh, mở miệng thì thầm, dường như đã đoán được người tới là ai.

“Bịch bịch bịch...” Tiếng bước chân dồn dập thành công làm cho những người vốn dĩ còn đang ngủ nhao nhao thức dậy dù vẫn còn hơi mơ màng, chưa rõ tình huống hiện tại. Cố Thanh Mâu liếc qua đám người, mở miệng nói: “Suyt, có người tới.”

Mọi người có chút khần trương vội vàng bò dậy, nhìn về phía phát ra âm thanh. Trong tầm mắt dần xuất hiện một thân ảnh chật vật. Đó là một cô gái đẹp đến động lòng người, tuổi chừng hai mươi, bộ quần áo trên người rách nát, để lộ ra da thịt trắng nõn nà trong không khí làm cho người người thương tiếc.

“Ngọc Tuyết?” Âm thanh của Diệp Dật Tuấn vang lên đầy nghi ngờ, nhìn cô gái trước mặt mình.

Hướng Ngọc Tuyết ngẩng đầu, tóc cô ta rối bù xù, trên mặt có chút sưng đỏ, dĩ nhiên là bị người ta đánh vào mặt. Cô nhìn về phía đám người thờ phào một hồi, sau đó... ánh mắt nhìn lên người Cố Thanh Mâu và Tô Huyền mang theo vài phần nghi vấn.

Số phiếu hiện tại: 980

10 phiếu thêm 1 chương, 20 phiếu thêm 2 chương nha ^^

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phán Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 71: Người nắm giữ cốt truyện

Editor: Vi + Beta: Hy

Vui lòng không sao chép và chuyển ver dưới mọi hình thức! Truyện được đăng tải duy nhất tại Mê Đọc Truyện và Wattpad!

Ánh mắt Hướng Ngọc Tuyết lộ sự bất ngờ, giống như có một số việc vượt ngoài dự đoán của cô ta. Cố Thanh Mâu từ nãy đến giờ vẫn nhìn chăm chăm về Hướng Ngọc Tuyết vừa mới xuất hiện, đương nhiên cũng biết rõ được những suy nghĩ trong đầu cô ta. Nghi ngờ, đôi mắt cô hơi híp lại, ngẫm nghĩ.

"Khụ khụ khụ... Kí chủ, cái này... Cô đã thành công trong việc làm nhân vật chính ném mùi thất bại rồi!" 115 mở miệng, nhìn theo hướng của Hướng

Ngọc Tuyết. Chắc hẳn cô ta đã sắp xếp mọi chuyện, chỉ là tất cả lại khác hoàn toàn với kịch bản cũ. Kí chủ của nó đã dẫn mọi người đi trước một bước, Hường Ngọc Tuyết... chỉ sợ phải đối mặt với một đám người đang phát điên lên trong cơn động rồ.

Nhìn bộ dáng của cô ta, chắc hẳn kết quả cuối cùng cũng không nhận được phần tốt.

Hường Ngọc Tuyết không để ý nhiều như vậy, cô ta lao đảo đi về phía Diệp Dật Tuấn. Cả người mềm nhũn, ngã thẳng vào lòng ngực Diệp Dật Tuấn. Cơ thể run rẩy, nhìn qua như đang vô cùng sợ hãi. Cô ta cứ chôn đầu thật lâu như vậy, đôi tay nắm chặt vạt áo của Diệp Dật Tuấn.

"Ngọc Tuyết, sao em lại ở đây?" Diệp Dật Tuấn là người thông minh, hẳn nhìn thấy Hường Ngọc Tuyết đến đây. Liền suy nghĩ đến những thứ khác: như Hường Ngọc Tuyết đi theo đội cứu viện vào rừng; dù sao truyền hình đang phát trực tiếp lại đột ngột bị cắt, tổ tiết mục không thể nói lái sang chuyện khác. Trong rừng này có rất nhiều nguy hiểm ngoài dự đoán, chuyện này vô cùng nghiêm trọng.

Sợ đi hẳn luôn duy trì bình tĩnh cũng là vì vậy; trong khi chờ người tới cứu viện, phải đảm bảo mình có thể bình an.

"Xin lỗi, Dật Tuấn, em muốn yên tĩnh một chút." Hường Ngọc Tuyết như đang suy nghĩ đến chuyện khác, giọng nói cô ta có chút ngượng ngịu. Hôm nay Hường Ngọc Tuyết rất sợ, bởi vì đây là lần đầu tiên... lần đầu tiên mọi chuyện không xảy ra giống như mong muốn của cô. Những người này hẳn là phải bị mấy tên côn đồ đó giam cầm, sợ hãi cùng tuyệt vọng. Đúng lúc cô ta cùng đội cứu viện vào rừng, bị đám côn đồ này bắt đi, sau đó gặp được đám người Diệp Dật Tuấn.

Sau đó... cô ta ra tay cứu thoát tất cả mọi người. Kế tiếp theo kịch bản còn bị hai người phụ nữ ác độc là Cố Thanh Mâu cùng Tô Huyền hợp tác bày mưu tính kế hãm hại, nhưng cuối cùng 'gây ông đập lưng ông'. Một người phải thay thế cô ta bỏ mạng cho đám côn đồ, bị XXX đến chết, còn người kia thì táng thân trong rừng chứ không phải... không phải như thế này!

Hường Ngọc Tuyết thò đầu ra từ trong ngực Diệp Dật Tuấn, nhìn về phía Tô Huyền cùng Cố Thanh Mâu. Hiển nhiên hai người kia chẳng gặp chuyện gì cả.

Không giống... Hoàn toàn không giống với trong truyện.

Hường Ngọc Tuyết cố gắng trấn áp sự bất an trong lòng, há miệng hít thở một hơi, bình ổn nhịp thở. Cô ta vốn chỉ là một tác giả vô danh, tự tay viết tiểu thuyết 'Ảnh hậu giới giải trí', số lượng độc giả cũng rất ít. Nhân vật chính trong truyện cũng là cô ta tự lấy tên của mình.

Không thể ngờ được có một ngày, cô ta xuyên không - xuyên vào nhân vật nữ chính do chính cô ta đặt bút viết, mà tất cả mọi chuyện sau đó cũng phát triển theo truyện của cô.

Cô giống như người biết trước tương lai, biết mọi chuyện sẽ xảy ra, nắm rõ tất cả mọi thứ trong tay, mọi chuyện chỉ cần dựa vào kịch bản mà diễn. Mọi thứ đều trở nên tốt đẹp, cô ta là nhân vật chính của cuốn tiểu thuyết này, tất cả sẽ phục vụ vì cô ta, những người đàn ông ưu tú kia sẽ là của cô ta, mấy ả nữ phụ dù có tốt đẹp thế nào cũng chỉ làm nền cho cô ta, bọn họ sẽ phát điên lên vì ghen tị, muốn hãm hại cô ta nhưng chẳng thể, cuối cùng tự làm bậy không thể sống...

"Sao lại biết..." Hường Ngọc Tuyết nắm chặt tay Diệp Dật Tuấn, mọi chuyện tưởng như sẽ phát triển theo cốt truyện cô ta viết, nhưng bây giờ...

Mọi thứ thay đổi, giống như sắp không nắm được vào tay nữa rồi.

Hường Ngọc Tuyết cảm thấy mùi mồ hôi về tương lai của chính mình.

"Ngọc Tuyết, em không sao chứ? Nói cho anh nghe chuyện gì đã xảy ra?" Giọng nói của Diệp Dật Tuấn rất ôn nhu, anh nhìn người phụ nữ nằm trong lòng ngực. Trong mắt toàn vẻ dịu dàng có thể nhỏ ra nước, dứt lời còn xoa đầu Hường Ngọc Tuyết.

"Em ổn lắm, không sao." Hường Ngọc Tuyết ngẩng đầu từ trong lòng ngực Diệp Dật Tuấn, khẽ lắc đầu, sắc mặt vẫn tái nhợt không thể coi nhẹ được. Cô nhìn về hướng Cố Thanh Mâu và Tô Huyền, để ý tới màu tóc của Cố Thanh Mâu, màu đó cũng là màu khác hoàn toàn so với dự tính của cô ta.

"Cố Thanh Mâu, tóc của em sao lại là màu này?" Hường Ngọc Tuyết hỏi theo bản năng.

"Tóc của tôi... Chẳng lẽ không được để màu này sao?" Cố Thanh Mâu nghe thấy câu hỏi của Hường Ngọc Tuyết, cô nhướn mày hỏi ngược lại, cặp mắt đảo hoa hơi nheo lại nhìn Hường Ngọc Tuyết. Trong mắt hiện lên ánh sáng lạnh lẽo, hiển nhiên thái độ cũng không thân thiện. Cơ bản là cô không muốn che giấu sự ghét bỏ của cô đối với Hường Ngọc Tuyết.

Lúc nói chuyện, tay Cố Thanh Mâu luôn đặt trên đầu Mộ Chỉ Dạ, nhẹ nhàng xoa đầu anh. Cũng chính vì vậy mà Mộ Chỉ Dạ không có nảy sinh bất cứ ý đồ không tốt nào, lòng mày dần thả lỏng, khôi phục dáng vẻ ngoan ngoãn như trước.

"Tiểu thư Ngọc Tuyết là đại minh tinh hạng A, lại nhớ được tên của một nghệ sĩ không có danh tiếng như tôi, quả thực tôi cũng rất giật mình." Cố Thanh Mâu tiếp tục nói, mỗi câu của cô đều mang theo dò xét. Nhưng trên mặt vẫn là mang theo nụ cười ánh mắt chăm chú nhìn nét mặt Hường Ngọc Tuyết.

"Chỉ là chị có chút ấn tượng, nên mới thuận miệng hỏi một chút." Hường Ngọc Tuyết nghe Cố Thanh Mâu nói xong mới phát giác ra được cô ta không nên hỏi câu này, vội thanh minh rồi đứng dậy, né tránh ánh mắt của Cố Thanh Mâu.

Dứt lời, Hường Ngọc Tuyết liền tự giác biến mình thành trung tâm của tất cả mọi người. Cô ta nói rõ ngọn nguồn mọi chuyện, ví dụ như đội cứu viện đi

một hướng, cô ta bị bỏ quên ở đằng sau, rồi làm thế nào để cô ta trốn khỏi đám người kia, Hường Ngọc Tuyết thở phào nhẹ nhõm, mở miệng nói.

"Yên tâm đi, nhất định chúng ta có thể rời khỏi khu rừng này, tôi tin chúng ta có thể."

Cố Thanh Mâu chỉ đứng đó bất vi sở động, nhìn bóng lưng Hường Ngọc Tuyết, ánh mắt thần bí không biết đang nghĩ gì. Sau một lúc lâu mới nở nụ cười lạnh lùng, trong mắt chỉ là một mảnh trong veo.

"Kí chủ... ngài sao vậy?" 115 không khỏi mở miệng hỏi.

"Nữ chính Hường Ngọc Tuyết của chúng ta, có chút kì lạ..." Cố Thanh Mâu đảo mắt, nhớ lại vừa rồi sự kinh ngạc hiện rõ trong đôi mắt Hường Ngọc Tuyết khi nhìn thấy cô cùng Tô Huyền.

Đúng lúc này, Mộ Chi Dạ lại gần bên cạnh Cố Thanh Mâu, anh mở miệng.

Hôm nay 2 chương nha cả nhà ><

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Chỉ Dạ muốn làm gì?

Editor: Xi + Beta: Vi

"Thanh Mâu ghét cô ta." Mộ Chi Dạ gần như mặt đối mặt với Cố Thanh Mâu, đôi mắt phượng khẽ nhếch lên, nhìn chăm chăm cô, càng ngày càng ép sát cô. Dường như anh cũng không muốn che giấu cảm xúc bản thân, vô cùng thẳng thắn nói ra suy nghĩ của mình với Cố Thanh Mâu.

"Hửm?" Cố Thanh Mâu nghe những lời này của Mộ Chi Dạ, con ngươi màu nâu khẽ động, nhìn Mộ Chi Dạ đang đứng trước mặt. Đôi mắt anh rất sạch sẽ, tựa như không nhiễm bụi trần, óng ánh trong suốt, anh đang nghĩ cái gì, vừa liếc mắt cô đã có thể biết được, nhưng bây giờ thì đôi mắt trước mặt này đã đọc được hết tâm tư của cô rồi.

"... Chỉ Dạ muốn làm gì vậy, có thể nói cho tôi biết không." Cố Thanh Mâu nhếch khóe môi, đưa cánh tay lên, vòng qua ôm cổ Mộ Chi Dạ, cô tựa đầu lên vai Mộ Chi Dạ, phả một luồng khí nóng lên cổ anh, hơi thở nóng bỏng lan đến lỗ tai Mộ Chi Dạ. Anh giống như một chàng trai ngây ngô bị đùa giỡn, trong phút chốc khuôn mặt đã đỏ bừng, cơ thể căng thẳng, ánh mắt dời đến cái cổ trắng nõn của Cố Thanh Mâu, và cả... cánh môi đỏ thắm đang cong lên của cô.

Tựa như một món ăn rất ngon vậy.

Muốn ném một miếng, cắn một cái xem có mùi vị ra sao.

Mộ Chi Dạ trừng mắt, cuối cùng chọn không nhìn nữa, nhưng Cố Thanh Mâu vẫn tựa vào anh, nhìn lỗ tai Mộ Chi Dạ đỏ ửng bèn đưa tay chạm vào, tay cô lạnh ngắt, vừa vận khiến Mộ Chi Dạ hạ nhiệt.

"Kí chủ, bây giờ ngài rất giống với tiểu thư bắt tài ăn chơi trác táng đùa giỡn thiếu niên ngày thơ ấu, ngài cũng thật là..." Không hiểu sao 115 bỗng dung có chút đồng tình với Mộ Chi Dạ, mỗi lần bị Cố Thanh Mâu trêu chọc là anh lại đỏ hết mặt lên.

Cố Thanh Mâu nghe 115 nói thì nhìn Mộ Chi Dạ đang đứng trước mặt mình, cô khép hờ đôi mắt, buông Mộ Chi Dạ ra, đứng dậy đi đến chỗ Hường Ngọc Tuyết. Lúc này Hường Ngọc Tuyết đang nói chuyện với những người kia, Diệp Dật Tuấn dường như cũng cảm động vì Hường Ngọc Tuyết không ngại hiểm nguy một mình đến cứu mọi người, ánh mắt khi anh ta nhìn Hường Ngọc Tuyết tràn ngập sự dịu dàng yêu chiều.

Hiển nhiên, đám người kia đã cố ý hoặc vô tình bỏ qua Cố Thanh Mâu.

"Bóp bóp bóp..." Cố Thanh Mâu vỗ tay, khiến mọi người dời sự chú ý lên người cô.

"Xem ra, mọi người đã bàn bạc xong rồi?"

"Cố Thanh Mâu, cô nói vậy là có ý gì?" Lý Thiên Nhi nhíu mày, cô ta vốn đã khó chịu với Cố Thanh Mâu từ lâu, bây giờ thấy Cố Thanh Mâu như vậy, trong lòng vô cùng tức giận. Cô ta nhắc chân, đang định nói thêm mấy câu nữa thì bất gặp ánh mắt của Cố Thanh Mâu, đôi mắt đào hoa thường ngày giờ đây lạnh lẽo như băng, khiến người khác cảm thấy sợ hãi.

"Thanh Mâu, tiền bối Ngọc Tuyết đến để cứu chúng ta, em không được vô lễ như vậy với chị ấy, chỉ cần đi theo tiền bối Ngọc Tuyết, chúng ta có thể thoát ra khỏi khu rừng này." Cố Thanh Yên cũng thuận theo cô ta mở miệng.

Lúc hai người họ còn định nói thêm cái gì nữa, Cố Thanh Mâu dứt khoát ngắt lời.

"Câm miệng."

Thấy Cố Thanh Mâu không chút khách khí bảo họ câm miệng, sắc mặt hai người đen lại, cuối cùng cũng không nói nữa. Cố Thanh Mâu nhìn Hường Ngọc Tuyết đang cực kỳ chật vật, khoanh tay quan sát cô ta, mở miệng.

"Mạn phép cho tôi hỏi Ngọc Tuyết tiền bối một câu, tiền bối định trốn khỏi đây bằng cách nào?"

Tâm nguyện nhỏ nhoi của dịch giả: Mình rất muốn đọc cmt của mọi người, vì điều đó cho mình thấy mọi người đón đọc truyện qua từng ngày, có thể hồi trước mình đăng lên app một phần là vì thu nhập, nhưng hiện đại mình chỉ muốn được mọi người tiếp tục yêu quý và ủng hộ thôi, tiền nong hông quan trọng hehe:v Hi vọng có thể đọc được nhiều cmt của các bạn, chứ tui thấy lượt đọc rõ cao mà chả mấy ai cmt cho tui à nha:<

Số phiếu hiện tại: 1007

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 73: Có đau không?

Editor: Đàm Đàm + Beta: Vi Truyện chỉ được đăng duy nhất tại app Mê Đọc Truyện và Wattpad!

Nghe được câu hỏi này của Cố Thanh Mâu, Hường Ngọc Tuyết hiển nhiên rất bất ngờ, không hiểu vì sao cô lại hỏi một câu hỏi như vậy. Thời gian bối rối ngắn ngủi qua đi, Hường Ngọc Tuyết cuối cùng cũng đã phản ứng lại, trong giọng nói mang theo vài phần kiêu ngạo, cảm thấy mình vô cùng lợi hại khi có thể một thân một mình trốn thoát khỏi đám người đó.

"Sau khi đám người kia bắt cóc tôi, tôi vẫn luôn chờ đợi cơ hội thích hợp. Đợi đến khi người trông coi có sơ hở, thừa dịp hấn không đề ý, tôi tự mình trốn ra ngoài. Có vấn đề gì sao?" Thái độ của Hường Ngọc Tuyết nhìn cũng không tệ, bình thản trả lời câu hỏi của Cố Thanh Mâu. Nụ cười mà Hường Ngọc Diệp treo lên rất giống với Diệp Dật Tuấn - nụ cười ôn hoà, khoan dung của tiền bối khi đối với hậu bối.

"Em vẫn còn trẻ, hãy lắng nghe chúng tôi." Hường Ngọc Tuyết nói với Cố Thanh Mâu. Thời điểm Cố Thanh Mâu tham gia chương trình, cô đích xác là thí sinh nhỏ tuổi nhất, vẫn còn đang đi học. Có thời gian tham gia chương trình cũng là vì trùng với lịch nghỉ của nhà trường. Để mà nói thì Cố Thanh Yên so ra còn lớn hơn Cố Thanh Mâu vài tuổi.

Giờ đây, so sánh giữa Cố Thanh Mâu và Hường Ngọc Tuyết, Cố Thanh Mâu thực sự còn quá trẻ.

"Nếu Ngọc Tuyết tiền bối đã nói thế, vậy tôi có một điều muốn thỉnh giáo chị." Cố Thanh Mâu lắng nghe những lời Hường Ngọc Tuyết nói nhưng vẫn không bị lay chuyển. Giữa chừng thì dừng lại một chút, Cố Thanh Mâu liếc qua hướng mà Hường Ngọc Tuyết đến, nhếch khoé môi, ánh mắt quay về nhìn Hường Ngọc Tuyết, lúc này mới tiếp tục nói chuyện.

"Chúng tôi đều bị chúng bắt lại, mọi người đều cố gắng trốn thoát. Vậy tại sao... khi họ bắt được chị, chị lại thoát được một cách dễ dàng như vậy, hơn nữa còn rất thuận lợi tìm được chúng tôi? Tiền bối Ngọc Tuyết lớn tuổi hơn, chắc hẳn phải chú ý tới điểm này chứ?" Cố Thanh Mâu vừa dứt lời, mọi người đều im lặng, không ai nói một lời, Cố Thanh Yên lúc trước muốn nói chuyện với Cố Thanh Mâu cũng im lặng.

Mọi người đều là người hiểu chuyện, chỉ qua vài ba câu của Cố Thanh Mâu, tất cả đều đã hiểu ra. Như vậy, hoá ra... đây là một cái bẫy. Đám người kia cố tình thả Hường Ngọc Tuyết, lần theo dấu vết của cô ta để tìm ra bọn họ.

"Cô đừng có ở đây nói hươu nói vượn!" – Lý Thiên Nhi vẫn là đáng vẻ không có não đó, cười nhạo đến gần Cố Thanh Mâu, trong mắt mang theo chán ghét rõ ràng.

"Tiền bối Ngọc Tuyết đã thoát được khỏi đám người đó, cô suy diễn linh tinh cái gì? Cô suy nghĩ nhiều như vậy để làm gì? Nếu đám người kia muốn tới đây thì đã sớm đến rồi. Cần gì phải đợi đến bây giờ? Cố Thanh Mâu, tôi thật không hiểu, rốt cuộc cô muốn làm cái gì?" Lý Thiên Nhi càng nói càng to. Đối với Cố Thanh Mâu, tâm tình của Lý Thiên Nhi rất phức tạp. Cô chán ghét ngoại hình nổi bật của Cố Thanh Mâu, cũng chán bộ dạng bất nạt người khác của cô.

"Đừng..." Lý Thiên Nhi còn muốn nói nữa, nhưng chữ còn chưa ra khỏi miệng đã bị một cái tát giáng xuống, triệt để ngăn chặn lời cô ta định nói.

Cố Thanh Mâu rút tay lại, véo cằm của Lý Thiên Nhi, dùng sức, không chút thương hoa tiếc ngọc, đôi mắt híp lại, trong con ngươi hiện lên màu sắc trang nhã, mở miệng hỏi Lý Thiên Nhi.

"Có đau không?"

Lý Thiên Nhi không dám tin nhìn Cố Thanh Mâu.

Hôm nay một chương thôi nha mọi người, tui mệt quá à!

20 likes, 1060 phiếu, 5 cmts có 2 chương ngày mai nè>>

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Một đám người

Edit: Tịch + Beta: Vi

Cố Thanh Mâu lại dám đánh cô ta, Lý Thiển Nhi tức giận nghĩ phải đáp trả lại một cái bạt tay, nhưng tay vừa mới giơ lên đã bị Mộ Chi Dạ bắt được, khớp xương ở tay như ngọc được điêu khắc. Mộ Chi Dạ không hề thương hương tiếc ngọc, xiết chặt tay cô ta, Lý Thiển Nhi cảm giác như tay mình bị bóp chặt như sắp gãy, vô cùng đau đớn.

"Anh!" Lý Thiển Nhi tròn mắt nhìn về phía Mộ Chi Dạ, nhưng bỗng dưng người đàn ông trước mặt nhìn rất đáng sợ, cặp mắt như muốn ăn tươi nuốt sống cô ta, không hề giống với dáng vẻ dịu dàng vô hại như khi ở bên cạnh Cố Thanh Mâu. Lý Thiển Nhi có cảm giác nếu như cô ta còn tiếp tục giãy giụa, tên này sẽ trực tiếp vụn gãy cổ tay cô ta.

Giống như... chỉ cần ánh mắt cũng có thể giết người vậy...

Thân thể Lý Thiển Nhi run rẩy, đành phải nhìn về phía những người khác xin giúp đỡ, thế nhưng giờ lại không có người muốn giúp đỡ, sắc mặt mọi người vô cùng khó coi, chắc tại lời nói của Cố Thanh Mâu khiến bọn họ nghĩ tới điều gì đó, Hường Ngọc Tuyết cũng vậy, trong mắt chỉ còn sự ngạc nhiên, nhìn về hướng cô vừa chạy đến, bây giờ chỉ còn một khung cảnh đen kịt, bây giờ nội dung cốt truyện không giống nhau, cô ta tuyệt đối không cho phép chuyện gì xảy ra vượt ngoài cốt truyện. Cô ta vẫn luôn ý lại vì biết mọi thứ, hơn nữa đây là thế giới do chính cô ta tạo ra, cô ta là nữ chính, tất cả đều phải có sự thiên vị, đều phải hướng về cô, diễn ra thuận lợi, vậy mà bây giờ lại thay đổi rõ rệt.

Người nên chết lại không chết, Hường Ngọc Tuyết nhìn về phía Tô Huyền cùng Cố Thanh Mâu.

Trong cốt truyện cũng sẽ không có người này xuất hiện, Hường Ngọc Tuyết dời mắt nhìn đến Mộ Chi Dạ. Cô ta thực sự không biết anh là ai.

"Cố Thanh Mâu, cô có quyền gì mà đánh tôi?" Lý Thiển Nhi nhìn những người khác đều im lặng, đành phải tự giãy giụa đòi công bằng, tỏ ra kiêu ngạo, uốn éo người vì khó thở, không hề cố kỵ mà nói:

"Tiện nhân Cố Thanh Mâu kia, cô tưởng cô là ai, đang ý lại vì mình có gia cảnh tốt sao? Nhưng còn những thứ khác, cô có cửa so với tôi không? Tất cả mọi người ở đây đều giỏi hơn cô. Nếu như cô không có gia cảnh tốt, liệu có thể tồn tại trong ngành giải trí sao? Haha..." Lý Thiển Nhi bị Cố Thanh Mâu tát một cái, bây giờ đã tức sôi máu, nói chuyện cũng trở nên chanh chua, bắt đầu chửi cô.

Nhưng cô ta còn chưa nói xong, bên mặt còn lại của Lý Thiển Nhi lại bắt đầu đau nhức, Cố Thanh Mâu lạnh lùng cho cô ta thêm một cái tát, hai má Lý Thiển Nhi đều sưng phồng, nhìn trông có chút buồn cười.

"Có đau không?" Cố Thanh Mâu híp mắt, nhếch môi, nắm lấy cằm Lý Thiển Nhi, lạnh lùng nói. Bình thường Cố Thanh Mâu đều là bộ dáng lười biếng, thỉnh thoảng thì có chút kiêu căng mà thôi, nhưng bây giờ Cố Thanh Mâu lại khiến người ta sợ hãi, áp bức khiến người không thở nổi. Hai chân Lý Thiển Nhi như nhũn ra, nhưng ngoài mặt vẫn cứng đầu, còn muốn mở miệng nói tiếp. Thế nhưng sau khi thấy ánh mắt của Cố Thanh Mâu, cô ta liền bỏ ý nghĩ đó trong đầu.

"Đau quá." Lý Thiển Nhi chịu thua rồi, thanh âm vô cùng yếu ớt, mắt nhìn Cố Thanh Mâu. Cô ta không dám mắng nữa, nếu như vẫn còn mở miệng, nhất định Cố Thanh Mâu sẽ lại...

"Biết đau là được rồi, về sau phải nhớ kỹ mà ngoan ngoãn cầm miệng..." Cố Thanh Mâu nghe Lý Thiển Nhi nói, cô mỉm cười dơ tay đặt lên hai má sưng vù của Lý Thiển Nhi, sau đó đưa tay chải lại mái tóc rối bời, nắm cằm Lý Thiển Nhi, bắt cô ta nhìn về phía Hường Ngọc Tuyết...

Bỗng nhiên từ đâu đó xuất hiện một đám người, từ từ bao vây bọn họ.

"Tôi đang muốn hỏi cô, chỉ số thông minh của cô ở đâu vậy? Cô xem cô ta đã làm nên chuyện tốt đẹp gì kìa? Lý Thiển Nhi?" Cố Thanh Mâu lười biếng mở miệng. "Cô muốn tìm đường chết, cần gì phải dùng đến phương pháp này, ví dụ đơn giản hơn nhé, cô có thể tự đập đầu xuống đất mà chết đi. Lý Thiển Nhi, cô xem, cô vừa lớn tiếng mở miệng đã chọc vào chuyện gì thế này? Đưa tới cái gì đây?"

Sắc mặt Lý Thiển Nhi trắng bệch, những người này là người đã bắt bọn họ lúc này, những tên côn đồ gớm ghiếc, và điều hiển nhiên là bọn họ có ý thả Hường Ngọc Tuyết để lần theo cô ta đến đây, nhưng hình như là mất dấu Hường Ngọc Tuyết nên mới không cùng xuất hiện, nhưng...nhưng do cô ta nói chuyện to tiếng, khiến bọn họ bị phát hiện.

"Tôi...Tôi không biết..." Lý Thiển Nhi luống cuống đến phát khóc, cô ta nhìn xung quanh cầu xin sự giúp đỡ, nhìn về phía Diệp Dật Tuấn, sau đó lại lắc

đầu, lùi về phía sau, mở miệng nói:

"Tôi thật sự không biết, tôi chỉ thấy... thấy tiền bối Ngọc Tuyết sẽ không thể bị những người đó lợi dụng như vậy, tôi chỉ tin tưởng tiền bối Ngọc Tuyết..."

Lời này rõ ràng là đổ hết trách nhiệm lên đầu Hường Ngọc Tuyết, sắc mặt Hường Ngọc Tuyết rất khó coi, lúc trước mọi người rất có hảo cảm với cô ta, bây giờ tâm tình lại trở nên phức tạp.

"Kí chủ, mấy người kia như muốn giết tất cả mọi người để diệt khẩu, ngài có cách nào không?" 115 nói với Cố Thanh Mâu. Nó cảm thấy Cố Thanh Mâu có thể ngăn cản Lý Thiển Nhi lúc Lý Thiển Nhi đang to tiếng, cũng có thể nhắc nhở Hường Ngọc Tuyết và mọi người, nhưng dường như Cố Thanh Mâu không hề làm thế, ngược lại như đang cố ý để mọi việc xảy ra.

"Ừ, bọn họ muốn giết người diệt khẩu." Cố Thanh Mâu bình thản nói, hiện tại thứ cô không sợ nhất chính là chết, nào, tất cả mọi người cùng nhau chết.

Ánh mắt Cố Thanh Mâu nhìn về phía Hường Ngọc Tuyết cùng Diệp Dật Tuấn, cô muốn biết...

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 75: Giết không chết

Editor: Tịch + Beta: Hy

Đám người kia vây quanh Cố Thanh Mâu và những người khác. Trong tay bọn chúng đều cầm vũ khí, hiển nhiên không có ý định buông tha cho mọi người, cũng không giống như lúc trước muốn bắt đi, mà giải quyết họ ngay tại đây. Trực tiếp giết chết, thà giết nhầm còn hơn bỏ sót. Chẳng may ai đó làm lộ ra vị trí của bọn chúng, bị phát hiện thì thật phiền toái.

"Chúng ta phải báo thù cho các anh em đã chết, trực tiếp giết chết hết bọn chúng đi!" Tên thủ lĩnh mở miệng. Hắn ta thu hết tất cả mọi người trong tầm mắt, như đang sợ rằng sẽ bỏ sót một con mồi nào. Chúng giết chết mọi người: thứ nhất là để tránh cho vị trí bị bại lộ, bên ngoài kia sẽ phát hiện sự tồn tại, hành tung của bọn chúng; thứ hai là để trả thù.

Một số ít người trông coi bọn người Cố Thanh Mâu đều đã bị giết: cổ bị cắt đứt, máu chảy đầm đìa đầy đất. Trông rất thảm!

"Không... Không...". Tất cả mọi người đều rơi vào trầm mặc, Lý Thiển Nhi cạnh bên nghe xong lời vừa rồi sắc mặt cũng trắng bệch. Dường như nghĩ ra điều gì đó, cô ta vội vàng đứng dậy, đưa mắt về phía Cố Thanh Mâu - lắc đầu.

"Giết đồng bọn các người không phải chúng tôi, không phải chúng tôi! Hắn ta! Là do hắn ta! Tất cả đều là do một tay hắn ta làm đấy!". Những ngón tay run rẩy của Lý Thiển Nhi chỉ vào Mộ Chi Dạ đang ngồi bên người Cố Thanh Mâu, muốn hất hết nước mắt lên người anh, làm như vậy mọi người có thể được cứu rỗi!

Mộ Chi Dạ đứng yên bên cạnh Cố Thanh Mâu, trên mặt mảy may không thấy sự sợ hãi. Phải nói rằng khi những người này đến, ánh mắt của anh vẫn như cũ - luôn nhìn chăm chú Cố Thanh Mâu. Đó là ánh mắt trong veo, bên trong sạch sẽ vô cùng.

Sau khi Lý Thiển Nhi nói xong, khuôn mặt của anh cũng không có chút thay đổi nào. Mộ Chi Dạ thậm chí còn không đưa mắt nhìn Lý Thiển Nhi, chỉ hơi nhú mày, cảm thấy những người này con mẹ nó thật ngu xuẩn, luôn miệng nói vài lời không dễ nghe, thật muốn làm cho bọn họ câm miệng hết.

Đám người Lý Kiệt Sâm ngầm đồng ý với cách làm của Lý Thiển Nhi. Diệp Dật Tuấn không nói lời nào, Hường Ngọc Tuyết thì trầm mặc đứng bên cạnh anh ta. Trong đầu không ngừng suy nghĩ cách đối phó với tình huống này. Cố Thanh Yên cắn cắn môi dưới, lúc này cũng không dám mở miệng nói gì nữa. Cả người yên lặng lui về phía sau, tận lực biến mình trở thành một bộ dáng nhỏ bé nhu nhược cần người che chở.

"Phụt." Cố Thanh Mâu bật cười một tiếng, bàn tay cầm lấy tay Mộ Chi Dạ để sát lên mặt, đối diện mặt anh cười đến ma mị.

"Mộ Chi Dạ, mọi người sẽ làm như thế này khi cận kề cái chết!" Nói xong những lời này, Cố Thanh Mâu không buông tay Mộ Chi Dạ ra. Ngược lại là vòng hai tay ôm lấy cổ anh, bày ra tư thế vô cùng thân mật tựa lên người Mộ Chi Dạ. Cô nhón chân lên, tựa đầu vào lồng ngực anh, dùng miệng thổi một làn khí nóng lên tai. Sau đó cất một giọng nói lạnh lùng, âm lượng chỉ có hai người nghe được mở miệng:

"Tôi chắc chắn sẽ không chết, vậy anh sẽ chết sao? Anh có sợ chết không, bộ dạng khi chết sẽ trông thế nào nhỉ? Tôi rất chờ mong..." Ánh mắt Cố Thanh Mâu lạnh buốt, đáng vẻ lời biếng. Người bên ngoài nhìn vào chỉ cho là Cố Thanh Mâu không muốn sống, đang tìm đường chết.

Trên thực tế, cô chính xác là đang tìm đường chết. Hơn nữa, là lôi kéo người khác cùng đi với mình.

20 likes 10 cmts 1090 phiếu mai mình đăng 3 chương nhé ><

Chương 76: Tính mạng Thanh Mâu, là của tôi

Editor: Suru + Beta: Hy

Đáng vẻ bây giờ của Mộ Chi Dạ giống đứa trẻ đáng thương vô hại. Mắt phượng của anh hơi mở, nhìn Cố Thanh Mâu. Đôi mắt trong veo, ai nhìn cũng đều biết hiện tại anh đang muốn gì. Ví dụ như: anh không hiểu hành động vừa rồi của mình là sai chỗ nào. Nhìn mặt Cố Thanh Mâu, khẽ mím môi mỏng, khuôn mặt tinh xảo hiện ra trước mắt cô, vẻ mặt cún con làm Cố Thanh Mâu bị kích thích cực mạnh.

"Kí chủ, cô tỉnh táo lại! Đừng bị vẻ đẹp của anh ta mê hoặc!" 115 ở một bên nhắc nhở Cố Thanh Mâu, sợ cô sẽ bị sắc đẹp mê hoặc.

Cố Thanh Mâu nhất thời thanh tỉnh từ trong cái đẹp, xoay mặt đi không nhìn Mộ Chi Dạ.

Rất hiển nhiên, hành động của Cố Thanh Mâu cùng Mộ Chi Dạ đều rơi vào trong mắt mọi người. Tuy rằng mọi người không rõ hai người kể tai nhau nói chuyện gì, nhưng có thể khẳng định. Trong mắt họ, hành động vừa rồi của hai người đều là đang tự tìm đường chết. Đôi mắt Diệp Dật Tuấn khẽ chuyển, nhìn Mộ Chi Dạ phía trước, giống như nhớ tới chuyện lúc trước Mộ Chi Dạ làm, im lặng đi chuyển lại gần Hường Ngọc Tuyết ở phía sau Mộ Chi Dạ, cố giữ bản thân bình tĩnh.

Đám người vây quanh không kiên nhẫn được đều đứng lên, hoặc nói cách khác là đang cực kì nổi giận. Hẳn là bọn họ đang cảm thấy Mộ Chi Dạ khinh thường mình, bao nhiêu người còn sống đều đứng ở đây. Trên tay cầm vũ khí, vẻ mặt tràn đầy sát khí. Nhưng mà hai người phía trước đang làm gì đây? Ở trước mặt bọn họ ân ái ái ái, coi mọi người ở đây đều là không khí sao?

Bọn chúng chưa bao giờ bị con người xem thường như vậy! Họ không quan tâm gì hết, trực tiếp cầm vũ khí trong tay lao tới phía hai người kia, hành động vô cùng ác liệt. Họ hướng về chỗ hiểm của con người mà động thủ: cổ, ngực. Lý Thiên Nhi cùng Cố Thanh Yến sợ tới mức hét lên, Diệp Dật Tuấn vẫn còn chút võ nghệ mà miễn cưỡng tiếp được vài chiêu. Nhưng mà đám người này đông hơn bọn họ rất nhiều, từng chiêu đều đánh vào bộ phận quan trọng. Qua mấy lần, Diệp Dật Tuấn bị chém trúng bả vai, Hường Ngọc Tuyết cố giữ bình tĩnh tránh né nhưng trên người ít nhiều đều bị thương.

Mắt Lý Kiệt Sầm đỏ rực, điên cuồng đánh trả lại. Nhưng mà cuối cùng không còn sức lực để chống đỡ, đám người Cố Thanh Yến thì co rúm người trên mặt đất, la hét kêu gào.

"Hừ!" Mộ Chi Dạ vừa mới nghĩ bọn này yếu như gà, giết chúng đều hết sức đơn giản. Không ngờ nhiều người đánh thế, chỉ là tất cả đều... bị Mộ Chi Dạ bẻ gãy tay, dao cũng bị cầm ngược vào ngực bọn chúng, máu đỏ bắn ra ngoài, dính lên người Mộ Chi Dạ. Mùi máu tươi trên người càng lúc càng nồng đậm.

Đôi mắt phượng hơi nheo lại, mỗi lần cắt đứt mạng sống của những người này, mắt anh cũng không thêm chớp. Dường như một chút cảm giác xót thương đều không có, trong mắt là một mảnh thờ ơ, ai nhìn thấy cũng phải phát lạnh.

Về mặt anh nhàn nhạt cười cười, quay đầu nhìn về phía Cố Thanh Mâu bên cạnh, nháy mắt khôi phục bộ dáng như lúc trước, mở miệng nói:

"Em xem, bọn chúng không giết được em, cũng không giết được tôi."

"Thanh Mâu, sẽ không bị người khác giết."

Ánh mắt anh trở nên nghiêm túc, cùng lúc đó tay chuyển động, trực tiếp chém sang người bên cạnh đang xông tới.

"Tính mạng Thanh Mâu, là của tôi."

Hôm qua do không đủ like nên chỉ có 1 chương thôi nhé ><

Vẫn như thường lệ: 20 likes, 1120 phiếu, 10 cmts (không spam) đăng 3 - 4 chương.

Mấy hôm nữa mình sẽ bận thi, không đăng chương được, thi xong mình sẽ bù ^^

Chương 77: Phát huy tác dụng của hào quang nhân vật chính

Editor: Yền + Beta: Vi

Mộ Chi Dạ nói với Cố Thanh Mâu những lời này, anh vô cùng tự nhiên để cô là của anh, một đồ vật thú vị thuộc về anh, Cố Thanh Mâu là người của anh, tính mạng Cố Thanh Mâu cũng là của anh, tất cả đều thuộc về anh, bất cứ ai cũng không thể lấy đi, khéo môi Mộ Chi Dạ phác họa ra một nụ cười, chăm chú nhìn cô, cặp mắt xé rách mê người.

"Tính mạng Thanh Mâu là của tôi." Anh lặp lại một lần nữa, dường như sợ Cố Thanh Mâu không hiểu, hoặc nghe không rõ.

Mộ Chi Dạ nhẹ nhàng đánh trả, còn Cố Thanh Mâu vì ở bên cạnh Mộ Chi Dạ, cũng không bị bất kì thương tổn gì, đám người kia cũng cảm thấy Mộ Chi Dạ quá khủng bố, giống như là một con quái vật thực sự, không thể giết chết anh, không có một cách gì để có thể xử lí anh, rõ ràng nhân số chiếm ưu thế, nhưng là...

Vì vậy, trước hết, bọn họ đều chọn xử lý mấy người Diệp Dật Tuấn rồi hẵng tính, bọn người Diệp Dật Tuấn cũng đến giới hạn rồi, trên người Diệp Dật Tuấn có rất nhiều vết máu, thoát nhìn có chút dọa người, quần áo trên người cũng bị máu thấm thành màu đỏ tươi, thân thể lung lay sắp ngã, Hường Ngọc Tuyết cũng không bị thương gì nhiều, cô ta giờ đang rất sợ hãi, bởi vì trong cốt truyện vốn không xảy ra chuyện này, và cô ta có dự cảm mình... Sẽ chết, cái chết gần trong gang tấc, cô ta theo bản năng biến Diệp Dật Tuấn trở thành bia đỡ đạn, núp ở phía sau Diệp Dật Tuấn.

Có lẽ Diệp Dật Tuấn cũng nhận ra điểm này, ánh mắt tối lại, trong mắt tràn đầy tuyệt vọng.

Cố Thanh Mâu cùng Mộ Chi Dạ đứng bên kia nhìn bộ dáng chật vật của mấy người Diệp Dật Tuấn, Mộ Chi Dạ cũng không đi quan sống chết của người khác, những thứ này chẳng có chút liên quan gì đến anh cả.

"Hừm, thoát nhìn, bọn họ đang lâm vào đường cùng rồi, hơn nữa... hình như đã xuất hiện dấu hiệu lục đục trong chuyện tình cảm rồi." Trong đầu, Cố Thanh Mâu cùng 115 đang nói chuyện phiếm.

"Đúng vậy, ký chủ, hiện tại nam chính cùng nữ chính bị dồn vào bước đường cùng, chuyện tình cảm sẽ bị ảnh hưởng, nhưng mà... Ký chủ, ngài phải biết rằng, hào quang của nhân vật chính là sự tồn tại ngược với ý trời, bọn họ sẽ không chết được, vẫn có thể thoát ra từ trong nguy hiểm." 115 mở miệng, giọng nói vô cùng chắc chắn, vừa nói xong, liền nhìn thấy người trước mặt Diệp Dật Tuấn giờ dao ra đâm vào ngực anh ta.

Diệp Dật Tuấn một bờ hơi tai, đã không còn sức chống cự, mặc cho người ta đánh đập, phía sau Hường Ngọc Tuyết vẫn còn địch, nhưng mà xuất phát từ sợ hãi, sợ hãi bản thân sẽ bị thương, vậy mà... cô ta đứng nguyên tại chỗ không hề động đậy, Diệp Dật Tuấn đương nhiên thấy được hành động của Hường Ngọc Tuyết, trong mắt mơ hồ có chút thất vọng.

"Xoẹt..." Có tiếng da thịt bị vỡ nát, theo đó chính là một thân thể ngã xuống... Không phải là Diệp Dật Tuấn, mà là người trước mặt Diệp Dật Tuấn, đằng trước đầu hắn có một lỗ máu đen ngòm, đó là vết đạn bắn, trong tay hắn vẫn giữ chặt con dao, nhưng cứ như vậy ngã trên mặt đất, chết không nhắm mắt. Diệp Dật Tuấn tìm được đường sống trong chỗ chết.

Nơi xuất phát viên đạn, có một nhóm người, đó là đội cứu viện, nghe được nơi đây có động tĩnh thì chạy đến, người bắn súng không ai khác là Cố Quân, trên mặt muôn phần lo lắng, ánh mắt Cố Quân sau khi quét một vòng hiện trường, cuối cùng đã rơi trên người Cố Thanh Mâu, nhìn cô bình an vô sự, lúc này mới thở phào một hơi.

Cố Thanh Mâu... Nhìn Diệp Dật Tuấn thoát chết trong gang tấc, còn có Cố Quân mới chạy tới, tâm trạng tự dắc không phanh.

Haha, con mẹ nó hào quang của nhân vật chính.

Nay không được đủ yêu cầu nên 1 chương thôi nha mọi người ><

Và mình cũng sẽ nghỉ ngơi ôn thi từ giờ tới cuối tuần, tuần sau sẽ lại tiếp tục đăng chương a >.<

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giỏi Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 78: Anh hai đột nhiên xuất hiện (1)

Editor: Hana + Beta: Đàm Đàm

"Kí chủ mau nhìn xem, đây chắc chắn là hào quang của nhân vật chính - những người may mắn trong thế giới này. Mặc dù mỗi lần đứng giữa ranh giới giữa sự sống và cái chết, chỉ cần một chút nữa nữa là toi mạng, thế nhưng cứ hết lần này đến lần khác đều không bị sao cả. Mọi nguy hiểm sẽ luôn chuyển biến tốt, giống như bây giờ... Cho nên..." 115 vẫn chưa phát hiện ra tâm trạng Cố Thanh Mâu không tốt, liên tục lăm bả lăm bả trong đầu cô, giọng điệu như thể nó chính là trời.

“Kí chủ à, cô đừng chơi đùa với bọn họ nữa. Chúng ta tốt hơn hết vẫn nên cố gắng thu hoạch giá trị danh vọng đi. Giờ cô muốn chết cũng không chết được, dù sao đi chăng nữa... thời gian sống của cô cũng chỉ còn vòn vẹn chưa đến một năm nữa mà thôi.”

“Ừ.” Cổ Thanh Mâu nghe 115 nói, nhàn nhạt ừ một tiếng, lại im lặng xem tiếp mọi chuyện: Diệp Dật Tuấn ngã trên mặt đất, dáng vẻ như đã mất đi nửa cái mạng, cơ thể Hường Ngọc Tuyết cũng hoàn toàn mềm oặt - ngã ngối trên mặt đất - lúc này mới quan tâm đến miệng vết thương trên người Diệp Dật Tuấn.

Đến giờ Hường Ngọc Tuyết vẫn còn sợ, lúc trước cô ta có đủ dũng khí để đối mặt với mọi thứ cũng bởi vì biết trước hết cốt truyện, biết rằng mình sẽ không gặp bất kì bất trắc nào. Thế nhưng chuyện vừa xảy ra không hề nằm trong kịch bản, chuyện này đã đủ làm Hường Ngọc Tuyết mất hết tất cả tự tin từng có.

Còn về phần Diệp Dật Tuấn, hẳn thật sự thất vọng với phản ứng vừa rồi của Hường Ngọc Tuyết, thế nhưng hắn cũng che giấu suy nghĩ của mình rất tốt, không nói ra.

Đám người lưu manh đang vây quanh Cổ Thanh Mâu cũng nhận ra nhận ra tình huống có gì đó sai sai. Cổ Quân vì biết Hường Ngọc Tuyết mất tích, phát hiện ra mọi chuyện không chỉ đơn giản như vậy nên mới gọi thêm chi viện vào rừng. Đội cứu viện đằng sau Cổ Quân đang đánh nhau cùng bọn lưu manh, bầu không khí có chút khẩn trương, cũng có chút đông lại.

Cho đến khi... từ trên không trung phát ra tiếng động cơ của máy bay trực thăng. Một đoàn quân nhân mặc quân phục và áo khoác chống đạn di chuyển trên thang dây từ máy bay thả xuống. Hoá ra... vừa rồi Cổ Quân dương đông kích tây, hấp dẫn ánh mắt bọn lưu manh, thật ra quân cứu viện thật sự của bọn họ là quân nhân.

“Trời sắp sáng rồi.” Cổ Thanh Mâu nghe được thanh âm của Mộ Chi Dạ, cảm xúc của anh dường như rất thấp, nhẹ nhếch môi, cuối cùng hôn lên mặt Cổ Thanh Mâu một cái.

“Thanh Mâu phải nhớ kỹ Chi Dạ nha.”

Cổ Thanh Mâu quay đầu lại, nhìn vị trí bên cạnh mình từ lúc nào đã trống không, không thấy bóng dáng Mộ Chi Dạ đâu nữa, giống như khi anh ta nói tên của mình cho Cổ Thanh Mâu biết - Mộ Chi Dạ - có lẽ anh ta chỉ sống... trong đêm tối.

Cổ Thanh Mâu đưa tay sờ mặt mình, cảm giác ấm áp trên mặt vẫn còn, nhưng lại không thấy người đâu, giống như người kia chưa từng xuất hiện. Ánh sáng từ khe hở tầng tầng lớp lớp cây rơi xuống mặt Cổ Thanh Mâu, mặt trời đã lên, đêm đã qua, lần đi này thu hoạch được ngoài ý muốn, như thế là đủ rồi.

“Con bé này, đang suy nghĩ gì thế?” Có một bàn tay vỗ vỗ sau lưng, Cổ Thanh Mâu nhìn về phía người kia, anh ta mặc quân phục, chính là một trong những người hồi nãy từ trên máy bay nhảy xuống, cực kì soái, bộ dạng... khá giống Cổ Quân.

Đây chính là anh hai đã tòng quân của cô, Cổ Ân.

Ánh mắt Cổ Quân đứng đằng xa cũng rơi vào người cô, để lộ ra mấy phần quan tâm.

Cổ Thanh Yên thì đang chật vật bò dậy từ trên mặt đất, lảo đảo, nghiêng ngả đứng dậy.

“Anh hai?” Cổ Thanh Mâu mở miệng, mơ hồ cảm thấy mọi truyện có chút không đúng lắm.

CHUYỆN MỤC ĐOÁN DIỄN BIẾN TIẾP THEO:

- Anh hai Cổ Ân và Cổ Quân đột nhiên quan tâm, chị gái Cổ Thanh Yên sẽ làm gì?

A - Ghen tị quá nên nhảy bổ vào solo với Thanh Mâu tỷ tỷ.

B - Chạy ra ôm hai người anh và khóc tu tu.

C - Muốn ăn trái cấm với các anh, H+++++ thịt ngập mồm cho các vị.

D - Khác.

Mời chư vị thỏa chí tưởng tượng, tại hạ xin cáo từ.

Đừng quên 20 phiếu 20 likes 10 cmt nha nha ><

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 79: Anh hai đột nhiên xuất hiện (2)

Editor: Lợn + Beta: Vi Truyện chỉ được đăng tải chính thức tại app Mê Đọc Truyện và Wattpad!

Vào lúc này, không phải Cố Quân và Cố Ân cùng nhau quan tâm đến Cố Thanh Yên sao? Giờ Cố Thanh Yên đang ngã dưới đất, chờ được người khác quan tâm, che chở, nhưng Cố Ân lại đi tới bên cạnh cô trước, hoàn toàn khác với nội dung.

"Sao vậy, anh hai mới đi chấp hành nhiệm vụ mới có mấy tháng, em đã quên mất anh hai rồi hả? Anh cho em biết, anh và anh ba em, cố ý tới đây cứu mọi người đây. Nhất là em, luôn gây phiền toái. Những chuyện kia anh đều nghe nói hết rồi, bây giờ em với Thanh Yên đợi ở đây, chờ bọn anh xử lý xong rồi, cùng trở về." Nhìn thấy đáng về không cự tuyệt của Cố Thanh Mâu, có chút bất đắc dĩ búng trán của cô, giọng điệu trách cứ nhưng nghe càng giống cưng chiều em gái.

Sau đó, kéo thẳng Cố Thanh Mâu tới bên cạnh Cố Thanh Yên, ra hiệu cho mấy tên thủ hạ của mình canh giữ ở bên hai người. Hiện tại ở đây cũng xem như đã an toàn, đám bắt cóc bị giết bắt ngờ, hoàn toàn không có năng lực chống đỡ. Cố Quân tự mình xử lý bọn kia, thân thủ cực kỳ gọn gàng mà linh hoạt.

"Kí sinh chủ, sao tôi cảm thấy, hai người anh này của cô rất quan tâm đến cô đấy. Cô xem, đây rõ ràng chính là tới cứu cô mà." 115 chú ý nhất cử nhất động của Cố Quân, mở miệng trong đầu Cố Thanh Mâu.

"..." Cố Thanh Mâu đứng im tại chỗ, trong khoảng thời gian ngắn tâm tình rất phức tạp, thoát nhìn đã bình tĩnh hơn nhiều, trên mặt không có bao nhiêu sợ hãi.

Bây giờ trong đầu của Cố Thanh Mâu chỉ có một suy nghĩ, đó là sợ nhất là sự quan tâm đột ngột của anh trai mình.

Về cơ bản Cố Quân đã giải quyết xong đám người kia rồi. Anh lấy vũ khí, dung xích khóa tay chân bọn họ, đưa trở về thẩm vấn.

Sắc mặt Cố Thanh Yên tái nhợt, nhìn điềm đăm đăm yêu, bởi vì vừa mới thoát chết, tình huống cũng rất hỗn loạn. Vì thế Cố Thanh Yên phải bò qua bò lại trên mặt đất, trên người dính đầy bùn, tóc cũng rối bù xù. Nhìn vô cùng chật vật. Bây giờ thấy Cố Quân đi tới, trong hốc mắt toàn là nước, bước về phía trước vài bước.

"Anh, em và Thanh Mâu đều cho rằng sẽ không còn được gặp lại mọi người nữa." Nói xong câu đó, Cố Thanh Yên trực tiếp lao đến ôm chầm lấy Cố Quân.

Cơ thể Cố Quân hơi cứng lại, nhìn bộ dạng Cố Thanh Yên lúc này, an ủi vài câu, nhưng tầm mắt lại rơi xuống khuôn mặt của Cố Thanh Mâu. Cố Quân cảm thấy em gái anh dường như đã thay đổi rất nhiều.

"Thanh Mâu." Cố Quân đi tới trước mặt Cố Thanh Mâu, nhìn Cố Thanh Mâu, đôi mắt quét trên người Cố Thanh Mâu một vòng, xác nhận trên người cô không có vết thương, hoàn toàn không có việc gì, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

"Em..." Cố Quân vốn muốn hỏi Cố Thanh Mâu có sợ không, thế nhưng không biết tại sao, lời nói vừa nói ra khỏi miệng, lại không thể nói tiếp được nữa.

"Em có biết không, sau khi em mất tích, bà nội đã ngã bệnh." Đáng lẽ đó là một giọng điệu quan tâm, nhưng nó đã trở thành một ý tứ khác.

Cố Quân cảm thấy mình nói sai cái gì đó, nhìn về phía Cố Thanh Yên, hỏi tình huống.

"Thế nào, có sợ không?" Cố Quân đi tới trước mặt Cố Thanh Mâu cất lời nói với cô, xoa đầu Cố Thanh Mâu, dứt khoát hỏi thăm.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Anh hai ôm vào lòng

Editor + Beta: Vi Truyện chỉ được đăng tải tại Mê Đọc Truyện và Wattpad!

Cố Ân một thân quân trang đứng trước mặt cô, vô cùng đẹp trai, cưng chiều xoa đầu em gái, giọng nói ôn nhu dịu dàng, khiến cho thuộc hạ của Cố Ân đều cảm thấy sếp của bọn họ đã uống nhầm thuốc vậy, bình thường sếp có bao giờ đối xử với họ như vậy đâu.

Mà là cực kì lãnh khốc, hung ác tàn bạo, làm gì có ôn nhu dịu dàng như vậy.

"Ừm, cái đó..." Cố Thanh Mâu liếc mắt nhìn Cố Thanh Yên ở bên kia, giờ cô ta giống như một đóa hoa bị vùi dập, cần người yêu thương an ủi, đôi mắt cô hơi cong lên, con ngươi lại chuyển động, ra hiệu với Cố Ân, như muốn nói Cố Ân nên làm gì.

"Em gái của anh, anh hai, chị ý có vẻ cần được người an ủi hơn em đó."

"Chẳng lẽ em không phải em gái anh?" Cổ Ân nhìn dáng vẻ này của Cổ Thanh Mâu, anh nhẹ nhàng búng vào vàng trán nhỏ xinh của cô, sau đó một tay vòng lên cổ Cổ Thanh Mâu, trực tiếp kéo cô vào trong lòng ngực anh, giống với tư thế mà lúc trước Cổ Thanh Yên đã chôn đầu vào ngực anh như thế, anh đưa tay vuốt tóc cô, nói:

"Em cũng là em gái anh, anh là anh hai em, nếu sợ có thể núp trong lòng anh, các anh sẽ luôn luôn là hậu thuẫn của em, sẽ bảo vệ em, tiểu nha đầu này, ra vẻ kiêu ngạo gì chứ, chúng ta là người một nhà."

Cổ Ân khẽ thở dài, vốn là Cổ Thanh Mâu muốn thoát ra khỏi lòng anh, nhưng sau khi nghe anh nói nếu sợ có thể núp trong lòng anh, cô như mất hết sức lực, không còn giấy giữa nữa, chỉ yên lặng tựa vào ngực anh.

Cổ Thanh Mâu nhắm mắt lại, cảm thấy có chút chua xót, lại cảm thấy mình thật vô dụng, kiếp trước cô - Lạc Thanh Mâu cũng có một người anh trai, nhưng trong mắt anh, cô cũng chỉ là một dụng cụ có lợi mà thôi, không hơn không kém.

Chưa bao giờ nói với cô một câu như vậy.

Ngược lại, cô thì tứ cổ vô thân, lúc tuyệt vọng nhất, người anh trai kia còn hung hăng giẫm đạp lên cô, khiến cho cô càng như rơi xuống hố đen, chuyện cũ cứ lẩn quẩn trong đầu cô, Cổ Thanh Mâu hít sâu một hơi.

Bây giờ lại càng vô dụng, nghe một câu như vậy đã thấy chua xót, rõ ràng là tham luyện thứ tình thân này.

"Ừm, nhìn trưởng thành hơn rồi, tóc tai cũng dễ nhìn hơn hồi trước, khi đó anh nói màu tóc rất khó nhìn, em còn không chịu tin, ai nói cũng không nghe." Cổ Ân mở miệng, vỗ lưng cô, giống như đang dỗ con nít vậy.

"Anh hai." Cổ Thanh Mâu thò đầu ra từ trong ngực Cổ Ân, nhìn vào mắt anh.

Cổ Ân cũng nhìn lại, chờ Cổ Thanh Mâu nói tiếp.

"Mùi mồ hôi của anh nặng quá..." Cổ Thanh Mâu bĩu môi nói, trên mặt mang theo nét cười, nhưng so với những nụ cười khác có chút chân thành hơn.

"Em có biết không, anh hai em đã từ ngàn dặm xa xôi chạy tới cứu em, quần áo cũng chưa kịp thay, cái tiểu nha đầu vô lương tâm này."

Nghe lời Cổ Ân, Cổ Thanh Mâu lựa chọn im lặng, từ chối cho ý kiến.

Đúng lúc này, cách đó không xa truyền đến giọng nói lo lắng.

"Thanh Mâu, đã có chuyện gì xảy ra vậy?" Tô Huyền vội vàng chạy tới, ngăn người nhìn khung cảnh trước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Có gian tình

Editor: Xi + Beta: Hy

Tô Huyền nhìn một đồng lõa xôn trước mắt, cô nhớ bản thân mới đi ra ngoài cách đó không lâu. Vậy mà bây giờ ai cũng đều nhếch nhác như thế rồi, trên người họ ít nhiều còn bị thương. Hơn nữa, bọn người lúc trước đuổi theo các cô đã được khống chế, họ đang ngoan ngoãn đứng yên ở một góc. Trên mặt không còn ra vẻ hung ác như trước nữa.

Bên cạnh Cổ Thanh Mâu có rất nhiều người đang đứng mà cô không hề biết: vài người mặc trang phục của đội cứu viện, số còn lại thì mặc quân trang.

Tô Huyền bước nhanh đến chỗ Cổ Thanh Mâu, nét mặt có chút khẩn trương. Cô đưa mắt nhìn Cổ Thanh Mâu, chợt phát hiện ra ánh mắt của cô cũng đang đặt trên người mình. Tô Huyền vội vã dời mắt, không đợi Cổ Thanh Mâu hỏi đã mở miệng giải thích trước.

"Tôi không lo lắng cho cô đâu, cô đừng có mà nghĩ nhiều. Chẳng qua là tôi cảm thấy... cô gặp nguy hiểm thì cũng có thể thông báo cho chúng tôi thôi!"

Cổ Thanh Mâu nghe Tô Huyền nói, nhếch miệng gật đầu.

"Được được, tôi biết rồi, chị Tô Huyền không quan tâm đến tôi." Giọng Cổ Thanh Mâu tựa như đang dỗ dành một đứa trẻ vậy.

Lúc đó, Cổ Ân đứng bên cạnh Cổ Thanh Mâu đưa mắt nhìn chằm chằm vào Tô Huyền, tựa như đang cố nhớ về điều gì vậy. Sau đó, dường như đã nhận ra, ánh mắt anh hiện lên vẻ kinh ngạc, tiến lên chào hỏi cô.

"Chào em, chúng ta làm quen được không? Tôi tên là Cố Ân, là anh trai Cố Thanh Mâu. Chắc em là bạn của con nhóc đó nhỉ?" Cố Ân vươn tay ra.

"Em là Tô..." Tô Huyền nghe Cố Ân nói, theo thói quen ngẩng lên nhìn người vừa tự giới thiệu bản thân với mình. Có điều vừa ngẩng đầu lên, nhìn thấy Cố Ân trước mặt mình đang khoác trên người bộ quân phục. Sắc mặt cô lập tức đỏ bừng, đôi mắt mở to, vẻ mặt khó tin. Tựa như vừa bị kích thích mạnh, cô ta lùi về phía sau vài bước, nắm chặt cánh tay Cố Thanh Mâu, hận không thể trốn vào lòng Cố Thanh Mâu.

"Tô tiểu thư?" Cố Ân thấy được hành động vừa nãy của Tô Huyền, bèn nở nụ cười quyến rũ. Anh ta bước đến chỗ Cố Thanh Mâu đứng, ghé vào Tô Huyền đang dựa mặt trên người cô mở miệng.

"Chuyện đêm hôm đó... Chúng ta..."

Cố Ân mở miệng, khiến người khác có cảm giác tò mò. Tô Huyền vừa nghe thấy mấy chữ Cố Ân nói ra thì lập tức nhảy lên đưa tay bịt chặt miệng anh, như đang sợ người khác biết được bí mật. Cô nhìn xung quanh, cũng may vừa nãy âm lượng Cố Ân khá nhỏ. Những người khác hầu như đều đang kiểm tra vết thương trên người, Cố Thanh Mâu cũng đang đàm luận chuyện khác, nên không có ai nghe thấy cả.

"Không được nói, không có, không có chuyện gì xảy ra cả, anh nhớ nhầm rồi! Nhất định là nhớ nhầm!" Tô Huyền khẳng định mở miệng, sau đó kéo Cố Thanh Mâu rời đi, cách Cố Ân một khoảng cách xa. Ánh mắt Cố Thanh Mâu khẽ chuyển động, nhìn Tô Huyền đang đỏ mặt rồi liếc sang Cố Ân.

Mối quan hệ của hai người này dường như có chút gì đó mờ ám. Có gian tình?

Vốn là Tô Huyền và Cố Thanh Mâu sẽ chết trong rừng, nhưng bây giờ bọn cô vẫn còn sống nên những âm mưu trong tối cũng dần dần bị vén màn lên. Cố Quân an ủi Cố Thanh Yên trước, sau đó mới đi kiểm tra thương thế của những người khác. Người bị thương nhiều nhất là Diệp Dật Tuấn, trên người Hường Ngọc Tuyết cũng chằng chịt những vết thương. Thấy Cố Quân bước đến chỗ mình, cô ta chống tay đứng dậy, gượng cười nói với anh ta.

"Cảm ơn anh, Cố tiên sinh! Nếu không có các anh thì e rằng chúng tôi đều đã chết hết rồi."

Cố Quân nhìn cô ta, trong lòng có chút xúc động.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 82: Chó điên sửa loạn

Editor: Yên + Beta: Đàm Đàm

Cố Quân đi tới trước mặt Hường Ngọc Tuyết, ánh mắt không tự chủ được rơi xuống người cô ta, đúng vào phần da lộ ra bên ngoài của Hường Ngọc Tuyết. Phía trên bề mặt đều là vết đỏ, còn có vài vết thương đang chảy máu. Trong lúc hỗn loạn quần áo đã bị xé rách, bộ ngực sữa lộ ra một nửa, trông rất chật vật, chỉ cần hơi xoay người hoặc là động tác mạnh chút, chỉ sợ cánh xuân cũng lộ hết ra ngoài.

"Lấy áo tôi che lại đi." Ân tượng của Cố Quân với Hường Ngọc Tuyết cũng coi như không tệ lắm, cho Hường Ngọc Tuyết mượn áo khoác của mình.

"Cảm ơn." Hường Ngọc Tuyết cũng biết bộ dạng hiện tại của mình, không khỏi đỏ mặt nhận lấy áo Cố Quân cho, tay cũng không biết là vô tình hay cố ý chạm vào tay Cố Quân. Khoác áo lên người, lúc này phần da thịt bị lộ mới được che lại, Hường Ngọc Tuyết nhìn về phía Cố Quân, cảm kích nói.

"Lần này cũng nhờ sự trợ giúp rất lớn từ anh, cũng không biết báo đáp thế nào cho tốt, nếu không, lần sau tôi mời anh ăn một bữa cơm có được không?"

Cố Quân nghe vậy nhẹ gật đầu, sau đó xoay người rời đi.

Diệp Dật Tuấn nằm trên mặt đất, nhìn toàn bộ quá trình Hường Ngọc Tuyết nói chuyện với Cố Quân, đáy mắt có chút âm u, mở miệng nói với Hường Ngọc Tuyết.

"Ngọc Tuyết, lần này đúng là may mắn khi có anh ta, khi nào có dịp, chúng ta cùng mời anh ta một bữa cơm."

"À, được." Hường Ngọc Tuyết hơi sững sờ, ngờ ngác gật đầu, đáy mắt có chút thất vọng, thất vọng vì không có cơ hội cùng Cố Quân ăn bữa cơm chỉ có hai người, thế nhưng cô ta là nữ chính ở thế giới này, tất cả nam nhân ưu tú đều phải yêu mến cô ta, gì cũng đều nguyện ý làm vì cô ta, kể cả nam nhân tên Cố Quân kia...

Hường Ngọc Tuyết quay qua nhìn bóng lưng Cố Quân.

...

Bởi vì đã tìm được người, đội cứu viện sẽ đưa Diệp Dật Tuấn ra khỏi rừng bằng cách cứu thương và những người còn lại thì đi theo cùng. Cố Thanh

Mâu ngồi cùng anh hai Cố Ân lên phi cơ trực thăng, rồi đi cùng Cố Thanh Yên.

Tô Huyền nhất quyết không chịu lên trực thăng, dùng đủ cách để tránh mặt Cố Ân, kiên trì muốn đi cùng với đội cứu viện, Cố Thanh Mâu cũng không ép buộc.

Tất cả mọi người đều đến bệnh viện, Cố Quân và Cố Ân mang hai người Cố Thanh Mâu cùng Cố Thanh Yên kiểm tra một chút, chắc chắn các cô không có bị gì mới yên tâm lái xe về nhà.

Cố Thanh Mâu ngồi trên xe, lấy điện thoại ra đã bắt được sóng, mở Weibo, ngay lập tức nhìn thấy Top 1 tìm kiếm là show thực tế《Chân nhân tú》gặp sự cố. Cố Thanh Mâu ấn xem liền thấy bài post dài của đạo diễn, đại khái là giải thích sự cố lần này với các fan, thông báo đang tiến hành tìm kiếm và giải cứu trong ngày hôm nay, cũng nói cho bọn họ biết tất cả mọi người đều đã được cứu ra, cho người hâm mộ an tâm một chút.

Cố Thanh Mâu cảm thấy có chút ý tứ, sau đó lại ấn xem tin tức trên trang chủ, phát hiện... mấy ngày nay, người hâm mộ của cô tăng một cách đáng kể, lúc đầu chỉ có hơn hai mươi vạn, lúc đăng bài cũng không có mấy người like, hiện tại đã trực tiếp tăng lên hàng trăm vạn, hơn lúc trước rất rất nhiều.

Phía dưới cũng xuất hiện các loại bình luận... là hỗn chiến giữa anti-fan và fan.

Bình luận mắng Cố Thanh Mâu càng ngày càng nhiều, luôn lên top comment, reply comment cũng cực kì hỗn loạn.

Khu bình luận như nước sôi lửa bỏng, Cố Thanh Mâu với tư cách là người bị mắng, nhìn những bình luận đang chửi mình nhưng về mặt lại như người bị chửi không phải cô, trên mặt không lộ ra chút giận dữ nào.

"Ký chủ, xem ra ngài còn rất biết thu hút anti đấy, ngài thật đúng là rất tuyệt vời!" 115 ở một bên cảm thán, xác thực người hâm mộ ký chủ nó đã nhiều hơn, dù sức chiến đấu của anti-fan có mạnh hơn nữa cũng không giải quyết được gì. Thêm nữa, tiết mục lần trước ký chủ của nó đã đắc tội với rất nhiều minh tinh, người hâm mộ tự nhiên sẽ bảo vệ minh tinh của mình, tất cả đều hóa thân thành anti-fan với sức chiến đấu mạnh mẽ đến mắng Cố Thanh Mâu.

"Ừ, cảm ơn đã khích lệ, tôi biết tôi rất tuyệt." Cố Thanh Mâu sau khi nghe thấy 115 nói, rất nghiêm túc cho mình một cái đánh giá, nhận lời khen của 115.

"..." 115 trực tiếp im lặng giả chết tại chỗ, nó nói câu kia rõ ràng không phải là khích lệ!

"Thanh Mâu thật lợi hại." Cố Thanh Yên ngồi bên cạnh Cố Thanh Mâu, lập tức nhìn về phía cô, nhìn lướt theo dõi weibo của Cố Thanh Mâu tăng lên rất nhiều, bàn tay đã nắm chặt lại thành nắm đấm, trên mặt vẫn duy trì lấy sự hâm mộ, phảng phất như rất vui vẻ vì Cố Thanh Mâu.

"Thật xin lỗi, Thanh Mâu, người hâm mộ của chị có vẻ như quá bùng bột rồi. Em đừng chấp nhất, cứ bỏ qua lời bọn họ đi." Cố Thanh Yên như biết trước việc người hâm mộ của mình sẽ đi nhục mạ Cố Thanh Mâu, trong mắt mang theo áy náy, xin lỗi Cố Thanh Mâu, đáng vẻ cực kỳ khôn khéo am hiểu lòng người.

Cố Thanh Mâu rừn rứt, liếc nhìn Cố Thanh Yên, ánh mắt lạnh lùng, khóe môi hơi cong lên, mỉm cười thản nhiên, vô cùng tùy ý mở miệng.

"À, cái này hả, chị Thanh Yên không cần để trong lòng, những người này chỉ là một đám chó điên dựa vào mặt chủ đi sửa loạn mà thôi, làm người sao có thể cùng chó điên so đo? Đây chẳng phải là hạ thấp mình sao?"

Cố Thanh Yên nghe Cố Thanh Mâu nói, nụ cười trên mặt có chút cứng đờ. Sau khi nói mấy lời này Cố Thanh Mâu liền quay đầu yên lặng nghịch điện thoại. Cố Thanh Yên cầm điện thoại di động của mình, nhìn giao diện weibo, dùng acc phụ bình luận trong weibo của Cố Thanh Mâu.

Cố Thanh Mâu rõ ràng đang mắng nàng là con chó, một con chó cái sửa loạn.

Cố Thanh Yên xiết chặt điện thoại trong tay, tất cả ngón tay đều đang run rẩy, cục tức muốn nổi lên, hết lần này tới lần khác lại không có cách nào hạ xuống, cô không giống Cố Thanh Mâu, tùy hứng kiêu căng, nói không suy nghĩ.

"Được rồi, xuống xe đi, về đến nhà rồi." Cố Ân mở miệng, lái xe vào trong gara.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở WwW.EbookFull.Net.

Chương 83: Mau quỳ xuống!

Editor: Tịch + Hy

Cố Ân cho xe dừng lại, sau đó bước xuống xe cùng Cố Quân.

Cố Quân bước đến bên cạnh Cố Thanh Mâu, đưa tay mở cửa xe giúp cô. Mắt nhìn hai người bên trong, vẻ mặt có chút phức tạp. Lúc này, Cố Quân thừa nhận anh đã thay đổi suy nghĩ về cô em gái này, nhưng trong lòng vẫn không biết nên làm thế nào để đối mặt với Cố Thanh Mâu.

"Hai em đi trước đi, bà nội đang ở phòng khách chờ chúng ta tới."

Cố Quân vừa dứt lời đã thấy Cố Thanh Mâu và Cố Thanh Yên bước xuống xe. Cố Thanh Yên đi phía trước, còn Cố Thanh Mâu ở phía sau. Cố Quân cố ý đi chậm lại phía sau, dường như có chuyện muốn nói với Cố Thanh Mâu.

"Anh muốn nói gì thì nói đi!" Cố Thanh Mâu dứt khoát quay lại nhìn Cố Quân. Cô muốn Cố Quân nói rõ ràng mọi chuyện, chứ không phải kiểu muốn nói lại không như thế này.

"Thân thể của bà không tốt, em nên chú ý tới lời nói và hành động của bản thân; không thể tùy hứng như trước được. Em nên nhìn Thanh Yên đi, chuyện chương trình lần này cũng là vì em mất tích mà nên, em nên suy nghĩ rõ ràng cho anh!" Cố Quân nói xong, chỉ hi vọng Cố Thanh Mâu lắng nghe mà học tập theo Cố Thanh Yên: ngoan ngoãn suy nghĩ về lỗi lầm của mình. Nhưng tận đáy lòng lại cho rằng, những chuyện kia đều là vì Cố Thanh Mâu mà nên, bây giờ Cố Thanh Mâu lại không có thương tích, tất nhiên là phải biết nhận lỗi.

"Trên thế giới này, mỗi người đều là một cá thể khác nhau: đều không thể bị sao chép. Xin lỗi anh trai, nhưng em không học được. Và... em cũng sẽ không cố gắng học!" Cố Thanh Mâu vừa nói vừa lắc đầu. Sau đó tiến nhanh về phía trước, Cố Ân bên cạnh thấy thế liền tăng nhanh nhịp chân bước theo. Anh đặt tay lên vai cô, âm thanh nhu hòa nói: "Làm sao rồi, ai đã chọc em tức giận. Mau nói cho anh biết, anh hai giúp em trả thù."

"Đánh đi." Cố Thanh Mâu hất mặt, trực tiếp chỉ về phía Cố Quân.

"..." Cố Ân đứng bên cạnh không ngờ Cố Thanh Mâu thật sự có thể làm ra hành động như vậy. Anh không khỏi ho một tiếng, mở miệng nói. "Thanh Mâu, em không phải không hiểu rõ anh ba như thế nào. Nếu như anh ba thực lòng muốn trách mắng em, thì đã không cho người đến cứu em rồi. Tiểu nha đầu này, em không biết lúc anh ba gọi cho anh, giọng nói của anh ba vô cùng lo lắng, khiến anh hai sợ đến mất hồn. Bây giờ đã tốt rồi, đừng nóng giận. Lát nữa anh mang Thanh Mâu ra ngoài chơi chuộc lỗi cho hôm nay nhé?" Cố Ân tất nhiên là người biết đồ Cố Thanh Mâu hơn Cố Quân, chỉ có điều anh dỗ cô như dỗ trẻ con, thiếu điều tặng Cố Thanh Mâu một cục kẹo.

Cố Ân vừa nói xong, Cố Thanh Mâu còn chưa kịp trả lời thì trong đại sảnh đã vang lên tiếng nói. Bà nội Cố đứng lên từ ghế salon nhìn về phía cô, mắt sáng lên. Sau đó vẫy tay nói:

"Đến đây nào, Thanh Mâu! Cháu đến đây cho bà nội nhìn xem nào! Lần này đã khiến cháu chịu khổ rồi!" Trong giọng bà mang theo tia đau lòng, bà Cố ở nhà cưng chiều Cố Thanh Mâu hết mực. Hiện tại trên mặt xuất hiện nét tiêu tụy đều do Cố Thanh Mâu mất tích mà sinh ra.

Cố Thanh Mâu đi đến phía trước, chưa kịp tới gần bà nội đã thấy gương mặt nghiêm túc của cha Cố. Ông đến trước mặt Cố Thanh Mâu, thanh âm giống như sấm sét, quát lớn: "Mau quỳ xuống!"

Đại sảnh rơi vào yên lặng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 84: Quỳ đi!

Editor: Lộn + Beta: Hy

Vui lòng không sao chép chuyển ver dưới mọi hình thức! Truyện chỉ được đăng tải duy nhất trên Mê Đọc Truyện và Wattpad!

Sau một hồi im lặng, tầm mắt mọi người đều không hẹn mà cùng nhìn Cố Thanh Mâu. Nói chung là mọi người đều không ngờ, sau khi Cố Thanh Mâu và Cố Thanh Yên may mắn an toàn trở về, cha Cố lại nổi giận như vậy, đứng trước mặt mọi người bắt Cố Thanh Mâu quỳ xuống.

"Cha, không đến mức như vậy đâu!" Anh hai Cố Ân trực tiếp cất bước lên chắn ngang trước người Cố Thanh Mâu. Anh hơi nhú mào, hiển nhiên không đồng tình với cách làm của cha mình, thậm chí không thể hiểu nổi ông. Anh nhìn về phía cha mình, mở miệng tiếp tục nói.

"Tuy rằng mấy tháng nay con đều ở bên ngoài, nhưng cũng nghe được ít nhiều chuyện về việc xảy ra với Thanh Mâu. Tuy em ấy thực sự làm loạn quá mức, cũng rất quá phận. Nhưng mà, chuyện bị bắt cóc không phải do Thanh Mâu làm. Mọi người cũng cố gắng cứu thoát..." Cố Ân mở miệng, rõ là có

ý che chở Cố Thanh Mâu, bảo vệ cô sau lưng mình. Dù sao bây giờ cha có nhìn, tâm tình ông cũng không tốt.

"Cha, tuy rằng em ấy quả thật có chút tùy hứng. Cho nên việc nó mất tích liên lụy tới mọi người, nhưng mà... việc này không đến mức như thế. Con nghĩ, nó đã nhận thức được sai lầm của mình." Cố Quân tiến lên mở miệng.

Đứng bên cạnh Cố Quân và Cố Ân là Cố Thanh Yến. Trong mắt cô ta hiện lên sự hả hê, vui mừng khi người khác gặp họa. Đương nhiên là cô ta muốn tận mắt nhìn Cố Thanh Mâu bị trách mắng. Bây giờ cha tức giận như vậy, chắc chắn sẽ không cho Cố Thanh Mâu một chút mặt mũi nào. Cố Thanh Yến rũ mắt xuống, che giấu sự vui vẻ, hả hê lại rồi cất bước đi về hướng cha đang đứng giống như Cố Quân và những người khác.

"Cha, Thanh Mâu vẫn còn nhỏ. Đôi khi sẽ phạm chút sai lầm không đáng trách, con tin rằng em ấy cũng không phải là cố ý gây nên. Vì sao mọi người lại đem những thứ sai lầm này đổ lỗi cho em ấy. Con cùng Thanh Mâu ở cùng nhau, với tư cách là một người chị gái, lỗi lầm của con càng lớn hơn. Con đã không chăm sóc Thanh Mâu thật tốt, nếu như... cha quyết định phạt Thanh Mâu. Thế thì hãy phạt con trước đi, con nguyện ý gánh thay Thanh Mâu. Con là chị, vốn nên làm như vậy!" Cố Thanh Yến nói một hồi về chị em tình thâm. Trên mặt còn mang theo nét khẩn cầu và sự tự trách, dường như thật sự là mọi chuyện diễn ra như vậy.

Cố Quân nhìn Cố Thanh Yến như vậy, đi tới cạnh cô ta lắc đầu.

"Thanh Yến, em không cần vì người khác mà gánh chịu mọi thứ. Cho dù là Thanh Mâu cũng không cần."

"Anh ba..." Cố Thanh Yến nghe Cố Quân nói thế. Ánh mắt khẽ đảo quanh, ra vẻ cảm động. Cô ta tiến lên bắt lấy tay Cố Quân, ngược lại, từ đầu đến cuối Cố Ân không hề nhúc nhích. Anh đứng ở bên Cố Thanh Mâu, quay đầu nhìn thoáng qua cô. Dường như anh muốn cảm nhận xem Cố Thanh Mâu đang nghĩ gì, hoặc có thấy sợ hãi gì không.

Kết quả lần này vượt ngoài dự đoán của hắn, Cố Thanh Mâu không có vẻ sợ hãi, Chỉ là đứng khoanh tay cười, nhìn Cố Thanh Yến cùng Cố Quân.

"Cha..." Cố Thanh Mâu tiến lên vỗ tay. Nhìn Cố Thanh Yến vịn tay Cố Quân, mắt đảo của cô hơi cong lên, mở miệng nói.

"Cảnh tượng này làm con cảm động vô cùng. Nếu như chị Thanh Yến nói nhiều như vậy đều là một lòng vì con. Nếu con mà không chấp nhận, như thế không phải là rất không có tình người sao?" Nói xong, Cố Thanh Mâu ra hiệu cho Cố Thanh Yến đang cúi đầu nhìn sàn nhà lát gạch. Nét vui vẻ trên mặt không giảm, con người đảo nhanh, tiếp tục mở miệng nói.

"Quỳ đi!" Thanh âm cô thay đổi nhanh chóng, lạnh đến cực độ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giỏi Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 85: Tôi bảo cô đấy!

Editor: Xi + Beta: Hy

"Từ trước đến nay tôi vẫn luôn hiểu chuyện, sẽ không bao giờ phụ lòng tốt của người khác."

Giọng điệu Cố Thanh Mâu nhẹ nhàng bình thản, tựa như cô cảm thấy mình không làm gì sai cả. Cô xoay người nhìn sang Cố Thanh Yến, khoanh tay tỏ vẻ bất đắc dĩ nói:

"... Tôi thực sự là bất đắc dĩ mới làm thế. Nếu như chị đã muốn thay tôi chịu tội, tôi đây đành phải hiểu chuyện mà hoàn thành giúp chị thôi. Nếu không lại... uổng phí dụng tâm của chị, tôi sẽ vô cùng áy náy nha!"

Cố Thanh Yến sao lại không hiểu dụng ý của Cố Thanh Mâu được. Về mặt cô ta lập tức biến đổi, ngay người đứng im một chỗ; trong phút chốc không biết phải làm gì. Cô ta thực sự không hiểu Cố Thanh Mâu đang bị cái gì kích thích; từ sau khi trở về, con nhỏ này bắt đầu hành sự vượt ra khỏi tầm kiểm soát của cô ta. Lúc nói chuyện hay làm việc đều vô cùng tùy hứng, hoàn toàn không dùng cách bình thường để suy nghĩ như trước. Hành động còn chẳng để ý đến cái gọi là 'hậu quả'.

Cô ta thậm chí còn không thể nào dùng tư duy của người bình thường để suy đoán hành động kế tiếp của Cố Thanh Mâu. Giống như bây giờ vậy, người trong sạch không phải sẽ thanh minh là mình không làm sai à? Hoặc là sẽ tức giận vì bị người khác đổ oan chứ. Dù là dùng cách nào trong hai phương án trên đi nữa thì cũng như càng đổ thêm dầu vào lửa, chết nhanh hơn mà thôi. Điều đó lại còn khiến chính mình trở nên bối rối.

Nhưng mà... hết lần này đến lần khác, Cố Thanh Mâu chẳng bao giờ làm như vậy.

Cố Thanh Yến đứng trước mặt Cố Thanh Mâu nhìn cô chăm chăm. Trong đầu luôn tự hỏi, không phải đầu óc của Cố Thanh Mâu có vấn đề chứ?

"Chị Thanh Yến, chị nhìn tôi làm gì vậy..." Cố Thanh Mâu nhìn Cố Thanh Yến đang bất động đứng yên một chỗ, bèn bước đến bên cạnh cô ta. Cô ngẩng đầu, nhìn thấy vẻ mặt tối sầm của cô ta thì trong mắt hiện lên chút ý cười, dường như đang rất vui vẻ. Cô đưa tay nâng cằm Cố Thanh Yến, bắt cô

ta ngửa lên nhìn mình.

"Chẳng lẽ chị chỉ đang tùy tiện nói một chút thôi sao?" Giọng nói Cổ Thanh Mâu lạnh lùng, con ngươi chuyển động.

Cổ Thanh Yến nghe Cổ Thanh Mâu nói xong thì sắc mặt càng khó coi hơn, cô ta ngẩng đầu nhìn những người xung quanh. Ngoài cha Cổ, bà nội Cổ và Cổ Quân ra thì còn có cả Cổ Ân nữa. Cổ Thanh Mâu nói như thế, thật ra là đang đào hố chôn cô ta, buộc cô ta không thể không nhảy xuống. Bởi vì từ trước tới giờ cô ta vẫn luôn bị mang trên mình cái danh 'con gái nuôi nhà họ Cổ'. Cho nên lúc nào cũng phải chạy theo sau làm mọi người trong nhà hài lòng, chỉ có như vậy thì cô ta mới thể thay thế được Cổ Thanh Mâu bị mọi người chán ghét.

"Con..." Cuối cùng Cổ Thanh Yến cũng lên tiếng, gắng gượng chỉ thốt ra một chữ "con" từ trong cổ họng. Nhưng còn chưa kịp nói gì thì cha Cổ đã đứng trước mặt mở miệng.

"Quý xuống cho tôi, ngay lập tức!" Cha Cổ nhìn tất cả mọi người, trong giọng nói pha lẫn sự tức giận.

Cổ Thanh Yến nghe cha Cổ quát thì trong mắt hiện lên sự mừng rỡ, động tác của cô ta cũng chậm lại một chút.

"Kí chủ ơi! Kí chủ! Cô nói đi, làm như vậy sao có thể thành công được chứ, cha Cổ vừa bảo cô quý xuống đấy! Cô cũng biết trước đây Cổ Quân và cha Cổ có thái độ thế nào với nguyên chủ mà, tình cảnh bây giờ thực sự rất khó xử đó." 115 lo lắng, nó cảm thấy theo tính cách của kí chủ thì chuyện này hoàn toàn không có khả năng giải quyết trong hòa bình được. Biểu cảm bây giờ của cha Cổ rất khó coi, trông vô cùng giận dữ.

Cổ Thanh Mâu nhìn cha Cổ, không may may đáp lại 115. Từ này đến giờ cô đều bình tĩnh đến lạ.

"Cha... Cha xem..." Cổ Thanh Yến tiến lên, cô ta mở miệng nhìn cha Cổ, vốn đang định nói gì đó. Chỉ có điều, cô ta còn chưa nói hết câu thì đã bị ông thẳng thừng ngắt lời.

"Tôi bảo cô đấy!"

Xin lỗi các bạn, buổi tối mình bị tai nạn nhỏ ở ngoài đường, phải vào bệnh viện chút, giờ mới về đến nhà để đăng chương >,<

Mình sẽ đăng thêm chương tiếp vì mai mình lại phải vào bệnh viện rồi huhu ToT

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giỏi Giải Trí: Nữ Boss Phán Điện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 86: Trở tay không kịp

Editor: Yến + Beta: DH

"Ồ?" Lời nói của Cổ Thanh Yến lập tức bị ngăn ở trong cổ họng, cô ta mở to mắt, cha Cổ nhìn nhìn về phía cô ta, hiển nhiên chưa kịp phản ứng ý tứ của những lời nói này, trong đầu thậm chí còn nghĩ đến, có phải cô ta nghe lầm, hoặc là nhìn lầm rồi hay không. Cha cũng không nhìn cô ta nói những lời này.

Có thể ở trước mặt, cha mang theo đôi mắt tức giận, rồi lại rành mạch nhắc nhở cô ta, cô ta không nghe lầm.

Mọi việc bị đảo lộn, hẳn là làm cho tất cả mọi người ở đây trở tay không kịp, mọi người và Cổ Thanh Yến đều đứng hình vài giây sau đó mới phản ứng lại. Từ lúc vừa mới vào cửa đến bây giờ, người cha Cô bắt quý xuống không phải là Cổ Thanh Mâu, mà là Cổ Thanh Yến...

"Cha, sao lại thế?" Cổ Quân có chút nghi hoặc.

"Cha, đây là?" Cổ Ân hình như vẫn không hiểu, bởi vì gần đây Cổ Thanh Mâu làm rất nhiều chuyện hồ đồ, phạm rất nhiều sai lầm, trong đó còn có lỗi lầm không thể tha thứ, ví dụ như mang trên lưng những khoản nợ, việc này khiến ông Cổ quá mức thất vọng về đứa con gái này. Vì vậy lúc ông Cổ hô quý xuống, bọn họ theo bản năng tưởng rằng ông đang quát Cổ Thanh Mâu.

"???" Cổ Thanh Mâu nhìn nhìn cha Cổ, lại nhìn Cổ Thanh Yến một chút, trong khoảng thời gian đầu óc trống rỗng, cô có cảm nhảm kịch bản không?

"Cha?" Cổ Thanh Yến nhìn về phía ông Cổ, khẽ cười, trên gương mặt như có điều muốn nói cùng biểu cảm khó hiểu, hình như những lời này của cha làm cô ta tổn thương. Cô ta dừng một chút, rồi lại nói tiếp.

"Vì sao ạ?"

"Bởi vì con đã phạm sai lầm rồi." Ông Cổ đập bàn, âm thanh đinh tai nhức óc, ông nhìn Cổ Thanh Yến đứng trước mặt, nói tiếp.

"Lúc tham gia tiết mục ‘Chân nhân tử’, con đã hạ độc vào trong cháo của Thanh Mâu, con biết rất rõ rằng vật kia có độc, nhưng lại cố ý thêm nó vào."

"..." Cố Thanh Yến thật không ngờ, cha lại biết chuyện này. Cô ta trùng lớn mắt, không thể tin được. Trong ấn tượng của cô, ông Cố đã quá thất vọng với Cố Thanh Mâu rồi, đương nhiên không có khả năng lại đi chú ý tới Cố Thanh Mâu, nhất là... Lúc trước, ông Cố không hy vọng Cố Thanh Mâu tiến vào ngành giải trí, ông càng hy vọng Cố Thanh Mâu có thể theo chân Cố Ân vào quân đội. Sau này, làm trên trường quân đội, mà không phải là tiến vào ngành giải trí lớn như chảo nhuộm.

Lúc trước Cố Thanh Mâu cố ý muốn đi theo anh bước chân tiến vào ngành giải trí, làm cho ông Cố tức giận, từ đó cũng không chú ý tới động tĩnh của Cố Thanh Mâu trong ngành giải trí nữa.

Chính vì thế, mặc dù là trong tiết mục bị Cố Thanh Mâu vạch trần tại chỗ, cô ta cũng không sợ hãi, bởi vì ông Cố sẽ không thể nào chú ý những thứ này, sẽ không thể nào biết được.

Nhưng bây giờ...

"Con..." Cố Thanh Yến há hốc mồm, rồi lại phát hiện, cô ta không còn lời nào để phản bác. Trong khoảng thời gian ngắn cô có chút bối rối mất định hướng. Đây là lần đầu tiên, không biết nên làm như thế nào.

"Thanh Yến, con mắc lỗi lần này, cha có nói sai cho con sao?" Ông Cố nhìn về phía Cố Thanh Yến, mở miệng nói.

"Con... Không.. Con lúc ấy không biết... Con..." Cố Thanh Yến cảm thấy đầu óc của mình càng ngày càng loạn, không giống ngày thường khuê môi múa mép như lò xo, bây giờ cô ta không còn một lời nào để nói lại.

"Đặc sắc! Đặc sắc! Ký chủ, lợi hại, cha của ngài, lật ngược tình thế khiến chúng ta trở tay không kịp." 115 mơ hồ nhìn cái cục diện đã bị thay đổi trước mặt, hoàn toàn không đoán được cái tình hình mới này.

- ---- Tiểu kịch trường-----

Ông Cố: Giận tới muốn khóc luôn, các người vậy mà đều mắng ta QAQ, hừ!

HIỆN TẠI TEAM TMV ĐANG TUYỂN EDITOR VÀ BETA, AI MUỐN THAM GIA THÌ CMT NHA ~

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Nói chuyện với bà nội

Editor: Suru + Beta: Hy

Vui lòng không sao chép, chuyển ver dưới mọi hình thức! Truyện chỉ được đăng tải duy nhất tại Mê Đọc Truyện và Wattpad!

"Được rồi, Càng Đình. Hai đứa bé vừa mới về đến nhà, vất vả lắm bọn nó mới an toàn về nhà được. Con bớt tranh cãi đi, ở trong rừng nhiều ngày như thế nhất định là rất sợ hãi đúng không?" Lúc bà nội mở miệng nói chuyện, khuôn mặt bà hiền từ. Ánh mắt nhìn Cố Thanh Yến một chút, rồi Cố Thanh Mâu một chút. Cuối cùng vẫy tay với Cố Thanh Mâu.

"Thanh Mâu, cháu đến đây."

Cố Thanh Mâu nhìn bà nội đáng vẻ hiền từ tươi cười, cô bước về phía bà nội, ngồi xổm bên cạnh.

"Thanh Mâu nhà chúng ta càng ngày càng xinh đẹp, tương lai cháu chắc chắn sẽ được nhiều người theo đuổi! Đến lúc đó bà phải cho mấy thằng anh ra giữ cửa mới được." Bà nội Cố đặt tay lên đầu, vuốt tóc cô. Như đang cảm khái, cháu gái của mình hiện tại đã lớn vậy rồi. Sau khi nói xong, bà lấy ra một cái túi nhỏ màu đỏ, đường may tinh xảo ngay ngắn.

"Bà cũng già rồi, Thanh Mâu lúc này gặp mấy chuyện không may. Bà cái gì cũng không làm được, chỉ có thể cầu thần bái Phật cho con, phù hộ con bình an. Túi này là bà tự may hi vọng đem lại cho con may mắn, bà mong nó có thể phù hộ cháu của bà bình an."

Nói xong, bà nội Cố liền dúm túi vào tay Cố Thanh Mâu, nhìn qua có chút thỏa mãn.

"Tạ ơn bà nội." Cố Thanh Mâu rũ mắt, đôi mắt khẽ đảo quanh. Không còn bộ dáng xù lông như ngày xưa, không hùng hổ dọa người, thanh âm nhỏ nhẹ. Bà nội mở miệng:

"Được rồi! Chuyện hôm nay đến đây kết thúc. Các con mau lên tầng nghỉ ngơi đi. Càng Đình, con không phải có chuyện muốn nói với Thanh Mâu sao? Đi đi, tất cả các con mau đi nghỉ đi. Bây giờ cũng không còn sớm nữa." Bà nội Cố vẫy tay ý bảo cha Cố cùng mấy anh em Cố Thanh Mâu giải tán. Nói xong bà nội Cố nhìn về phía Cố Thanh Yến đứng đó, sắc mặt đang vô cùng khó coi mà vẫy tay.

"Thanh Yến, lại đây đi. Nói chuyện với bà một chút!"

Cố Thanh Yến mang tinh thần không ổn định đến gần bà nội. Cố Thanh Mâu đứng dậy, nhìn sang gương mặt cha Cố có chút không được tự nhiên. Cha Cố quay đầu nhìn bà nội, ông vốn là một người con hiếu thảo. Nếu như bà nội Cố đã nói như vậy thì tự nhiên ông cũng sẽ không nói gì.

"Mẹ, con lên tầng trước." Nói xong cha Cố nhìn Cố Thanh Mâu, hơi hơi hắng giọng, ho khan một tiếng.

"Theo cha lên tầng, cha có chuyện muốn nói với con." Cố Thanh Mâu cùng cha Cố lên tầng, Cố Ân và Cố Quân cũng đi lên. Bà nội Cố rõ ràng có chuyện muốn nói riêng với Cố Thanh Yến, bọn họ đương nhiên không ở lại được.

Trong phòng khách cuối cùng chỉ còn lại hai người Cố Thanh Yến và bà nội Cố.

"Thanh Yến à, con đến Cố Gia cũng đã nhiều năm rồi." Bà nội Cố cầm tay Cố Thanh Yến, cười tủm tỉm mở miệng nói. Giọng nói dịu dàng, bà như đang nhớ lại chuyện xưa. Xúc động vỗ vỗ tay Cố Thanh Yến, tiếp tục nói. "Ban đầu, bà gặp con lúc ở đầu đường. Lúc đó con vẫn còn rất nhỏ, nhìn thật đáng thương. Cũng không biết con bây giờ có còn nhớ không?" Bà nội Cố nói với Cố Thanh Yến như bình thường, nhưng trong lời nói có ngụ ý rõ ràng.

"..." Sắc mặt Cố Thanh Yến không tốt. Cô ta không phải ngu dốt đến mức không hiểu trong lời nói của bà nội Cố có ẩn ý gì.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Không phải của cô, cô không thể cướp lấy

Editor: Hana + Beta: Hy

Vui lòng không sao chép, chuyển ver dưới mọi hình thức! Truyện chỉ được đăng tải duy nhất tại Mê Đọc Truyện và Wattpad!

"Cháu đứng ở góc đường, nhút nhát, e lệ nhìn bà, lúc ấy bà đã nghĩ trong nhà chỉ có mỗi đứa bé Thanh Mâu là nữ sẽ rất cô đơn. Thế nên mang cháu về nhà làm chị gái Thanh Mâu, lớn lên cùng con bé. Mấy năm nay, gia đình này xem cháu như con gái ruột, chu cấp cho cháu rất chu toàn." Bà nội Cố nói, ánh mắt thoáng thấy sự đau thương. Bà nắm lấy tay Cố Thanh Yến. Tay bà nội Cố đã không còn mịn màng nữa do trải qua năm tháng mà héo mòn, da tay nhăn nheo, sờ sờ thì cảm giác có chút thô ráp.

"Thanh Yến, cháu nói xem có đúng không?" Bà nội Cố nhìn mặt Cố Thanh Yến, lại hỏi cô ta.

"Cháu vẫn luôn nhớ, là bà nội mang cháu về, cho cháu một ngôi nhà, cháu sẽ không bao giờ quên." Cố Thanh Yến nhẹ nhàng gật đầu, nhưng trong lòng dâng lên một cảm giác lạnh lẽo. Bà nội đã lớn tuổi rồi, có nhiều lúc trí nhớ không còn rõ ràng. Nhưng tới bây giờ, Cố Thanh Yến mới sâu sắc cảm nhận được, bà già này không phải đèn đã cạn dầu, cũng không phải là một bà lão hồ đồ. Chỉ sợ là so với người khác bà còn khôn khéo hơn nhiều.

"Bà nội, chắc bà cũng mệt rồi, để cháu dìu bà lên phòng nghỉ ngơi." Cố Thanh Yến cố ý giả bộ hồ đồ, cứ vờ như là không hiểu ý tứ bên trong lời nói của bà nội Cố, cô ta chậm rãi đứng dậy, chuẩn bị đỡ bà nội Cố trở về phòng.

Bà nội Cố nắm lấy tay Cố Thanh Yến kéo xuống, kéo cô ta lại ngồi trước mặt bà. Đôi mắt đục ngầu của bà nội Cố nhìn về phía Cố Thanh Yến, nụ cười trên mặt phai nhạt đi rất nhiều, lời nói của bà đầy thâm thúy, dường như nhìn thấu được một ít tâm tư ở đây lòng Cố Thanh Yến.

"Thanh Yến, gia đình lo cho cháu vô điều kiện, ăn mặc không cần lo, sống an nhàn sung sướng, cháu được tự do lựa chọn điều cháu thích. Những thứ này gia đình đều cho cháu nên cháu có thể yên tâm thoải mái hưởng thụ. Nhưng những thứ không phải của cháu thì cháu không thể lấy, đặc biệt là những thứ của Thanh Mâu. Có những thứ thuộc về cháu nhưng cũng có những thứ không thuộc về cháu. Thanh Yến chắc là cháu biết rõ rồi chứ?"

Bà nội Cố đã nói rõ ràng ra hết tất cả. Nếu Cố Thanh Yến đã giả vờ như không hiểu, vậy thì bà trực tiếp nói rõ. Bà nội Cố vỗ vỗ lên tay Cố Thanh Yến, sau đó liền đứng dậy.

"Bà nội, cháu nghe rõ rồi. Để cháu dìu bà đi." Cố Thanh Yến cố gắng đè nén sự không cam tâm và lừa gạt trong lòng xuống. Cô ta đứng lên, khuôn mặt ôn hòa, dịu dàng nói với bà nội Cố. Cố Thanh Yến giờ cánh tay ra chuẩn bị đỡ lấy bà nội Cố.

"Không cần. Thanh Yến nói chuyện với bà từ nãy đến giờ rồi cũng nên đi nghỉ ngơi đi. Nhớ suy nghĩ thật kĩ lời bà đã nói." Bà nội Cố lắc đầu, tự mình cầm lấy cây gậy, từng bước từng bước đi lên lầu, thì ra là bà đi đến phòng của Cố Thanh Mâu.

Cố Thanh Yến vẫn còn đứng đó, tay nắm chặt mấy bông hoa vẫn đang cắm trong bình bên cạnh, trong lòng tràn ngập oán giận và không cam lòng. Mấy câu bà nội Cố vừa nói kia ý chính là để cô ta phải tự biết mình, tự biết rõ thân phận của chính cô ta, để không có mưu đồ cướp thứ không thuộc về cô ta. Nhưng dựa vào cái gì mà nói tất cả đều thuộc về Cố Thanh Mâu, vậy còn cô ta, mấy người đó coi cô ta là cái gì chứ?

Trong mắt Cố Thanh Yến âm trầm, ngoan lệ lạ thường, tay bóp chặt bông hoa. Ngay lúc này, cô ta đã muốn cầm bình hoa hung hăng mà đập nát đầu bà già kia, để bà ta không còn mở miệng nói chuyện được nữa.

“Xì...” Cố Thanh Yến rũ tay, hạ mi mắt xuống, thu lại cảm xúc trong lòng.

Nếu như cô ta muốn cướp lấy, thì cô ta đã lấy được từ lâu rồi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giỏi Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 89: Thăng mễ ân, đấu mễ cừ [1]

Editor: Tịch + Beta: Vi

Vui lòng không sao chép, chuyển ver dưới mọi hình thức! Truyện chỉ được đăng tải duy nhất tại Mê Đọc Truyện và Wattpad!

[1] Thăng mễ ân đấu mễ cừ (升米恩, 斗米仇) Một thăng gạo dưỡng ân nhân, một đấu gạo dưỡng cừ nhân: Câu này có nghĩa là, nếu bạn ra tay giúp người, người đó sẽ xem bạn là ân nhân, nhưng nếu cứ giúp mãi thì họ sẽ xem chuyện bạn giúp họ là đương nhiên, không giúp nữa thì chính là kẻ thù của họ.

Trong thư phòng, ông Cố ngồi trên ghế salon nhìn Cố Thanh Mâu, dường như ông có lời muốn nói, nhưng lại không biết nói như nào mới phải, trong tay cầm một chiếc bút, nhưng cầm nửa ngày cũng chưa ghi một chữ, vẻ mặt nghiêm nghị khiến bầu không khí trong thư phòng có vẻ căng thẳng, yên tĩnh quý dị.

"Cha, người tìm con có chuyện gì không?" Cố Thanh Mâu cuối cùng cũng lên tiếng, phá vỡ không gian im lặng trong phòng.

"Con..." Ông Cố nhìn về phía Cố Thanh Mâu, muốn nói lại thôi, ông đặt bút trong tay xuống, nhìn về phía cô, lặng im mấy phút mới mở miệng nói.

"Không có gì, cái này cho con, con đi ra đi." Ông Cố lấy một bình thuốc nhỏ đưa cho Cố Thanh Mâu, sau đó không đợi Cố Thanh Mâu nói gì liền đi ra ngoài, nghiêng mặt không cho cô thấy cảm xúc của ông.

"..." Cố Thanh Mâu cúi đầu, nhìn đồ trong tay, là một bình gốm sứ màu trắng nhỏ, mở nắp bình là một mùi hương nhàn nhạt rất dễ ngửi, đây chính là thuốc trị thương.

Cố Thanh Mâu ngược mắt nhìn cửa thư phòng, khóe môi cong lên, cũng không có biểu lộ tâm tình gì khác, bỏ bình thuốc vào túi áo, quay người ra khỏi thư phòng.

"Kí chủ, đây là ý gì vậy? Ông Cố thực sự vẫn còn thương con gái sao?" 115 có chút nghi hoặc, không hiểu hành động của ông Cố có ý gì. Cố Thanh Mâu đi tới hành lang tầng hai, ánh mắt trầm thấp, làm cho người ta khó có thể nhìn thấu, cô nhìn phòng khách dưới tầng một, trong phòng khách có một bóng người lờ lờ tro tro đứng đấy, đó là Cố Thanh Yến.

"Yêu sao? Nếu ông ta thật lòng yêu thương con gái mình, tại sao lại để con gái mình chịu nhiều thương tích như vậy, thậm chí đã chết ở bên ngoài mà còn không biết, nhìn như quan tâm, vậy thực tế thì sao?"

Cố Thanh Mâu bật cười, đôi mắt rũ xuống, dường như Cố Thanh Mâu nhìn thấu tất cả mọi thứ. Tuy rằng có những lúc cô hay tùy hứng làm bậy, chưa bao giờ nghĩ tới hậu quả, nhưng sự thực lại không phải vậy.

Cô dựa vào lan can tầng hai, nhìn Cố Thanh Yến một mình trong phòng khách.

"ㄟ(ゝaゝ)ㄟ Kí chủ, Cố Thanh Yến ở đó ngăn người làm gì vậy?" 115 nhìn Cố Thanh Yến, nó không hiểu Cố Thanh Yến nghĩ gì, hình như là tâm tình không vui.

"Đó là không cam lòng, oán hận, phần nộ." Cố Thanh Mâu nói, đôi mắt trong veo. Nhìn Cố Thanh Yến như này biết ngay là vì sao.

Có đôi khi, con người chính là như vậy, không bao giờ cảm thấy thỏa mãn, đã được nhận lại càng muốn nhiều hơn, tốt hơn.

Hôm nay Cố Thanh Yến thành ra như này, có thể dùng một câu danh ngôn để hình dung rất đúng, thăng mễ ân, đấu mễ cừ.

Nếu như cho đối phương một chút ơn huệ nhỏ, như vậy đối phương sẽ rất cảm động, nhưng nếu cho quá nhiều, đối phương sẽ nghĩ điều đó thành đương nhiên, không có được nữa sẽ rất oán hận.

Cố Thanh Mâu nhìn chăm chú Cố Thanh Yến đi ra khỏi phòng khách, cô xoay người chuẩn bị về phòng, bỗng nhiên một bóng hình xuất hiện trước mặt cô.

"Đi, Thanh Mâu, anh hai dẫn em đi thư giãn một chút." Cố Ân đứng trước mặt Cố Thanh Mâu.

Chương 90: Lầu Tiên Phẩm

Editor: Hana + Beta: DH

Vui lòng không sao chép, chuyển ver dưới mọi hình thức! Truyện chỉ được đăng tải duy nhất tại Mê Đọc Truyện và Wattpad!

Cố Ân bước đến một cách tự nhiên và quàng tay lên vai Cố Thanh Mâu. Lúc này anh đã thay ra bộ quân phục. Sự nghiêm túc trên mặt biến mất chỉ còn lại nét trẻ con, trên người mặc áo khoác ngoài giản dị, cả người nhìn đẹp trai dễ gần. Anh mỉm cười nhìn Cố Thanh Mâu.

“Em không đi.” Cố Thanh Mâu trả lời dứt khoát. Cô thu lại ánh mắt, vẫy vẫy tay với Cố Ân, tỏ ý là cô không muốn đi. Cô vừa mới xoay người đi liền bị Cố Ân kéo ra xe.

“Coi như là em đi cùng với anh hai được không? Tháng này không có tiếp xúc với bên ngoài để làm nhiệm vụ, anh hai của em mệt muốn chết rồi, Thanh Mâu, em không đau lòng sao? Lỡ như anh hai xảy ra vấn đề thật rồi thì làm sao đây?” Cố Ân ấn Cố Thanh Mâu vào chỗ ngồi, vừa nói chuyện, vừa cài dây an toàn cho Cố Thanh Mâu.

“Không đau lòng.” Cố Thanh Mâu nhìn kĩ mặt Cố Ân vài giây, cuối cùng mở to hai mắt, khoé miệng cong lên, nhanh chóng trả lời.

“...” Cố Ân nghe xong mấy lời này của Cố Thanh Mâu, liền đưa tay che ngực. Một bộ dáng như vừa bị em gái yêu quý phản bội.

“Thanh Mâu của chúng ta trưởng thành rồi thì không thương anh hai nữa. Khi còn nhỏ, em còn nói thích nhất là anh hai. Em xem em bây giờ mới lớn thôi đã thay lòng rồi.” Cố Ân mở miệng, bộ dáng đau đớn, nhưng mọi động tác không dừng lại, vặn chìa khoá, khởi động xe, trực tiếp lái xe chở Cố Thanh đi.

“...” Cố Thanh Mâu bị giữ lại lúc này không còn cách giãy dụa, tay mở cửa sổ nhìn phong cảnh trên đường, neho mắt lại, tùy ý để gió thổi mái tóc của cô tung bay.

Trên những tấm biển quảng cáo lớn ven đường, có thể nhận ra rất nhiều gương mặt quen thuộc, gương mặt của Diệp Dật Tuấn, gương mặt của Hương Ngọc Tuyết, nhìn trông thật cao quý, nhất là sau khi xảy ra những chuyện kia, Cố Thanh Mâu cong khoé môi tỏ vẻ phào phúng.

Những người này luôn tính toán từng bước một.

“Được rồi, chúng ta đến nơi rồi.” Cố Ân dừng xe ở một ngôi nhà có kiến trúc cực kì xa hoa cổ điển, anh rút chìa khoá xe ra, mở cửa cho Cố Thanh Mâu xuống xe. Ngay lập tức có người phục vụ tự nhiên tiến đến, nhận lấy chìa khoá trong tay Cố Ân, giúp Cố Ân đỗ xe vào bãi gửi xe.

Cố Thanh Mâu ngẩng đầu nhìn, bên trên kiến trúc này có bảng tên cực kì rõ ràng, Tiên Phẩm.

Nghe nói cái tên này do ông chủ sau lưng đặt, ngụ ý cũng rất đơn giản, sau khi vào đây ăn những món có vị như trên trời thì có cảm giác các món ăn của thần tiên cũng không ngon bằng được ở đây.

Có thể nói để bước chân được vào Tiên Phẩm, không ai là không có danh phận, địa vị, tiếng tăm xuất chúng. Nơi này đối với nguyên chủ Cố Thanh Mâu thì rất xa lạ, cho đến khi lớn vẫn chưa từng được đến đây, thế nhưng đối với Cố Thanh Mâu cô mà nói, nơi này rất quen thuộc.

Lúc trước cô thường hay đến đây. Chỉ là bây giờ cảm giác có hơi hoảng hốt, cô lại tới đây một lần nữa, chỉ là cô đã không còn là Lạc Thanh Mâu nữa rồi.

“Đi thôi. Anh hai mang em tới đây thư giãn một chút, hôm nay anh có mấy người bạn cũng đi cùng, nhưng em đừng khần trương, cũng đừng sợ, anh hai sẽ ở bên cạnh bảo vệ em.” Cố Ân nhìn bộ dạng của Cố Thanh Mâu, tưởng rằng Cố Thanh Mâu khần trương, anh bước lên phía trước xoa đầu Cố Thanh Mâu, sau đó đưa cô vào trong.

Người phục vụ đứng ngay cửa rất có nhân lực, dường như nhận ra Cố Ân, cung kính dẫn hai người đi vào trong.

“Hai vị khách quý, xin mời vào trong. Anh Cố, bạn bè của ngài đã chờ ở bên trong.”

Chương 91: Cổ nhân quen thuộc

Editor: Yên + Beta: Từ Ki

Sau đó, hai người đi theo người phục vụ một đoạn, cuối cùng dừng lại trước cửa phòng.

Sở dĩ, lâu Tiên Phẩm được nhiều người mong muốn như vậy, đương nhiên là nó có chỗ độc đáo riêng của nó. Thí dụ như ở đây sẽ không cần phải lo lắng rằng mình có thể sẽ bị người khác chụp ảnh, hoặc lộ ra bí mật gì đó, phục vụ khách hàng là tiêu chí đứng đầu, nhưng mà bảo mật cho khách hàng là tiêu chí trọng tâm nhất, nhưng mà quan trọng nhất vẫn là... Các loại hình dịch vụ có ở nơi đây đều rất tốt, chỉ có mọi người không nghĩ tới, chứ không có gì mà ở chỗ này không có cả.

“Ngài khỏe chứ, bạn của ngài đang ở bên trong. Nếu ngài cần chúng tôi giúp đỡ thì hãy nói với chúng tôi, chúng tôi sẽ tận tâm phục vụ cho ngài.” Người phục vụ dẫn Cổ Thanh Mâu cùng Cổ Ân tới cửa ra vào sau đó liền lui xuống. Cổ Ân trong tay cầm thẻ đặc chế, mở cửa ra. Người ở bên trong không nhiều, nhìn lướt qua cũng chỉ có bốn người, ba người ngồi một góc không biết đang chơi cái gì, người còn lại ngồi ở một góc khác uống rượu, dường như tâm trạng của anh ta không thoải mái, lông mày cũng nhíu lại khó chịu.

“Cổ Ân, cậu đến rồi à?”

"Đến đây... Hôm nay chúng ta vì cậu mới về cùng ăn bữa cơm đón gió tẩy trần."

“Ồ, đây chính là em gái cậu phải không? Tên là Cổ Thanh Mâu, tôi đoán không sai chứ?” Ba người kia nhao nhao đứng dậy, tới gần Cổ Ân, cười tủm tỉm chào hoan nghênh Cổ Ân. Chỉ có mỗi người con trai đang ngồi uống rượu trong góc kia, vẫn như trước cầm chai rượu, uống hết một ly lại một ly, rất rõ ràng là không có tâm trạng để chơi.

Ánh mắt của Cổ Ân khẽ chuyển, trong mắt anh còn có tia bất đắc dĩ. Sau đó dẫn Cổ Thanh Mâu đến gần người con trai này, vỗ vỗ vai anh ta, nói:

“Tên tiểu tử kia, đừng có uống nữa. Để tôi giới thiệu một người cho cậu biết, đây là em gái của tôi Cổ Thanh Mâu!”

Chàng trai ngồi trong góc rầu rĩ uống rượu nghe Cổ Ân nói, cuối cùng cũng có phản ứng. Chính xác mà nói là vì Cổ Ân nói tên Cổ Thanh Mâu nên anh mới có phản ứng, anh buông lỏng tay ra, cái chai trong tay rơi xuống mặt đất kêu loảng xoảng, mảnh vụn thủy tinh hòa cùng với rượu hỗn loạn chảy trên mặt đất. Anh ta ngẩng đầu lên, nỉ non kêu:

“Thanh Mâu...”

Anh nhìn về phía Cổ Thanh Mâu, trong mắt hiện lên vẻ thất vọng, cuối cùng là sự tuyệt vọng. Anh ta ôm chặt đầu mình, lời nói của anh có chút đắng chát, phảng phất trong đó là lắm bầm tự giễu.

“Tôi thật ngu xuẩn, em ấy đã chết.... Chết rồi...”

“....”

Cổ Thanh Mâu trầm mặt không nói gì lặng lẽ nhìn người đàn ông trước mặt này. Khi người đàn ông này ngẩng đầu, cô đã nhận ra anh ta.

Kiếp trước khi cô còn sống, cũng rất quen thuộc một người. Anh đối với cô rất tốt, vô cùng chăm sóc chu đáo. Hai người ở trong ngành giải trí, có thể nói là ở cùng một chỗ với nhau. Chẳng qua là.... Cô không nghĩ tới, người đàn ông này.... Vậy mà cũng có thể vì cô mà lộ ra vẻ mặt như thế.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 92: Anh, âm hồn không tan? (1)

Editor: Xi + Beta: Hy

Vui lòng không sao chép, chuyển ver dưới mọi hình thức! Truyện chỉ được đăng tải duy nhất tại Mê Đọc Truyện và Wattpad!

Phong Tịch ngẩng đầu nhìn gương mặt xa lạ non nớt ở đối diện.

Lạc Thanh Mâu và Cổ Thanh Mâu! Hai người cùng lắm cũng chỉ khác nhau có mỗi họ, thế nhưng...

Không đúng, người kia đã chết, anh ta đã nhìn thấy thi thể của cô. Thanh Mâu đứng trước mặt anh ta bây giờ chỉ là một cô gái hoàn toàn xa lạ mà thôi,

không phải Thanh Mâu trước kia của anh ta. Phong Tịch cảm thấy khổ sở cùng đau đớn tràn đầy trong lồng ngực, không cách nào thốt lên lời.

"Xin lỗi, do tôi thất lễ. Sẽ không dọa cô chứ?" Đôi mắt Phong Tịch nhìn chằm chằm Cố Thanh Mâu, cuối cùng cũng mở miệng. Có lẽ do đã uống quá nhiều rượu nên giọng anh ta có chút khàn, vừa đứng lên thì thân thể đã lao đảo không vững. Cố Thanh Mâu gần đó phải nhanh nhẹn đỡ lấy Phong Tịch mới giúp anh ta tránh khỏi nguy cơ ngã khụy xuống sàn nhà.

"Không đâu." Cố Thanh Mâu lắc đầu, dìu Phong Tịch lên ghế sofa ngồi rồi đưa chai nước cho anh ta súc miệng.

Đối với Cố Thanh Mâu, Phong Tịch bây giờ cực kỳ xa lạ. Trong trí nhớ của cô, Phong Tịch là một người đàn ông trưởng thành, ít nhất khi đối mặt với những tình huống thế này thì vẫn tự biết bảo vệ bản thân, hiểu rõ bản thân đang ở tình trạng nào. Phong Tịch hát rất hay, diễn cũng rất nhập vai. Bản thân anh cũng ít khi uống rượu, chỉ ít... nếu có thì cũng không uống say đến mức đứng không vững như thế.

Nhưng tình huống bây giờ thì anh ta chẳng giống trước kia chút nào.

"Phong..." Cố Thanh Mâu vốn định gọi thẳng tên anh ta, có điều lời đến cổ họng thì cảm thấy không thích hợp cho lắm. Cô ngập ngừng trong phút chốc rồi tiếp tục nói.

"Phong tiên sinh, rốt cuộc anh bị làm sao vậy?" Phong Tịch không trả lời Cố Thanh Mâu.

Anh ta cầm chai rượu trên bàn, có lẽ vẫn muốn uống thêm vài ly nữa, nét mặt có chút tiêu tụy.

"Không phải vì đến chết cũng không dám nói ra sao." Cố Ân lên tiếng, anh thân mật đặt ly nước trái cây trước mặt Cố Thanh Mâu. Thường ngày cô vẫn không thích uống rượu. Anh liếc Phong Tịch một cái, không biết làm thế nào, đành phải kể cho cô.

"Tên này thích một cô gái đã rất nhiều năm. Ban đầu, nó lo cô gái kia không thích nó, sợ sẽ làm quan hệ giữa hai người họ đổ vỡ nên không tỏ tình với cô ấy. Sau đó thì... cô gái kia thích một người đàn ông khác, đồng ý làm bạn gái của hắn ta. Phong Tịch thấy vậy nên càng muốn chôn sâu tâm tư của mình trong đáy lòng, không bao giờ kể về bí mật này với ai nữa. Nhưng mà về sau thì..." Giọng nói Cố Ân chứa sự tiếc nuối, lắc đầu.

"Cô gái kia bị cư dân mạng ném đá, khinh miệt, có lẽ quá tuyệt vọng dẫn đến tự sát. Bí mật này của Phong Tịch, cô gái kia nhắm mắt xuôi tay rồi cũng không biết được! Thanh Mâu có biết cái cảm giác này hay không, cảm giác ân hận đó... Trên đời này không có thuốc hối hận, em còn nhỏ nên có thể vẫn chưa hiểu được điều này." Cố Ân xoa đầu Cố Thanh Mâu, đương nhiên vẫn coi Cố Thanh Mâu là đứa trẻ chưa lớn, tiếp lời.

"Trên thế giới này, nhiều chuyện cũng tương tự như vậy. Em không nói, người khác mãi mãi sẽ không biết được. Đến cuối cùng, người hối hận lại là chính bản thân mình... Cho nên, Thanh Mâu à! Về sau, nếu em có thích ai, nhất định phải nhớ: đừng sợ, hãy chủ động nói ra. Anh sẽ mãi là người bảo vệ em khỏi bão táp, sẽ luôn ở sau em. Dù em có thất bại thế nào đi chăng nữa, em vẫn có thể về bên chúng ta, được không?" Cố Ân ra vẻ là một người từng trải, dạy dỗ Cố Thanh Mâu. Nói xong, anh đứng dậy, giật lấy chai rượu trong tay Phong Tịch.

"Phong Tịch, cậu tỉnh táo một chút đi. Không phải cậu đã kể cho tôi rằng cô ấy là người tuyệt vời nhất rồi à. Cô ấy tích cực nỗ lực, bất kể có là khó khăn gì nữa, cô ấy đều sẽ không dễ dàng buông tay, không dễ dàng tuyệt vọng. Cậu muốn cô ấy thấy bộ dáng này của cậu làm sao? Cậu sa sút tinh thần, mệt mỏi sống qua ngày, cái thái độ này của cậu, có thể coi là đã phủ nhận tất cả những cố gắng trước kia của hai người rồi!" Cố Ân nói, từng câu từng chữ đều như đâm thẳng vào tim đối phương.

"Phong tiên sinh, tôi nghĩ... Cô gái kia, có lẽ rất hy vọng anh có thể thay cô ấy bước tiếp như hai người đã từng làm." Cố Thanh Mâu đặt tay lên vai Phong Tịch, không biết câu nói của cô có làm kích thích Phong Tịch hay không mà anh ta lại trở nên trầm mặc không trả lời, chỉ cúi thấp đầu.

Xem ra là đang... bình tĩnh suy nghĩ lại.

Cố Thanh Mâu làm như không có chuyện gì, ngồi trên ghế sofa dùng bữa. Căn phòng này rất lớn, có đủ thể loại giải trí. Chỉ có điều đối với mấy thứ tiêu khiển này, những người bên trong căn phòng chẳng có ai là hứng thú cả.

Bên cạnh căn phòng còn có một gian phòng bé hơn, kế đó là một cái bàn tròn với những món ăn bắt mắt, nhìn trông rất sang trọng. Cố Ân đến đây một phần là vì điều này.

"Thanh Mâu, thức ăn ở đây rất ngon đó. Nào, bù lại cho những ngày tháng rỗng rã chịu khổ cực trong rừng của em." Anh hai Cố Ân đứng dậy, đưa Cố Thanh Mâu vào trong phòng. Mở cửa ra, trên bàn đã bày đủ loại thức ăn được trang trí khéo léo tinh tế, đồ ăn không quá nhiều nhưng màu sắc hương vị đều đủ. Đứng sau là những nhân viên bồi bàn, bọn họ thấy Cố Thanh Mâu và những người khác đến thì kéo ghế ra, làm động tác mời ngồi.

Đến lầu Tiên Phẩm để ăn cũng gọi là đam mê theo đuổi ăn uống rồi, như vậy thì có thể thưởng thức những món ăn rất ngon miệng ở đây.

Mọi người bắt đầu thưởng thức mỹ thực, bồi bàn đứng sau hầu hết là bê đồng bát đĩa bần đi hoặc mang đồ ăn tới.

Cố Thanh Mâu gấp một miếng thịt nướng lên đưa vào miệng. Miếng thịt giòn tan, độ mềm dai vừa đủ, cực kỳ ngon miệng. Đã thế còn mang một mùi hương thơm phức. Không hiểu sao mà thức ăn nơi đây luôn khác với bên ngoài, mùi vị luôn luôn đặc biệt như thế nữa!

Từ đầu đến cuối không có phút nào là Phong Tịch yên lòng cả. Mỗi khi Cố Ân gọi tên Cố Thanh Mâu, anh ta lại bất giác ngược mắt nhìn về phía cô, sau đó thì thất vọng tràn trề.

Bàn ăn khá lớn nhưng vẫn còn thừa một chỗ trống, hiển nhiên là vẫn còn có người chưa đến.

Cố Ân nhìn nhìn cánh cửa rồi cầm điện thoại lên, đang chuẩn bị ấn gọi thì bên ngoài vang lên tiếng bước chân. Có người dùng thẻ mở cửa ra, thông thả chậm rãi đi vào phòng nhỏ.

Mọi người không nhìn được, bỏ hết đồ trong tay xuống, nhìn ra phía cửa. Bóng người thon gọn cao ráo dần dần xuất hiện, anh mặc quân phục, có lẽ là rất vội nên chưa kịp thay bộ đồ khác. Đôi mắt phượng của anh sắc sảo, vóc dáng đẹp mắt, chỉ có điều khí chất quá nghiêm túc. Mọi người khẽ mím lại, nhìn mọi người trong phòng, anh khẽ mở miệng.

"Xin lỗi, tôi đến muộn."

"Bịch..." Tay Cố Thanh Mâu run lên, thức ăn rơi xuống mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: Âm hồn không tan (2)

Editor: Lợn + Beta: DH

Cố Thanh Mâu mơ hồ cảm thấy ngực mình đau đớn. Có thể do đột nhiên có người xuất hiện gây ra cảnh giác đột ngột, hoặc là do bóng ma tâm lý. Bây giờ cô không chỉ cảm thấy ngực đau nhói, mà cho dù cô làm gì cũng cảm thấy đau đớn, biểu cảm trên mặt có chút kỳ quái. Cố Thanh Mâu thậm chí không thèm để ý đến bộ chén đĩa của mình rơi dưới đất, mà chỉ nhìn trừng trừng vào người phía trước.

Bất kể ở đâu, luôn có thể gặp phải người đó, cô không biết có nên gọi anh ta là âm hồn không tan hay không?

"???" 115 cũng cảm thấy rất kinh ngạc, không, nó cảm thấy nó đang bị hoang tưởng rồi, người trước mặt này... sao lại xuất hiện ở đây được? Hơn nữa bộ dáng như vậy khiến cho người ta có một loại cảm giác vừa xa lạ lại cảm giác quen thuộc. Quen thuộc gương mặt này, ngũ quan không thay đổi, xa lạ cũng là bởi vì gương mặt này, rõ ràng vẫn là khuôn mặt đó nhưng lại mang cho người ta cảm giác hoàn toàn khác.

"Thanh Mâu, em sao vậy?" Cố Ân vỗ nhẹ lên vai Cố Thanh Mâu, thấy trên mặt em gái thoáng qua tia kinh ngạc hiếm có, anh không khỏi có chút buồn cười, sau đó nhìn người đàn ông đứng ở cửa, lại nhìn em gái mình, nửa đùa nửa thật mở miệng nói.

"Mặc dù anh biết cậu ta là người đẹp trai nhất trong số chúng ta, nhưng Thanh Mâu, em cũng không thể bên nặng bên nhẹ như vậy. Chẳng lẽ anh hai em khó coi lắm sao?"

"Anh, vị này là?" Cố Thanh Mâu mới tỉnh hồn sau phút kinh ngạc thoáng qua, nhanh chóng ổn định cảm xúc, nhìn người đàn ông đứng ở cửa, chờ đợi Cố Ân giới thiệu.

"Đây là khách quý của chúng ta, Mộ Chi Dạ." Cố Ân mở miệng, giới thiệu tên Mộ Chi Dạ. Vừa nghe thấy tên người này, tất cả mọi người đều yên tĩnh lại, bọn họ khá kinh ngạc, vậy mà Mộ Chi Dạ lại xuất hiện ở đây, Mộ Chi Dạ ở Kinh Thành... là người rất có danh tiếng, cũng vô cùng thần bí.

Cố Thanh Mâu cũng vậy... Rơi vào yên tĩnh, không sai, người trước mặt chính là Mộ Chi Dạ.

Mộ Chi Dạ nghe Cố Ân đích thân giới thiệu, đôi mắt khẽ chuyển động, khẽ cúi đầu xem như là chào hỏi với tất cả mọi người, hơi thở trầm ổn, đối nhân xử thế vẫn là rất tốt. Đôi mắt phượng của anh hơi híp lại, liếc về phía Cố Thanh Mâu, sau đó lại nhanh chóng rời đi, không có bất kỳ biểu hiện khác nào, chẳng qua là đang quan sát mọi người lần đầu gặp, còn mọi người lại kinh ngạc khi nhìn anh như vậy, trừ cái này ra, không có cảm xúc nào khác.

Giống như hai người thật sự là lần đầu tiên gặp.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Thanh Mâu, tôi lại gặp em (1)

Editor: Suru + Beta: Vi

Vui lòng không sao chép, chuyển ver dưới mọi hình thức! Truyện chỉ được đăng tải duy nhất tại Mê Đọc Truyện và Wattpad!

Cố Thanh Mâu nghe lời của 115, lặng lẽ ngẩng đầu lên dùng khước mắt liếc về phía Mộ Chi Dạ ngồi ở góc kia, Mộ Chi Dạ đã cời quân phục và mũ ra, ngồi xuống chỗ của mình, mắt nhìn thẳng, hiển nhiên là thói quen đã khắc vào xương, cách nói năng của anh khá thận trọng, cầm bát đĩa trong tay lên từ từ thưởng thức.

Cố Ân đảm đương chức vụ là người trung gian, có thể coi là hoạt náo viên giúp không khí náo nhiệt hơn, Cố Ân nhìn chung quanh, mỗi người ngồi một góc, dù sao Cố Thanh Mâu vẫn chưa quen ai cả, anh đành đứng mũi chịu sào, chính thức giới thiệu về Mộ Chi Dạ.

"Thanh Mâu, người trước mặt em là Mộ Chi Dạ cấp trên của anh, đừng nhìn ít tuổi nhưng chức vị rất cao đấy, hơn nữa...ở trong quân ngũ, những cô gái nhỏ mới nhập ngũ đều coi anh ta là tình nhân trong mộng, em nhìn anh ta mà xem, ngày nào cũng một bộ dạng cán bộ nghiêm túc, thật không biết lúc nào anh ta mới có biểu cảm khác, đối với những cô gái xinh đẹp hay với người nhà cũng chỉ có biểu cảm đó." Giọng nói Cố Ân mang theo ý không biết phải làm sao.

Anh chỉ có hai người bạn thân, nhưng hai người họ đều khiến anh cảm thấy bất đắc dĩ.

"Mộ tiên sinh, sao anh tới trễ vậy?" Cố Thanh Mâu nâng mắt lơ đãng nhìn về phía Mộ Chi Dạ.

"Trên đường gặp phải chút phiền phức." Mộ Chi Dạ dừng động tác một chút, yết hầu khẽ nhúc nhích, đôi mắt hẹp dài lóe lên chút ác liệt, khước mắt hơi nhếch liếc về phía Cố Thanh Mâu, dứt lời anh lại đưa đồ ăn vào miệng.

Lúc nói Mộ Chi Dạ hơi cau mày, có lẽ do vấn đề Mộ Thanh Mâu hỏi khiến anh nhớ lại việc không vui trước đây, Mộ Chi Dạ nắm đĩa thật chặt, tận lực để cho tay mình không run rẩy, như đang khắc chế đè nén điều gì.

Bây giờ là buổi tối, rõ ràng anh đã cố gắng khống chế tâm trạng, nhưng từ lúc vừa tiến vào gian phòng này trong khoảnh khắc nhìn thấy Cố Thanh Mâu, ánh mắt vẫn có chút kỳ lạ, theo khước mắt Mộ Chi Dạ lặng lẽ nhìn về phía cô, môi mỏng khẽ nhấp.

Cố Thanh Mâu cũng không để ý, không nói chuyện với Mộ Chi Dạ nữa, khôi phục dáng vẻ như lúc trước, bắt đầu nghiêm túc ăn đồ ăn, cô không thích ăn gừng và tỏi sống, mỗi lần đều để cho người phục vụ bỏ ra, Phong Tịch ngồi bên kia nhìn thấy thói quen này của Cố Thanh Mâu, ánh mắt dừng một chút, trong mắt lộ ra chút hoài niệm.

Mộ Chi Dạ có vẻ là người khá lạnh lùng, sau khi anh đến, ngoài Cố Ân vẫn đang uống rượu giải sầu với Phong Tịch ra, những người khác cực kỳ thận trọng sợ chọc vị đại ca này không vui, ngược lại Mộ Chi Dạ an tĩnh ngồi một chỗ, bộ dáng vẻ lãnh đạm người sống chờ động vào.

"Loảng xoảng..." Cho dù từ lượng của Phong Tịch có tốt đến đâu cũng không theo được anh ta uống, cả người mềm nhũn, ngã lên bàn. Cố Ân kéo Phong Tịch dậy, nhìn dáng vẻ Phong Tịch, lắc anh ta mấy lần cũng không có phản ứng, chỉ nghe miệng anh ta lẩm bầm tên một người.

"Xem ra hôm nay phải kết thúc sớm rồi, Phong Tịch say rồi, anh đưa cậu ấy về, Thanh Mâu..." Cố Ân nhìn về phía Cố Thanh Mâu, đưa Phong Tịch về nhà chắc mất nhiều thời gian, chờ đến lúc quay lại Cố gia khẳng định đã muộn lắm rồi, anh lo lắng cho Cố Thanh Mâu...

"Tôi đưa cô ấy về, cậu cứ đi đi." Mộ Chi Dạ đứng dậy từ trên bàn ăn, nhìn về phía Cố Thanh Mâu, buông nĩa trong tay, khớp xương còng móng tay hiện lên trắng bệch, hiển nhiên là khá dùng sức, tay cũng run rẩy nhẹ nhàng, chỉ là anh che giấu rất tốt không để người khác phát hiện ra chút nào, cảm áo khoác của mình đi tới bên cạnh Cố Thanh Mâu.

"Cái này..." Cố Ân nhìn Cố Thanh Mâu, rồi lại liếc thấy Phong Tịch say bất tỉnh nhân sự, anh cũng không thể quyết định thay Cố Thanh Mâu, mà chỉ mở miệng hỏi ý kiến Cố Thanh Mâu.

"Thanh Mâu, em thấy thế nào?"

""Anh hai, anh đi đi, em ngồi xe Mộ tiên sinh về cũng được."" Cố Thanh Mâu khẽ gật đầu với Cố Ân.

"Được, có chuyện gì thì Thanh Mâu cứ gọi cho anh, em đừng nhìn bộ dạng anh ta mà sợ, cậu ta rất đáng tin đấy, đối với ai Mộ Chi Dạ cậu ta cũng đều bộ dáng như vậy.""Cố Ân mở miệng nói xong cũng dìu Phong Tịch rời đi, những người khác cũng rời rít ra về.

"Hừ, gạt ai chứ! Anh ta đối với chủ nhân của tôi không có như vậy, bên ngoài Mộ Chi Dạ nhìn bình thường, nhưng thật ra là mắc bệnh xà tinh!"" 115 phản bác trong đầu Cố Thanh Mâu, mặc dù Cố Ân không nghe thấy.

Mộ Chi Dạ đi đứng trước, anh đi tới nhà xe, mở cửa cho Cố Thanh Mâu ngồi ở ghế phụ, sau đó khởi động xe, chậm rãi chuyển bánh về hướng Cố gia.

Cửa kính xe không được mở, trong xe tràn ngập mùi thuốc lá, Cố Thanh Mâu nhìn ngoài cửa sổ, thông qua cửa kính đen nhánh, quan sát biểu cảm trên mặt Mộ Chi Dạ, quả thật giống như Cố Ân nói, dọc đoạn đường Mộ Chi Dạ đều là bộ dáng lãnh đạm, từ chối tiếp xúc với người ngoài, đôi mắt phượng nhìn thẳng về phía trước. Hai tay nắm chắc tay lái. hơi dùng sức, ngón tay và khớp xương đều trắng bệch, môi mỏng của anh khẽ cong lên, trên trán toát mồ hôi nhàn nhạt.

""Cô biết tôi sao?"" Mộ Chi Dạ bỗng nhiên mở miệng hỏi.

""Chẳng lẽ Mộ tiên sinh đã gặp tôi rồi sao?"" Cố Thanh Mâu không trả lời vấn đề của Mộ Chi Dạ, ngược lại chân mày hơi nhếch hỏi lại anh vấn đề này, đôi mắt đào của cô hiện lên nét cười, hơi cong lại, nghiêng người sang nhìn về phía Mộ Chi Dạ.

"Chưa từng." Giọng nói Mộ Chi Dạ khàn khàn, anh trả lời Cố Thanh Mâu đơn giản, chẳng qua vừa nói xong đã bị trượt tay lái, thân người Mộ Chi Dạ khê run, tựa hồ ngay cả khí lực cầm tay lái anh cũng không có, không, phải nói là anh không cách nào nắm được tay lái, tay lái trong tay hơi đảo khiến xe xoay một vòng trên đường, cũng may đường này không có xe đi qua, xe trực tiếp đâm vào cột điện bên đường.

"Àm..." Cố Thanh Mâu chìm vào tối đen trong vài giây ngắn ngủi, cô mở mắt ra, đầu có chút đau, may mà không có gì đáng ngại, cô nhìn thấy xe dừng vào cột điện bị lõm xuống, Mộ Chi Dạ thì nằm co rúm trên ghế lái, tay vẫn đặt trên vô lăng, cũng không biết tình trạng giờ ra sao.

"Mộ Chi Dạ?" Cố Thanh Mâu vỗ vỗ vai Mộ Chi Dạ, Mộ Chi Dạ cũng có chút phản ứng, chống người, chậm rãi ngẩng đầu lên, so với Cố Thanh Mâu thì Mộ Chi Dạ nghiêm trọng hơn nhiều, trán bị rách, đang chảy máu, máu từ trán rơi xuống, rơi vào lòng bàn tay trắng bệch.

Chẳng qua Mộ Chi Dạ bây giờ nhìn không giống trước.

Hoàn toàn khác với dáng vẻ lái xe lúc trước, giống như biến thành người khác, Mộ Chi Dạ nâng tay lên, đặt ở trên trán Cố Thanh Mâu, nơi đó sưng lên một cục nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 95: Thanh Mâu, tôi lại gặp em (2)

Editor: Yến + Beta: DH

"Thanh Mâu đau không?" Đây là giọng nói của Mộ Chi Dạ, anh nhìn Cố Thanh Mâu, mở miệng hỏi han, trong mắt đen trắng rõ ràng, thuần khiết như tiểu hài tử. Lúc ngẩng đầu lên nhìn Cố Thanh Mâu, mắt anh sáng lên, mang theo nụ cười thích thú thuần khiết.

Mộ Chi Dạ nhìn Cố Thanh Mâu, nghĩ tới điều gì đó, anh bỏ dây an toàn, người hơi nhích tới gần khuôn mặt Cố Thanh Mâu, đôi mắt nhìn chăm chú cô, nghiêm túc mở miệng.

"Thanh Mâu, Chi Dạ lại gặp lại Thanh Mâu, Thanh Mâu sẽ không quên Chi Dạ, đúng không?"

Như muốn xác nhận xem Cố Thanh Mâu có còn nhớ anh hay không, anh cứ nhìn chăm chú cô như vậy. Chờ đợi thật lâu mà Cố Thanh Mâu cũng không có phản ứng gì, như cô không quen biết anh hoặc không hề nhớ anh vậy, trong mắt Mộ Chi Dạ có chút âm ảm, anh hết sức thất vọng, hơn nữa không hề keo kiệt biểu đạt sự thất vọng của mình, môi vênh lên, trông như một đứa trẻ chờ đợi được phần thưởng và khích lệ nhưng không những không được khen ngợi lại còn bị quên lãng.

"Thanh Mâu không nhớ Chi Dạ sao, mọi người cũng không nhớ Chi Dạ."

Mộ Chi Dạ rũ mắt, giọng nói có chút buồn bã.

Sau khi Mộ Chi Dạ nói xong, anh cảm thấy có một bàn tay ôn nhu đặt trên đỉnh đầu anh, như chủ nhân vuốt ve thú cưng vậy, Mộ Chi Dạ ngẩng đầu lên, nhìn chủ nhân của nó, đó là tay Cố Thanh Mâu, ánh mắt anh sáng lên.

"Mộ Chi Dạ, đúng không?" Cố Thanh Mâu mở miệng, cô nhìn vào mắt anh, mở miệng, gần từng chữ.

Mộ Chi Dạ gật đầu, sau đó lần nữa tới gần gương mặt Cố Thanh Mâu, nâng mặt cô lên, anh cúi đầu, môi lạnh như băng hôn trên trán Cố Thanh Mâu.

"Đây là phần đáp lễ cho Thanh Mâu."

Anh hôn xong, nghiêm túc mở miệng nói với Cố Thanh Mâu, có vẻ như anh đang nhớ lại những hành động, lời nói của Cố Thanh Mâu ngày đó, đáp lễ chính là như vậy, anh rất thích, Thanh Mâu nhất định cũng rất thích.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Muốn thử cảm giác chết như thế nào không?

Editor: Hana + Beta: Vi

Vui lòng không sao chép, chuyển ver dưới mọi hình thức! Truyện chỉ được đăng tải tại Mê Đọc Truyện và Wattpad!

Sau khi ăn xong bữa sáng, Cố Ân xuống gara lấy xe chờ Cố Thanh Yến và Cố Thanh Mâu đi học. Cố Thanh Yến lớn hơn Cố Thanh Mâu 2 tuổi, năm nay cô ta lên lớp mười hai còn Cố Thanh Mâu là học sinh lớp 10 mới vào trường. Hai người học chung cùng một trường, hai lớp cũng học cùng tầng lầu.

“Thanh Yến, hai đứa đi đường cẩn thận, ở trường nhớ giúp đỡ Thanh Mâu nhiều một chút, tính em ấy tùy hứng khó chiều, như vậy rất dễ đắc tội người khác.” Cố Quân đứng trước cửa xe nói với Cố Thanh Yến. Anh cố gắng không nhìn Cố Thanh Mâu, nói xong thì xoay người bỏ đi, ngược lại Cố Thanh Yến chạy đến thân mật kéo tay Cố Quân cười nói.

“Anh ba yên tâm đi, em sẽ chiều cố Thanh Mâu. Em ấy là em gái em mà, thân làm chị, em biết rõ em nên làm gì.

Cố Quân nghe Cố Thanh Yến nói vậy, gật đầu nhẹ, anh không có hỏi trực tiếp lúc ấy trong rừng đã xảy ra chuyện gì, vì sao Cố Thanh Yến lại làm như vậy. Đây lòng anh vẫn cảm thấy, có lẽ là do nhất thời Cố Thanh Yến quá xúc động. Bây giờ cô bé đã biết bản thân mình làm sai, con người sẽ có lúc phạm sai lầm, không thể cứ luôn mãi níu kéo sai lầm của người khác được.

Cố Thanh Mâu hoàn toàn không để ý đến Cố Thanh Yến, cô nghiêng người nhìn qua cửa sổ, ngắm nhìn cảnh vật trước mắt cứ dần lướt qua, 115 thì cứ nói mãi trong đầu Cố Thanh Mâu, đáng về lo lắng.

“Ký chủ, vừa nãy ánh mắt Cố Thanh Yến nhìn về phía bà nội Cố rất kì lạ, giống như cực kì căm hận, tôi luôn có cảm giác có khi nào Cố Thanh Yến hạ độc vào cháo rồi cho bà nội Cố ăn không?” 115 nghĩ đến bà nội Cố đối xử với kí chủ của nó rất tốt, nó cũng không ghét người này, nếu như có chuyện gì...

“Nếu Cố Thanh Yến ngu xuẩn như thế thì làm sao còn sống đến bây giờ được.” Cố Thanh Mâu nghe 115 nói, cô liếc qua Cố Thanh Yến. Cố Thanh Yến tuy còn khá trẻ, thế nhưng lại rất biết cách che giấu bản thân, biết khi nào nên biểu hiện thế nào, không nên có biểu hiện ra sao, cũng biết rằng...cái gì có thể, cái gì không thể làm. Mấy sai lầm như tự mình đưa cháo có độc tới, phạm một lần thì được, nhưng nếu phạm lần hai thì không phải là ngu xuẩn bình thường.

Cố Ân lái xe vào trong trường học, ngay cổng trường đã có một nhóm phóng viên đang chờ. Bọn họ đều cùng chờ một người xuất hiện, Cố Thanh Mâu. Mấy ngày gần đây, có thể nói Cố Thanh Mâu đang rất hot, có rất nhiều sự quan tâm liên quan về cô.

Video của chương trình trực tiếp được chia nhỏ rồi đăng tải trên mạng, một vài người cho rằng Cố Thanh Mâu thật sự có thực lực, cũng có người cho rằng cô chỉ có nhan sắc.

Một bộ phận người khác là anti fan của cô. Bọn họ đã trở thành một lực lượng kiên cố, ở trên mạng chê bai Cố Thanh Mâu hát nhép, thậm chí đem đoạn tiết mục ca hát của Cố Thanh Mâu phát tán ra, ở trên mạng mắng Cố Thanh Mâu là đi lăng xê, hát nhép. Lần này chương trình có sự cố cũng là thủ đoạn lăng xê của các minh tinh. Chính là để thu hút sự chú ý của dân chúng.

Có tranh cãi chứng tỏ là có vấn đề, những kí giả này ngồi đây để canh Cố Thanh Mâu.

“Thanh Mâu gần đây hot thật.” Cố Thanh Yến ngồi trong xe nhìn ra cửa sổ, trông thấy đám phóng viên, mở miệng nói.

“Đúng vậy, thế nên chị Thanh Yến, chị ghen tị với tôi ư, thế giới này cơ bản là không có sự công bằng. Chị hiểu không?” Cố Thanh Mâu quay đầu lại nhìn Cố Thanh Yến, cười tủm tỉm, mở miệng nói thẳng, chỉ một câu thôi đã làm cho Cố Thanh Yến im miệng không phản bác.

“Được rồi, hai đứa xuống xe đi. Nhớ cho anh là phải học thật tốt đấy!” Cố Ân nghe hai người nói, anh dừng xe ở chỗ vắng người, hiện tại mới khai giảng nên người đến báo danh cũng không nhiều. Cố Thanh Mâu và Cố Thanh Yến vừa vận xuống xe thuận lợi.

Cố Thanh Mâu vẫn ngồi trong xe, sáng nay cô dậy trễ nên chưa ăn sáng, Cố Ân ra lệnh cho người làm cho bữa sáng vào hộp, cho Cố Thanh Mâu ăn trên xe.

Cố Thanh Yến xuống xe trước. Lúc cô ta vừa bước ra khỏi xe, trên mặt không còn sự ôn nhu nữa, có chăng là sự âm trầm, căm ghét thậm chí còn có sự ghen tị, không sai, quả thực là cô ta ghen tị đến sắp phát điên đến nơi rồi. Cô ta không thể hiểu được, tại sao Cố Thanh Mâu có thể có nhiều thứ tốt đến vậy mà cô ta thì lại không có gì cả. Rõ ràng Cố Thanh Mâu cũng chẳng nổi tiếng bằng cô, thế mà bây giờ lại trở thành người đến chạm tay cũng có thể bị bông.

Cố Thanh Yến bước tới, ngẩng đầu nhìn về trước cửa phòng học, vậy mà cô ta vô tình đến trước phòng học Cố Thanh Mâu, lớp 10(4). Trong phòng học cũng không nhiều người, Cố Thanh Yến nhìn lác đác một vài học sinh ngồi trong lớp, lại quay đầu nhìn về phía cổng trường. Hiện tại, phóng viên đang thủ sẵn ở cổng, nếu như...

Cô ta như đang nghĩ tới điều gì đó, sự âm trầm trong mặt như được quét sạch, đáng về có mấy phần vui sướng nở nụ cười, bước vào trong lớp 10(4).

...

Trong xe, Cố Thanh Mâu giải quyết xong bữa sáng, Cố Ân đẩy lại hộp đồ ăn, chờ Cố Thanh Mâu xuống xe liền lái xe rời khỏi trường.

Cố Thanh Mâu nhìn trường học, trong mắt có mấy phần hoài niệm, cô đã rất lâu rồi không tới trường, trừ lúc quay phim ra thì theo kiếp trước mà nói,

đọc sách cũng là một chuyện khó có thể thực hiện được. Tất cả đều như một loại hi vọng xa vời, có thể nhìn nhưng không thể với tới. Lúc cô chết, tuổi cũng không lớn lắm, dựa theo trí nhớ của cô thì hẳn là lúc đang học đại học.

Cô đi đến cửa phòng học lớp 10(4). Lúc này, thế nhưng trong phòng đến một người cũng không có, cực kì yên tĩnh. Ánh mắt Cố Thanh Mâu hơi đổi, sau lưng cô bỗng xuất hiện mấy người, vây xung quanh cô.

“Cố Thanh Mâu, đã lâu không gặp, mùa hè này cô trải qua rất dễ chịu nhỉ, á chà.” Dẫn đầu là một nam sinh, tuổi tác nhìn ra không khác biệt lắm so với Cố Thanh Mâu. Cậu ta nhìn lướt qua Cố Thanh Mâu, ánh mắt dò xét, nói chuyện cũng không khách khí. Mấy người khác thì vây quanh Cố Thanh Mâu, dòn ép đến cùng. Bởi vì là ngày đầu khai giảng, thế nên cửa tầng không có khóa.

Từ tầng này có thể nhìn thấy hết bên dưới, người ở dưới nếu chú ý thì cũng có thể nhìn thấy chuyện đang xảy ra bên trên, ví dụ như đám phóng viên đang đứng chờ lấy tin ở dưới.

“Cảm ơn đã khen, quả thực cũng không tệ.” Cố Thanh Mâu nhũn mày, cặp mắt đào hoa dài hẹp mang vẻ mỉa mai hoặc kia có chút cong lên, nhìn mấy người xung quanh cô, nhưng không có kinh ngạc, chỉ có vẻ thờ ơ.

“Cố Thanh Mâu, cô...” Nam sinh này như bị Cố Thanh Mâu chọc tức, cậu ta đưa tay ra muốn bóp cổ Cố Thanh Mâu, không nghĩ tới, động tác của Cố Thanh Mâu lại nhanh hơn, lóe lên một cái, làm cho cả người cậu ta ngã nhào về phía lan can trên sân thượng, mà tay Cố Thanh Mâu thì đang đặt trên cổ cậu ta.

“Này, cậu nhìn xem, có muốn thử cảm giác chết như thế nào không?” Cô mở miệng nói khê bên tai nam sinh đó, xoay cậu ta quay ngược lại, để cậu ta nhìn xuống dưới tầng, khiến cho cậu ta bị hoa mắt vì độ cao.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giỏi Trí: Nữ Boss Phán Diện Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 97: Muốn thử cảm giác chết như thế nào không?

Editor: Hana + Beta: Vi

Vui lòng không sao chép, chuyển ver dưới mọi hình thức! Truyện chỉ được đăng tải tại Mê Đọc Truyện và Wattpad!

Sau khi ăn xong bữa sáng, Cố Ân xuống gara lấy xe chờ Cố Thanh Yến và Cố Thanh Mâu đi học. Cố Thanh Yến lớn hơn Cố Thanh Mâu 2 tuổi, năm nay cô ta lên lớp mười hai còn Cố Thanh Mâu là học sinh lớp 10 mới vào trường. Hai người học chung cùng một trường, hai lớp cũng học cùng tầng luôn.

“Thanh Yến, hai đứa đi đường cẩn thận, ở trường nhớ giúp đỡ Thanh Mâu nhiều một chút, tính em ấy tùy hứng khó chiều, như vậy rất dễ đắc tội người khác.” Cố Quân đứng trước cửa xe nói với Cố Thanh Yến. Anh cố gắng không nhìn Cố Thanh Mâu, nói xong thì xoay người bỏ đi, ngược lại Cố Thanh Yến chạy đến thân mật kéo tay Cố Quân cười nói.

“Anh ba yên tâm đi, em sẽ chiều cố Thanh Mâu. Em ấy là em gái em mà, thân làm chị, em biết rõ em nên làm gì.

Cố Quân nghe Cố Thanh Yến nói vậy, gật đầu nhẹ, anh không có hỏi trực tiếp lúc ấy trong rừng đã xảy ra chuyện gì, vì sao Cố Thanh Yến lại làm như vậy. Đáy lòng anh vẫn cảm thấy, có lẽ là do nhất thời Cố Thanh Yến quá xúc động. Bây giờ cô bé đã biết bản thân mình làm sai, con người sẽ có lúc phạm sai lầm, không thể cứ luôn mãi níu kéo sai lầm của người khác được.

Cố Thanh Mâu hoàn toàn không để ý đến Cố Thanh Yến, cô nghiêng người nhìn qua cửa sổ, ngắm nhìn cảnh vật trước mắt cứ dần lướt qua, 115 thì cứ nói mãi trong đầu Cố Thanh Mâu, đáng vẻ lo lắng.

“Ký chủ, vừa nãy ánh mắt Cố Thanh Yến nhìn về phía bà nội Cố rất kì lạ, giống như cực kì căm hận, tôi luôn có cảm giác có khi nào Cố Thanh Yến hạ độc vào cháo rồi cho bà nội Cố ăn không?” 115 nghĩ đến bà nội Cố đối xử với kí chủ của nó rất tốt, nó cũng không ghét người này, nếu như có chuyện gì...

“Nếu Cố Thanh Yến ngu xuẩn như thế thì làm sao còn sống đến bây giờ được.” Cố Thanh Mâu nghe 115 nói, cô liếc qua Cố Thanh Yến. Cố Thanh Yến tuy còn khá trẻ, thế nhưng lại rất biết cách che giấu bản thân, biết khi nào nên biểu hiện thế nào, không nên có biểu hiện ra sao, cũng biết rằng...cái gì có thể, cái gì không thể làm. Mấy sai lầm như tự mình đưa cháo có độc tới, phạm một lần thì được, nhưng nếu phạm lần hai thì không phải là ngu xuẩn bình thường.

Cố Ân lái xe vào trong trường học, ngay cổng trường đã có một nhóm phóng viên đang chờ. Bọn họ đều cùng chờ một người xuất hiện, Cố Thanh Mâu. Mấy ngày gần đây, có thể nói Cố Thanh Mâu đang rất hot, có rất nhiều sự quan tâm liên quan về cô.

Video của chương trình trực tiếp được chia nhỏ rồi đăng tải trên mạng, một vài người cho rằng Cố Thanh Mâu thật sự có thực lực, cũng có người cho rằng cô chỉ có nhan sắc.

Một bộ phận người khác là anti fan của cô. Bọn họ đã trở thành một lực lượng kiên cố, ở trên mạng chê bai Cố Thanh Mâu hát nhép, thậm chí đem đoạn tiết mục ca hát của Cố Thanh Mâu phát tán ra, ở trên mạng mắng Cố Thanh Mâu là đi lăng xê, hát nhép. Lần này chương trình có sự cố cũng là thủ đoạn lăng xê của các minh tinh. Chính là để thu hút sự chú ý của dân chúng.

Có tranh cãi chứng tỏ là có vấn đề, những kí giả này ngồi đây để canh Cố Thanh Mâu.

“Thanh Mâu gần đây hot thật.” Cố Thanh Yến ngồi trong xe nhìn ra cửa sổ, trông thấy đám phóng viên, mở miệng nói.

“Đúng vậy, thế nên chị Thanh Yến, chị ghen tị với tôi ư, thế giới này cơ bản là không có sự công bằng. Chị hiểu không?” Cố Thanh Mâu quay đầu lại nhìn Cố Thanh Yến, cười tủm tỉm, mở miệng nói thẳng, chỉ một câu thôi đã làm cho Cố Thanh Yến im miệng không phản bác.

“Được rồi, hai đứa xuống xe đi. Nhớ cho anh là phải học thật tốt đấy!” Cố Ân nghe hai người nói, anh dừng xe ở chỗ vắng người, hiện tại mới khai giảng nên người đến báo danh cũng không nhiều. Cố Thanh Mâu và Cố Thanh Yến vừa vận xuống xe thuận lợi.

Cố Thanh Mâu vẫn ngồi trong xe, sáng nay cô dậy trễ nên chưa ăn sáng, Cố Ân ra lệnh cho người làm cho bữa sáng vào hộp, cho Cố Thanh Mâu ăn trên xe.

Cố Thanh Yến xuống xe trước. Lúc cô ta vừa bước ra khỏi xe, trên mặt không còn sự ôn nhu nữa, có chăng là sự âm trầm, căm ghét thậm chí còn có sự ghen tị, không sai, quả thực là cô ta ghen tị đến sắp phát điên đến nơi rồi. Cô ta không thể hiểu được, tại sao Cố Thanh Mâu có thể có nhiều thứ tốt đến vậy mà cô ta thì lại không có gì cả. Rõ ràng Cố Thanh Mâu cũng chẳng nổi tiếng bằng cô, thế mà bây giờ lại trở thành người đến chạm tay cũng có thể bị bông.

Cố Thanh Yến bước tới, ngẩng đầu nhìn về trước cửa phòng học, vậy mà cô ta vô tình đến trước phòng học Cố Thanh Mâu, lớp 10(4). Trong phòng học cũng không nhiều người, Cố Thanh Yến nhìn lác đác một vài học sinh ngồi trong lớp, lại quay đầu nhìn về phía cổng trường. Hiện tại, phóng viên đang thủ sẵn ở cổng, nếu như...

Cô ta như đang nghĩ tới điều gì đó, sự âm trầm trong mặt như được quét sạch, dáng vẻ có mấy phần vui sướng nở nụ cười, bước vào trong lớp 10(4).

...

Trong xe, Cố Thanh Mâu giải quyết xong bữa sáng, Cố Ân đẩy lại hộp đồ ăn, chờ Cố Thanh Mâu xuống xe liền lái xe rời khỏi trường.

Cố Thanh Mâu nhìn trường học, trong mắt có mấy phần hoài niệm, cô đã rất lâu rồi không tới trường, trừ lúc quay phim ra thì theo kiếp trước mà nói, đọc sách cũng là một chuyện khó có thể thực hiện được. Tất cả đều như một loại hi vọng xa vời, có thể nhìn nhưng không thể với tới. Lúc cô chết, tuổi cũng không lớn lắm, dựa theo trí nhớ của cô thì hẳn là lúc đang học đại học.

Cô đi đến cửa phòng học lớp 10(4). Lúc này, thế nhưng trong phòng đến một người cũng không có, cực kì yên tĩnh. Ánh mắt Cố Thanh Mâu hơi đổi, sau lưng cô bỗng xuất hiện mấy người, vây xung quanh cô.

“Cố Thanh Mâu, đã lâu không gặp, mùa hè này cô trải qua rất dễ chịu nhỉ, ái chà.” Dẫn đầu là một nam sinh, tuổi tác nhìn ra không khác biệt lắm so với Cố Thanh Mâu. Cậu ta nhìn lướt qua Cố Thanh Mâu, ánh mắt dò xét, nói chuyện cũng không khách khí. Mấy người khác thì vây quanh Cố Thanh Mâu, dón ép đến cùng. Bởi vì là ngày đầu khai giảng, thế nên cửa tầng không có khóa.

Từ tầng này có thể nhìn thấy hết bên dưới, người ở dưới nếu chú ý thì cũng có thể nhìn thấy chuyện đang xảy ra bên trên, ví dụ như đám phóng viên đang đứng chờ lấy tin ở dưới.

“Cảm ơn đã khen, quả thực cũng không tệ.” Cố Thanh Mâu nhú mày, cặp mắt đào hoa dài hẹp mang vẻ mỉa mai hoặc kia có chút cong lên, nhìn mấy người xung quanh cô, nhưng không có kinh ngạc, chỉ có vẻ thờ ơ.

“Cố Thanh Mâu, cô...” Nam sinh này như bị Cố Thanh Mâu chọc tức, cậu ta đưa tay ra muốn bóp cổ Cố Thanh Mâu, không nghĩ tới, động tác của Cố Thanh Mâu lại nhanh hơn, lóe lên một cái, làm cho cả người cậu ta ngã nhào về phía lan can trên sân thượng, mà tay Cố Thanh Mâu thì đang đặt trên cổ cậu ta.

“Này, cậu nhìn xem, có muốn thử cảm giác chết như thế nào không?” Cô mở miệng nói khẽ bên tai nam sinh đó, xoay cậu ta quay ngược lại, để cậu ta nhìn xuống dưới tầng, khiến cho cậu ta bị hoa mắt vì độ cao.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giỏi Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 98: Cô dám!

Truyện được đăng tải duy nhất tại Mê Đọc Truyện và Wattpad! Vui lòng không sao chép, chuyển ver dưới mọi hình thức!

Nam sinh không hề nghĩ rằng Cố Thanh Mâu sẽ hành động như vậy, dường như một chút kiên nhẫn đối với cậu ta cũng không có, nói miệng không bằng hành động, Cố Thanh Mâu tự tay giải quyết luôn.

"Cố Thanh Mâu, cô dám!" Cậu ta nhắm hai mắt lại, hiển nhiên là sợ độ cao phía dưới, mặt tái nhợt. Tay cậu ta nắm chặt Cố Thanh Mâu, vô cùng sợ hãi tưởng tượng Cố Thanh Mâu sẽ buông mình ra, còn cậu ta sẽ bị mất trọng tâm rồi ngã xuống, lúc nói chuyện cũng vô cùng gấp rút, bởi vì tay bóp chặt cổ cậu ta, làm cậu ta có chút đau.

"Trên thế giới này... còn có một loại người chính bản thân hèn nhát không dám làm nhưng luôn thách thức người khác, tôi ghét nhất là có người hỏi tôi có dám hay không!" Cố Thanh Mâu liếc nhìn nam sinh, cô mỉm cười nhàn nhạt, tay hơi thả lỏng, dùng hành động để nói cho cậu ta biết, dám hay không dám, cậu ta lập tức sợ hãi, căng thẳng nắm chặt tay Cố Thanh Mâu, nhìn qua giống như sắp sửa rơi xuống.

Khi chàng trai này xuất hiện, Cố Thanh Mâu liền gọi 115, 115 nói mọi chuyện mình biết cho Cố Thanh Mâu.

"Kí chủ, cậu ta tên Diệp Phong, hơn nữa có vẻ như liên quan đến nguyên chủ Cố Thanh Mâu, chẳng phải khi ngài vừa mới xuyên vào, đã bị Cố Quân và cha Cố mắng sao, bọn họ nói ngài phạm vào sai lầm không thể tha thứ, liên quan đến mạng người."

115 vừa dứt lời, Diệp Phong liền bị Cố Thanh Mâu nắm chặt, Diệp Phong sợ hãi nói: "Tôi nói cho cô biết, cô đừng quên tôi nắm trong tay nhược điểm của cô. Ai cũng biết Cố Thanh Mâu cô hại chết người khác, cô đã ra tay ở chính nơi này, chính cô là người đã lấy đi một mạng người, mà chỉ có tôi mới có thể rửa sạch tội danh đó, chứng minh chuyện hôm đó không hề xảy ra. Cô chẳng phải không muốn bị anh trai ghét bỏ sao? Huống chi ở dưới tầng còn có phóng viên, chỉ cần tôi kêu lên, họ sẽ chen chúc tới đây, chụp được chuyện cô đang làm".

Chuyện này đương nhiên là Diệp Phong biết rõ nhược điểm của Cố Thanh Mâu, hoặc là trong bóng tối có người chỉ điểm, cậu ta có vẻ chắc chắn rằng Cố Thanh Mâu sẽ sợ hãi, nhìn cô, tiếp tục mở miệng: "Cô không phải khổ sở cầu xin tôi, chỉ cần tôi giúp cô rửa sạch tội danh, thì thứ gì cô cũng đáp ứng, không phải sao? Tôi cũng không muốn làm khó cô, cô nghĩ đi, bây giờ trong giới giải trí cô cũng có chút danh tiếng, chỉ là hôm trước có chút chuyện, tôi lái xe gây tai nạn chạy trốn, chỉ cần cô làm êm đẹp mọi chuyện, chuyện giúp cô, tôi sẽ suy nghĩ thật kỹ, tội giết người với gây tai nạn bỏ trốn, trao đổi hợp lý đây chứ".

Diệp Phong nói chuyện mang đầy mỉa mai châm chọc, cậu ta muốn nhìn thấy Cố Thanh Mâu lộ vẻ khó coi, muốn nhìn thấy Cố Thanh Mâu như một con chó quỳ xuống cầu xin mình, cảm giác đó vô cùng thoải mái.

"Cậu nói trên người tôi mang tội giết người, vậy...". Ánh mắt cô chuyển động, khẽ nhếch đôi mắt đào hoa nhìn về Diệp Phong, giọng cười mỉa mai, khiến người khác cảm thấy e dè, lạnh lùng nói: "Chỉ là nhiều hơn một cái mạng, tôi cũng sẽ cho là không có liên quan" Vừa dứt lời, Cố Thanh Mâu buông lỏng tay hơn nữa, Diệp Phong sợ hãi, hét to lên.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Cố Thanh Mâu, con mẹ nó cô bị điên à?

Editor: Lợn + Beta: DH

Vui lòng không sao chép, chuyển ver dưới mọi hình thức! Truyện chỉ được đăng tải duy nhất tại Mê Đọc Truyện và Wattpad!

Dám cá rằng có lẽ tên Diệp Phong này không nghĩ tới Cố Thanh Mâu sẽ trả lời như vậy. Trong suy nghĩ của anh, Cố Thanh Mâu nên sợ điều đó, vì trong quá khứ, chỉ cần nhắc đến chuyện này Cố Thanh Mâu sẽ luôn thỏa hiệp, cho dù đó có là mớ hỗn độn nào, chỉ cần uy hiếp Cố Thanh Mâu, Cố gia sẽ phải lao đầu vào giải quyết. Cậu ta đang mong chờ khuôn mặt của cô sẽ thay đổi, tái nhợt và sợ hãi, cuối cùng quỳ xuống trên mặt đất. Giống như một con chó, cầu xin anh ta.

Nhưng thực tế lại không phải vậy, nó đã tát một gáo nước lạnh vào mặt anh ta, đau đến phát điên lên được.

Đề đe dọa Cố Thanh Mâu, cậu ta buộc cô phải lên sân thượng. Cậu ta để những người khác đi xuống. Bây giờ chỉ còn hai người, Thanh Mâu và cậu ta, giờ cô kêu trời trời không biết, kêu đất đất cũng chẳng hay. Tầng thượng như một góc chết vậy. Hầu như không ai có thể nhìn thấy nó trừ khi những người bên dưới nhìn lên.

"Cố Thanh Mâu, cô bị điên rồi à?" Khuôn mặt cậu ta tái nhợt đi, vì cậu không ngờ cô sẽ buông tay đột ngột như vậy. Ban đầu cậu vẫn đang tựa ở lan can. Nhưng bây giờ Cố Thanh Mâu lại buông tay ra, hơn nữa lan can còn rất thấp khiến, cậu ta ngã nhào xuống dưới nhưng may mắn bám được vào lan can. Một tình huống cực kỳ nguy hiểm. Cả hai tay cậu nắm chặt lấy mép lan can và dùng sức rướn lên. Nếu cậu ta buông tay, thì chắc chắn sẽ ngã xuống. Nhảy xuống từ trên sân thượng cao tầng, nếu bạn không chết, thì cũng tàn phế.

Cậu ta không thể kiềm chế sự run rẩy của trái tim mình. Cậu ta vội vàng quát to với Cố Thanh Mâu, nhưng giọng nói yếu ớt run rẩy. Tay gắng sức nắm

chặt lan can: "Cứu tôi, kéo tôi lên, có nghe thấy không?"

"Tôi nói cho cô biết, phóng viên đang ở bên dưới. Chỉ cần tôi hét lên, họ sẽ ngay lập tức tìm thấy cô và tôi. Khi đó, cô sẽ bị nhấn chìm trong nước bọt, trong sự phi nhủ của mọi người. Danh tiếng sẽ hoàn toàn thất nát. "

"Ồ, tại sao tôi phải kéo cậu lên?" Cổ Thanh Mâu nhìn khuôn mặt tái nhợt của cậu ta, cô nhướn mày và đôi môi nở một nụ cười vui sướng, thường thức nỗi sợ hãi trên gương mặt. Đôi mắt hơi nhướn lên và đi về phía trước lan can. Những ngón tay thon dài lướt qua bàn tay của cậu đang bám vào lan can. Cậu ta có thể cảm thấy móng tay của Thanh Mâu nhẹ nhàng gãi vào tay cậu. Cái chạm này khiến da đầu cậu tê dại, trái tim run lên từng nhịp.

Cậu cảm thấy Cổ Thanh Mâu như muốn lột da cậu ta ra.

"Tôi không thích thái độ của cậu." Cổ Thanh Mâu mở miệng, ánh mắt âm trầm giống như nhân vật phản diện vậy, môi nở nụ cười.

"Cậu nói, nếu cậu hét lên mọi người sẽ đến, nhưng tôi muốn xem mọi người đến trước hay cậu chết trước đấy. Chỗ này, cũng không quá cao mà cũng không có thấp, nhưng nếu rơi xuống không chết cũng liệt nửa người, thực tội nghiệp."

Rõ ràng Cổ Thanh Mâu rất quyến rũ, đôi mắt tà mị cong lên, lấp lánh, mái tóc ngắn vì gió mà che đi đôi mắt lấp lánh như có như không, trong con mắt có sự ngăm ngăm và lơ đãng.

"..." Cậu ta không dám nói thêm gì nữa, vì cậu cảm thấy Cổ Thanh Mâu trước mặt này không giống Cổ Thanh Mâu của trước kia, giờ cô thực sự đáng sợ.

"Cổ Thanh Mâu, tôi cầu xin cô, mau kéo tôi lên, tôi không chịu được nữa rồi, tôi sai rồi được chưa, miễn là cô kéo tôi lên, cô nói gì tôi sẽ làm." Cuối cùng Diệp Phong cũng chịu thua. Cậu ta không dám hét to vì sợ làm Cổ Thanh Mâu tức giận, chỉ đành khép nép cầu xin cô. Bàn tay bám lấy lan can đã run rẩy, rõ ràng là cậu ta đã bám quá lâu. Anh ta không còn sức để chống đỡ nữa.

"Nhận sai?" Cổ Thanh Mâu lạnh lùng nói: "Nói cha, con sai rồi."

"... Kí chủ, ngài chắc chắn không kéo Diệp Phong lên à, cậu ta thực sự sắp rơi xuống đó, đến lúc đó là lớn chuyện đấy." 115 không hiểu Cổ Thanh Mâu định làm gì, nó cảm thấy ký chủ của nó giống như một quả bom hẹn giờ, không ai biết cô ấy sẽ làm gì trong những giây tiếp theo. Bây giờ 115 cảm thấy da đầu tê dại. Mặc dù bọn chúng là một hệ thống phản diện, nhưng nếu làm như vậy, sẽ cảm thấy vô cùng có lỗi, hơn nữa còn có thể bị nhiều người thấy, chẳng khác gì tìm đường chết cả.

"Bởi vì tôi rất không vui." Cổ Thanh Mâu nói, dường như cô không sợ hậu quả gì, bởi vì Diệp Phong khiến cô rất không vui, vì vậy bây giờ cô muốn cậu ta cảm thụ sâu sắc nỗi sợ hãi, kiêu căng ngạo mạn, dường như không rảnh để lo lắng đến hậu quả. Lúc được trọng sinh cô đã nghĩ, cả đời này cô muốn làm gì thì làm cái đó, không phải nhân nhện chịu đựng cái gì hết.

"..." Diệp Phong không nghĩ rằng Cổ Thanh Mâu sẽ nói như vậy. Khuôn mặt cậu ta trở nên khó coi. Cậu ta nhìn chăm chăm cô gái trước mặt, vẻ thống khổ được bộc lộ không chút che giấu. Một tay cậu không nắm được nữa, nói lòng ra nhưng một tay khác vẫn giữ chặt để cậu ta không bị ngã.

"Cha, con sai rồi." Cậu nghiêng răng nghiêng lợi nói, sau đó, Diệp Phong nhìn Cổ Thanh Mâu rồi chờ đợi cô sẽ đưa tay ra kéo cậu lên, nhưng...

Thanh Mâu mỉm cười đặt tay lên đầu cậu ta: "Ồi, ngoan lắm."

"... Kéo tôi lên." Cậu ta gần như rít lên qua kẽ răng, bàn tay run rẩy, gương mặt đỏ bừng, dường như đã đạt đến giới hạn sức lực của cơ thể.

"Tôi có nói sẽ kéo cậu lên bao giờ à?" Cô nhún vai tỏ vẻ mình chưa từng đồng ý chuyện gì cả.

Diệp Phong nghe cô nói xong, cậu muốn nói tiếp, nhưng cuối cùng... sức cùng lực kiệt, cả người rơi xuống.

"Bộp..." Một tiếng động lớn, Cổ Thanh Mâu cũng không thèm nhìn xoay người đi khỏi sân thượng, hầu hết mọi người bị thu hút bởi tiếng động đó, không ai để ý tới Thanh Mâu trên tầng thượng.

"Ký chủ, cậu ta sẽ không chết chứ?" Giọng nói của 115 run rẩy.

"Vẫn còn sống tốt lắm." Cô bước xuống cầu thang. Tòa nhà gồm sáu tầng, Cổ Thanh Mâu đi hẳn xuống tầng một. Nơi này có rất nhiều người, Diệp Phong mới từ trên sân thượng rơi xuống, giờ cả người quỳ rạp trên mặt đất, khuôn mặt trắng bệch. Hiển nhiên là cậu ta đã sốc quá mức, cơ thể run rẩy. Phía dưới mặc quần jean có thể thấy rõ ràng vết nước đang chảy ra.

Một mùi nước tiểu khó chịu tỏa ra từ đó.

Cổ Thanh Mâu tiến vào đám đông, không có một chút sợ hãi nào, hơn nữa... Còn bước lại gần Cổ Thanh Yến.

"Trời ạ, mấy người nhìn kia, cậu ta đá ra quần!" Có người trong đám đông kinh hô lên khi thấy dấu vết dưới chân cậu ta.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Giới Giải Trí: Nữ Boss Phản Diện Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

